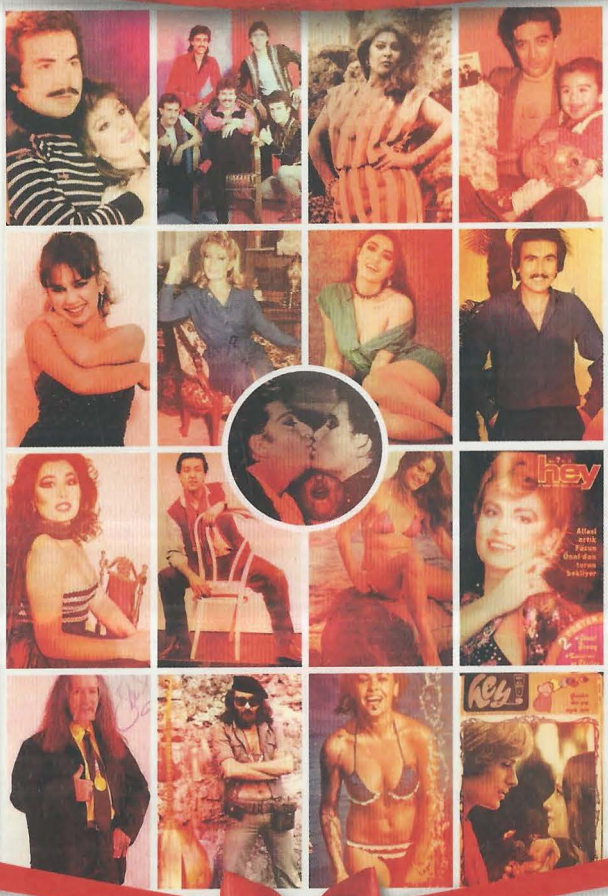
HULUSİ TUNCA İLE

SEKSENLER

esenkitap

HULUSİ TUNCA ile SEKSENLER

esenkitap

Hulusi Tunca ile

Seksenler

esenkitap.

Hulusi Tunca ile Seksenler
İstanbul 2014
ISBN: 9786054609314
Yayıncı Sertifika No: 19368

1. Baskı: Şubat 2014
Genel Yayın Yönetmeni: Özlem Özdemir
Editör: Murat Büyükyılmaz
Kapak Tasarımı: Mazhar Bilgiç
Sayfa Tasarımı: Eren Taymaz

© 2014 Esen Elektronik San. ve Tic. Ltd. Şti.
Bu eserin yayın hakkı saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz, basılamaz. Elektronik ortamlarda yayınlanamaz.

Esen Kitap
Yazarlar Sokak, Gazeteciler Sitesi, No: 14, Şişli - İstanbul
Tel: 0212 347 70 50 (pbx) Fax: 0212 347 70 52
E-mail: bilgi@esenkitap.com
esenkitap.com

Baskı: Pasifik Ofset (Sertifika No:12027)
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Haramidere-İstanbul
0212 412 17 00

Hulusi Tunca ile

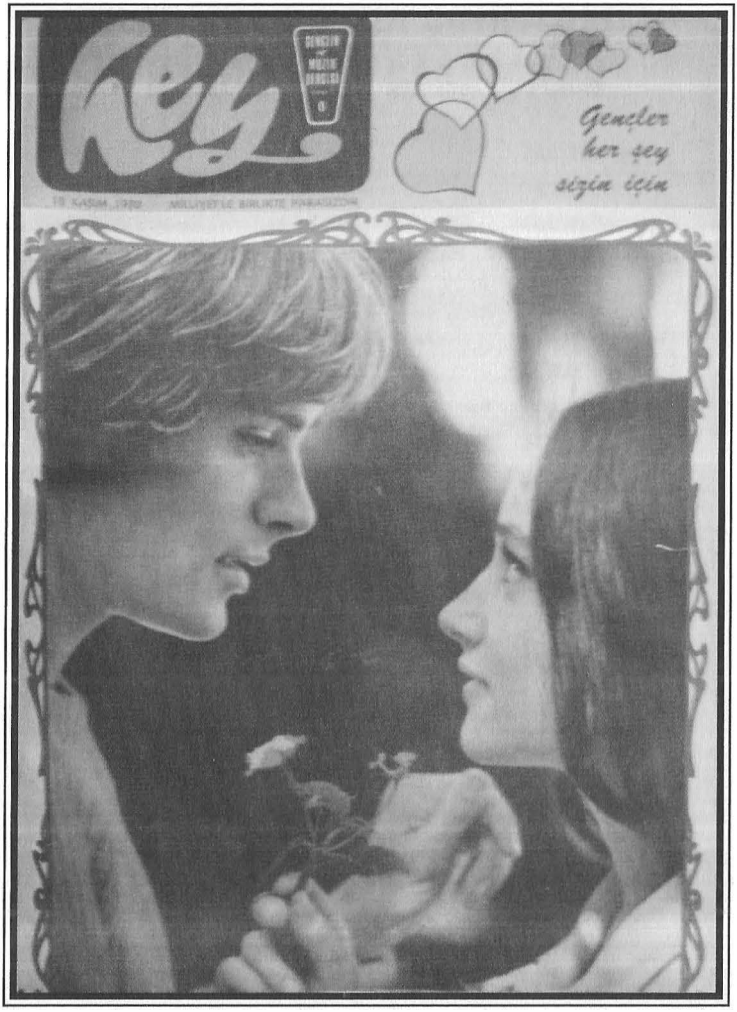
Seksenler

esenkitap.

HEY DERGİSİ... O, BİR "EFSANE"YDİ...

HEY dergisinde yıllarca birlikte çalıştığım **Ali Öztürk, Altan Erbulak, Atılay Gülen, Cenk Koray, Erhan Akyıldız, Erman Şener, Faruk Şensoy, Fikri Nazif Ayyıldız, Gül Baygül, Gülden Yıldız, Halûk Aktar, Neşad Başer, Orhan Boran, Reyman Eray, Sami Başaran, Süleyman Ayyıldız** ve **Yener Süsoy**'un
aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum!
Cennet mekânınızda nurlar içinde yatın!

Hulusi TUNCA

18 KASIM 1970.. HEY, İŞE SIFIRDAN BAŞLADI

18 Kasım 1970 sabahı Milliyet Gazetesi'ni alanlara tabloid boyda bir dergi ücretsiz olarak hediye edildi. Sayı hanesinde 0 (sıfır) yazan derginin ilk baş yazısında Doğan Şener şöyle diyordu: "İşe sıfırdan başladık..." Ve işte o gün, işe sıfırdan başlayan HEY çok geçmeden milyonların sevgilisi, vazgeçilmezi oldu çıktı...

"SEKSENLER"E RÖPORTAJLARIYLA KONUK OLAN SANATÇILAR

Adile Naşit,
Ahmet Selçuk İlkan,
Ajda Pekkan,
Asu Maralman,
Atilla Alpsakarya,
Atilla Yelken,
Aydan Şener,
Ayla Algan,
Aysel Gürel,
Ayten Alpman,
Azize Gencebay,
Banker Kastelli,
Barış Manço,
Beyaz Kelebekler,
Bülent Ersoy,
Cahide Sonku,
Cem Karaca,
Cengiz Tekin,
Coşkun Sabah,
Cüneyt Arkın,
Çetin Alp,
Çiğdem Talu,
Durul Gence,
Edip Akbayram,
Emel Sayın,
Engin Evin,
Ercan Turgut,
Erkin Koray,
Erol Evgin,
Ersen, Esmeray,
Faruk Tınaz,
Fatma Girik,
Ferdi Özbeğen,
Ferdi Tayfur,
Fikret Kızılok,
Füsun Önal,
Gülden Karaböcek,
Gülistan Okan,
Hayko,
Hırant Lüsikyan,
Hülya Avşar,
Hülya Koçyiğit,
Hüner Coşkuner,
İbrahim Tatlıses,
İlhan İrem,
İzzet Altınmeşe,
Kamil Sönmez,
Metin Milli,
Mine Mutlu,
Müslüm Gürses &
Muhterem Nur,
Nazan Şoray,
Necla Nazır,
Nejat Uygur,
Neşe Karaböcek,
Nilgün Atılgan,
Nilüfer,
Nokta ile Virgül
(Abdullah Şahin &
Enver Demirkan),
Nur Yoldaş,
Nükhet Duru,
Orhan Boran,
Orhan Gencebay,
Osman Yağmurdereli,
Özdemir Erdoğan,
Pakize Suda,
Perihan Savaş,
Salim Ağırbaş,
Seda Sayan,
Selda Bağcan,
Serpil Çakmaklı,
Serpil Örümçer,
Sevda Karaca,
Seyyal Taner,
Sezen Aksu,
Sibel Egemen,
Şenay &
Şerif Yüzbaşıoğlu,
Timur Selçuk,
Türkan Şoray,
Ümit Besen,
Yeliz,
Yeni Türkü,
Yıldırım Gürses,
Yunus Bülbül,
Yurdaer Doğulu,
Zeki Müren,
Zerrin Özer,
Zülfü Livaneli.

"Beykoz'dan Hulusi"den gazeteci-yazar Hulusi Tunca'ya...

Türkiye'nin ilk gençlik ve müzik dergilerinden HEY'in doğum günü 18 Kasım 1970... Ben de bir 18 Kasım tarihinde dünyaya gelenlerdenim. Yalnız yılı daha eski: 1947.

23. yaş günü sevincini paylaştığım o günlerde, bir yandan Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Yüksek Okulu Dış Ticaret ve Turizm Bölümü'ne devam ediyor, bir yandan da TRT Ankara Radyosu'nda çeşitli Pop Müzik programlarını 1967'den beri hazırlıyorum.

Basından en büyük desteği kuşkusuz HEY Dergisi'nden görüyoruz ben ve diğer DJ arkadaşlarım. Gençler gibi biz de çarşamba sabahlarını iple çekiyor ve HEY'in yeni sayısını bir solukta okuyoruz. Hele ki HEY'i dünyaya getiren, bir anlamda "baba"sı sayılan sevgili Doğan Şener'in "Hey Gençler" başlıklı köşesi yok mu?

Derginin kapağını çevirir çevirmez karşımıza ilk çıkan bu köşe, o hafta okuduğumuz ilk satırlar oluyor kuşkusuz.

Yine bir çarşamba sabahı. Tarih; 15 Eylül 1971... Aynen şöyle yazmış Doğan Şener:

"Devamlı okuyucularımızdan **Beykoz'dan Hulusi Tunca**, yolladığı mektupta Minik İlânlar sütununun gerçekten ilgi çeken bir köşe olduğunu belirttikten sonra bir de haber veriyor:

"HEY'in 34. sayısında çıkan ve 'Bizim Spikerlerimiz' adını taşıyan anketim, 15 gün gibi kısa bir süre içinde sonuçlandı. Ankete katılan 600'ü aşkın mektup ve posta kartı sahibi; gerek sesini, gerek program sunuşunu, gerekse de plaklarının yeniliğini beğendikleri İstanbul Radyosu Hafif Batı Müziği prodüktörlerinden Cem Gökmen'i rakipsiz disk-jokey seçti. Gönül dolusu sevgiler, saygılar. Hepinize Heyyy!"

Hulusi Tunca'yı bu anket dolayısıyla kutlarken Cem Gökmen'i de tebrik etmeden geçemeyeceğiz..."

(Cem Gökmen, Cem Ceminay adıyla DJ'lik görevini hâlâ sürdürmekte...)

Tekrar o günlere dönelim: Bu Hulusi, daha doğrusu **"Beykoz'dan Hulusi"** de kim ola ki!

Gerçi; İstanbul, Ankara ve İzmir radyolarında dinleyici isteklerinden oluşan Hafif Batı Müziği programları hazırlayan tüm prodüktörler onu "adı"yla ezbere biliyorlar ama karşı karşıya gelip, görüp, konuşan yok!

Günlerden bir gün, Ankara Radyoevi'nin minik stüdyolarından birinde yeni bir "Haftanın Plakları" için montaj masasına oturmuş, kan ter içinde çalışıyorum. Derken danışma görevlisi arkadaşımızdan bir telefon:

"İzzet Bey, İstanbul'dan bir konuğunuz var. Adının 'Beykoz'dan Hulusi' olduğunu söylüyor..."

Meraktan anında iniyorum merdivenleri. Gerçekten de bana gönderdiği dinleyici istek kartlarındaki yazısı gibi pırıl pırıl, aydınlık, sevecen bir genç duruyor karşımda.

Sohbetimizin üçüncü, beşinci dakikasında onu sanki kırk yıldır tanıyormuşçasına bir duygu kaplıyor içimi. Ne var ki aklım bir yandan da yukarıdaki montaj odasında. Eh, Hulusi de taa kalkıp İstanbullar'dan gelmiş.

"Sevgili Hulusi" diyorum, "Arzu edersen bu akşam sekizde benim eve gel. Hem daha bol sohbet eder hem de yeni gelen plaklarıma bir göz atarız..."

Sonra da evimin adresini hemen oracıkta bulduğum bir kâğıda yazıp, veriyorum.

Hulusi, radyo saat ayarı gibi!

Tam sekizde geliyor. Sohbet ve müzik öylesine akıp gidiyor ki zamanın nasıl geçtiğini anlamıyoruz bile. Ayrılık zamanı

gelip çatıyor. Ona beni hatırlatacak bir hediye vermeliyim! Ama ne?

Hemen o sırada bir Tom Jones hastası olduğu aklıma geliyor. "I Who Have Nothing" adlı plağı çıkarıp, üzerine bir güzel de imza attıktan sonra veriyorum. Gözlerindeki "mutluluk ışıltısı" daha dünmüşçesine hatırımda.

Ve Hulusi ile bundan sonra "radyo dinleyicisi" yerine "gazeteci" olarak karşılaşacağım aklımın ucundan bile geçmeden, gecenin ilerlemiş bir saatinde ayrılıyoruz.

Gerçek bir "müzik tutkunu" olan sevgili Hulusi'nin başarılarını daha sonra HEY Dergisi'nden izlemeye başlıyorum. Birbirinden güzel röportajlarını ben yapmışçasına, kazandığı ödülleri ben almışçasına seviniyor, gurur duyuyorum onunla.

Kırk iki yıllık bir dostumun, benim için bilinmeyen bir yanını daha öğrendim o yıllarda!

Tam adını; İzzet Hulusi Tunca.

Sevgili adaşım ellerine sağlık! Türk Pop Müziği dünyası, hizmetlerini asla unutmayacaktır! Seni yürekten kutluyor, gözlerinden öpüyorum!

İzzet ÖZ

2000'ler... Yeni yetme gazeteci gelmiş; grubun adını soruyordu...

80'li yıllar... HEY... HEY demek müzik; müzik demek plak, konser demekti. Sevgili Hulusi Tunca her konsere gelen, her konserden sonra grubun bütün elemanları ile ilgili eleştiri yapan, konserde çalınan her parçanın tek tek kritiğini yapan, fikirlerine çok değer verdiğimiz bir gazeteci dostumuzdur. Sanat eleştirmeni olmak (genç arkadaşların sandığı gibi) hiç de kolay bir iş olmayıp, donanım ve altyapı gerektirir. 80'li yılların tüm sanat eleştirmenleri bu vasıflara sahipti. Her kon-

serden sonra heyecanla HEY dergisinde çıkacak eleştirileri beklerdik. Bu eleştiriler "Ne giymişler? Ne yemişler? Burçları ne?" gibi günümüz saçmalıklarını içermez, salt müzikten bahsederdi. Dolayısıyla bize eksik yönlerimizi gösterdiği için de çok faydalı olurdu. Barış'ı kaybettiğimizde bir yeni yetme gazetecinin yanıma gelip "Abi affedersin grubun adı neydi?" diye sormasından yola çıkarak, günümüz müziğini de yönlendirebilmek açısından Hulusi Tunca'lara çok büyük ihtiyaç vardır. İyi ki vardın Hulusi, her zaman da olursun.

Sevgilerle...

Ahmet GÜVENÇ
(Kurtalan Ekspres)

Gazetecilik heyecanı ayrı, sevgi saygı ayrıydı!

Gazetecilik hayatımın 80'li yıllarında Gong dergisinde yazıyordum. Rahmetli Çetin Emeç'in Genel Yayın Yönetmenliği'nde basın dünyası yeni bir müzik dergisi kazanmıştı... Adı GONG idi ve sürpriz bir çıkış yapmıştı. Tabii camianın içinde olanlar Gong'un, HEY Dergisi'ne rakip olarak tasarlandığında hemfikirdi. HEY, yayın hayatı boyunca sektörü soluyan, listeleriyle müzikseveri yönlendirmeyi başarmış öncü bir olguya sahipken, Gong sektör yayını olmayı hedeflemeyen bol haberli, daha magazinel bir anlayışa sahipti.

Bu iki dergide çalışan bizler, yani haberciler ve röportaj yazarları, rakip yayınlarda çalışmamıza rağmen dost olmayı başarmıştık. Habercilikteki heyecanlarımızı korurken birbirimize olan sevgi ve saygıyı hiç eksik etmedik... Çünkü Babıâli geleneği bize bu gerçeği çok erken öğretmişti. Zaten müzik gazeteciliği dendiğinde çok az sayıdaydık. Hem birbirimizin haberlerini izliyor hem de müzik dolu rekabette daha iyisini üretmek için çaba gösteriyorduk.

Bana o günleri hatırlatıp ve bu satırları yazdıran sevgili ar-

kadaşım Hulusi Tunca'ya özellikle teşekkür ediyorum. Hem en eski bir HEY takipçisi olarak hem de müzik gazeteciliğine kattığı değerler için... 80'li yıllar, özellikle müzik hayatımızda renkli coşkuların yaşandığı, yeni müzik türlerinin yeşerdiği ama eski şarkıcıların da ürettikleri yeni hit parçalarıyla genç müzikseverleri kavradıkları bir dönem olmuştu.

Hulusi Tunca, HEY'in genç okurlarına her sayı yeni bir şeyler sunabilmenin heyecanını yaşarken müzik dünyasındaki amansız rekabette dengeleri tutturmanın başarısını gösterebilen ender gazetecilerden biriydi. Ben ondan izin alarak HEY'i, HEY yapan bizim jenerasyonun ustalarından Doğan Abi'ye de (Doğan Şener) buradan selam ve saygılarımı gönderiyorum. Sevgili Arda Uskan'a da sevgilerimi... Artık aramızda olmayan çok değerli HEY yazarları Erhan Akyıldız ve Yener Süsoy'u da rahmetle anıyor ve yüce Allah'tan mekânlarının cennet olmasını diliyorum. Gazeteciliği onlarla yaşamak bana çok şeyler katmıştır. Unutmam mümkün değildir. Anılar ve anılar... Şarkıların ilhamıdır anılar... Ve bizleri yaşatandır anılar... Sağ ol sevgili Hulusi...

Ali Rıza TÜRKER

Hulusi ile yaptığım "en uzun" konuşma!

HEY Dergisi'nin 1980'li yılları, bütün sanatçıların röportajlarının çıkması için yarıştığı bir "arena"ydı. HEY'de bir haber bile çıkması olayken kapak ve poster olmak erişilmez bir rüyaydı. Ben bu rüyayı gerçekleştirmiş sanatçılardan biriyim ve hâlâ gözüm gibi yayınlanan tüm dökümanları saklarım. Onlar benim yaşadığım yılların habercisi. Sana gelince sevgili arkadaş... Doğan Şener ve sen, bizleri Türk halkına ve gençliğine en iyi şekilde tanıttınız. Bunun için binlerce teşekkürler. Yalnız dergiye geldiğim zaman bir an evvel söyleyeceğimi söyle-

yip gitme kaygısına düşerdim. Neden mi? O güleç yüzünün ince çizgilerinde mesuliyetini taşıdığın görevin ağırlığını sezer, konuşmamı kısa keserdim. En uzun konuşmamı şimdi yaptım galiba. Senin efendiliğini ve işine verdiğin önemi hiçbir gazeteci arkadaşımla kıyaslayamam. Sen hep başarılı bir emekçi oldun ve hiç ucuzlamadın. Seni seviyor ve sayıyorum sevgili arkadaş.

Asu MARALMAN

Var olma nedenlerimdensin...

Müzik hayatıma başlarken siz benim şansım oldunuz. Bana öylesine sahip çıkıp, korumaya alıp, yerde gökte yıllarca el üstünde tuttunuz. Özellikle sen, sevgili Hulusi Tunca... Benim unutamayacağım o yıllarımda efsane olmuş bir derginin yöneticilerindendin. Sen, benim müzik hayatımda zirveye çıkmamda katkısı bulunanların başında geliyorsun ve var olma nedenlerimden birisin. HEY'den aldığım ödüller, listelerde 1 numaradaki birinciliklerim, yaşamım boyu vazgeçilmezlerim olarak hep benimle kalacaktır. Duayen gazeteci, dostum, biricik ağabeyim, her zaman görüşemesek de hep bizimlesin, hep öyle kal...

Ayşe MİNE

Genç tiyatroculara da unutmayan dergi...

HEY'le tanışmam; babam sayesinde olmuştu... Her ne kadar müzik ağırlıklı bir dergi de olsa sinema ve tiyatroya da verdiği ağırlıkla dikkatimi çekmişti... Babamın röportajlarını okurken nasıl da keyiflenirdim, günün birinde bizim röportajlarımızın da bu dergide çıkacağını aklımın ucundan bile geçirmeden... 80'li yıllarda yaşayan her genç gibi benim üzerimde de çok büyük etkisi oldu HEY'in... Zaten o yıllarda iki dergimiz var-

dı; HEY ve Gırgır... Birini çarşamba, diğerini cuma sabahları âdeta kapışırdık... 90'lı yıllarda "baba dostu" Hulusi Abi'yi tanımamız, çiçeği burnunda tiyatrocular olarak bize çok şey kattı... Bize ve genç tiyatroculara verdikleri destek asla unutulmaz... Bir röportajımız, bir haberimiz yapılırken en büyük güvencemiz Hulusi Abi'ydi... Benim için unutulmaz bir anı; ben, Süheyl ve Süha ile üçlü röportajımız yapıldı... Röportaj, ertesi hafta "Uygur'ların Yüzakı: Behzat Uygur" başlığı ile çıktı. Dergiyi eline alan Süheyl aynen şöyle dedi: "Ne yani biz yumurta akı mıyız?" Seni çok seviyoruz Hulusi Abi...

Behzat UYGUR

Teşekkürler Hulusi... Bize çok şey öğrettin...

Biz biraz farklıydık... 50'lerin sonunda 60'ların başında doğanlar yani... Ağabeylerimiz gibi 68 kuşağı olmakla övünemiyor, yeni mezun olduğumuz üniversiteleri sağ salim bitirmiş olmanın üniversitenin kendisinden daha önemli olduğundan bohem yaşamayı -pek de anlamını bilmeden- bir meslek sahibi olmaya tercih ediyorduk. Onun için Veteriner Fakültesi mezunu şair, İktisat mezunu oyuncu, Tıp Fakültesi'nden terk karikatürist olarak çevremizde bizimle aynı kaderi paylaşan gençlerle beraber 80 sonrasının çiçek çocuklarıydık...

Bu yüzden ben de bir yandan Makine Mühendisliği okurken bir yandan da SES Dergisi'nde foto muhabirliği yapıyor, Lale Merkit ile beraber müzik sayfası hazırlamaya çalışıyordum. Müzik deyince örnek aldığımız tek bir dergi vardı o zamanlar. Doğan Şener'in başyazısını soluk almadan okur, bütün röportaj ve fotoğraflara kıskanarak bakar, bir gün HEY Dergisi'nde çalışmanın hayallerini kurardım.

HEY Dergisi'nde çalışamadım ama bu geminin Doğan Abi'den sonraki kaptanı Hulusi Tunca ile tanışma -hatta dost

olma- şansına erişebildim. HEY Dergisi; Cağaloğlu'nun mürekkep kokan ufacık sokaklarının sürekli bir koşuşturma ile renklendiği, gün boyu süren yoğun trafiğin ancak akşam altıdan sonra açılabildiği, turistleriyle, birahaneleriyle, hamallarıyla, muhabirleriyle âdeta Indiana Jones filminden çıkmış bir kare gibi ana caddeye bakan soluk renkli bir binadaydı.

Bugünkü medya plazalarıyla kıyaslarsanız bütün bina en fazla girişteki karşılama salonunun metrekaresine eşitti. Hulusi Tunca'nın makamı, caddeye bakan küçücük bir odaydı. Beni onunla tanıştıran Yüksel Şengül idi. İlk tanıştığımızda dikkatimi çeken -hayatım boyunca hep öyle hatırlayacağım- sürekli gülen yüzü oldu Hulusi'nin. Müzik ve magazin dünyasının o gergin ve ikiyüzlü ilişkileri içinde o hiçbir zaman efendiliği elden bırakmadı. Her zaman sevecen, her zaman olumlu ve çözüm arayan bir yönetici oldu. Bu yüzden kendisini uzun zamandır göremesem de hep severek, hep sayarak ve de gülümseyerek hatırlarım. Teşekkürler Hulusi... Bize çok şey öğrettin... O gülen yüzün hiç solmasın, yazdıkların ve yazacakların hiç tükenmesin...

Burhan ŞEŞEN

İyi ki müziğe tekno-hırsızların döneminde başlamamışız...

Unutulması, yaşanması bir daha imkânsız 70'ler... 80'ler... Bir tane televizyonumuz vardı; TRT TV, bir tane müzik dergimiz vardı; HEY... Televizyona mı çıktınız? Herkes sizi izlerdi çünkü başka kanal yoktu... HEY'de bir haberiniz, bir röportajınız mı yayınlandı? Herkes sizden haberdar olurdu... Başka şansımız yoktu... Bu nedenle TRT ve HEY; biz sanatçılar için büyük şanstı... HEY, "Cengiz Coşkuner'in albümü çıktı" diye mi yazdı... Müzikseverler doğruca plakçılara koşar, hemen

45'lik ya da 33'lük plağınızı alır, dinlerdi...

O yılların gerçek sanatçılarına sonsuz destek veren Hulusi Tunca, hepimizin sevgilisi idi... Onun imzasıyla çıkan bir haberimiz günlerce konuşulurdu... İnternetin icad edilmediği yıllarda böylesine bir zirve mücadelesi yapardık hep birlikte ve sevgili Hulusi'yi de her mücadelemizde yanı başımızda buluverirdik. 2010'lar... Müzikteki çöküş... Tek neden; teknoloji... Duyguları körelten, yeni eser üretilmesine olanak tanımayan teknoloji... Korsan plakçıların yerini alan tekno-hırsızlık... İyi ki müziğe bu zamanda başlamamışız... Üç günde şöhret olup, üç günde maziye karışanlar arasına girmemişiz... İyi ki 70'lerin, 80'lerin sanatçıları, gazetecileri olmuşuz...

Cengiz COŞKUNER

Yazdıkların "ders" olacak!

Canım ~~Hulu~~siciğim, ne diyebilirim ki, seni hiçbir zaman bir gazeteci olarak görmedim; hep bir kardeş ve arkadaşlık ilişkisi içinde olduk çünkü... Birbirimizden hiçbir şey saklamadık, hep doğru olduk, hep duygusaldık. Onun içindir ki; yaptığımız şarkılara yansıyordu tüm bunlar... Belki de onun için sevildik... Hiç kompleksimiz olmadı, hâlâ da öyleyiz... Yaşadığım nesilde senin gibi bir arkadaşım olduğu için çok mutluyum canım kardeşim... Yazdıklarının "ders" olacağından hiç kuşkum yok... Okumasını ve anlamasını bilene!

Kalemine ve yüreğine sağlık...

Engin EVİN

Seni anlatacak kelime henüz keşfedilmedi!

Sevgili Hulusi Tunca; önce Haydarpaşa Lisesi'nden, sonra müzik dünyasından, can arkadaşım, can kardeşim oldu... Hatta hatta ailemin bir ferdi... Sen yıllarca bizim için yazdın, bense

seni anlatabilecek kelimelerin henüz keşfedilmediği inancındayım... Birlikte doğduk, birlikte büyüdük, birlikte başardık... Sen HEY'de (Hey gidi günler hey!), ben sahnelerde (Hey gidi yıllar hey!) büyük başarılara imza attık... Mutluluklar yaşadık... Ben 80'lerde Türk Pop Müziği'nden Arabesk'e döndüm, "Dönemezsin" adlı albümümle zirveye ulaştım... Sen her zamanki gibi gene zirvedeydin... Sevgili kardeşim iyi ki varsın!

Ercan TURGUT

Müzik yazarlarına yol gösteren "uzman danışman"

70'li yıllarda Eko Müzik şirketini kurduğumda besteci-prodüktör olarak HEY'i kaç kez ziyaret etmişimdir Allah bilir... Önce Doğan (Şener) Ağabey, ardından da olmazsa olmaz sevgili Hulusi'ye uğrayışlarım, çıkardığım plakları sunuşlarım... Hulusi'yi müzik alemine Doğan Ağabey armağan etti. O da bu sevgi ve ilgiyi boşuna çıkartmadan çalıştı ve Pop Müzik dünyamıza büyük hizmetlerde bulundu...

Hulusi, hem 70'ler hem de 80'lere, 90'lara hitap eden müzik yazarlığında HEY'de iki dönem yaşadı. İlk döneminde genç bir gazeteci olarak Genel Yayın Müdürü Doğan Şener'in öğretmenliğinde göreve başlamış ve mesleği öğrenmiş, ikinci dönemde de bayrağı Doğan Şener'den teslim alarak üç döneme birden imza atmayı başarmış ender gazetecilerden biri oldu. Sevgili Hulusi, halen başarılı bir şekilde müzik yazarlığına devam ederek, genç gazetecilere ve özellikle müzik yazarlarına konularında uzman bir danışman olarak yol göstermektedir.

Hiçbir zaman polemik gazeteciliği yapmayan ve gazetecilikten nemalanmak, sanatçının sırtından isim yapmak, sanatçıyı kendi çıkarları uğruna kullanmak gibi küçük hesaplar peşinde koşmayan sevgili Hulusi'ye; her zaman bıraktığın

yerden devam eden dostluğundan dolayı teşekkür ederim değerli kardeşim...

Erdener KOYUTÜRK

Onno Tunç, Türk Pop Müziği için ne ise Hulusi Tunca da müzik basını için odur...

Kabiliyetim ve şansım doğrultusunda profesyonel müzik kariyerim erken yaşlarda başladı ve bu sayede uzun yıllar sahnede kendimden onlarca yaş büyük abi ve ablalarıma eşlik etme fırsatı buldum. Onlardan müzik adına çok şey öğrendim, ama müzikten çok "sanatçı duruşu"nu kapsayan tüm konularda daha çok beslenmişimdir. Onların yetiştikleri 70'li ve 80'li yıllar müziğin sanatsal kısmı bugünlerin katbekat ötesindeymiş, hepsi usta şarkıcı ve yorumcular, onlar için üretim yapan müzik adamları da çok bilgili, deneyim sahibi, dünya çapında müzisyenlermiş. Aynı dönemde basın ve müzik eleştirmenliği statüsü de bugünküyle kıyas götürür durumda değilmiş. Dönemin en önemli dergisi tabii ki HEY... HEY Dergisini hâlâ okurum, sahaflarda bulduğumda ve koleksiyoner arkadaşlarımda gördüğümde. Okurken yazarların kullandığı akıcı dil, müziğe sanatsal anlamdaki hâkimiyet gözünüze çarpar ve ne yazık ki "Nerelerden nerelere gelmişiz?" diye iç çekersiniz. O derginin en önemli yazarlarındandır Sayın ve Sevgili Hulusi Tunca... Kendisini neredeyse çocuk yaşlarda grubuna katıldığım Barış Manço sayesinde tanıdım, yaklaşık yirmi bir yıllık bir "abi-kardeşliğimiz" söz konusudur... Sosyal medyada yazdıklarını hâlâ merakla takip ederim. Onunla ilgili görüşüm de aynen şudur: "Onno Tunç, Türk Pop Müziği için neyse, Hulusi Tunca da müzik ve magazin basını için O'dur..." İyi ki sizi tanıdım, iyi ki deneyimlerinizden faydalandım.

Eser TAŞKIRAN

HEY'li yılları özlüyorum

Bizler şanslıydık; çünkü HEY gibi etkin bir müzik dergisi vardı. Müziğimizi doğru yönlendiren ve müzik meraklılarına çok şey anlatan bir dergiydi... Benim için 70'ler HEY Dergisi denilince Doğan Şener, 80'ler HEY Dergisi denilince Hulusi Tunca aklıma gelir. Ben, kendi adıma çok şey borçluyum bu iki önemli gazeteciye. Onların sayesinde müzik aşkım büyüdü ve HEY Dergisi sayesinde bugün birçok eski albümü yayınlayıp rahatlıkla anlatabiliyorum veya onları tekrar sunabiliyorum. Bana bu bilgileri hep HEY Dergisi verdi. O öğretti.

80'li yıllarda Hulusi Tunca'nın işi biraz daha zordu çünkü HEY sonuçta ağırlığını Pop Müziğe vermiş bir dergi idi. Oysa Türkiye'de Arabesk Müzik patlamış, "Gırgıriye" serileri peynir ekmek gibi satıyordu. Ama buradan tekrar kutlamak istiyorum çünkü her yöneticinin yapamayacağı kadar başarılı bir şekilde, dengeli bir yayınla 80'li yıllarda oluşan müzik kaosunu bizlere Pop Müzik'ten uzaklaştırmadan sundu.

80'lerde üniversitede öğrenciyken HEY Dergisi bana ancak cumartesi günleri ulaşırdı. Bir dergiyi insan heyecanla bekler mi? Ben beklerdim. Elime alınca ilk sayfada güler yüzlü fotoğrafıyla Hulusi Tunca karşıma çıkardı ve ilk onun yazısı ile başlardım dergiyi hatmetmeye. Onun işlediği konu, hepimiz için önemliydi çünkü yazdığı konu müzik dünyasının gündemini oluşturuyordu.

Şimdi düşünüyorum ne büyük iş yapmışsın Hulusi Abi. Müzik dünyası sana çok şey borçlu. İyi ki hepimizi güzel yönlendirmişsin müzik dünyasında. Sana her zaman teşekkür ettim ama bu kitap sayesinde şimdi herkesin huzurunda tekrar teşekkür ediyorum. Sen çok yaşa. Sağ ol, var ol.

Hakan EREN
(Ossi Müzik)

"Çok iyi olmuş çocuklar" demesi, bir vizeydi...

Müzisyeni de bir başkaydı, gazetecisi de... Mahcup olmaktan korkar, çalışmalarımızı önce onlara beğendirmeye çalışırdık. Sevgili Hulusi, genç bilirkişilerden biriydi. Özellikle altını çiziyorum bu bilirkişi sıfatının...

İşitmekle kalmayıp, dinleyen... Bakmakla yetinmeyen, gören... Doğuştan uzmandı Hulusi...

Amplileri, enstrümanları zar zor temin ederdik o zamanlar. Orgun tonalitesine uygun ney açalım diye, taaa Bursa'ya kamışlıklara gider, onlarca kamış keserdik.

Hulusi'nin de ne cep telefonu vardı, ne bilgisayarı... Bir Dual pikap... Borcunu ödemeye çalıştığı Sony bir teyp...

"Çok iyi olmuş çocuklar" demesi, bir vizeydi.

Bizim de yüzümüz gülerdi... "Galiba bu parça tutacak..."

Kiziroğlu Mustafa Bey gibi bir hışımla geldin, geçiyorsun...

Onun kılıcı elindeydi, senin de kılıç yerine kalemin...

İyi ki vardın, iyi ki varsın Hulusi...

Kalemin hep elinde kalsın...

Halit KAKINÇ

Genç kuşak...
Yudum yudum okuyun, çok şey kazanacaksınız!

70'li ve 80'li yılların en popüler, her kuşaktan müzikseverin severek okuduğu benim de müzikal çalışmalarımı benimle yapılan röportajlar sayesinde duyurabildiğim HEY Dergisi'nin yılların eskitemediği duayen gazetecisi ve müzik yazan Hulusi Tunca'yı iki satırla geçiştirmek hem yazık olur hem ayıp! Biliyorum yerimiz dar. Bu nedenle onun hakkındaki düşüncelerimi kısaca şöyle paylaşabilirim: Hulusi Tunca, mesleğine âşık, kalemine hâkim ve seviyeli, kimseyi incitmeyen, pozitif elektriği olan, daima sevecen bir kişiliğe sahip arkadaşımdır. 80'li yıllarda yaptığı röpor-

tajların özellikle yeni kuşak şarkıcılarımız ve müzikseverlerimiz tarafından yudum yudum içilerek okunması... İnanın onlara çok şey kazandıracak, müzik adına daha aydınlık yarınlara ulaşmalarında büyük yardımcıları olacaktır... Hulusi'nin kelamını biz her zaman özenle dinledik... Siz de dinleyin...

Hayko TATARYAN

Eğer ki!

Bugün hâlâ müzikle uğraşabiliyorsam, bunda Hulusi Tunca'nın parmağı vardır...

İlhan ŞEŞEN

Gazeteci ama arkadaş...
Özelimizi paylaştığımız gerçek bir dost...

80'ler... Acılarla başlayan ama yine de hayatımızdaki birçok şeyin henüz bozulmamış olduğu yıllar... İstanbul güzel, Moda güzel... Gençliğim, ilk annelik heyecanım... Hayata dair her şey biraz naif ama gerçek... Sevinçler, heyecanlar, kısacası tüm duygular; gerçek... Gazeteler, dergiler, haberler; gerçek... Dahası gazeteciler; gerçek... Adam gibi adamlar... Kendileri araştırıp, soruşturup, gerçeği bulup yazıyorlar haberlerini... Haberler; henüz bültenlerle servis edilmeye başlanmamış... İşte o yılların az sayıdaki müzik ve magazin (o zamanlar magazin, daha dedikoduya dönüşmemiş sosyal olaylar demekti) yazarlarından Hulusi Tunca... Çarpıtmadan, bozmadan, iyisiyle, kötüsüyle, kendi görüşlerini, fikirlerini yazan Hulusi... Gazeteci ama arkadaş... Özelimizi paylaştığımız bir dost, sevgili Hulusi... Yeni kitabı ile en güzel yıllardan bize esintiler getiriyor... Anılar, tekrar bir bir geçecek yüreğimizden... Kalemine sağlık, teşekkürler arkadaşım... 90'larda görüşürüz!

Lale MANÇO AHISKALI

Herkesin çok özelini bilir ama kendine saklardı...

Şöyle bir geriye dönüp bakıyorum da o yıllara, az çok yaptığım işlerden, kimlerle çalıştığımdan, ne ürettiğimden, nasıl yazıp çizip, neler yaşadığıma dair çıkan en yalansız haberlerin altında Hulusi Tunca imzası var! Bu, o zaman var olan ama bugünlerde sanatçı-gazeteci arasında giderek yok olmaya yüz tutan karşılıklı güven, saygı ve sevginin eseri doğal olarak. Ben, Hulusi Tunca'nın Pop Müzik dünyasına dair yazılarını büyük bir merak ve ciddiyetle okur, bilgi sahibi olurdum; yalan olmadığını, süslü püslü makyajlanmamış haberler olduğunu bilirdim. Onun için Hulusi Tunca, her eve misafir edilir, herkesin çok özelini bilir ama bir sırdaş gibi de kendine saklardı! Çok yaşa Hulusi... Hep yaz Hulusi...

Mehmet TEOMAN

O matbaa kokusundaki büyüleyici esanstır Hulusi Tunca!

Hulusi Tunca, bana müziğin müzik olduğu zamanları anımsatan birkaç isimden biridir. İsmi de kendisi gibi ağırdır çünkü! Yükte değil ama manada ağır, ruhta ağır... Bilgisayarın ve cep telefonunun olmadığı zamanlarda marketlerin, bayilerin önünde heyecanla bir dergiyi beklemeyi ve elinize aldığınız andaki çocuksu coşkuda o hep vardır! O matbaa kokusundaki büyüleyici esanstır Hulusi Tunca! Edebiyatta aşktır, müzikte Rock'tır... Kaybolmamış çok azlardandır, yazardır, yazandır... İyi ki vardır...

Meltem TAŞKIRAN

"Mine Abla"yı ilk keşfeden gazeteci!

Hulusi Tunca deyince o yılların en gözde magazin gazetecisi geliyor aklıma... Ama şimdiki gibi değil o yıllarda magazin

deyince seviye çoook yukarlarda... Barış Manço'yla yaptığımız "Adam Olacak Çocuk" programındaki Mine Abla'yı ilk merak edip röportaj yapan, arkadan bir sürü meslektaşının takibiyle birçok röportaja neden olan, ilgiyle okunan takip edilen bir gazeteci... Sonra da yıllar yılı kaybedilmeyen, hani bıraktığınız yerden devam eden bir dostluk... Sevgili Hulusi Tunca selam sana ve sağlıklı, mutlu yıllar...

Mine MUCUR

Pavlonya'dan HEY'e gidince... Ağzının içine bakar olmuştuk!

1972 yılında tanıdım Hulusi'yi. Çok net hatırlıyorum, çünkü lise bitmiş ve üniversite sınavlarına girmek için Mardin'den İstanbul'a gelmiştim. Hulusi ve Kadıköy ağırlıklı çok sayıda başka arkadaş, orta yerine müziği yerleştirdikleri Pavlonya adlı bir grup kurmuşlardı ve ben de ta Mardin'den bu grubun üyesiydim. İstanbul'daki ilk haftalarımın büyük bir kısmı Harem civarında bir çay bahçesinde toplanan Pavlonya'daki arkadaşlarla ve tabii ki Hulusi ile geçti. Hepsinden hem İstanbul hem de müzik ile ilgili olarak çok fazla şey öğrendim.

Sonra Hulusi, hepimizin kutsal bir dergi kabul ettiği HEY'de çalışmaya başladı ve hepimizi solladı. Artık ağzının içine bakıyorduk: "Yeni haberler ne, bu hafta kapakta kim var, listelerin yeni durumu nasıl?"

O gün bugün, Hulusi ile yollarımız defalarca kesişti. Uzun aralar oldu görüşmediğimiz ama her yeni karşılaşmada, dün görüşmüşüz gibi, kaldığımız yerden devam ediyorduk müzik üzerine sohbete. Müziği hayatının orta yerine yerleştirmişlerdendir Hulusi Tunca, dostu olmaktan her zaman gurur duydum. Bir gazeteci- yazar olarak da ona sevgim saygım sonsuz.

Naim DİLMENER

(Müzik yazarı-Eleştirmen)

İyi ki vardın iyi ki yollarımız kesişmiş!

Ah! Neydi o 80'ler... Sanatımı o yıllarda icra etme mutluluğuna erdiğim için kendimi şanslı sayıyorum ve o yıllarda biz sanatçılara büyük destek veren HEY Dergisi'ni unutamıyorum... HEY deyince de Hulusi Tunca... Efendiliği, samimiyeti ve doğruluğu mesleğindeki başarısının en açık göstergesidir. Benim de çok önem verdiğim cıvıl cıvıl gülen gözleri ile en içten samimiyetiyle bulunmaz dost gazeteci idi. Onun hakkımda yaptığı yorumlar da yazdığı yazılar da benim için çok değerli idi... Bu meslekte iyi ki varmış; onunla iyi ki yollarımız kesişmiş... Bende emeğin olduğunu hiç unutmadım, unutmayacağım...

Nihal ARDA

Bana 1 harf değil gazeteciliği öğreten Hulu i Tunca...

Ustam, hocam, magazinci olarak öğrendiklerimin büyük çoğunluğunu borçlu olduğum ağabeyim Hulusi Tunca, bana "yaz bakalım" dediğinde kendimi âdeta bir zaman tüneline girmiş gibi hissettim... Acemi, çaylak, tıfıl... Ne derseniz deyin ama 80'ler benim için bu apoletleri sırasıyla taşıdığım günlerdi... 1978 yılında *Milliyet*'in Spor Servisi'nden, o günlerin en popüler dergisi HEY'e transfer olduğumda, o zamanların spor muhabiri olan Şansal Büyüka ustamın deyimiyle "futbolcuların kıllı bacaklarından, mankenlerin pırıl pırıl bacaklarına" terfi etmiş oluyordum... 80'ler dediğimiz 10 yıllık süre, işte benim çıraklığımın geçtiği dönemdir... Günde en az 3 "iş" (haber, röportaj ya da gece muhabirliği) kotardığımız, yılda ortalama 1000 iş çıkardığımız günlerdi... Hafta, bayram ya da yılbaşı tatilleri mi? Nerede! Bizim için en çok iş yapılan günlerdi onlar... 3 gün hiç uyumadan, 4. gün de baskı kontrolü nedeniyle kâğıt bobinleri yatak yapıp uyuduğumuz günlerdi onlar... Ya da gece işi dönü-

şü son vapur 12'de kalktığından rahmetli Yener Süsoy'un odasındaki 3 kişilik misafir koltuğunun üzerinde sabahı ettiğimiz gecelerdi... Kısacası "Hey gidi günler hey"di!

Nurcan SABUR

(magazinkolik.com sitesinin sahibi)

Sinema yönetmeni gibidir Hulusi...

70'li yılların unutulmaz dergisi HEY, müzik dünyamıza bambaşka bir renk getirmişti. Dümenin başında Doğan Şener vardı, yanında da Yener Süsoy, Arda Uskan, Erhan Akyıldız, Ahmet Kılıç, Cengiz Tünay... O yıllarda bir devrim yapan HEY, Pop Müzik dünyamızın dışında, sinema ve magazin olarak da seviyeli içeriğe sahip bir dergiydi... Onun listesine girebilmek, her şarkıcını en büyük düşüydü... İşte bu HEY'e günün birinde gencecik biri daha katıldı, hem de ne katılış... Kısa sürede röportajları ve haberleri ile en öne çıktı. Yorulmak bilmeyen biriydi Hulusi Tunca. Sempatikti her şeyden önce, insanlarla bağlantıyı kolay kuruyordu. Onunla söyleşi yapmak dönemin sanatçılarını da rahatlatıyordu. Çekinmeden birçok şeyi hatta bazı sırlarını bile kendisine anlatabiliyorlardı. Çünkü o yazılmaması gerekenleri bilirdi ve saygılıydı karşısındakine.

Aradan yıllar geçti, Hulusi, HEY'de yükseldikçe yükseldi, artık yönetici durumundaydı. Yeni yetişenlere yardımcı oldu hep ama tam o sıralarda müzik sektörü değişime uğramaya başladı. 12 Eylül darbesinden sonra oluşan kültür erozyonu, doğal olarak müziği de etkiledi. HEY seçici tavrını yitirmeye başladı, tüm diğer kaliteli dergiler gibi bu yoz müzik ve kültürsüzlük dönemine uyum sağlayamadı.

Artık HEY yoktu. Onu hazırlayanlar da sahneden teker teker çekildiler. Doğan Şener bir özel derginin başına geçerken, Yener Süsoy, Erhan Akyıldız *Milliyet*'te sürdürdüler yazılarını.

Bir süre sonra da Yener Süsoy ve Erhan Akyıldız'ı da yitirdik. Hulusi Tunca da "yoz müzik" yüzünden nice fırtınalar atlattı ama sonunda tümünü de çözdü. Tabii kolay değildi yeniden ayağa kalkmak, bunu yaşamış biri olarak çok iyi bilirim. Zaten o dönemlerde hep konuştuk Hulusi ile... Sonradan kitapları ve anıları ile ortaya çıkan, yeniden güzel yazılar yazan Hulusi ile bir kez daha buluştuk. Aynı enerji devam ediyordu. Şimdi yeni kitapları yayınlanacak. Tümünde de hem müzik dünyamızı hem müzisyenleri bir film gibi izleyeceğimizi biliyorum. Çünkü Hulusi tıpkı bir sinema yönetmeni kadar güzel akış yapar... Yolu açık olsun!

Orhan ŞEVKİ

"Yılın Aranjörü"nü seçen dergi... Bir benzeri daha var mı?

Hey gidi günler... Geçmişle yaşamayı asla sevmem ama geçmişin güzellikleri bugün olmayınca insan o günleri çok özlüyor... Bir HEY dergisi vardı, bugünün gençliğinin pek bilmediği ama mutlaka arşivlerden, kütüphanelerden bulup, okumaları gereken bir dergi... Sevgili Doğan Şener'le zirvelere tırmanan, sonra Hulusi Tunca ile yoluna devam eden gerçek bir müzik dergisinden söz ediyorum... Öyle bir dergiydi ki müziğe yön verir, gerçek haberleriyle müzik dünyasına ışık tutardı. HEY'in benim hayatımdaki bir büyük anlamı daha vardır ki o da 1978 yılında "Yılın Müzik Oskarları Anketi"nde "Yılın Aranjörü" olarak taçlandırılmam... O ne güzel bir "yılın sanatçıları" seçimiydi... Her şey doğru ve düzgündü... Böyle bir derginin bugün olmaması gerçekten müzik dünyası ve medya için büyük kayıp... Bu dergiye emeği geçenlere teşekkür ediyor, karşılarında saygıyla eğiliyorum...

Osman İŞMEN

Bir HEY okuru "Hulusi Tunca" adını bilmez mi, suretine aşina olmaz mı hiç?

İlk albümünü yapmış, gencecik ve çekingen bir kız olarak çıkmıştım karşısına.

Ama ben zaten onu tanıyordum ki!

Bir HEY okuru "Hulusi Tunca" adını bilmez mi, suretine aşina olmaz mı hiç?

İlk basın görüşmem, ilk söyleşim...

Güler yüzü ve olumlu enerjisi ile heyecanımı almıştı üzerimden.

İyi intibalarla kaydetmiştim hafızama Hulusi Tunca'yı.

Karşılıklı sevgi ve saygıyla bugünlere taşıdığımız güzel dostluğumuz varsa şimdi...

İşte böyle atılmıştı temeline ilk harç, seksenlerin başında HEY'de.

Seksenler... Hey gidi!

Bugünden geçmişe doğru bakmak zordur aslında.

Çünkü her dönem, kendi dinamiğinde anlamlıdır. Ben seksenlere özlemle değil, bütün taşları yerli yerine koyarak bakıyorum bu yüzden. Eksileriyle, artılarıyla anılmaya değer yıllardı. Beni zaman zaman gülümsetiyor üstelik. Modanın insanlar üzerinde bu denli deney yapabildiği başka bir dönem hatırlamıyorum zira.

O yılların içinden geçen herkes kendi seksenlerini yaşadı...

Ben de başından sonuna, müzik dünyasının içinde yaşadım kendi seksenlerimi.

Yaşayamayanlar, yetişemeyenler...

Yâd etmek isteyenler...

Haydi çevirelim sayfaları hep birlikte...

"Hulusi Tunca ile Seksenler"e gidiyoruz, heyy!

Rüya ÇAĞLA

Bir daha yaşanmayacak bir devirdi 80'ler...

80'li yıllar deyince yazılı basında ilk akla gelen isimlerden biridir Hulusi Tunca... Hele söz konusu müzik olursa... TRT, özellikle de Radyo 3 yayınlarının en yoğun, en renkli, en doğru ve en çağdaş bir şekilde yapıldığı 80'li yıllardı. Hulusi Tunca ve arkadaşlarının gençlere ve özellikle biz TRT yapımcılarına gösterdiği ilgi öylesine büyüktü ki, dinleyicilerle iletişimimizde, bir köprü görevi kurmasının yanında, geniş kitlelere ulaşmamızı da sağlıyordu... 80'li yılların dinleyicileri ve biz yapımcılar HEY ve Hulusi Tunca ile o zamana kadar yaşanmamış ve bir daha da yaşanamayacak bir devri tamamlamış olduk... Hele 90'ların başında özel radyoların açılması, bunun ne kadar gerçek olduğunun da kanıtı oldu... İyi ki vardın HEY Dergisi... İyi ki vardın Hulusi Tunca ve biz Radyo 3 yapımcıları...

Sebla ÖZVEREN

Camianın değiştiremediği ender değerlerden biri...

HEY Dergisi ve güzel dostum Hulusi Tunca... Şöhretimin ilk yıllarında hep beraber yol aldık sizlerle... Dönemin en önemli müzik, sinema ve gençlik dergisi HEY, Hulusi Tunca'nın Genel Yayın Yönetmenliği'nde çok başarılı dönemlere imzasını attı... Tunca ile çok keyifli sohbetlerimiz, röportajlarımız oldu... İçten, sıcak, sevecen ve işinin ehli olarak; hâlâ büyüğünden küçüğüne saygısını ve sevgisini esirgemeyen, bu camianın değiştiremediği ender değerlerden biri olan sevgili Tunca'yı bu kitabından dolayı da kutluyor, yazdıklarının özellikle genç kuşak şarkıcılar ve oyuncular tarafından yutarcasına okunmasını tavsiye ediyorum... Seni iyi ki tanımışım sevgili Hulusi Tunca...

Serpil ÇAKMAKLI

Mesleğinden asla ödün vermeyen "Koca Hulusi"

Hulusi, gazetecilik mesleğinin hasıdır. Sanatçılarla iyi ilişkilerini ve dostlukları korurken mesleğinden asla ödün vermemiştir. Bu ince çizgiyi ve dengeyi her zaman korumayı çok iyi bilmiş ve başarmıştır. Bu yüzden hepimiz ona büyük saygı, sevgi ve güven duyduk. Başka gazetecilerle paylaşamadıklarımızı onunla paylaştık... İyi ki de öyle yapmışız! Hey gidi günler hey! Hey gidi koca Hulusi hey...

Suna YILDIZOĞLU

70 cent'e muhtaç ülkemden memleket manzaraları...

Ülkenin 70 cent'e muhtaç olduğu 70'li yıllar... Televizyon akşam 2-3 saat yayına başlamış, tüp, benzin, kahve, hatta margarin kuyrukları, hâlâ yurtdışına gidenlerden bir kavanoz nescafe ısmarlıyoruz. Televizyon ve radyo, hâlâ devlet tekelinde, orada boy göstermek kolay değil; çeşitli denetimler var. O dönemlerde müzik üretmeye çalışıyoruz ama enstrüman yok, mikrofon yok, kayıt cihazları yok... Bir çaresini bulup yurtdışına gidenler beraberinde eski bir enstrümanı, cihazı bilmem ne marka diye deklare ettirip dönüşte yenisini getirmeye çalışıyor, bazıları kaçakçılıktan yargılanıyor. 80'lerde de durum farklı değil... Hemen hemen aynı tablolar...

Her şeye rağmen çok değerli müzisyenler var ama ülkede kapalı devreler, kendilerine güvenleri yok, yabancı sanatçıları erişilmez sanıyorlar. Halka ulaşmanın yolu 45'likler, kulüp, gazino, konser turneleri... Ama bu yollarla kaç kişiye ulaşacaksınız? Ancak sevenleri sanatçısını, sanatçılar da rakiplerini yakından tanımak istiyor. İşte bunu sağlayacak yayın organı tam zamanında devreye giriyor; gazete eklerinin paparazzi anlayışından uzak Doğan Şener'in yönetmenliğinde Yener Sü-

soy, Arda Uskan, Cengiz Tünay, Ahmet Kılıç, Erhan Akyıldız, Deniz İzgi ve Hulusi Tunca gibi ciddi yazı işleri kadrosu ve doğru haber anlayışı ile "HEY" diyor, biz buradayız; sanatçının ayıplarını değil başarılarını değerlendiriyoruz.

İlk hafta *Milliyet*'le birlikte bir de HEY alıyoruz evimize... Daha sonra dergimizin tirajı 100 binlere ulaşıyor. Hulusi Tunca kardeşim 80'lerin başında bayrağı devralıyor ve layıkıyla taşıyor. 90'larda özel televizyonların yayın hayatına girmesi ile haber kaynakları dijital medya ortamına ilk adımını atıyor. Artık nerede 1-2 milyon plak satışları, 600 bin gazete... 100 bin dergi tirajları. CD'si 5-10 bin satan bayram yapıyor.

Hulusi Baba' nın dediği gibi "Hey gidi günler hey..."

Ümit EROĞLU

30 yıllık dostum, tüm desteği ile hepimizin yanında...

Çocukluk yıllarından gençlik yıllarına geçiş döneminde tanıştım HEY'le... O güne kadar gördüğüm dergilerden çok farklı, alışılmışın dışındaydı... Her tür müziğe tarafsız olarak yer vermesi belki de büyülemişti beni... 1983 yılında İstanbul'da sahne hayatına "merhaba" dedim. Ve İstanbul'a gidişimde ilk işim yıllardır her çarşamba büyük bir keyifle alıp okuduğum HEY'i ziyaret etmek oldu... Çok samimi, içten ve sıcak bir konukseverlikle karşılandım... Sevgili Hulusi Tunca ile tanışmamız böyle oldu... Ve sanat hayatımın ilk haberi ve ilk röportajı HEY'de yayınlandı... HEY'in bana güven ve onur veren desteğini hep yanımda hissettim... Yıllar içinde efendiliği, insanlara olan sevgi ve saygılı yaklaşımı ile her zaman takdir gören sevgili Hulusi ile dostluğumuz gelişip bugünlere kadar geldi... Her zaman tüm desteği ile yanımda hissettiğim, tam 30 yıllık dostum, arkadaşım Hulusi, Türk Müziği dünyasına

verdiğin emek ve hizmetler için hepimizin, tüm sanatçıların sana teşekkür ve şükran borcu var... Tanrı vücudunu sağ, tüm umutlarını gerçek kılsın...

Ünsal KUBAT

"Arkamdan" değil "Yüzüme" konuştular...

Bizim müzik, magazin, gazeteci, şarkıcı, türkücü, artist tayfası vefasızdır... Biri **"veda"** mı etti? Doluşuveririz bir caminin avlusuna... Kara gözlüklerinin arkasına saklananlar da vardır, o kişi "musalla taşı"nda yatarken spor, siyaset konuşanlar da... Ama kendilerine bir kamera yaklaşmaya görsün... Hemen **"en acılı"** maskelerini takıp başlarlar konuşmaya:

"Şöyle iyiydi de böyle iyiydi de... Çok erken gitti de... Yeri doldurulamaz da..."

Ben, belki de istemeden bir "ilk"i gerçekleştirdim... Hani **Yahya Kemal Beyatlı**'nın dediği gibi **"Artık demir almak günü gelmişse zamandan... Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan..."** ya... Yine şaire göre **"Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol..."** ya...

İşte o geminin yolcuları arasına katılmadan, sallanacak ya da sallanmayacak mendilleri, kolları beklemeden... Eşi dostu aradım...

"70'li, 80'li yıllar... Siz, ben ve HEY Dergisi... Neler düşünüyorsun, yeni kitabımın önsözü için iki satır yazar mısınız?" dedim...

Yukarıda okuduklarınızı yazdılar...

Artık içim rahat... **"Arkamdan"** değil **"yüzüme"** söylendi ya bu sözcükler, ne mutlu bana...

Artık meçhule giden bir gemi kalksa da bu limandan!

Umurumda değil...

Hulusi Tunca

HEY DERGİSİ ARTIK NEDEN ÇIKMIYOR?

Ama önce sanatçısıyla, plakçısıyla, müzikseveriyle her karşılaştığım dostun muhabbet biraz ilerledikten sonra bana sordukları bir soruya gelmek istiyorum:

HEY, artık neden çıkmıyor?

Cevabı çok basit: HEY'in fırtına gibi estiği 70'li, 80'li yıllarla, bugünler arasında öylesine büyük farklar var ki! Hangi birinden başlasam?

O YILLARDA;

Belli sayılarda erkek şarkıcı, kadın şarkıcı, orkestra ve topluluk vardı...

O YILLARDA;

Belli sayıdaki sanatçıların plaklarını duyurabildikleri sadece tek bir televizyon ve radyo istasyonları vardı; yani TRT...

O YILLARDA;

Bir şarkınızın TRT'de yayınlanabilmesi için TRT Denetleme Kurulu denilen bir kurulun onayını almanız gerekirdi!

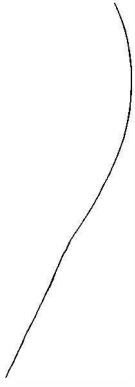
O YILLARDA;

Sabah erken kalkan plak yapamazdı! Klip denilen şey zaten icat olunmamıştı!

O YILLARDA;

Müzik listeleri emin ellerde, gerçek satış rakamlarına göre hazırlanır, her plakçı her çarşamba, vitrinine HEY'in plak listesini asardı! Şimdiki düzendeki sözüm ona müzik kanallarında olduğu gibi parasını bastıran liste başı olamazdı!

Peki! İşte size bir soru?

HEY, O YILLARDA NASIL ÇIKIYORDU?

İşte bu sorunun cevabını en güzel şekilde üstadımız rahmetli **Orhan Boran** veriyordu! **HEY** dergisinin **6. Yaş Özel Sayısı**'nda (19 Kasım 1975) **Orhan Usta**'nın kaleminden **HEY**'in nasıl çıktığını okumak ister misiniz? Buyurun o zaman **Cağaloğlu Nuruosmaniye Cad. No. 65-67**'deki *Milliyet* Gazetesi binasının 4. katına...

Telefondaki delikanlı sabırsızlanmaya başlamıştı:

"Bu kaçıncı hatırlatışım Ayşe? Oktay'ın yaşgünü partisi için Cuma saat altıda buluşmamız gerekiyor. Geç kalırsak ayıp olur çocuğa..."

"Biliyorum canım! Şimdi günlerden ne"

"Hoppalaaa! Bu yaşta takvimi mi şaşırdın? Bugün Salı..."

"Haaa öyle ya! Yarın HEY günü Çarşamba...

"Sahi senin haftan HEY günüyle başlar, unuttum..."

"Ben senin gibi abone olmadım ki elime pazartesi geçsin..."

"Neyse... HEY gününden bir gün sonra gidiyoruz. Sakın dalga geçme..."

"Tamam, tamam. Hoşça kal..."

Sabahları saat dokuzda *Milliyet* Gazetesi'nin zemin katındaki asansörün kapısı kalabalık olur. Sabırsızlar ya da çalıştık-

ları servis katları pek yukarılarda olmayanlar, meslektaşlarını uzaktan selamlayıp, merdivenlere yönelirler. Asansörü dolaşanların çoğu ise dördüncü katın düğmesine basar. Dördüncü kat, bizim aramızdaki deyimle "**HEY Ülkesi**"dir...

Her gün saat **9.30**'da **HEY** ekibinin toplantısı vardır.

9.30; şen şakaların uçuştuğu, karşılıklı takılmaların sıralandığı, omuzların vurulup, ellerin sıkıldığı bir saat değildir.

Ünlü **Amerikalı** yazar **Buchwald**'ın tanımlamasıyla; **"Gazeteci, uykusunu alsa bile doyamamış, yorgunluğu gitse bile dinlenememiş kişidir..."** Bu bakımdan sabah selamlaşmalarında sesli harfler genellikle ağız içinde kalır:

"Mrblar...", "N'aber?", "Günayn...", "Selmmm...", "Mnnn..."

Saatler **10.00**'u gösterdiğinde mahmurluk dağılmış, not defterleri açılmış, zihinler cilalanmıştır. Haber alma, haber toplama görevlileri, röportaj yazarları, sayfa/sütun/köşe sahipleri, deyim yerindeyse istim üstündedir. Konuların toparlanmaları, projelerin ortaya atılmaları, yeni tasarıların önerileri, röportajların seçimleri tartışılır!

Bu toplantıyı uzaktan izleyen mesleğe yabancı bir gözlemci, on kişinin aynı masada, sekiz topla ping-pong oynar gibi çapraşık bir uğraşı içinde olduğunu sanır. Oysa en gencinden en kıdemlisine kadar bütün görevlilerin söz sahibi olduğu çalışma, yarım saatten uzun sürmez. Fikirler berraklığa kavuşmuş, sonuçlar saptanmış, kararlar deftere işlenmiştir.

Saat **11.00** sularında haber alma-haber toplama görevlileri, röportaj yazarları, foto muhabirleri gazeteden ayrılırken, sayfa/sütun/köşe sahipleri de odalarına, masalarına çekilirler.

Odadan odaya, masadan masaya şakaların uçuşup, takılmaların başladığı esnek bir saattir bu. Henüz kâğıtlar daktilolara takılmamıştır. Yazarlar, ele alacakları konunun ön hazır-

lıklarıyla meşguldür. Arşivden notlar alınır, referans kitapları karıştırılır, yerli ve yabancı basında ilgi çekici köşeler incelenir. Bu arada da çeneler durmaz:

Orhan Baba, "irticali" sözcüğünün öz Türkçesi var mı?

Ülen yaşın benimkinin üçte biri. Sen bilmiyor musun?

Biliyorum. "İçe doğduğu gibi, hazırlıksız, anında" anlamına geliyor ama ben bir tek kelime kullanmak istiyorum.

Nerede kullanacaksın?

Yazımın bir yerinde "irticali lehçe" deyimi geçecek de...

Eh, aynen kullan. Ama daktilonun tuşlarına dikkat et; şaşırıp "irsali lihye" yazmayasın...

Neden?

"Törenle sakal koy vermek" anlamına gelir de ondan. Yener'e sorsana, o da benim kuşağım sayılır!

Yazı İşleri Müdürü odasından bir ses yükselir:

Estağfurullah Baba, ben olsam olsam senin uçkurun sayılırım...

Bir gevrek kahkahaya çocukların korosu karışır:

"Vay anasını sayın seyirciler, Orhan Baba tuş oldu; çaylar ondan..."

***

"Esnek Saat" dediğimiz, aslında on-on beş dakikadan ibarettir. Durmadan çalan telefon zillerine, şimdi daktilonun tıkırtısı tempo tutmaktadır.

Saatler ilerlemektedir.

Yurtdışı bürolarımızdan gelen haberler, kupürler ilgili serviste toplanıp **HEY**'in diline aktarılır. **"HEY'in Dili"** deyimi gelişigüzel söylenmiş bir laf değildir. İlk sayfasından son sayfasına kadar, imzalı veya imzasız hiçbir yazı seslendiğimiz okuyucuyu lunaparklardaki güldürü aynalarına bakar gibi şaşkına çevirmez.

HEY; gençliğin dilini, günümüzün dilini, zorlamasız bir akıcılıkla konuşur, yazar. Yazı ailemizi oluşturan kişilerin yaşları önemli değildir. Kuşkusuz her yazarın kendine özgü bir stili vardır ama birbirini izleyen sayfalardaki dil uyumuna dikkat edenler **HEY**'in neden bütünüyle **"rahat okunan bir dergi"** olarak seçkinleştiğini hemen fark ederler.

"Ben, yazarken hiç güçlük çekmiyorum; okuyan anlamak için sıkıntıya girerse kabahat benim değil ya..."

Milliyet'in dördüncü katındaki "**HEY Ülkesi**"nde kimseyi güldürmez bu şaka...

Saatler, saatleri kovalamakta, günler günleri izlemektedir.

Sabah toplantılarından sonra **"göreve çıkanlar"** ve **"masalarına çekilenler"** hazırladıkları yazıları, resimleriyle birlikte **Yazı İşleri Müdürü** odasına bırakırlar. Bu çabaların ürünleri, ilgili dosyalara konur. Ekibi yeni görevler beklemektedir. Telefon zilleri durmamacasına çalar, daktilo makinelerine yeni kâğıtlar takılır, dördüncü katın trafiği ve uğraşısı aralıksız sürer gider.

Bu arada o haftaki **HEY**, şekillenmeye başlamıştır artık.

Genel Yayın Müdürü ve **Yazı İşleri Müdürü**, aralarında yaptıkları bir toplantıda; dergiye girecek haber, röportaj, resim ve makaleleri inceler ve seçim yaparlar. Ortaya bir prototip çıkar. Tıpkı bir kostümün modelini saptayıp, biçkisini tamamlayıp, ilk provaya hazır edilmesi gibi...

Yazıların bundan sonraki uğrak yeri **IBM Servisi**'dir.

Bizim masaların üstü ne kadar karman çormansa, **IBM Servisi**'nin masaları o denli tertipli ve muntazamdır. Orası kadın meslektaşlarımızın egemenliğindedir. Pırıl pırıl küllükler kirlenmesin diye sigara paketine el atamaz, belki hiza bozulur diye iskemle çekmekten vazgeçip ayakta durmayı yeğ

tutarsınız. **IBM** makinelerinin tuşları üstünde tüy gibi gezinen parmaklar, kuşe kâğıt üzerine yazıları dizer.

"Evlat... IBM'e uğra bakalım, benim yazı dizilmiş mi?"

"Bugün tıraş olamadım Baba; elbise de buruşuk... Başka birini yollasan..."

"Hey çocuklar, üstü başı düzgün biri varsa, köşeden çiçek yaptırsın, sonra da IBM'e uğrayıversin..."

Dizilen yazılar ve resimler teknik sekreterlere ulaşır. Onlar çeşitli araç ve gereçleriyle sayfaları çizerken ayak altında dolaşmamak, burunlarının dibine sokulmamak yerinde bir tedbir olur. Cetveli bıraktıkları gibi yüzünüze öylesine bakarlar ki eğer **"Nil Nehri tersine akmaya başlamış"** yahut **"Taksim alanında petrol sondajları yapılıyormuş"** gibi sansasyonel bir haberle işlerini kesmemişseniz, o tek bakışla sizi kendi odanıza **"ışınlayıverirler"**...

Yazılar ve resimlerle birlikte sayfalar çizildikten sonra renkli "diya"lar kırmızı, siyah, mavi ve sarı renk ayrımları için ilgili servise gider. Oyuncağı bol servislerden biridir burası. İçinize çocuğumsu bir heves gelir. Sağı solu kurcalamamak için kendinizi zor tutarsınız.

Sıra teknik ekibin **"pikaj"** çalışmalarına gelmiştir. Yani yazıların kartonların üzerine yerleştirilmesi işlemi. Ellerinde, tıpkı doktorların ameliyatlarda kullandıkları bisturileri andıran, kısa saplı minicik bıçaklar vardır. **Dr. Barnard**'ı kıskandıracak ustalıkla yaparlar bu milimetrik çalışmayı... Bu arada düzeltmen arkadaşımız gerekli tashihleri yapmış ve yerlerine konulması için pikajör arkadaşların başına dikilmiştir.

Başlıklar ya letrasetten dizilir, yani üstüne basılanı alttaki kuşe kâğıda aktaran büyük plastik tabakadan... Ya da **Kompugrafik Servisi**'ne gönderilir. Bu servisteki makinede dakti-

lo tuşları gibi tuşlar vardır. Başlıkları film şeridine aktarır. Pikaj işlemi tamamlanan sayfalar kamerada çekime gönderilip, filme alınır.

İster istemez akla geliyor:

Manukyan Efendi melodramın üçüncü perdesini çektikçe çekmiş, uzattıkça uzatmış. Ön sıradaki bir seyirci, cebinden sicim yumağı çıkarıp sahneye atıp bağırmış:

"Al şu ipi de bağla oyunu be kardeşim..."

Ama dergimiz sicimle bağlanmadığı için daha çok emek verilecek, göz nuru dökülecektir.

Sayfaların filmi yeniden yukarı geldiğinde **Montaj Servisi** çalışmalarına başlar. Renk ayrımı biten filmler sayfalara takılacaktır. Bu işlem tamamlanınca sayfalar **Makine Dairesi**'nde kalıplara çekilir. Alüminyum plakalar, rotatifteki yerlerine oturtulur... Ayarlar... Provalar... Ve koca rotatif dönmeye başlar... Derginiz artık basılmıştır.

HEY okuyanlar için bir başka ayrıcalık taşır "çarşambalar"...

O YILLARDA;

HEY işte böyle bir uğraş verildikten sonra okurlarına ulaşıyordu! Gerçek müzik, sinema, radyo-televizyon ve moda haberleriyle, dolu dolu sayfalarıyla... Şimdi elinizi vicdanınıza koyun ve söyleyin;

HEY yeniden çıksa; acaba **"kapak olma hakkı"**na sahip kaç "sanatçı" sayabilirsiniz?

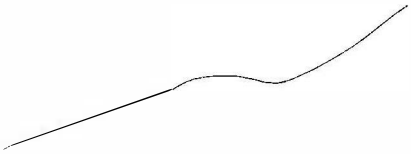
Unutmayın... **HEY Dergisi, 800 HAFTA**'dan fazla bir süre yayın hayatını devam ettirdi...

800 HAFTA, 800 STAR...

Elbette 1'den fazla sayıda kapak olan star vardı... Ama ya şimdi?

Neyse... Şimdi (hâlâ bırakmadıysanız) sigaralarınızı söndürün! Koltuk arkalıklarınızı dik duruma getirin! Kemerlerinizi bağlayın! **Kaptan Pilot**'unuz **Hulusi Tunca**, sizi uçurmaya hazır!

Sizleri 80'li yıllarda yaptığım, HEY'de yayınlanan röportajlarıma götürüyorum! İstikamet, **1980'li yıllar...**

GÜLE GÜLE 70'LER...
HOŞ GELDİN 80'LER...

70'li yılların üzerinden 40 yıl geçmişti... O yıllarda müzik dünyamızda olup bitenleri **"Hulusi Tunca ile Yetmişler"** kitabımda okumuşsunuzdur... Eh, artık sıra **"Seksenler"**de yaptığım ve yine **HEY** dergisinde yayınlanan röportajlarımdan oluşan bu serinin ikinci kitabına gelmişti...

70'li yılları uğurlarken HEY dergisi de 10 yaşına basmıştı bile... **12 Kasım 1979** tarihli derginin kapağını **Barış Manço** süslüyordu... Beyaz takım giysileri, simsiyah gömleği ve leopar desenli bir battaniye ile kamufle edilip, "taht"a benzetilmiş koltuğuna oturmuş, elindeki kocaman bira bardağını "şerefe" anlamında objektife doğru uzatıyordu kapakta... Bardağın üzerinde **"10"** yazıyordu ve kapak düzeni yapılırken teknik yönetmenimiz **Fehmi Ketenci**, bardağı **HEY** ve **yaşında** kelimelerinin tam ortasına denk getirmiş... Böylece dergi basıldığında ortaya **"HEY 10 yaşında"** yazan bir kapak çıkmıştı... Önemli bir itiraf; Barış Manço'nun elindeki bira bardağı de-

ğildi... Çünkü Barış'ın evinde içki içilmezdi... O halde neydi o kocaman "bardak"? Mikserin ters çevrilmiş haznesi... Önce 80'li yılların İLK listelerine bir göz atalım sonra da gelelim içerideki Barış Manço röportajıma...

HEY DERGİSİ'NİN 80'Lİ YILLARIN İLK LİSTELERİ
TÜRKİYE'DE ÖNDE GİDEN PLAKLAR

POP MÜZİK YERLİ 45'LİKLER VE LP'LERDEN SEÇME MELODİLER

1. **BİR YER ARIYORUM (SİBEL)**
2. **Gönül/Yaman Olurum Yaman** (Zerrin Özer)
3. **Okyanus/Sensiz Geçen Günler** (Nihat Işıklar)
4. **İlk Gün Gibi** (Sezen Aksu)
5. **Ohhh Ohhh/Beyaz Mendil** (Nilüfer)
6. **War** (Starr)
7. **Sesimi Duyuyor musun** (Gülden Pelit)
8. **Sen Aslı'dan da Güzelsin** (Cumhur)
9. **Elveda/Son Defa Görsem** (Çetin Alp)
10. **Bambaşka Biri** (Ajda Pekkan)
11. **İçimde Dinmez Sızısın** (Grup A)
12. **Aynalı Kemer** (Barış Manço)
13. **Nerede** (Sibel Egemen)
14. **Sana Muhtacım** (Coşkun Demir)
15. **Son Mektup** (Enis Erge)

POP MÜZİK YERLİ 33'LÜKLER

1. TEŞEKKÜRLER (FERDİ ÖZBEĞEN)
2. **Selam Sana Dünya** (Özdemir Erdoğan)
3. **Samanyolu** (Gökben)
4. **Disco Göbek** (Kemani Cemal ve İstanbul Çalgıcıları)
5. **Karışık Disko** (Doruk Onatkut Orkestrası)
6. **Zikir** (Okay Temiz & Aka Gündüz Kutbay)
7. **Merhaba** (Cengiz Türksoy)
8. **Benim Adım Şarkıcı** (Nil Burak)
9. **Atlının Türküsü** (Zülfü Livaneli)
10. **Yorgunum** (Tanju Okan)
11. **Tak-Tik "Oyun Müziği"** (Brecht & Can Yücel & Timur Selçuk)
12. **79 Yılında** (Melike Demirağ)
13. **Süperstar 2** (Ajda Pekkan)
14. **Modern Oyun Havaları 1** (Esin Engin)
15. **Ben Mahpusum Abem Candarma** (Sadık Gürbüz)

TÜRK MÜZİĞİ 45'LİKLER VE LP'LERDEN SEÇME MELODİLER

1. HAYAT HARCADIN BENİ (HAYRİ ŞAHİN)
2. **Sevenler Anlar** (Müslüm Gürses)
3. **Merak Etme Sen** (Ferdi Tayfur)
4. **Garip** (Ethem Acar)
5. **Yarabbim** (Orhan Gencebay)
6. **Aşk Duası** (Bülent Ersoy)
7. **Sabuha** (İbrahim Tatlıses)
8. **Sevdik de Ne Oldu/Mum** (Cengiz Tekin)
9. **Çok Yalnızım** (Dursun Salkım)
10. **Ah Şu Gurbet** (Yüksel Özkasap)

TÜRK MÜZİĞİ-ARABESK 33'LÜKLER

1. HAYATIMIN ÇOCUĞU (ERDAL ŞAHİN)
2. **Bir Yudum Su Gibi** (Gönül Şenay)
3. **Rüzgar** (Emel Sayın)
4. **Gecemiz "Oyun Havaları"** (Uyum 77)
5. **Yuvasız Kuşlar** (Ferdi Tayfur)
6. **Gurbetten Sılaya** (Yunus Bülbül)
7. **Birtanem** (Ahmet Özhan)
8. **Zorla Sev Diyemem** (Orhan Akdeniz)
9. **Bağrıyanık** (Müslüm Gürses)
10. **Sabahsız Geceler** (Hüseyin Altın)
11. **Sükse** (Zeki Müren)
12. **Durmuş Çiğdem 1** (Durmuş Çiğdem)
13. **Tanrımla Seni** (Osman Sezgin)
14. **Özlem** (Erhan Tunay)
15. **Güller Arasında** (Müzeyyen Senar)

TÜRK HALK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. CEYLAN (İBRAHİM TATLISES)
2. **Nazar Eyle** (Seyhan Tütün)
3. **Gel Gidelim Dosta Gönül** (Zeyno)
4. **Eyvah Oy** (Atakan Çelik)
5. **Almanya Gardaşımı Geri Ver** (Yüksel Özkasap)
6. **Testisi Elinde** (Kenan Temiz)
7. **Emmine** (İsmail Badıllı)
8. **Çilli Kız** (Halil Kendirli)
9. **Sevdiğim** (Leyla Dinç)
10. **Nazey** (İzzet Altınmeşe)
11. **Şakir Öner Günhan** (Şakir Öner Günhan)
12. **Uzun İnce Bir Yoldayım** (Aynur Gürkan)
13. **Telli Sazım** (Nizamettin Ariç)
14. **Hu Dost** (Feyzullah Çınar)
15. **Ölürem Kızlar** (Hüsamettin Subaşı)

Barış Manço elinin mikrofonu ile daktiloda yazmaya kalktı! Kralını yazdı...

BARIŞ'TAN KORKAN ASKER, NASIL SARILIK OLDU?

Usulca ilişti sandalyeye. Önünde duran daktiloya şöyle bir baktı. Kâğıt takmaya çalıştı. Başaramadı. Makine ona varıncaya kadar öylesine çok el değiştirmişti ki! **"Benim"** diyen dedektif, tuşlar üzerindeki parmak izlerini çözmekte büyük güçlük çekerdi.

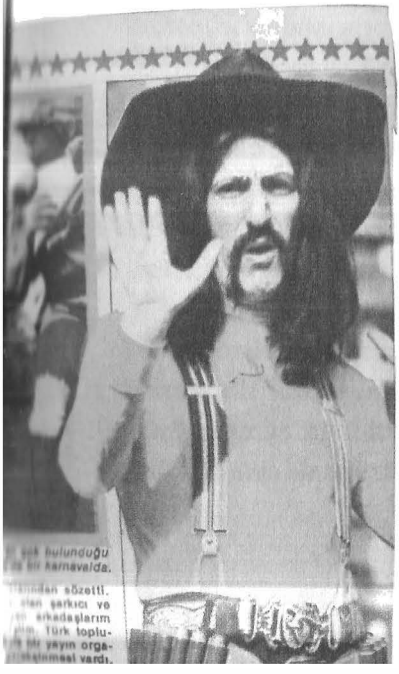
Ah o kâğıdı bir takabilseydi **Barış Manço**, neler yazacaktı neler... Sonra bizden yana döndü. **"Elimin mikrofonu ile sizin işinize karışmayayım"** dedi...

Barış Manço'nun müzik yaşamının **20'nci...**

Barış Manço'nun **HEY** dergisi ile tanışmasının **10'uncu** yıldönümleri...

Kurtalan Ekspres ile **HEY**'in **10'uncu** yaşgünleri idi.

Ne de olsa birlikte büyümüştü **Barış Manço** ile **HEY Dergisi**...

Elimizde **52** hafta süreyle **1** (yazıyla bir) **liradan** satılan büyük boy **HEY**'ler var. İki kocaman cilt. Bir de sayı hanesinde **"0"** (SIFIR) yazılı bir **HEY** daha var. **Barış** başladı anlatmaya:

"Kasım 1970'e gelinceye kadar yaptıklarımızı ***Milliyet* Gazetesi Magazin Müdürü Doğan Şener**'in yönetimindeki **Müzik Kulübü** aracılığı ile ***Milliyet***'in sayfalarından duyururduk müzikseverlere. ***Milliyet***'in pazar ekinin bir köşesine sıkışan

Müzik Kulübü giderek büyümüş, sütunlara sığmaz olmuş, hatta gün gelmiş tam sayfaya çıkmıştı.

Doğan Şener'le ***Milliyet***'te konuştuğumuz bir gün, bana bir müzik dergisinin hazırlıkları içinde olduklarından söz etti. Sayıları son derece az olan şarkıcı ve topluluklardaki müzisyen arkadaşlarım adına çok sevinmiştim. **Türk** toplumunun o günlerde böyle bir yayın organına gerçekten büyük ihtiyacı vardı.

O an aklıma geldi: **"HEY'in ilk sayısını O. (sıfırıncı) sayı olarak ilan edip, *Milliyet*'le birlikte parasız olarak dağıtsanıza"** dedim. Fikrim uygun bulunmuştu. Nitekim **18 Kasım 1970 Çarşamba** günü ***Milliyet***'i alanlar, ilk kez **HEY** ile tanıştılar. Hatta **Doğan Şener** de ilk başyazısına şöyle bir başlık atmıştı: **"İşe sıfırdan başlıyoruz..."**

Ve ilk hafta **HEY**, binlerce ***Milliyet*** okuruna parasız olarak ulaşıyordu. Plakçılık bugünkü gibi pek yaygın olmadığından, hemen **3.** sayfadaki **Plak Listesi** bir köşeye sıkıştırılmıştı sanki. **45'lik Plaklar** listesinin **1** numarasında da **Barış Manço**'nun **"Dağlar Dağlar"**ı vardı. Onu **Fikret Kızılok**'un **"Söyle Sazım"**ı, **Mungo Jerry**'nin **"In The Summertime"**ı izliyordu. **Barış**'ın gözü listeye takılmış kalmıştı. Kaldığı yerden anlatmaya koyuldu yeniden:

"O günlerde müzik yaşantımın **10.** yılını geride bırakmış ve hâlâ aynı **Barış Manço** idim. **Belçika Kraliyet Akademisi**'ne devam ettiğim yıllarda **'Dağlar Dağlar'**ı bestelemiş, banda alarak **Türkiye**'deki plak şirketime göndermiştim. **'Beğenirseniz, hemen gelir stüdyoya girerim'** diye de not düşmüştüm. Çok geçmeden beklediğim yanıt geldi:

'Oğlum sen aklını peynir-ekmekle mi yedin? Hiç tek bir gitar ve bir kemençe ile plak doldurulduğu nerede görülmüş! Bir de tutturmuş 'Plağın arka yüzüne de aynı şarkının

enstrümantalini koyarız' **diyorsun. Aklını başına topla. Bizi batıracak mısın? Adam gibi bir beste yap da yolla...'**

Adamlara '**Dağlar Dağlar**'ı beğendirememiştim. Kabul ettirene kadar akla karayı seçtim. Plağı **HEY**'in listelerinde **1** numarada gördüklerinde ben de yüzlerini görmek isterdim doğrusu."

Aynı sayıda **HEY**'in geleneksel "**Yılın Müzik Oskarları**" anketi de başlamıştı. Sanatçılar arasında kıyasıya bir çekişme start almış ve ilk gelen sonuçlar **30 Aralık 1970** tarihli dergide açıklanmıştı. "**Erkek Şarkıcılar**" sıralamasında **Barış Manço**, **138** oyla başta gidiyor, onu **104** oyla **Fikret Kızılok**, **101** oyla da **Cem Karaca** izliyordu. Anketin kesin sonuçları **1 Ocak 1971** günü açıklandı:

Yılın Erkek Şarkıcısı: Fikret Kızılok...

İkinci: **Barış Manço**

Yılın Bestesi: "Dağlar Dağlar"- **Barış Manço**

Yılın Düzenlemesi: "Derule"- **Barış Manço**

Bu olayın hemen ardından **3 Şubat 1971** tarihli dergide **Köln** çıkışlı, heyecan verici bir başlık atılmıştı: **Barış Manço ile Moğollar birleşti**.

Sözün burasında **Barış Manço** aldı yine sazı eline:

"O dönemde **İngiliz** müzisyenlerden oluşan bir grubum vardı. Fakat çocuklara **Türkiye**'de çalışma izni alamayınca ayrıldık. Yine aynı günlerde **Moğollar** da şarkıcılarından ayrılmış ve **Fransa**'ya gitmişlerdi. **Paris**'te benim evimde kalıyorlardı. Ben de **Paris**'e gittim.

Türkiye'ye döndüğümüzde artık **Manço & Mongol** idik. **Yılın Müzik Oskarları** anketinin sonuçlarını, bana **Bahariye Postanesi**'nden postalanan ve **Paris**'te elime geçen **HEY**'den öğrenmiştim. Doğrusunu söylemek gerekirse **Yılın Erkek Şarkıcısı** ödülünü de bekliyordum.

Türkiye'ye döner dönmez **Moğollar**'la büyük bir **Anadolu** turnesine çıktım. **HEY**'de çıkan bir haberde de ödül dağıtım konserinde benim dışımda bütün sanatçıların yer alacağı yazılmıştı. İstemeden **HEY**'le aramızda bir kırgınlık doğmuştu. **18 Mart 1971**'de **Fitaş Sineması**'ndaki ödül dağıtım konserinde benim iki ödülüm gecenin sunucusu **Altan Erbulak** tarafından annem **Rikkat Uyanık**'a verildi..."

Barış Manço'nun katılamadığı bu konserin üzerinden tam bir yıl geçti. **1 Mart 1972** tarihli **HEY**'de ikinci **Yılın Müzik Oskarları** anketinin sonuçları açıklandı:

Yılın Erkek Şarkıcısı: Barış Manço

Yılın Bestesi: "İşte Hendek İşte Deve"- **Barış Manço**

İki oskar ödülü daha kazanmıştı **Barış Manço**. Buruk bir gülümsemeyle devam etti sözlerine:

"**HEY**'in konserlerine katılmamam, geleneksel hale dönüşmüştü. O sıralarda **12 Mart** döneminin yanlış uygulamalarından biri de bana denk geldiği için durduk yerde **asker kaçağı** diye aranmaya başlamıştım. Asker kaçağı olmadığımı, üniversite mezunu olup, yedek subay adayı olduğumu kanıtlamak için **Belçika**'ya gittim. Bazı gazeteler yurtdışına kaçtığımı bile yazdı. Oysa Sayın **Uğur Mumcu**'nun deyimiyle **'Sakıncalı Topçu'** olmamak için gitmiştim Belçika'ya."

15 Mart 1971 günü **İstanbul Spor ve Sergi Sarayı** alabildiğine dolmuştu. Geleneksel konserimizi izlemek için salona gelenler kapıya asılmış bir duyuru ile karşılaştılar:

"Avrupa'dan dönemeyen Barış Manço ile birincilik ödülünü reddeden Gönül Yazar, bugünkü konsere gelemeyeceklerdir. Sadece bu iki sanatçıyı dinlemek için gelenler, biletlerini gişeye iade edebilirler..."

Sonra mı ne oldu? Yazı İşleri Müdürümüz **Yener Süsoy** çıktı sahneye. Açılış konuşmasını yaptı. Kapıdaki duyuruyu

bir kez de o yineledi. Müzikseverlerin kesilmiş biletlerini bile geri verebileceklerini söyledi. Sadece **10 kişi** gişeye gidip biletini iade etti ve salondan çıktı. Ne diyordu bu duruma **Barış?**

"Türkiye'ye döndükten sonra bütün bunları ben de okudum HEY'den. Gerçekten istemeden de olsa Belçika'ya gitmiş ve ödüllerimi alamamıştım. Ama bir sonraki oskar töreninde mutlaka HEY okurlarının karşısına çıkmak için yemin ettim kendi kendime..."

Tarih: **30 Ocak 1974**. Bir **Yılın Müzik Oskarları** anketi daha sonuçlanmış!

Yılın Erkek Şarkıcısı: Barış Manço

Yılın Topluluğu: Kurtalan Ekspres

Yılın Düzenlemesi: "Hey Koca Topçu"

Barış Manço-Kurtalan Ekspres, bu kez **İzmir**, **Ankara** ve **İstanbul**'da düzenlenen ödül dağıtım konserlerinde **HEY** okurlarının karşısına çıktı. **HEY** ile kırgınlıklar bitmiş miydi?

"Artık **HEY** ile aramızdaki kırgınlıklardan eser kalmamıştı. Bir yıl geçti, gitti. Ta ki ertesi yıl; **Kurtalan Ekspres**'in yine **Yılın Grubu** seçilmesine kadar. O sırada da **Hollanda**'da bulunuyorduk. **HEY**'in **Hollanda** temsilcisi **Kâmuran Sümercan** da şahidimizdi. Sonuçta tüm bunlar, acı birer rastlantıdan ibaretti hepsi o kadar."

"Bu kırgınlıklarda Barış Manço'nun hiç mi suçu yoktu?"

"Olmaz olur mu? **1975**'te **'Nick The Chopper'** albümünü yapmak, **1977**'de de bu albümü tanıtmak için tuttuk **Avrupa**'nın yollarını. Bir yıl kadar **Türkiye**'den uzakta kaldık. O sıralarda **Türkiye**'deki grafiğimiz önemli ölçüde düşmüştü. **'Gözden ırak olan gönülden de ırak olur'** demeden, yersiz bir hırçınlığa dönüştürdük içimizdeki birikimleri. Hırçınlığımızı basın organlarının ilgisizliğine bağladık.

Fakat o dönemdeki **HEY Dergisi** ciltlerini karıştıranlar, bizim yurtdışındaki çalışmalarımızdan **HEY** okurlarına geniş bilgi verildiğini, böylece **HEY**'in de 'doğruya doğru, eğriye eğri' bir politika izlediğini görecektir. İşte bunun için değil midir ki gene karşı karşıya oturmuş konuşuyoruz..."

Yüzlerce anıyla dolu 10 yıldan bir de aklına ilk gelen anısını anlatmasını istedik Barış Manço'dan:

"1972'nin Eylül ayı... Polatlı Topçu ve Füze Okulu Eğitim Tugayı'nda yedek subay olarak vatani görevimi yapıyorum. O gece nöbetçi subaydım. Bir ara güney topçu tepesindeki nöbetçi kulübesine doğru yürümeye başladım. Nöbetteki er, bir türkü tutturmuş duruyordu 'Gönül dağı yağmur yağmur boran olunca/ Akar can özümde sel gizli gizli/ Bir tenhada can cananı bulunca/ Sinemi yaralar yar oy/ Dil gizli gizli, dil gizli gizli...'

Beni görünce sustu. Ağrılı Haşim olduğunu öğrendiğim askere türkünün tamamını söylemesini istedim. Esas duruşa geçti; 'Türk askeri şarkı söylemez, Türk askeri yemek yemez, Türk askeri uyumaz...' Anlaşılan korkmuştu. Ertesi gün alayda aradım. Revire kaldırmışlar. Meğer korkudan sarılık olmuş. Hemen saçlı sakallı resimlerimi, plaklarımı alıp revire gittim. 'Bak' dedim 'Ben Barış Manço'yum. Korkacak bir şey yok...' Tezkeremi alır almaz da yaptığım ilk iş, ilk o gece dinlediğim Neşet Ertaş'ın 'Gönül Dağı' adlı türküsünü plak yapmak oldu..."

1970 çok gerilerde kaldı. O günlerde **"Dağlar Dağlar"** ile zirvede olan **Barış Manço**, şimdi de **"Yeni Birgün"** albümüyle en tepede. Kadehini uzatıyor ve diyor ki:

"Heeey! Nice 10 yıllara hep birlikte..."

-12 Kasım 1979-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **ELVEDA/SON DEFA GÖRSEM** (ÇETİN ALP)
2. **Nerede** (Sibel Egemen)
3. **Kara Sevdan Yüzünden** (İpek Bilgin)
4. **Ohhh Ohhh/Beyaz Mendil** (Nilüfer)
5. **Vay Vay** (Neco)
6. **Uzat Elini** (Nazım Şerbetçioğlu)
7. **Okyanus/Sensiz Geçen Günler** (Nihat Işıklar)
8. **Sevgilimin Şarkısı** (İnci Çayırlı)
9. **Eşkıya Dünyaya Hükümdar Olmaz** (Edip Akbayram- Dostlar)
10. **Kara Gölgen Olaydım/Hayalin Gitmez** (Ersan Erdura)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **ATLININ TÜRKÜSÜ** (ZÜLFÜ LİVANELİ)
2. **Ayva Çiçek Açmış** (İstanbul Şarkıcıları)
3. **İstanbul Oda Orkestrası** (Yöneten: Timur Selçuk)
4. **Sevdiğiniz Şarkılar** (Atilla Yelken)
5. **Zikir** (Okay Temiz & Aka Gündüz Kutbay)
6. **Meral- Zuhal Vol.1** (Meral- Zuhal)
7. **Tak-Tik "Oyun Müziği"** (Brecht/ Can Yücel/ Timur Selçuk)
8. **Buğdayın Türküsü** (Yeni Türkü)
9. **Teşekkürler** (Ferdi Özbeğen)
10. **Selam Sana Dünya** (Özdemir Erdoğan)

"Sürpriz bir evlilik" yapacakları gözüyle bakılıyordu ama...

EMEL SAYIN:
"SELÇUK ASLAN İLE AŞKIMIZ BİTTİ..."

Emel Sayın'ın en belirgin özelliklerinden biri de açık sözlü oluşudur. Sorulan sorulardan çoğu kez kaçmaz, sapmaz, doğru yanıt verir. İşte ünlü assolistin bu özelliğinden yola çıkarak... Biz sorduk, **Emel Sayın** yanıtladı:

"Bugün Emel Sayın adı, büyük çoğunluk için hemen Selçuk Aslan adını çağrıştırıyor. Selçuk Aslan ile olan beraberliğiniz sürüyor mu?"

"Bu konu hakkında konuşmak istemiyordum ama sorunuzu yanıtlayayım. Ayrıca o kadar değişik ve ilgisiz şeyler yazılıyor ki ben de şaşırıyorum. Selçuk ile aramızda olan duygusal ilişkiler kesinlikle bitti. Şimdi arada bir ve de yalnızca işimiz gereği konuşuyoruz. Çünkü şu sıralarda Selçuk'un babası Fahrettin Aslan'ın gazinosu Maksim'de çalışıyorum ve gazinonun çalışmalarını o yönetiyor."

"Bundan sonra birlikte olmayacak mısınız?"

"İşimiz gereği konuşmalarımız sürecek. Yine işimiz gereği gazino çalışması boyunca aynı yapının içinde ve de birlikte olacağız. Dedikodu çarkını döndüren kişiler bu beraberliği ellerinden geldiği biçimde değiştirerek ve abartarak aktaracaklar. Konuştuk ve dost kalarak ayrılmaya karar verdik. İş nedeniyle bir-

likte olacağız diye birtakım kişilerin bizi huzursuz etmelerine izin vermeyeceğim. Aramızdaki duygusal ilişkinin yeniden başlayacağına kesinlikle inanmıyorum. Yalnız inanmıyorum derken bu iş kesinlikle olmaz demiyorum. Çünkü dünyada olmayacak şey yoktur."

"Ayrılmanızın nedenleri neydi?"

"Ortada birtakım konular vardı ve biz bunlara bir çözüm bulamıyorduk. Sorunlarımız çok büyüktü. Ve... Bunların çözümlenebilmesi için çok zaman gerekiyordu. İkimizin de sinirleri çok gergin olduğu için bu çözümleri yapamıyorduk. Beraberliğimizi evlilikle noktalayamadığımız için de ayrılmaya karar verdik."

"Selçuk Aslan'ın peşinden koştuğunuz söyleniyor."

"Çok saçma. İkimizin de birbirimizin peşinden koşması diye bir olay olamaz. İkimiz de aklı başında, normal insanlarız. Bir olayda beraber oluşumuz ya da olmayışımız için ancak birlikte karar verebiliriz. Bizim beraberliğimiz çocuk oyuncağı değildi. İkimiz için de çok güzeldi. Bizim için çok güzel olan bu olayın, bazı etkenler yüzünden çirkinleşmemesi için ayrılık kararını birlikte aldık. Ayrıldık."

"Ne zamandan beri ayrısınız?"

"Son birkaç aydan beri karar evresindeydik. Hemen hemen bir aydan bu yana da kesin olarak ayrıyız."

"Son zamanlarda işlerinizin iyi gitmediği söyleniyor?"

"Tam tersine. Avrupa'dan döndüğümden bu yana işlerimde büyük ölçüde açılma var. Her programım uzatıldı. Eğer başarısızlık buysa, ben yaşam boyu başarısız olmaya dünden razıyım. Önceleri bu söylentilere üzülüyordum ama şimdi gülüp geçiyorum. Benimle bu kadar çok uğraşmalarına inanın çok seviniyorum. Benim mesleğimden olan bazı kişilerin benim başarılı olmamı arzu etmemeleri ve başarımı çekememeleri nedeniyle

bu söylentiler ortaya yayılıyor. Bu, her zaman böyle oldu ve başarılı olduğum süre içinde de kural değişmeyecek ve böyle olacak. Artık şu gerçeği anladım: Benimle uğraşmadıkları anda benim için tehlike çanları çalıyor demektir. Bilirsiniz ünlü bir deyiştir: 'Meyve veren ağaç taşlanır'. Onun için hiç aldırmıyorum ve diledikleri kadar beni kötülesinler diyorum."

"Bir de turne olayı var. 'Parasız kaldığı için turneye çıkacak' dediler sizin için..."

"Tanrı'ya şükür param var. Turne teklifine 'evet' derken yalnızca kendimi yenilemeyi ve Anadolu'daki hayranlarımın ayağına gitmeyi düşünmüştüm. Bu benim için bir şükran borcuydu. Turneyi gazino ve film çalışmaları yüzünden bir süre erteledim. Eğer filmi erteleyebilirsem, turne ocak içinde başlayacak. Erteleyemezsem, mart ya da nisan da olacak."

"Film çekimine ne zaman başlayacaksınız?"

"Ocak içinde başlayacağız. İlk planımıza göre bu ay içinde olacaktı ama gazino yüzünden ertelendi. Yönetmenliğini Orhan Elmas yapacak. Erkek oyuncu henüz saptanmadı. Eğer o tarihlerde işi olmazsa Cüneyt Arkın oynayacak. Filmin müziklerini Muzaffer Özpınar hazırlıyor."

"Film bittikten sonrası için planlarınız var mı?"

"Belki bir kez daha sahneye çıkacağım ve daha sonra kendime sahne yönünden tatil vereceğim."

"Neden?"

"Birkaç nedeni var. Sahne yüzünden çok şeyi ihmal ediyorum. Ayrıca yarım kalmış bestelerim var..."

"Pardon nelerim var dediniz?"

"Bestelerim. Sahi bunu söylemek istemiyordum ama boş bulundum. Benim en büyük özelliğim bu zaten. Anlatmaya başladım mı sürüp gidiyor. Madem başladık sürdüreyim. Evet! Yarım kalmış bazı bestelerim var. Zaman bulamadığım

için bunları bitiremiyorum. En büyük arzum bunları tamamlamak. Başarabilecek miyim bilmiyorum ama denemekte yarar görüyorum. Yoğun çalışma düzeni içinde bunları gerçekleştirmem olanaksız."

"Beste yapmaya ne zaman başladınız?"

"İlk kez Londra'da... Orada zamanım boldu. Bir denemem vardı. Yalnız düzeltilmesi gereken yerleri var. Öylece kaldı ilgi gösteremediğim için. Yine böyle yarım kalmış bir de romanım var..."

"Bir pardon daha! Neyim var dediniz?"

"Hay Allah, bugüne dek kimseye açıklamadığım iki şeyi kaçırdım ağzımdan. Başladığım bir romanım var. Başarabilecek miyim bilmiyorum ama deneyeceğim. Yalnız çok gayret ettiğim halde sürekli kendimi yazıyorum. Sanırım kahraman ben olacağım. Sahne tatili projesinde romanımı bitirmeye çalışacak ve yeni besteler yapacağım. Elbette gazinocuların elinden kurtulabilirsem ve de ölmezsem. Eğer bunları beğenirsem piyasaya süreceğim. Beğenmezsem kendime kalacak."

"Sizin beğenmediğinizi başkaları beğenmez mi?"

"Önce ben beğenmeliyim halka sunabilmek için."

"Şu sıralarda bu iki konu üzerine çalışmalarınız var mı?"

"Kesinlikle yok. Ben dikkatimi yalnızca bir konuya verebiliyorum. Gece gündüz demeden sahneyi, tuvaletlerimi, sahnede yapacağım konuşmaları düşünüyorum. Bunlar arasında roman yazmam ve de beste yapmam olası değil. Daha doğrusu belki başkaları birkaç işi aynı anda yapabilir ama ben yapamam. Şimdi tatili bekliyor, o günlerde yapacağım bestelerimi ve yazacağım romanı düşünüyorum..."

-3 Aralık 1979-

ARA SICAK!

EMEL SAYIN'DAN SEMRA ÖZAL'A BARIŞ ÇUBUĞU

***Emel Sayın**'ın müzik yaşamı kadar özel yaşamı da çok renkli ve hareketli geçti... Bu kitap hazırlandığı sırada sevgili **Emel Sayın** ile ilgili gelen en son haber, **Semra Özal** ile ilgiliydi:*

***Emel Sayın**, yıllardır arasının açık olduğu **Semra Özal**'a barış çağrısı yaptı. 8'nci Cumhurbaşkanı merhum **Turgut Özal**'ın başbakan seçildiği ilk günlerde gerçekleşen İslam Ülkeleri Konferansı'nda sahne alan **Emel Sayın**, o günlerde çiçeği burnunda bir first lady olan **Semra Hanım**'ı tanımamış ve ona özel bir ilgi göstermemişti. İşte o günden bu yana ikilinin arası açıktı. Hatta mahkemelik bile olmuşlardı. **Emel Sayın** yakın dönemde verdiği bir röportajda bu olaydan dolayı pişmanlık duyduğunu belirterek, barış çağrısı yaptı. Uzun süredir tedavi gören **Semra Özal**, Sayın'ın bu çağrısına hasta yatağından cevap verdi. Özal, "Uzun süredir hastanede tedavi görüyorum. Bu tür işlerle uğraşacak vaktim yok. Benim için konu kapandı. Ben canımla uğraşıyorum. Çok ağır bir rahatsızlık geçirdim. Emel Sayın'ı düşünecek ne halim ne de vaktim var" dedi.*

-6 Nisan 2013-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **BİR YER ARIYORUM** (SİBEL)
2. **Ohhh Ohhh/Beyaz Mendil** (Nilüfer)
3. **Okyanus/Sensiz Geçen Günler** (Nihat Işıklar)
4. **Gönül/Yaman Olurum Yaman** (Zerrin Özer)
5. **Elveda/Son Defa Görsem** (Çetin Alp)
6. **İlk Gün Gibi** (Sezen Aksu)
7. **Görüş Günü/Şaka Maka** (Selda)
8. **İçimde Dinmez Sızısın** (Grup A)
9. **Uzat Elini** (Nazım Şerbetçioğlu)
10. **Sesimi Duyuyor musun** (Gülden Pelit)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **TEŞEKKÜRLER** (FERDİ ÖZBEĞEN)
2. **Zikir** (Okay Temiz & Aka Gündüz Kutbay)
3. **Selam Sana Dünya** (Özdemir Erdoğan)
4. **Samanyolu** (Gökben)
5. **Disco Göbek** (Kemani Cemal ve İstanbul Çalgıcıları)
6. **Benim Adım Şarkıcı** (Nil Burak)
7. **Karışık Disko** (Doruk Onatkut Orkestrası)
8. **Tak-Tik "Oyun Müziği"**
(Brecht/ Can Yücel/ Timur Selçuk)
9. **Atlının Türküsü** (Zülfü Livaneli)
10. **Nejat Alp** (Nejat Alp)

Anne Fikret Hanım ile baba Mennan Bey

FÜSUN ÖNAL'DAN PLAK DEĞİL TORUN İSTİYORLAR

Evi **Mecidiyeköy**'deydi ama ayakları **1. Levent**'e doğru çekiyordu onu. Ne kadar istese söz dinletemiyordu... İsyan etmişlerdi âdeta... Başkaldırmışlardı ona. Sanki "Bugüne kadar hep senin buyruklarını dinledik. Bugün de sen bizi dinleyeceksin" der gibiydi bir çift ayak. Hiç ses etmedi, uydu onlara. Neden sonra Birlik Sokağa girdiğini anladı. Yabancısı değildi o sokak. Hele hemen girişindeki kat... Nasıl unutabilirdi ki... Onu bugünlere getiren annesi, babası oturuyordu orada...

Saat 22'yi geçiyordu. "Merhaba Müzik" yeni bitmiş. Oradan da çıkıp Mecidiyeköy Ortaklar Caddesi'ndeki evine gitmek isterken, ayaklarına söz dinletememiş ve kendini bir anda baba ocağında buluvermişti. Kapıyı bir kez çaldı, bir kez daha... Bir daha... Derken babası gözüktü kapıda. Beklemiyordu o saatte belki de. "Hayırdır" dedi usulca. "Yok" dedi. "Bir şey yok." Sonra devam etti: "Geldim işte ne bileyim?"

Kapıyı çalan, **Füsun Önal**'dı. Açan, babası **Mennan Önal**. İçeride ne olup bittiğini merak eden de annesi **Fikret Önal**.

Bu gizemli buluşmaya HEY de tanık olmuştu. Önce anne Önal'la konuşmaya başladık:

"Anne gözüyle bize Füsun Önal'ı anlatır mısınız?"

"Onu yetiştirmek için nelere katlandığımızı bir Allah bilir, bir de biz. Ailenin tek çocuğu olduğu için titizlikle büyüttüm onu. Ona ilk öğrettiğim, insanlara karşı saygılı ve sevgili olmasıydı. Nitekim evleninceye kadar bana hep 'siz' diye hitap

etti. Ev işlerine meraklıydı. Ben de gelecekte iyi bir ev kadını olmasını istediğimden sürekli ev işi öğrettim ona. Yemek yaptı, ev süpürdü. Hatta hatta ilkokul yaşlarında pazara gidip, eline verdiğim listedekileri alır gelirdi.

Bir merakı da müzikti. Dededen kalma o radyonun başından alamazdık onu. Ben de müzik meraklısı bir çocuk olarak büyümüş, ancak duygularımı tatmin edememiştim. Füsun'a piyano dersleri aldırtmaya başladık. Fakat öğrenimini de ihmal etmedik. Ankara Koleji'ne yazdırdık. Amacım onun öğretmen olmasıydı.

Derken çocukluktan çıkıp, genç bir kız oldu. Babasıyla birbirlerine daha yakındılar. Bir sırrı, bir sevinci, üzüntüsü olduğunda gidip babasına anlatırdı. Bir gün tiyatro oyuncusu olmak istediği geldi kulağıma. Şiddetle karşı çıktım. 'Artist olamazsın' dedim. Sonra da İlham Gencer ile Erol Pekcan'ı arayıp sokup şarkıcı olmak istediğini iletti bana. Deliye dönmüştüm. Bizim gibi köklü bir aileden nasıl olur da şarkıcı çıkardı? Bunun üzerine kendi geldi 'Okulumu bitirip ülkeme yararlı olamam ben. Ama sanat yaparak daha yararlı olacağıma inanıyorum' dedi. Babası da onun yanını tutunca kabul etmek zorunda kaldım ama bugün onu her konserinden, her sahne çalışmasından sonra kutlayıp, kendisiyle iftihar ettiğimi söylüyorum.

Şimdi asıl konuya değinmek istiyorum. Sanatıyla iftihar ettiğim kızım kuşkusuz plaklarıyla, sahnesiyle hele hele 'Altın Plak'larıyla bizi sonsuz sevindiriyor. Fakat artık ondan plak yerine bir torun istiyoruz. Müziği bırakıp, evinin kadını olduktan sonra bana getireceği torun, benim için mutlulukların en büyüğü olacaktır."

Anne Önal, kızlarından artık "Altın Plak" yerine bir torun beklediğini vurguladıktan sonra bu kez baba Önal'a aynı soruyu sorduk:

"Baba gözüyle kızınız Füsun Önal'ı anlatır mısınız?"

"Annesi gibi benim de en büyük tutkularımdan biri müzikti. Ne var ki, solak olmam, keman ve mandolin çalmamı engellemişti. Kızımın küçük yaşlardan müzikle iç içe büyümesini istemiştim bu yüzden. Benimki, kendimde gerçekleştiremediğim duygularımı onda görmek gibi bir şeydi. Subaydım. Şark hizmeti için Anadolu'da kent kent dolaşmam gerekiyordu. Sırf Füsun çevresinden, okulundan, arkadaşlarından olmasın diye annesiyle onu Ankara'da bıraktım. Ben dolaştım. Alman Lisesi'nden de subay olmak tutkusuyla aynlmış ve Harp Okulu'na girmiştim. Böylece benim yabancı dil öğrenme tutkum da yarıda kalmıştı. Bu tutkumu da onda gerçekleştirdim. Yabancı dil dersleri aldırttım ona. Mezun olmasına iki yıl kala üniversiteyi bırakmasına baştan üzülmüştüm. Fakat kültürlü bir sanatçı olarak yetişmesi için elimden geleni yaptım.

Ailede tek istediğimiz 'Önal' soyadını sürdürebilecek bir erkek evlat idi. Fakat Allah böylesini uygun görmüştü. Çok şükür bir kızımız var ama Önal soyadını bir erkek evlattan daha çok sürdürecek kişilikte. İşte bunun için büyük mutluluk duyuyorum. Sağolsun benim kızım."

Anne **Fikret Önal**, baba **Mennan Önal** anlatacaklarını bir çırpıda sayıp döküvermişlerdi. Eeee sıra gelmişti kızları Füsun Önal'a. Ya o ne yapmıştı bugüne kadar onlara karşı? Anlatmasını istedik ünlü sanatçıdan:

"Annemin de babamın da küçüklüğümden bu yana benden tek bir istekleri vardı, o da saygılı bir evlat olarak yetişmem. Bu arzularının gerçekleştiğine inanıyorum. Çünkü bugüne kadar saygımda da sevgimde de bir kusur etmedim onlara karşı. Bir tek sanatçı olmama karşı çıkar gibiydiler. Allem ettim kallem ettim, onlara kabul ettirdim. Özellikle bu konuda anneme karşı büyük savaş verdim.

Benim için Ankara'da yıllardır paylaştıkları dostlukları, ocakları bırakıp, arkamdan İstanbul'a geldiler. Bir kat aldılar. Çok şükür parasal hiçbir sıkıntıları yok. Öyle ki parasal olarak onlardan destek gördüğüm günler çok olmuştur. Canım bir şeye mi sıkıldı, kendimi bunalmış mı hissettim, soluğu baba ocağında alırım hemen.

Gelelim annemin arzusuna; annemin ve babamın benim kadar sevecekleri biri karşıma çıktığı an müziği bırakır, evimin kadını olur ve onlara 'Altın Plak' yerine bir torun götürürüm. Ancak annem bu konuda biraz daha bekleyecek gibi gözüküyor. Nedenine gelince, hem o kişiyi bulamadım hem de hâlâ müzikle evliyim ben..."

-24 Aralık 1979-

ARA SOĞUK!

ARTIK TORUN İSTEYECEK KİMSE KALMADI

1977'de long-play olarak yayınlanan ***"Bir Tanem Beni Hatırlır mısın?"*** *adlı albümü, 36 yıl aradan sonra bu kez de CD formatında yeniden piyasaya verilen* ***Füsun Önal****'dan artık bir torun isteyecek ne annesi var ne de babası.* ***20 Eylül 2010****'da babası* ***Mennan Bey****'i,* ***30 Ağustos 2011****'de de annesi* ***Fikret Hanım****'ı 11 ay arayla arka arkaya kaybeden ünlü sanatçı, aktif müzik hayatına yeniden döndüğü 2013'te* ***"Konser vermeyi özlediniz mi?"*** *şeklindeki bir soruyu bakın nasıl yanıtladı:*

"Yıllar önce Mustafa Oğuz'a söyledim. On sene geçti. Yapmadılar. Yapmadılar çünkü belli gruplar var. O gruplara dahil değilsen işin zor. O gruplarla yemeler içmeler olacak. Elbisen şurada dikilecek, saçını o yapacak, burnunu bu kaldıracak, dişini bu dişlek yapacak, bu restoranlarda görüneceksin... O gruplara dahil olamayacağıma göre... Yapmadılar işte..."

-18 Nisan 2013-

Cengiz Tekin'in kaderini
Ankara bitpazarındaki bir olay değiştirdi

EVDEKİ ÜTÜYÜ SATMASA... "DELİ GİBİ SEVDİM" ÇIKMAYACAKTI

Müzik dünyasının genç besteci, şarkı sözü yazarı ve yorumcusu **Cengiz Tekin** eğer o gün evdeki ütüyü satarak onun parasıyla bir bağlama satın almasaydı, belki de bugün müzik dünyasında olmayacaktı. Ve **"Deli Gibi Sevdim"** şarkısı da milyonların dilinde marş olmayacaktı...

Cengiz Tekin, müziğe ilk adımını yıllar önce **Ankara**'nın **İtfaiye Meydanı**'nda (Bitpazarı) atmış. Annesinden gizlice evden aldığı ütüyü 35 liraya satarak, karşılığında elden düşme bir bağlama almış...

11 yıldır müzik dünyasında olan **Cengiz Tekin**'in bugün sözüyle, müziğiyle kendisine ait olan **120 bestesi, 250 şarkı sözü, 3 tane 45'lik plağı, bir tane de LP'si var**... Arabesk Müziğin duygusal olduğu kadar esprili kişiliği ile de tanınan sanatçısı "Benim servetim, bestelerim ve şarkı sözlerimdir" diyor.

Cengiz Tekin sattığı ütü karşılığında, bağlama aldığı günlere dönüyor: "O günlerde en popüler Halk Müziği sanatçıları Ahmet Sezgin ve Nuri Sesigüzel'di... Onların plaklarını dinler, sonra da taklit etmeye çalışırdım. Bir yandan da bir eczanede kalfa olarak çalışıyordum. O günlerde İstanbul Eczacılık Fakültesi'nin eczacı kalfaları için kurslar açtığını duydum. Hem bu kurslara katılmak hem de belki bir plak yapabilirim düşüncesiyle İstanbul'a geldim. 1972 yılında İstanbul Radyosu'nun Halk Müziği amatör sanatçıları için açtığı sınavlara katıldım ama başarılı olamadım. Ancak bu başarısızlık çalışmalarımı olumsuz etkilemedi.

Cengiz Tekin, beste yapmaya, şarkı sözleri yazmaya başladığı günlerde, **Orhan Gencebay**'ın Etiler'deki yazıhanesin-

de çalışmaya başlamış: "Hazırladığım şarkılarımı Orhan ağabeyime dinletirdim. O da bıkmadan, usanmadan fikirlerini söyler,uzun uzun konuşurduk. Aynı yıl 'Deli Gibi Sevdim' adlı şarkıyı yaptım. Bu benim ilk çıkışımı sağlayan şarkıydı. 50'den fazla şarkıcı eserimi plağa okudu. Bu sırada vatani görevimi yaptım. Bir süre bir tek arkadaşımdan bir selam bile almadım. Bunun üzerine asker ocağında 'Seni Arkadaş Sanmıştım' adlı ilk long-play'imde yer alacak parçalarımı hazırladım. Askerlik dönüşü Elenor Plak şirketinin sahibi Atilla Alpsakarya plak teklifinde bulundu. Böylece 'Seni Arkadaş Sanmıştım' adıyla ilk LP'mi yaptım. Bu arada 'Hayat Arkadaşı' ve 'Bu Gece Meyhanede' adlı bestelerimi Ferdi Tayfur plaklarında okudu."

Cengiz Tekin sözlerini şöyle noktaladı: "Kimseye benzemek amacında değilim. Yıllar önce Nuri Sesigüzel ve Ahmet Sezgin'i taklit ediyordum, şimdi Cengiz Tekin'e benzemek istiyorum."

-31 Aralık 1979-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **BİR YUDUM BU GİBİ** (GÖNÜL ŞENAY)
2. **Rüzgar** (Emel Sayın)
3. **Gecemiz "Oyun Havaları"** (Uyum 77)
4. **Yuvasız Kuşlar** (Ferdi Tayfur)
5. **Hayatımın Çocuğu** (Erdal Şahin)
6. **Gurbetten Sılaya** (Yunus Bülbül)
7. **Birtanem** (Ahmet Özhan)
8. **Bağrıyanık** (Müslüm Gürses)
9. **Sabahsız Geceler** (Hüseyin Altın)
10. **Sükse** (Zeki Müren)

HALK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **CEYLAN** (İBRAHİM TATLISES)
2. **Nazar Eyle** (Seyhan Tütün)
3. **Gel Gidelim Dosta Gönül** (Zeyno)
4. **Alamanya Gardaşımı Geri Ver** (Yüksel Özkasap)
5. **Testisi Elinde** (Kenan Temiz)
6. **Eyvah Oy** (Atakan Çelik)
7. **Emmine** (İsmail Badıllı)
8. **Çilli Kız** (Halil Kendirli)
9. **Nazey** (İzzet Altınmeşe)
10. **Şakir Öner Günhan** (Şakir Öner Günhan)

Manço Prodüksiyon ilk "bomba"sını patlattı!

NAZAN ŞORAY'A "HALHAL" TAKTI

Anadolu'da yağız delikanlıların, nazlı kızlara sevdalarını simgeleyen, kadını yücelten halhal, şimdi **Nazan Şoray**'ın sesinde ve ayak bileğinde. Sonunda **Barış Manço, Nazan Şoray**'ın ayağına taktı **"Halhal"**ı. Başta **Karacaoğlan** olmak üzere doğulu ve güneyli ozanlarımızın koşmalarından uzandı geldi, **Barış Manço**'nun bir bestesine konu oldu halhal.

Geçen yılın **"Bay Aynalı Kemer"**i **Barış Manço**, ince beli saran kemerden, bir başka takı olan halhala geçişini kadınlar açısından değerlendirerek şöyle anlatıyor:

"Yaygın bir inanış vardır ya **'Mehmet Ağa, kadını eve kapatır, kendisi kahvede eğlenir'** diye... Ben şarkılarımda bu inanışı yıkmaya ve kadınımızın gerçek değerini ortaya çıkarmaya çalıştım. Sevdalanmışlığın simgesi olarak ayak bileğine takılan halhal, Türk toplumunda kadının yüceltilmiş bir varlık olduğunu gösteriyor. Doğrusu bu. Belki de kadın sanatçıların bana başvurup benden beste istemeleri de bundan kaynaklanıyor...

Beste almak için başvuruyu yapan **Nazan Şoray** ne diyor?

"Barış'la sahne dünyasından beş yılı bulan bir arkadaşlığımız var. Altı ay kadar önce artık bestelerini başka sanatçılara da vereceğini duyurunca hemen aradım. Çevremde 'En iyilerini kendisine saklar' **diyenler çıktı. Ona güvendim ve haklı çıktım. 'Halhal'ın başarısı ortada... 7 yıllık müzik yaşantımda kendime çizeceğim çizgiyi 'Halhal' ile yakaladım..."**

Barış Manço, muhabbeti daha derine indiriyor:

"Halhallı bir şarkı yapmak hep kafamda vardı. Nazan Şoray'ı görünce halhalı ona yakıştırdım. Anadolu tipiyle, tavrıyla ve sahnesiyle... Kadın şarkıcılarımız çoğunluk kent şar-

kıları söylüyorlar. Nazan Şoray, kırsal kesimin şarkıcısı olacak Nazo Gelin diye diye..."

Nazan Şoray, **"Nazlıdır Nazo Gelin..."** diyor **"Yedi köyün yiğidiyle ağası, beyi gönül verirmiş. Bir bakışıyla canlar yakarmış. Seke seke çaydan geçermiş. Çok takı takmazmış ama ayağından da halhalı eksik etmezmiş..."**

"Ayak takısı bize, yani doğululara, özgü bir şey" diyerek devam ediyor **Barış Manço**: "Başka ülkelerdeki takılar; başı, boynu, kolları süslerken, bizim kadınlar tepeden tırnağa takılara bürünür. Ve bu Uzakdoğu'ya kadar uzanır. Kadın; takılarıyla konuşur, çekici olur, yücelir. Haklarını yasalarla belirlemek çelişki değil midir? Erkek; kendisini doğuran varlığa, nasıl yasalarla hak vermeye kalkar?"

"Halhal" işte böyle doğdu. Nasıl gelişeceğini de yine **Barış Manço**'dan dinleyelim:

"Nazan, bu şarkıyla büyük bir patlama yapacak. Kişiliğini bulmaya başladı bile. Onun pırıl pırıl sesini ortaya çıkaracağız. Plakta altı erkek, dört kız vokal ona eşlik edecek. Ve şarkıda her 'Halhal' sözcüğünün arkasından da çancı ustalarının halhal yaparken vurduğu çekicin sesi duyulacak."

"Halhal"la ilgili bir anısı var **Barış Manço**'nun: "Geçtiğimiz günlerde televizyonda ekrana gelen **'Cemo'** filminin müziğini ben hazırlayacaktım. Anlaşmayı bile imzalamıştık. Ancak aniden askere gidince besteler yarım kaldı. **Türkân** ve **Nazan Şoray** kardeşlerle de ilk o zamanlar tanışmıştım..."

-7 Ocak 1980-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **GÖNÜL/YAMAN OLURUM YAMAN** (ZERRİN ÖZER)
2. **İlk Gün Gibi** (Sezen Aksu)
3. **Sesimi Duyuyor musun** (Gülden Pelit)
4. **Sen Aslı'dan da Güzelsin** (Cumhur)
5. **Bambaşka Biri** (Ajda Pekkan)
6. **Aynalı Kemer** (Barış Manço)
7. **Görüş Günü** (Selda Bağcan)
8. **Sana Muhtacım** (Coşkun Demir)
9. **Leylim Ley** (Zülfü Livaneli)
10. **Kıskanırım Seni Ben** (Gökben)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **KARIŞIK DİSKO** (DORUK ONATKUT ORKESTRASI)
2. **Merhaba** (Cengiz Türksoy)
3. **Samanyolu** (Gökben)
4. **Yorgunum** (Tanju Okan)
5. **79 Yılında** (Melike Demirağ)
6. **Ben Mahpusum Abem Candarma** (Sadık Gürbüz)
7. **Sevgilerimle** (Sezen Aksu)
8. **Süperstar 2** (Ajda Pekkan)
9. **Turgay'ın Tavernası 2** (Turgay Noyan Orkestrası)
10. **Modern Oyun Havaları 1** (Esin Engin)

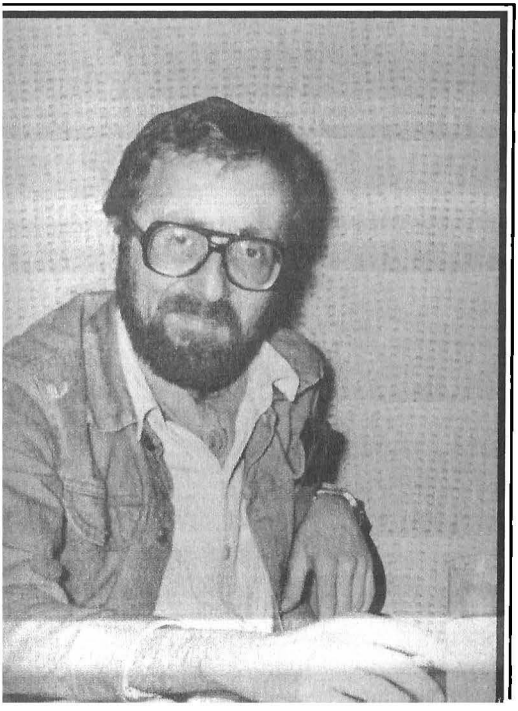
Ne anasına, ne babasına, ne karısına...
Bir veda bile etmeden gitti...

CEM KARACA KAÇTI!

Evet, kaçtı **Cem Karaca**. Kaçtı ve gene **Almanya**'nın yolunu tuttu. Yalnızca ailesine mi? Değil... İki dergi ve bir gazete ile olan randevularını da yokmuş sayıp gitti **Cem Karaca**. Gitmeden iki gün önce stüdyoda beraberdik. Son long-play'inde yer alacak şarkılarını konuşmuştuk. Ama konuşmamızı tamamlayamadık.

Cem Karaca'nın son LP'si hakkında sözlerimizi yazımızın sonuna bırakıp, şimdi olayın **Feride Karaca** cephesine bakalım;

Bakırköy Yenimahalle Tayyareci Sadık Sokak'taki **Karaca Apartmanı**'nın ikinci katında karşılıklı iki daireyi Karaca'lar paylaşırdı bir zamanlar. Sağdakinde Cem Karaca, karısı ve oğlu Emrah, soldakinde de Toto ve Mehmet Karaca oturuyorlardı. Sağdaki daire nisan ayına kadar Feride Karaca ile 3 yaşındaki Emrah'ı barındıracak. Sonra başlarının çaresine bakacaklar. Feride Karaca üzgün ama yılgın değil. Yeni bir yaşama, hem de sıfırdan başlamanın heyecanı içinde. Sohbetimiz başlıyor:

"Cem Karaca yeniden Türkiye'ye geldiğinde Almanya'ya dönmeden önce boşanma işini tamamlayacağını söylüyordu. Fakat gördüğümüz kadarıyla "kaçmış". Bu konuda sizin anlatacaklarınız var mı?"

"10 Ocak Pazartesi günü stüdyodan Cem'i aradım. Telefona Uğur Dikmen çıktı. Cem'in apar topar Almanya'ya döndüğünü söyledi. Çok şaşırdım. O gece Cem çıkıp gelince şaşkınlığım daha da arttı. Söz boşanma işine geldi. 8 ay daha Türkiye'de olduğunu, acele etmemizin anlamsız olduğunu söyledi. İnandım. Ancak 11 Ocak sabahı 8.15 uçağı ile Almanya'ya gittiğini öğrendiğimde başımdan kaynar sular döküldü. Demek ki bunca yıldır Cem'i hiç tanıyamamışım..."

"Cem Karaca ile aranızın açıldığı günlerde, parasal konuda bir rahatlığa kavuşmak için sahneye çıkacağınızdan söz etmiştiniz. Hâlâ sahneye çıkmadığınıza göre, parasal sıkıntınız bitti mi?"

"Nisan ayında evi boşaltmamız gerektiği söylendi. Göztepe'de Sosyal Sigortalar Hastanesi'nin karşı sırasında bir ev buldum. Annemlere yakın. Nisan ayından sonra Emrah'ımla birlikte yaşantımızı orada sürdüreceğiz. Aynı zamanda sahne hayatıma da nisan ayında başlayacağım. Bundan sonra benim için yalnız müzik ve oğlum olacak hayatta. Geride kalan her anıya sünger çekeceğim..."

"Biraz da Cem Karaca'nın davranışları konusunda konuşur musunuz?"

"Artık boşanacağımız belli olmuştu. Onu yalnızca oğlumun babası olarak görecektim bundan sonra. Ama o böyle olmasını istemedi. Bizleri yaşantısından bir anda silip gitti. Çok isterdim, gelsin Emrah'ı öpsün, 'Allahaısmarladık oğlum' desin. Ama yapmadı. Ben de avukatıma vekaletname vererek, bir an önce boşanmamız için ne gerekirse onu yapmasını istedim. Umarım, bu hepimiz için daha hayırlı olur..."

Feride Karaca'nın nisan ayında terk etmek zorunda olduğu evden ayrılırken, bir zamanlar **"Namus Belası"** ile milyonların gönlünde taht kuran **Cem Karaca**'yı düşünüyorduk.

Evet, gelelim şimdi Cem Karaca'nın son LP'sine;

Stüdyo kayıtları geçtiğimiz hafta tamamlanan LP'de sözü ve müziği ile **Cem Karaca**'ya ait olan şarkılar "Alamanya", "Firavunlar", "Kara Bahtım", "Barış Dikeni" ve "Bu Biçim" adlarını taşıyor. Besteleri gene Cem Karaca'ya ait olan öteki şarkılarla sözlerin sahipleri ise şöyle sıralanıyor:

"Akşam Erken İner Mapushaneye" (Ahmet Arif), "Hoş geldin Kadınım", "Hasret", "Yağma Sofrası", "Giden", "Kız Çocuğu" ve "Herkes Gibisin" (Nazım Hikmet). Bunun dışında bir de "Çanakkale Türküsü/Cemalım/Ayrılık"dan oluşan bir potpori bulunuyor.

Parçaların tümünü **Uğur Dikmen** aranje etti, davulda **Cezmi Başeğmez**, bas gitarda **Melik Yirmibir**, gitarda **Berk Yenal**, nefesli sazlarda **Levent Altındağ**, bağlamada **Osman Bayşu** ve klavyeli sazlarda **Uğur Dikmen**'den kurulu bir stüdyo orkestrası eşlik etti. Tüm parçaların ortak özelliği, bu kez müziklerin ön plana alınıp, sözlerin arka plana itilmesi, daha ılımlı konuların seçilmesi. Bütün bunlar da **Cem Karaca** için alışmadığımız özellikler. İşte evini, yuvasını terk edip "kaçan" bir Cem Karaca ile geride bıraktığı bir anne, bir baba, bir eş, bir çocuk ve bir LP'nin öyküsü...

-28 Ocak 1979-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **MERAK ETME SEN** (FERDİ TAYFUR)
2. **Ah Şu Gurbet** (Yüksel Özkasap)
3. **Sevdik de Ne Oldu/ Mum** (Cengiz Tekin)
4. **Avare Hu** (Recep Kaymak)
5. **Sürünüyorum** (Gülden Karaböcek)
6. **Yarabbim** (Orhan Gencebay)
7. **Sensiz Aşkımla** (Erdal Şahin)
8. **He Güley** (Atakan Çelik)
9. **Aşk Duası** (Bülent Ersoy)
10. **Kim Demiş Erkekler Ağlamaz Diye** (Ercan Turgut)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **YUVASIZ KUŞLAR** (FERDİ TAYFUR)
2. **Birtanem** (Ahmet Özhan)
3. **Sükse** (Zeki Müren)
4. **Durmuş Çiğdem 1** (Durmuş Çiğdem)
5. **Güller Arasında** (Müzeyyen Senar)
6. **Nazey** (İzzet Altınmeşe)
7. **Ceylan** (İbrahim Tatlıses)
8. **Sevdiğim** (Leyla Dinç)
9. **Nazar Eyle** (Seyhan Tütün)
10. **Hu Dost** (Feyzullah Çınar)

Ajda Pekkan'ın Eurovision'da söyleyeceği şarkı belli oldu:

TÜRKİYE "PETROL" BULDU

Hollanda'da yapılacak olan Eurovision Şarkı Yarışması'nda Türkiye'yi **"Pet'r Oil"** adlı eserle **Ajda Pekkan** temsil edecek. Bu haberi televizyondan öğrendiniz, gazetelerden okudunuz. HEY dergisi farkı ile işte bilmediğiniz, görmediğiniz, duymadığınız yanları, heyecanı, skandalı, dedikodusu, perde arkası ve ekran skandallarıyla **Eurovision 1980**...

Tam 86 gün boyunca süren sondaj çalışmaları sona erdi ve bu yılki Eurovision haberinin önce bir özetini sunalım, sonra da perde arkası öyküsünü sizlere anlatalım.

Milyonlarca TV izleyicisi ile birlikte sizin de 24 Şubat 1980 Pazar akşamı ekranlarınızda izlediğiniz gibi 22 kişilik Büyük Jüri, finalist üç eseri Ajda Pekkan'ın sesinden dinledikten sonra sıralamayı şu şekilde yaptı:

1-PET'R OİL (Şanar Yurdatapan & Atilla Özdemiroğlu)

2-OLSAM (Adnan Yamuk & Şerif Yüzbaşıoğlu)

3-BİR DÜNYA VER BANA (Fikret Şeneş & Cenk Taşkan)

Buraya kadar olanları önce ekranlarınızdan izlediniz,geçen pazartesi günü de gazetelerinizden okudunuz. Bir yanda göğüslenen bir ip, öte yanda bir ekran skandalı... Şimdi öykümüze başlayabiliriz...

Tarih **24 Şubat 1980** Pazar... İlginç bir rastlantı; müzik ve futbol dünyası aynı gün büyük heyecanlar yaşıyor. Bir yanda ligin kaderini gerçek anlamda etkileyecek olan **Galatasaray-Trabzonspor** ve **Rizespor-Fenerbahçe** karşılaşmaları var. Futbolseverler sabahın erken saatlerinden itibaren İnönü Stadyumu'nun önünü doldurmaya başlamışlar bile. Karşılaşma saat 15'te başlayacak. Öte yandan Eurovision naklen yayını ile görevli TRT ekibi, gazete ve dergilerin magazin yazarları ve aralarında ***Milliyet* Gazetesi** adına **Yener Süsoy** ile **HEY Dergisi** adına **Doğan Şener**'in de bulunduğu 22 kişilik Büyük Jüri'nin elemanları evlerinden çıkmış, İstanbul Radyoevi'ne gidiyorlar.

Bütün görevliler radyoevinde buluştuklarında saatlerimiz 13'ü gösteriyordu. Eurovision sorumlusu **Bülend Özveren**, ekibin tamam olduğunu gördükten sonra "start"ı verdi. Bu kez yolculuk, akşamki naklen yayının yapılacağı İstanbul TV'sinin Kuruçeşme Stüdyosu'na. Ortaköy'den geçip, Eğitim Enstitüsü'nü, Boğaziçi Köprüsü'nü arkamızda bıraktıktan sonra stüdyoya vardığımızda saat 14 olmuştu. Jüri üyeleri, **Bülend Özveren** ile TRT'nin Genel Müdür İdari Yardımcısı **Tekin Gürzumar** ve TRT Hukuk Müşavirlerinden **Ahmet İseri** ile birlikte stüdyonun üst katlarından birindeki toplantı salonuna çıktılar. Orada iki büyük renkli, bir küçük siyah beyaz monitörden finalist 3 eseri 3 kez dinleyerek, bilgi sahibi oldular.

Jüri üyeleri, toplantılarını tamamlayıp, çekimin yapılacağı stüdyonun bulunduğu giriş katında toplandıklarında saat 18 olmuştu.

O sırada 82. dakikada Cüneyt'in attığı golle Galatasaray'ın Trabzonspor'u 1-0 yendiği, Fenerbahçe'nin de deplasmanda Rizespor ile 0-0 berabere kaldığı haberi geldi. Bir haftalığına da olsa futbol dünyasındaki heyecan dinmişti. Şimdi gözler Eurovision'daydı. Bülend Özveren, jüri üyelerini salona alıp alfabetik sıraya göre yerlerine oturttu. Akşamki yayın sırasında da bu sırayla oturacaklarını, adları okundukça kameranın sırayla onları görüntüleyeceğini anlattı. Sonra oy verme konusundaki sorular yanıtlandı ve saat 19'da buluşulmak üzere toplantıya ara verildi.

Ekranda **"Mork ve Mindy"** var. Finalist üç eserin söz yazarları ve bestecileri sabırsız. Üç besteci **Atilla Özdemiroğlu, Şerif Yüzbaşıoğlu** ve **Cenk Taşkan**'ın eşleri de yanlarında. Hepsi şık giyinmiş, bir an önce **"Haberler"**in başlamasını bekliyorlar. Öyle ya "Haberler"in ardından **"Saz Eserleri"** var. Sonra da yayın İstanbul'a bağlanacak ve bir büyük heyecan başlayacak.

Saat 21.05: Eurovision naklen yayın başladı. **21.06:** Bülend Özveren ekranda. "Bu yıl 19 Nisan'da Hollanda'da yapılacak olan Eurovision Şarkı Yarışması Türkiye Finali bu gece yapılacak" dedikten sonra konuyla ilgili olarak bugüne kadar yapılan çalışmalardan ve aşamalardan söz etti. Sonra 22 kişilik Büyük Jüri'nin elemanlarını tek tek tanıttı. O sırada yarışmanın güzel hostesi Ay Tarhan da oy pusulalarını dağıttı. Jüri Başkanı Tekin Gürzumar oylamanın nasıl yapılacağını anlattı. Buna göre birinci oylamada 2/3 oranında çoğunluk aranacak. Yani 15 oy alan eser birinci olacak. Bu çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci tur oylamaya geçilecek. Bu turda salt çoğunluk aranacak ve 12 oy alan birinci olacak. Salt çoğunluğun da sağlanmaması halinde 3. tur oylamaya geçilecek ve en çok oy alan eser Hollanda'ya gidecek. **21.13:** Çekimleri

cumartesi günü yapılan "Olsam", "Pet'r Oil" ve "Bir Dünya Ver Bana" TV'den üçüncü kez yayınlandı. **21.19:** Oylar toplandı. Divan Katibi Yener Süsoy tarafından açılan zarflardaki oylar Tekin Gürzumar tarafından açıklanırken, Ay Tarhan da puan tablosuna işledi. Sonuçta **"Pet'r Oil"** 11 oy, **"Olsam"** 9 oy, **"Bir Dünya Ver Bana"** 2 oy aldı. 2/3 çoğunluk sağlanamadığından Bülend Özveren ikinci tur oylama için jüri üyelerinin bir kez daha oy vermelerini istedi. **21.21:** Jüri üyeleri ikinci tur oylamalarını yaparken, ekranda da Ajda Pekkan'ın arşivden alınan bir filmi ile "Bambaşka Biri" adlı şarkısı yayınlandı. Oylama bu arada sürüyordu. **21.32:** İkinci tur oylamanın sonuçları açıklandı. "Pet'r Oil" 12 oy "Olsam" 10 oy almış, "Bir Dünya Ver Bana"ya oy çıkmamıştı. **21.34:** Bülend Özveren sonuçların belli olmasından sonra ödül dağıtım töreni için TV Daire Başkanı Erdinç Sağlam'ı sete davet etti. Önce üçüncü olan **"Bir Dünya Ver Bana"**nın söz yazarı **Fikret Şeneş**, besteci **Cenk Taşkan**, aranjörü **Onno Tunç** ve vokalisti **Arto Tunç**'a plaketleri verildi. İkinci olan **"Olsam"**ın söz yazarı **Adnan Yumuk**, bestecisi **Şerif Yüzbaşıoğlu**, aranjörü **Onno Tunç** da plaketlerini aldıktan sonra sıra birinci olan eserin yaratıcılarına geldi... **Ajda Pekkan** ile birlikte eserin söz yazarı **Şanar Yurdatapan**, bestecisi **Atilla Özdemiroğlu**, vokalistler **Aldoğan Şimşekay, Arto Tunç** ve **Nurdan-Aydan Güven** kardeşler, sahnedeki yerlerini aldılar. TV Daire Başkanı **Erdinç Sağlam**, elinde plaket Yurdatapan'a şunları söyledi: "İlginç bir metniniz var. Hayırlı olmasını, yurtdışında da başarılı olmasını diliyorum.

Şanar Yurdatapan sözlerine "Mersi, mersi, sağolun" diyerek başladıktan sonra konuşmasını şöyle sürdürdü. "Ben bu ödülün de Atilla'ya verilmesini dilerim. Her şeyden önce jüriye çok teşekkür ederim. Sözlerden dolayı bana bu ödülü la-

yık gördünüz ama burada önemli olan fikirdi. Fikir Atilla'nın birincisi. İkincisi hepimizden çok yoruldu. İki üç cephede birden savaştı. Bir yandan sözleri uygun bulmayanlar baskı yaptılar, değiştirilsin diye. Ben de baskı yaptım, 'İki elim yakandadır, değiştirme Atillacığım' diye. Üçüncüsü de bu sözlere baskı yapanların başında TRT Genel Müdürü geliyordu. Kendisi bana bunu yollatmış oluyor. Ben bunu almamayı tercih ediyorum. Çok teşekkür ederim. Jüriye tekrar teşekkür ederim. Parçaya başarılar dilerim..."

Naklen yayın bitti. Yeniden Ankara merkez stüdyolara bağlanıldı.

Eurovision naklen yayını başlamadan yaklaşık bir saat kadar önce **Bülend Özveren** ile **Bülent Çarkacı**, gazetecilere aynen şöyle demişlerdi:

"Yayın sırasında sizleri içeri alamayacağız. Naklen yayın kesildikten sonra, ödül dağıtım törenleri yinelenecek, siz de aynı fotoğrafları yayındaymış gibi çekebilirsiniz..."

TRT'nin bu sözlerine güvenmiştik. Ne yazık ki, **Şanar Yurdatapan**'ın bu kahramanlığı yüzünden sadece **"Pet'r Oil"** ekibini stüdyoda fotoğraflayabildik... Sonra da herkes dağıldı. Olayın Kuruçeşme yanı noktalanmıştı. Ekip topluca Sheraton Oteli'ndeki yemek için Taksim'in yolunu tuttu. **Şanar Yurdatapan**'ın dışında bütün ekip oradaydı. **TRT Genel Müdürü Doğan Kasaroğlu**'nun gelmesinden sonra yemek başladı. Gecede ilk sözü alan Kasaroğlu oldu ve Yurdatapan'ın suçlamalarına şu sözlerle karşılık verdi:

"Şanar Yurdatapan adlı kişi ile bugüne kadar hiç karşı karşıya gelmedim. Kendisini ilk defa televizyonda ucuz kahramanlık hevesi içinde fizik olarak tanıdım. Bir insanda bulunması gereken asgari dürüstlük ve nezaketin ne hale geldiğini görmenin ızdırabını TV seyreden bütün vatandaşlarımla bir-

likte yaşadım. Birtakım art niyetlerin sanata bu defa da katılmış olmasının çirkin bir tezahürü olarak ortaya çıkan bu hareketi Türk milletinin şaşmaz sağduyusuna bırakıyorum..."

Türk Haberler Ajansı'nın haberine göre **"Pet'r Oil"**in sözlerinin değiştirilmesi yolunda ilk istek **Ajda Pekkan**'ın menajeri **Egemen Bostancı**'dan gelmiş, onu TRT hükümet temsilcileri Doç. Dr. Mukbil Özyörük, Prof. Dr. Fahir Armanoğlu, TRT Hukuk Müşaviri Akın Beşiroğlu izlemiş, bir ara Milli Eğitim ve Dışişleri bakanlıklarının temsilcileri de ortak edilmek istenmişti. Bu gelişmelerden sonra **Şanar Yurdatapan, HEY**'in sorularını yanıtladı:

"Türkiye'de sanata baskı yapılıyor. Bunu göre göre susamazdım. Bu karşı çıkmamı daha önce yapsaydım, şarkısını kazandırmak için taktik uyguluyor diyeceklerdi. TRT'nin kapılarını bir daha açmamak üzere yüzüme kapayacağını bile bile, bu harekete kalkıştım. Yaptığım kahramanlık falan değil, doğru olanı söylemektir. Her zaman için Ajda Pekkan'ın da Atilla Özdemiroğlu'nun da yanındayım. 'Pet'r Oil'in Hollanda'da iyi bir derece alabilmesi için üzerime ne düşüyorsa yapmaya hazırım. Ama TRT yeni bir baskı yapmaya kalkarsa, onu da açıkça söylerim..."

Beste Ismarlama ve Eleme Jürisi, 5 besteciyi saptadıktan sonra, günler geçmiş ve bestecilerin eserlerini TRT'ye teslim tarihleri gelip çatmıştı. Bu konuda HEY'in İstanbul'daki merkez bürosu, o günlerde ***Milliyet*** Ankara Büro ve TRT Genel Müdürlüğü arasında bir köprü kurarak eserlerin sözlerini ilk kez ele geçirerek, Bülend Özveren'e sunmuştu.

Nitekim 5 eserin şarkı sözleri de ilk olarak aynı gün HEY Dergisi ve ***Milliyet*** Gazetesi'nde yayınlanmıştı. Bizden sonra da öteki dergiler ve gazeteler bu sözleri kullanmışlardı. Dikkatimizi çeken yanlardan biri "Pet'r Oil"in sözlerinin değişti-

rilerek ekrana çıkartılmasıydı. En azından şarkının giriş kısmındaki konuşma yoktu. **Şanar Yurdatapan** bu konuyla ilgili sorumuzu da yanıtladı:

"TRT'nin şartnamesine göre, zaman çok sınırlı olduğundan Yönetim Kurulu'nun onayına taslak sunulabilecekti. Biz de sözleri zamanında yetiştirebilmek için kurulun onayına taslak sözler sunduk. Daha sonra bunların üzerinde ufak tefek değişiklikler yaparak bu hale getirdik..."

Konuyla ilgili olarak en son **Ajda Pekkan**'la konuştuk:

"Bazı konuların aydınlığa çıkmasının yanlısıyım. Öncelikle Atilla Özdemiroğlu'na 'Pet'r Oil'in sözlerinin değiştirilmesi konusunda bir baskı yapılmamıştır. Beş eserin sözleri belli olduktan sonra, 'Pet'r Oil'in sözlerinin TRT yayın ilkeleri açısından denetimden geçmemesi gibi bir durum söz konusu oldu. Atilla Özdemiroğlu gibi güvendiğimiz bir bestecinin, sözleri nedeniyle elenerek, bestesinin yarışma dışı kalmasına gönlümüz razı olamazdı. Sözlerinin değiştirilmesi için ona telkinde bulunduk.

Bu sırada, bizi kabul eden Sayın Kasaroğlu, Atilla Özdemiroğlu ile bana şarkının sözlerinin TRT dışında, örneğin Dışişleri Bakanlığı'nda sakıncalı bulunabileceğini söyledi. Bunun üzerine Sayın Kasaroğlu, ona başarılar dileyerek konuyu kapattı. Bu olaylar sırasında kesinlikle bir baskı söz konusu olmamıştır. Olsa olsa temenni olmuştur. Bu nedenle Şanar Yurdatapan'ın davranışına bir anlam veremedim..."

Evet, Türkiye, Eurovision'dan "Petrol" çıkardı. Belki Ege'de arama yapılsa ve petrol bulunsa sanırız yankıları bu kadar olmazdı...

-3 Mart 1980-

Bir gün önce oğlunun 38. yaş günüydü ama kutlayamadı...

BABA KARACA, CEM'İNİ GÖREMEDEN GİTTİ!

Toto Karaca'nın eşi, Cem Karaca'nın babası Mehmet Karaca, yakalandığı siroz hastalığından kurtarılamayarak 80 yaşında hayata gözlerini yumdu. Son nefesini verirken sürekli oğlunun adını sayıklıyordu ama Cem Karaca o sırada her şeyden habersiz Hollanda turnesine bulunuyordu...

Baharı bekleyen bir İstanbul akşamında Türk Tiyatrosu'na adını altın harflerle yazdıran **Mehmet Karaca**'nın ölüm haberini aldık. Bir süredir hastanede yatan, son üç gündür de komada bulunan, ciğerlerinden altı kez su alınan **Mehmet Karaca**, 80 yaşında Bakırköy'deki evinde yaşama gözlerini kapattı.

Toto Karaca'nın 41 yıllık hayat arkadaşı...

Cem Karaca'nın 37 yıllık babası...

Mehmet Karaca, eşini, oğlunu, gelinini, torununu ve yüz binlerce sevenini bırakıp göçüp gitmişti bu dünyadan.

1968 yılında geçirdiği ağır bir beyin kanamasının ardından Türk Tiyatrosu'na "elveda" diyen, sahnelerden emekli olan **Mehmet Karaca**, uzunca bir süredir hasta yatıyordu. Aylarca hastanede tedavi görmüş, sonra taburcu edilmişti. Evinde dinleniyordu. Kara haber tez duyuldu. **Toto Karaca**, o anki duygularını şöyle dile getiriyordu:

"Ocak ayından bu yana siroz teşhisi ile yatıyordu. Kurtaramadık Mehmet'imi. 1939 yılında evlendik. 41 yıl boyunca ağzımızın tadı bir gün olsun kaçmadı. Müşfik bir baba, iyi bir aile reisi, tiyatroda ise muhteşem bir aktördü.

Biricik oğlumuz Cem Karaca, bugünlerde Hollanda ve Almanya turnesinde. Mehmet'im komaya girmeden önce devamlı Cem'in adını sayıkladı durdu. Onu son bir kez görmeden, son bir kez kucaklayıp, doyasıya öpmeden gitti. Cem, Almanya'ya gitmeden önce gizlice doktoruyla görüşmüş, bana

'Ana metin ol, babam ölecek ama zamanı belli değil. Kendini hazırla' dedi.

Geçen gün Almanya'dan telefonla aradı. Babasını sordu. İyi olduğunu söyledik. Hollanda turnesine çıkıyormuş. Öğrenmesini istemedik. Çok üzülür, gurbette perişan olur. Çok severdi babasını. Kaderde son bir kez görmeden gitmek de varmış..."

Cem Karaca'nın nüfus kâğıdının doğum tarihi hanesinde şöyle yazar: **5 Nisan 1943**... İşte Cem Karaca, 37'sini bitirip 38'ine gireceği **5 Nisan 1980** günü Türkiye'de olmayı, pek sevmediği doğum günü kutlamasını bu kez ailesinin tüm fertleriyle birlikte yapmayı çok istemişti. Bunları son telefon konuşmasında söylemişti annesine; ama anne Toto, "Gerek yok oğul. Sen konserlerini aksatma, devam et..." demişti.

Ve gelmedi **Cem Karaca**... Daha doğrusu ana sözü dinleyip gelemedi. Gelemediği gibi biricik babasının cenaze törenine de katılamadı. 5 Nisan'da doğum gününü kutlamaya hazırlanırken, 7 Nisan'da babasını yitireceğini nereden bilebilirdi ki!

9 Nisan 1980 Çarşamba sabahı Harbiye Şehir Tiyatrosu'nun önünde alışılmamış bir kalabalık göze çarpıyordu. Acı haberi duyan, Türk Tiyatrosu'na gönül veren koşup gelmişti. Mehmet Karaca'yı bilmem kaçıncı kez çıktığı sahneye bu kez tabutu ile çıkardılar. Bir zamanlar onu sahnedeyken izlerken kimi zaman gülüp kimi zaman düşünenler şimdi gözyaşlarını tutamıyorlardı. Törende ilk göze çarpanların başında **Bedia Muvahhit, Vasfi Rıza Zobu, Bilge Zobu, Alev Özgün, Nedret Güvenç** ve **İsmet Ay** geliyordu.

Saydığımız sanatçılar, Mehmet Karaca'nın tabutu başında saygı nöbeti tuttukları sırada **Toto Karaca**, gelini **Feride Karaca**'ya yaslanmış, güçlükle ayakta durabiliyordu. Harbiye Şehir Tiyatrosu'ndaki tören bitmişti. Cenaze, daha sonra

Şişli Camisi'ne götürüldü. Ve bir öğle namazı sonrasında Üsküdar'daki aile kabristanında toprağa verildi. Türk Tiyatrosu, bir çınarını, Toto Karaca biricik eşini, Cem Karaca canı babasını ve **Emrah Karaca** da doyamadığı dedesini kaybetmişti...

-14 Nisan 1980-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. ALLAHAŞKINA (SEZEN AKSU)
2. **Kıskanırım Seni Ben** (Gökben)
3. **Ayrılık Ötesi** (Aydın Arkun)
4. **O Eski Defter** (Meral-Zuhal)
5. **Yalnızlık** (Nesrin Çetinel)
6. **Böyle mi Olmalıydı** (Tanju Okan)
7. **Haykıracak Nefesim Kalmasa Bile** (Ajda Pekkan)
8. **Pet'r Oil** (Ajda Pekkan)
9. **Adsız** (Cengiz Türksoy)
10. **Benim Bekleyenim Var** (Mualla Akın)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SENİ SEVİYORUM** (ZERRİN ÖZER)
2. **Meral-Zuhal Vol.1** (Meral-Zuhal)
3. **Disco Türkü**
(Osman İşmen ve Orkestrası & Kısa Dalga Vokal Grubu)
4. **Yorgunum** (Tanju Okan)
5. **Lider** (Seyyal Taner)
6. **Yedi Kocalı Hürmüz** (Müzikler: Atilla Özdemiroğlu)
7. **Sevgilerimle** (Sezen Aksu)
8. **Oğlum** (Esmeray)
9. **Arabesk 80** (Esin Engin)
10. **Ölü Gözüyle İzlenimler** (Özdemir Erdoğan)

TRT, "İntikam Meleği" (Kadın Hamlet) filmini ekrana getirdi ama...

FATMA GİRİK'İN SÖYLEDİĞİ "PİRELİ ŞARKI"YA MAKAS!

William Shakespeare'in eserinden beyazperdeye uyarlanan, Metin Erksan'ın senaryosunu yazıp yönettiği, başrollerinde Fatma Girik, Sevda Ferdağ, Reha Yurdakul, Ahmet Sezerel, Yüksel Gözen, Baki Tamer, Nevra Serezli'nin oynadığı film TRT ekranlarına geldi. Ancak Orhan Veli'nin dizeleri üzerine Timur Selçuk'un bestelediği "Pireli Şarkı"nın Fatma Girik tarafından söylendiği sahneler makaslandı.

4 Nisan 1980 akşamı TRT'de ekrana getirilen "İntikam Meleği" (Kadın Hamlet) filmi, TRT'nin meşhur "altın makas"ı TRT Denetleme Kurulu'nun hışmına uğramaktan kurtulamadı. Filmin kurulca makaslanan pek çok sahnesinden birinde de **Fatma Girik, Orhan Veli**'nin bir şiiri üzerine **Timur Selçuk**'un 1969'da bestelediği, 1972'de plak yaptığı **"Pireli Şarkı"** adlı eseri söylüyordu. Olayı büyük bir saygısızlık olarak niteleyerek, **TRT Genel Müdürü Doğan Kasaroğlu**'na bir mektup gönderen Fatma Girik ile "Kadın Hamlet" olayı üzerine konuştuk:

"Filminiz ekrana geldiği saatlerde siz gazino sahnesinde idiniz. Filmi izleyebildiniz mi?"

"Evdekiler video banda aldı. Gazinodan döner

dönmez ilk işim filmi izlemek oldu. Filmi öyle bir makaslamışlardı ki sinirden ağlayacaktım. Mutlaka birileri bunun hesabını vermeli. Hele ki Metin Erksan'la aylarca aradıktan sonra bulduğumuz Timur Selçuk'un 'Pireli Şarkı'sını söylediğim sahneyi makaslamalarını hazmedemedim..."

Sözün burasında hemen "Pireli Şarkı"nın dizelerini hatırlatalım sevgili okurlarımıza:

"Bu ne acaip bilmece
Ne gündüz biter ne gece
Kime söyleriz derdimizi
Ne hekim anlar ne hoca
Kimi işinde gücünde
Kiminin donu yok kıçında
Ağız var kulak var burun var
Ama hepsi başka biçimde
Bu düzen böyle mi gidecek
Pireler filleri yutacak
Yedi nüfuslu haneye
Üç buçuk tayın yetecek
Karışık bir iş vesselam
Deli dolu yazar kalem
Yazdığı da ne
İpe sapa gelmez kelam
Kimi peygambere inanır
Kimi saat köstek donanır
Kimi kâtip olmuş yazı yazar
Kimi sokaklarda dilenir"

"Zeki & Metin, Hale Soygazi'yi genelevden çıkartırsa sorun yok ama!"

"Evet geçenlerde Zeki Alasya & Metin Akpınar'ın bir filmi geldi ekrana. Hale Soygazi'yi genelevden çıkartıyorlardı. Gel de çoluk çocuğa genelevin ne olduğunu anlat!"

"TRT Genel Müdürü Doğan Kasaroğlu'nu yazdığınız mektubu HEY okurlarıyla da paylaşır mısınız?"

"Sayın Doğan Kasaroğlu, resmi ve kişisel sorumluluğunuzda bulunan TRT, 'İntikam Meleği' (Kadın Hamlet) filmimi kesip, parçalayarak ve en güzel sahnelerini çıkartarak TV seyircisine sundu. Soruyorum;

1- TRT, filmi istediği gibi kesip parçalarken filmin yapımcısına, yönetmenine, senaryo yazarına karşı sorumlu değil midir?

2- TRT hangi yayın ilkelerine dayanarak filmi kesmiştir?

3- Geçen hafta yayınlanan bir filmde, tüm ayrıntılarıyla bir genelev sahnesi vardı. 'Kadın Hamlet'i yasaklayanlar, bu genelev sahnelerine nasıl izin verdi?

4- TRT'nin bu çirkin sansür işleminin televizyon seyircisine saygısızlık olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

5- Dışişleri Bakanlığı, 'Kadın Hamlet'i izledi, hiçbir kesinti yapmadan Moskova ve Los Angeles'daki film festivallerine Türkiye Cumhuriyeti adına katılmasına onay verdi. Buna ne diyeceksiniz?

6- TRT, reklamlardan 1 saniye için 4 bin 500 lira alıyor. Bu ücret 90 dakika için 24.300.000 TL'yi buluyor. Oysa aynı TRT, 90 dakikalık bir Türk filmi için 40 ile 80 bin lira arasında bir ücret ödüyor. Bu oransızlık ve dengesizlik hangi düşünceden kaynaklanıyor? Türk Sineması'nda güçlü işçi, işveren ve sanatçı kuruluşlarının yokluğu, TRT'nin bu haksız eylemi sürdürmesine neden olmuyor mu? Saygılarımla..."

-14 Nisan 1980-

ARA SICAK!

71 YAŞINDAKİ FATMA GİRİK'İN GÜZELLİK SIRRI

***Fatma Girik, Türkan Şoray, Hülya Koçyiğit, Filiz Akın**... Türk sinemasının dört yapraklı yoncası... Yoncanın yapraklarından biri olan "**Erkek Fato**" lakaplı **Fatma Girik**, âdeta yıllara meydan okuyor. Ünlü sanatçı; gençlik sırrını **Günaydın**'a anlattı: "Memduh (Ün) ile Bodrum Torba'da yaşıyorum. İstanbul'un karmaşa ve stresinden uzaktayım. Beslenmeme dikkat ediyorum, bol bol yürüyüş yapıyorum. Cildimin güzelliğini ve sağlığımı da Bodrum'un temiz havası ile oradaki stressiz yaşama borçluyum.*

Bodrum bana huzuru, sevgiyi ve daha birçok duyguyu hissettiriyor. Orada ömrümün uzadığını hissediyorum. Ege'nin bu güzel beldesinde yaz kış yaşamak çok keyifli. Sabah erken kalkarım; 07.00 gibi. Akşam ise en geç 21.30'da yatarım. İçki ve sigara kullanmıyorum. Beslenmeme dikkat ederim, çok yemek yemem. Açık havada yürüyüş yaparım. Zorunlu olmadıkça asla makyaj yapmam. İnsanları ve hayvanları çok severim. Onlarla vakit geçiririm. Her gün aldığım nefesin en az birini farkına vararak alırım. Her sabah yeşil, köy biberi yerim. Memduh'a hâlâ çok aşığım... Bu da beni diri tutuyor..."

-26 Ocak 2013-

Altın Orfe'den bu yıl başımız dik olarak döndük!

BARIŞ, ALTIN MADALYA'YI KAPTI, GELDİ

Adı; **Altın Orfe Uluslararası Bulgar Pop Şarkıları** olarak değiştirilen festivalden bu yıl da yüzümüzün akı ve bir **Altın Madalya** ile döndük. İlk kez uluslararası bir müzik festivaline katılan, **Kurtalan Ekspres** yerine **50** kişilik **Büyük Festival Orkestrası** eşliğinde sahneye çıkan **Barış Manço, "Ben Bir Şarkıyım"** ile **Uluslararası Bulgar Pop Şarkıları** dalında açıkara birinci oldu. **23** ülkeden **35** şarkıcının katıldığı festivalde **Manço**'yu **Liliane Riboni** (Fransa) ikinci ve **Ivana Machova** (Çekoslavakya) üçüncü olarak izledi.

Barış Manço, 31 Mayıs-8 Haziran tarihleri arasında **Slançev Briag**'de neler yaptı? Bir başka deyişle işte **Altın Orfe**'nin **Türkiye**'den gözükmeyen öteki yüzü!

23 ülkeden **35** sanatçının katıldığı uluslararası bir müzik festivalinde 3 altın madalyadan 1'ini almak kuşkusuz büyük bir başarı. **Manço**'nun bu başarısında yarışma gecesi sahnedeki müthiş performansının yanı sıra günlük hayattaki vatandaş **Barış Manço**'nun da büyük katkısı bulundu.

Festival Komitesi Başkanı **Ivan Zafirof**'dan aldığımız bilgiye göre **Altın Orfe**'ye katılma koşulları **HEY**'de yayınlandıktan sonra **Türkiye**'den 15 sanatçı komiteye başvurmuş. Ve ilk oylama sonucunda oybirliği ile **Barış Manço**'nun davet edilmesine karar verilmiş.

İngilizce ve **Fransızca**'yı ana dili gibi bilen, **Almanca**'yı derdini anlatabilecek kadar konuşan **Manço**, bir de **Türk** ekibinin mihmandarı **Tatyana Ivanova**'dan **15-20** cümle **Bulgarca** kelime öğrenince **Slançev Briag**'da ödüle giden ilk adım atılmış oldu. Sanatçımızın yabancı dil konuşma yeteneğinin üzerine bir de hemen akılda kalan fiziği ve kendine özgü giysileri eklenince **Slançev Briag**'da bir anda bütün gözler **Türk** ekibinin üzerine çevrildi.

Bulgaristan'da yaşayan yüzbinlerce **Türk**'ten bir bölümünün uzaklık tanımadan **Slançev Briag**'a koşmaları, büyük ilginin bir başka yanı oldu. Sahi bir de minik **Bulgar** çocuklar... **Türkiye**'de olduğu gibi **Bulgaristan**'da da **Barış**'ı bir an olsun yalnız bırakmadılar. **Doğu Alman** bir gazeteci şöyle diyordu: **"Barış'ı aradığımız zaman etrafımıza bakıyoruz. Nerede çocuklar kümelenmişse biliyoruz ki Barış mutlaka oradadır..."**

1 Haziran 1980 sabahı yarışmacı ülkelerin tüm şarkıcıları ve jüri üyeleri **Bulgarlar**ın bu şirin tatil beldesinde toplanmıştı. Sürekli yağan yağmur nedeniyle de günün her saatinde **Saturn Otel**'de toplanan sanatçılar ve jüri üyeleri arasında çok geçmeden büyük bir dostluk kurulmuştu. İşin ilginç yanı, hepsi de **Barış Manço**'yu festivale **Guest Star** (Konuk Sanatçı) olarak geldi sanıyor, yarışmacı olduğunu öğrendiklerinde de **"Bu sene işimiz zor. 1.'lik ödülünü şimdiden unutalım"** diyorlardı ağız birliği etmişçesine. İşte böylesi bir atmosferde yarışma günü geldi çattı.

Altın Orfe başlamadan **20** gün önce **Belçika**'ya giden ve orada **Bulgarlar**'ın ünlü bestecisi **Naiden Andrev**'in bestesine **"Ben Bir Şarkıyım"** adı altında **Türkçe** sözler yazan **Manço**, ikinci yarışma şarkısı olarak da son anda aldığı bir kararla **"Sarı Çizmeli Mehmed Ağa"**yı **"Nick the Chopper"**la değiştirmişti. Her iki şarkının düzenlemelerini de **George Hayes** yaptı, **Büyük Orkestra** için partisyonlar yazdı. Bunlar **Belçika**'daki **Bulgar Konsolosluğu** tarafından **Sofya**'daki **Altın Orfe Festival Komitesi**'ne ulaştırıldı.

Yarışma **4-5-6 Haziran** geceleri saat **20.30**'da başladı ve **Türkiye** dışındaki tüm yarışmacı ülkelerde **renkli** ve **canlı** olarak televizyonda yayınladı. Sanatçımız, **5 Haziran** gecesi ikinci sırada sahne aldı. Siyah ipek bir gömlek ve siyah kadife bir pantolon giymiş, üzerine de mavi ipekten bir pelerin tak-

mıştı. Gümüş kalın tokalı kemeri ile zincirleri de giysilerini tamamlayan aksesuvarları oluyordu.

Yaş ortalamaları **50** ve çoğu **Caz** kökenli müzik adamı olan jüri üyeleri, ilk kez böyle bir yarışmacı gördüklerini söylüyorlardı. **Barış Manço**, önce **"Ben Bir Şarkıyım"**ı, arkasından da **"Nick the Chopper"**ı söyledi. İki yarışma şarkısını söyleyip bitirdiğinde salondan yükselen alkışlar dinmiyordu.

6 Haziran gecesi yarışma bitti ve her yıl olduğu gibi yine bütün ülkeler **Saturn Otel**'de toplandı. **Türkiye**'yi (rahmetli) **Muammer Yeşil**'in temsil ettiği jüri üyeleri, **Saturn Bar**'da toplantıya başladılar. İlk elemeleri tamamlandığında saatlerimiz 01.30'u gösteriyordu. Masamıza koşan **Yeşil**, ilk 10'a girdiğimiz müjdesini veriyordu. Jüri, saat 02.10'da toplantısını bitirdi ve sonuçlar açıklandı. Yine koşarak masamıza gelen **Yeşil**, **Bulgar Şarkıları** dalında **1.** olup **Altın Madalya** kazandığımız müjdesini veriyordu bu kez de...

Az önceki coşku, yerini büyük bir sessizliğe bırakmıştı. Aklımızda sürekli olarak **Semiha Yankı** (1977), **Neco** (1978) ve **Yeliz**'in (1979) **Bulgar Şarkıları** dalında aldıkları **1.**'lik ve **2.**'lik ödülleri vardı. Yani hasret kaldığımız **Uluslararası Şarkıcı** dalı dışındaki ödüller... Gerçeği ancak gün ışıdıktan sonra öğreneceğimizi bilmeden yataklarımıza çekildik.

7 Haziran Cumartesi günü **Uluslararası Jüri**'nin de başkanlığını yapan ünlü **Bulgar** müzik adamı **Alexander Yossiphov**, **Türk** ekibine ilginç açıklamalarda bulundu:

"Bu yıl 16.'sını yaptığımız **Altın Orfe**'de **Bulgar Pop Müziği**'ni bütün dünyaya duyurmak amacıyla önemli değişiklikler yaptık. Festivalin adını **Altın Orfe Uluslararası Bulgar Pop Şarkıları Festivali** olarak değiştirdik. **Uluslararası Şarkıcı** klasmanını ikinci plana aldık. Festivalimize katılan ülkeler, zaten uluslararası çaptaki sanatçılarını gönderiyor. Sonuçta umuyoruz ki bu yılki ana klasmanda ilk 3'e giren **Barış**

Manço (Türkiye), **Liliane Riboni** (Fransa) ve **Ivana Machova** (Çekoslavakya), **Bulgar Pop** şarkılarını dünyaya duyurmak açısından önemli bir işlevi yerine getireceklerdir..."

Bir **Altın Orfe** daha TATLI anılarıyla geride kaldı. Ertesi gün öğle saatlerinde **Slançev Briag**'dan ayrıldık. Saat 18.20'de **Dereköy Sınır Kapısı**'ndan girip **Türkiye**'ye ayak bastığımızda, yanımızda **Gümrük Vergisi**'ne tabi olmayan bir de **Altın Madalya** vardı...

-8 Haziran 1980-

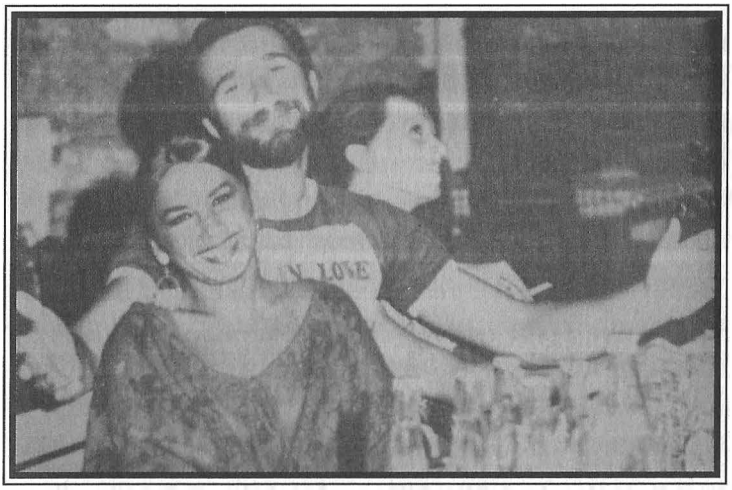
LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **PET'R OIL** (AJDA PEKKAN)
2. **Böyle mi Olmalıydı** (Tanju Okan)
3. **Haykıracak Nefesim Kalmasa Bile** (Ajda Pekkan)
4. **Benimsin Diyemediğim** (Nükhet Duru)
5. **Benim Bekleyenim Var** (Mualla Akın)
6. **Allahaşkına** (Sezen Aksu)
7. **Sana Muhtacım** (Coşkun Demir)
8. **Garip Oldum** (Mithat Körler)
9. **Hekimden Sorma** (Zerrin Özer)
10. **Kısa Oyun** (Erdem Alkın)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SENİ SEVİYORUM** (ZERRİN ÖZER)
2. **Delifişek** (Ercan Turgut)
3. **Disco Türkü**
(Osman İşmen ve Orkestrası & Kısa Dalga Vokal Grubu)
4. **Oğlum Oğlum** (Esmeray)
5. **Lider** (Seyyal Taner)
6. **Ölü Gözüyle İzlenimler** (Özdemir Erdoğan)
7. **Bağrıyanık Dostlara** (Asu Maralman)
8. **Meral-Zuhal Vol.1** (Meral-Zuhal)
9. **Kısa Oyun** (Erdem Alkın)
10. **Yorgunum** (Tanju Okan)

Sezen Aksu'nun Bodrum'da tanıştığı Sinan Özer, bakalım aklını çelebilecek mi?

BEYAZ ATLI PRENS GİTTİ... BEYAZ YATLI KAPTAN GELDİ...

Bodrum'dan döneli henüz birkaç gün ya olmuştu ya olmamıştı... **Bebek**'teki evinin önünden denize girerken gözleri dalıp gidiyordu. Belli ki Boğaz'ın serin sularına dalıp çıkarken bile aklı Bodrum'daydı. Sonra aniden sudan çıktı. Hasır koltuklardan birine oturdu. Bir dakika kadar düşündükten sonra içeri geçip kütüphanede **Atlaslı Coğrafya Ansiklopedisi**'ni aramaya koyuldu. Bulur bulmaz da sayfalarını hızla çevirip **Büyük Okyanus**'u görünce durdu. İşte, **Avrupa** ve **Amerika** kıtalarını ayıran koca okyanus elinin altındaydı.

Sezen Aksu'nun yıllar önceki bir anısı gene gözlerinde canlanmıştı. Yaşantısının belirli dönemlerine büyük imzalar atan **Büyük Okyanus** gene karşısındaydı. **İzmir Kız Lisesi** öğrencisi iken tanıştığı, okulu bitirdikten sonra da hemen evlendiği ilk eşi **Engin Bey**, görevi nedeniyle **Kanada**'ya gitmek zorundaydı. Sezen'e de "Haydi birlikte gidelim" demişti. O

da "Sen git, ben arkadan gelirim" diyerek kocasını uğurlamış, sonra da vatan ve aile hasretine dayanamayacağını anlayınca Büyük Okyanus'u geçmekten vazgeçmişti. Arkasından da tek celsede boşanmışlardı zaten.

Tarih tekerrür ediyordu... Benzeri bir olay daha yaşanıyordu işte. Birkaç hafta önce Bodrum'da tanıştığı **Sinan Özer**, yaşamının 6 ayını Türkiye'de, 6 ayını Amerika'da geçiren bir işadamı idi. Ve o da aynı şeyleri söylüyordu: **"Hadi evlenip, Amerika'ya yerleşelim..."**

Ansiklopedideki Büyük Okyanus'un sularını, İstanbul Boğazı'nın sularıyla karıştırdıktan sonra hayallerinden bir çırpıda sıyrılıverdi Sezen Aksu... Hasır koltuğunda bir yandan çayını yudumluyor, bir yandan da sorularımızı yanıtlıyordu:

"Stardust Gece Kulübü'ndeki şovunuzu tamamladıktan sonra ortalardan kayboldunuz!"

"'Ben Bu Dünyanın Canına Yanayım' adlı şovumuz İstanbullulardan büyük ilgi gördü. İki kez uzatıldı. Artık dayanacak gücü kalmamıştı ekipteki arkadaşların. Mola dedik ve kendimi hemen Bodrum'a attım. Üç hafta kadar dinlenip, sağlam bir kafa ile İstanbul'a dönmeyi düşünüyordum. Bir gün kaldığımız moteldeki arkadaşlar, yatla bir geziye çıkmamızı teklif ettiler. Hepimiz kabul ettik. Yat limanına gittik. Alangül adındaki yat, çok hoşumuza gitmişti. Sahibinin Sinan adında bir genç olduğunu öğrendik. Onu bulduk ve yatını kiralamak istediğimizi söyledik. İnanın daha konuşmaya başlarken, içimde bir şeylerin kıpırdadığını hissetmeye başladım..."

"Beyaz atlı prensi beklerken, beyaz yatlı kaptan çıktı karşınıza desenize..."

"Hiç sormayın... Neyse anlaştık ve geziye çıktık. Hava kararıncaya kadar gezdik dolaştık. Bodrum'a dönmüştük ama aklımı Sinan'da bırakmıştım. Sonra kıyıdaki lokantalardan bi-

rine yemeğe gittik. Sinan da arkadaşlarıyla başka bir masada oturuyordu. Selamlaştık. Bizim masadaki arkadaşlardan birinin arkadaşı olduğunu öğrendim. 'Bizim masaya davet etsene' dedim. Etti. Geldi... Bodrum'dan ayrılmamıza üç gün kala, hayatımda yeni bir sayfanın açılmaya başladığının farkındaydım. Üç gün dediğin geçti gitti ve İstanbul'a döndük..."

Sezen Aksu ile 27 yaşındaki **Sinan Özer,** Bodrum'da geçirdikleri son günlerinde oturup uzun uzun konuşmuşlar. **Sinan Bey "Bak Sezen"** demiş **"Senden hoşlandım. İstersen evlenelim, Amerika'ya yerleşelim. İstersen ömür boyu arkadaş kalalım..."** Sezen susmuş kalmış. Cevap verememiş...

Sezen'i ziyaretimizde hâlâ Amerika yolculuğunun muhasebesini yapıyordu kendi kendine... "Gitmek mi zor kalmak mı zor" diye... Kalbinin sesine kulak verirse, uçağa atladığı gibi soluğu Amerika'da alacak. Ve bundan sonra "Sezen Özer" diye anılacak. Ya da mantığının sesine kulak verirse, Türkiye'de kalıp müzik çalışmalarını sürdürecek...

"Sinan Bey'e ne zaman cevap vermeyi düşünüyorsunuz?"

"İnanın karar vermek çok güç. Çok iyi bir insan. Her genç kadın, Sinan gibi bir hayat arkadaşı olsun ister. İlk eşimden Kanada'da oturduğu için boşanmıştık. Şimdi de Okyanus gözümde nasıl büyüyor... İkinci kez aynı olayı yaşamaktan korkuyorum... Günün birinde 'Heeey; ben Amerika'ya gidiyorum' dersem... Bilin ki ikinci kez evlenmeye karar vermişimdir..."

Bekleyelim... Görelim...

-4 Ağustos 1980-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **BEKLE GÜLÜM/ ATEŞ** (KAYAHAN)
2. **Seven Benim** (Meral Gökçe)
3. **Yıldızlar Damı Deliyor** (Gökhan)
4. **Kışla Havası** (Attila Atasoy)
5. **Okyanus** (Nihat Işıklar)
6. **Yalancı** (Sezen Aksu)
7. **Son Defa Görsem** (Çetin Alp)
8. **Sahte Gözyaşları** (Sibel Egemen)
9. **Seni Anlatıyorum** (Kemal Caner)
10. **Sor Denize Söylesin** (Cumhur)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **POP Y'ALLAH** (HURŞİD YENİGÜN)
2. **Felekten Bir Gece** (Atilla Yelken)
3. **Mutluluklar** (Ferdi Özbeğen)
4. **Gazino 1 Numara** (Çeşitli Sanatçılar)
5. **Honki Ponki** (Şenay)
6. **Günlerimiz** (Zülfü Livaneli)
7. **Yetmez mi Gönül** (Kerem Güney & Güneşin Sofrası)
8. **Geceler** (Esin Engin)
9. **Direkler Arasında 12 Koca** (Nurhan Damcıoğlu)
10. **Azize Gencebay** (Azize Gencebay)

İskenderun'daki yazlık sinemaların minik gazozcusu büyüdü:

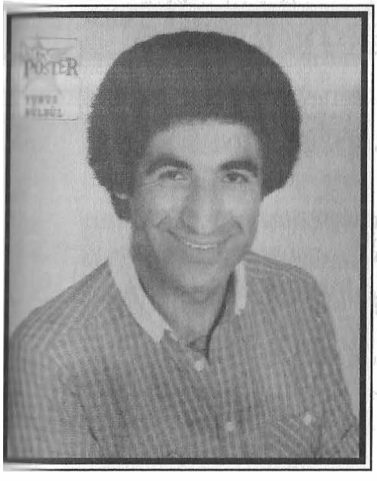
GAZOZCU YUNUS BÜLBÜL ZİRVE SARHOŞU!

Bir zamanlar İskenderun'daki yazlık sinemalarda gazoz satarak, aile bütçesine katkıda bulunan Yunus Bülbül'ün Almanya'ya yerleştikten sonra şansı açıldı. Hem kendi kasetlerini yaptı, hem de rakip firmanın yaptığı kasetleri Almanya'da pazarladı...

Gerçek adı; **Yunus Habbüloğlu** idi. Bülbül "takma" soyadını ilkokulda öğretmeni ondaki müziğe karşı olan yeteneğini fark edince takmıştı... Orta halli bir ailenin oğluydu... Çalışmak en büyük tutkusu idi... Yaz geldi mi doğruca semtin yazlık sinemasında alırdı soluğu... Sonra da kucağına aldığı bir kasa gazozu satmaya çalışırdı:

"Gazooooz vaaar... Yok muuu buz gibi gazozdan içeeen?"

5 dakika ara, en sevdiği andı. Ne satarsa kârdı. Işıklar kapanıp da film başladı mı o da bahçenin bir kenarına siner, büyük bir heyecanla izlerdi **Ayhan Işıklar**'ın, **Sadri Alışık**'ların, **Türkan Şoray**'ların, **Filiz Akın**'ların filmlerini... Film bitti mi de yorgunluktan kendini eve zor atardı... Nereden bilebilirdi ki o koskoca beyazperdede gün gelecek, millet onun filmlerini de izleyecek!

Yıllar geçti, kocaman bir delikanlı oldu **Yunus**... Bir akşamüstü babasına **"Ben gidiyorum baba"** dedi **"Almanya'ya... Ekmeğimi binlerce gurbetçi gibi ben de orada arayacağım..."** Ve gitti! İlk olarak bir süt fabrikasında iş buldu. Uzun yıllar orada çalıştı... Bir minibüs alacak kadar parayı biriktirdiği anda ayrıldı. Pırıl pırıl bir

minibüs çekti altına... Sonra da Almanya'daki en büyük Türk kaset-plak firmalarından biri olan **Minareci**'nin kapısını çaldı... Artık gerçek anlamda müzik dolu bir yaşam bekliyordu onu...

Minareci etiketiyle Almanya'da çıkan Türk sanatçılarının kasetlerini fabrikasından topluyor, minibüsüne dolduruyor sonra da şehir şehir dolaşarak pazarlıyordu... Direksiyon başında en büyük tutkusu olan şarkı söylemeyi de ihmal etmiyordu... Rastlantılar, onu bir gün gene Almanya'nın en büyük Türk kaset-plak firmalarından biri olan **Türküola**'nın patronu **Yılmaz Asöcal** ile karşı karşıya getirdi... Aynı zamanda **"Köln Bülbülü"** olarak anılan **Yüksel Özkasap**'ın eşi olan Yılmaz Bey'in ilk soyadı dikkatini çekti... Bülbül'den bir-iki şarkı mırıldanmasını istedi... Mırıldandı... Bir saat sonra Türküola'nın kadrolu sanatçısı idi...

Yunus'un yüreği Türkiye'de iken sözlerin yazıp, bestelediği onlarca şarkı ile doluydu... Firmanın müzik direktörleri ile birlikte hemen eser seçimine girişildi... Ve kısa bir süre sonra **"Gurbetten Sılaya"** adlı ilk long-play'i aynı anda hem Almanya hem de Türkiye'de piyasaya çıktı... **Arabesk Müzik** dünyası şimdi **İskenderunlu** bu şarkıcıyı konuşuyordu... Albüm tutmuştu... Hemen ardından **"Sevmemeli/Felek Tokadı"** adlı ilk 45'lik plağı ile **"Dinle Arkadaş"** adlı ikinci long-play'i geldi... Yunus Bülbül'ü tutabilene aşk olsun... Hem Almanya'da hem Türkiye'de zirveye çoktan çıkmıştı...

Minibüsü mü? Öylesine mütevazı bir sanatçıydı ki, uzun yıllar rakip firmanın çıkardığı plak ve kasetleri Almanya sınırları içinde satmaya devam etti... Ne zaman ki Yeşilçam'ın da dikkatini çekip, film teklifleri arka arkaya yağmaya başlayınca mecburen bir ayağı İstanbul'da oldu. Ve kendini tamamen müzik-sinema çalışmalarına verdi... Ağzına içki-sigara koy-

mayan, ama iki duble rakı içti mi anında iki beste yapan **Yunus Bülbül**, müzik dünyasındaki ilk 8 yılında tam 25 kaset çıkartarak bir de rekora imzasını atmayı başardı.

-25 Ağustos 1980-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **DURDURUN DÜNYAYI** (FERDİ TAYFUR)
2. **Sevmemeli/Felek Tokadı** (Yunus Bülbül)
3. **Sen Beni Unut** (Zeki Müren)
4. **Muhabbet Kuşu** (Yüksel Özkasap)
5. **Bir Mumdur** (İbrahim Tatlıses)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **DİNLE ARKADAŞ** (YUNUS BÜLBÜL)
2. **Dostlara Selam** (Belkıs Akkale)
3. **İşte Forum İşte Yorum** (Özdemir Erdoğan)
4. **Aşkı Ben Yaratmadım** (Orhan Gencebay)
5. **Arabesk 2** (Ercan Turgut)
6. **Mine Koşan** (Mine Koşan)
7. **Ayrılmayalım** (Vahdet Vural)
8. **Gurbeti Ben mi Yarattım** (Muhlis Akarsu)
9. **Hasret** (Kamuran Yarkın)
10. **Ceren** (Hülya Süer)

Sezen Aksu, sonunda isyan ve itiraf etti:

"İSTESEYDİM SELÇUK ASLAN'LA İLİŞKİM OLURDU..."

İzmir Fuarı'nın ikinci haftasında patlayan Sezen Aksu & Selçuk Aslan aşkı iddiası ortalığı karıştırdı. Hatta bu yüzden Aslan'ın eşi Emel Sayın'ı tokatladığını bile söyleyenler vardı. Olay sonrası 5 gece sahneye çıkmayan Sezen Aksu'yu sahneye dönüşünde HEY'in İzmir muhabiri Bektaş Türk buldu ve konuştu...

"Bir yıldan beri bu dedikodu canımı sıkıyor. Aralarında çelişki varsa, görünüşte gerçekten ben sebep olsam bile aslında ilişkilerinde aksayan bir şey var demektir. Beni ilgilendirmez ama durduk yerde adım özel ilişkilerine karışırsa, onları kendi sorunlarındaki sakatlığı görüp çözmeleri için uyarmak zorunda kalırım..."

Evet, kendi deyimi ile "protesto" niteliği taşıyan bu sözler **Sezen Aksu**'ya ait. Bir süre önce yoğun biçimde çıkan **Sezen Aksu & Selçuk Aslan aşkı** dedikoduları üzerine fuar başlamadan 10 gün önce İzmir'e gelip, Ege kıyılarında uzun bir tatile çıkan Minik Serçe, aradığı huzuru yine de bulamadı.

Aslında **Sezen Aksu & Selçuk Aslan** ilişkisinin kökeni çok öncelere, Selçuk'un **Emel Sayın** yüzünden intihara kalkıştığı ve o sıkıntılı dönemde yanında **Sezen Aksu**'nun oluşundan kaynaklanıyordu. O günlerde bu ilişki iddiasını defalarca yalanlayan **Sezen Aksu**, kendini **Emel Sayın & Selçuk Aslan** olayından bir türlü soyutlayamadı. Emel Sayın ile Sezen Aksu'nun bu kez de fuarda **Ekici Över Gazinosu**'nda aynı kadroda, aynı kulisi ve bitişik odaları paylaşmaları Sezen Aksu'nun deyimiyle bazı **"basına malzeme arayanlar"**ı harekete geçirdi.

Ekici-Över programının ilk 5 gününde **Sezen Aksu** ile **Selçuk Aslan**'ın kulisteki ayaküstü sohbetlerini herkes görüyor,

biliyordu. Aynı günlerde Emel Sayın ile Selçuk Aslan'ın birbirlerine girmeleri, Selçuk'un Sayın'ı tokatlayarak gazinoyu terk etmesi söylentisi, yeni söylentileri de beraberinde getiriyordu.

Sezen Aksu, aşırı yorgunluktan sesinin kısıldığını, ses tellerinin iltihaplandığını söyleyerek fuara 5 gün ara verdi. 5. günün sonunda tüm sevenlerinin ve dostlarının karşı çıkmalarına rağmen gazinoya gelerek programına başladı. Yetmedi, gece yarısı da Kübana gece kulübündeki şovuna çıktı. Ama şovun tam orta yerinde sesi tamamen gitti. Ve kuliste kısık sesiyle **HEY**'e konuştu:

"Gazinodaki tokat olayından benim haberim yok. Bu dedikodular aslında yeni değil. Benim hatam, bugüne kadar konuşmamış olmam. Başından beri çok seviyesiz bir dedikodu üretildi. Cevap vermeyi kendime yakıştıramadım. Emel ile Selçuk; ikisi de arkadaşım. Bu piyasada bu tip olaylar çok doğal karşılanıyor. Öyle olunca da benim bir arkadaşımın sevgilisiyle ilişki kurabileceğim düşünülebiliyor. İsteseydim Selçuk Aslan ile ilişkim olurdu. İstemediğim için, Selçuk da benden böyle bir talepte bulunmadığı için ilişkimiz başında olduğu gibi şimdi de arkadaşça..."

Kulisteki odada Sezen Aksu'nun HEY'e yaptığı açıklamaları sevgilisi **Sinan Özer** ile sanat yönetmeni **Samim Değer** de taş kesilmişçesine dinliyorlar. Ve Sezen Aksu, son sözünü söylüyor: "Basın, sanatçı için çok önemli. Ama benden böyle bahsedeceklerine beni defterlerinden tamamen silmelerine razıyım..."

-8 Eylül 1980-

Bir ilkbahar... Pardon... Bir 12 Eylül sabahı...

KENAN EVREN'İN SESİYLE UYANDIN MI HİÇ!

Günlerden **12 Eylül 1980 Cuma**... Uykumu iyice almaya çalışıyorum ki bu gece derginin baskısı var... Yener Abi (Süsoy) her zaman olduğu gibi baskıya mutlaka beni bırakacaktır... **"Uykusuz Her Gece"** değilse de uykusuz geçecek bir gece daha beni bekliyor işte... O da ne? Duyduğum ses, anacığımın ayak sesleri... Ama hiç de **"Uyu demeye geldim..."** diyesi yok gibi bu ayak seslerinin... Hah geldi işte:

"Hulusiiiii... Kalk evladım, hadi kalk..."

"Aman anne yaa! Bu gece baskıyla kalacağım bırak biraz daha uyuyayım..."

"Ne baskısı evladım?"

"HEY'in baskısı, başka ne baskısı olabilir ki anne?"

"Kalk kalk... Kenan Paşa (Evren) televizyonda konuşuyor..."

27 Mayıs 1960 ihtilalini henüz 6 yaşında, üstelik **Ankara**'da yaşamış biri olarak... **"Yoksa..."** dediğimi hatırlıyorum bir tek... İlk kez sol elimde bir bardak çay olmadan, sağ elimdeki dumanı üstünde cigaramla televizyonun karşısındayım. Anam şaka yapmamış... Gerçekten de **Kenan Paşa** konuşuyor:

"Sevgili Vatandaşlarım; hepiniz tarafından yakinen bilinen birçok sebeplerden dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri ülkenin ve milletin bütünlüğünü, milletin hak, hukuk ve hürriyetini korumak, can ve mal güvenliğini sağlayarak korkudan kurtarmak, refah ve mutluluğunu sağlamak, kanun ve nizam hakimiyetini, diğer bir deyimle devlet otoritesini tarafsız olarak yeniden tesis ve idame etmek gayesiyle devlet yönetimine el koymak zorunda kalmıştır. Bugünden itibaren yeni hükümet ve yasama organı kuruluncaya kadar muvakkat bir zaman için yasama ve yürütme yetkileri benim başkanlığımda, Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri Komutanları ile Jandarma Genel Komutanı'ndan

oluşan Milli Güvenlik Konseyi tarafından kullanılacaktır..."

Eee, bu durumda bu hafta **HEY** çıkmayacak mı?

"Adamın o anda düşündüğü şey bak" dediğinizi duyar gibiyim; ama ne yaparsınız ki meslek aşkı benimkisi de işte...

Oysa... O güne kadar hep, **Bekir Mutlu**'nun sözlerini yazdığı, **Erdoğan Berker** bestesindeki gibi...

"Bir ilkbahar sabahı güneşle uyandın mı hiç.../Çılgın gibi koşarak kırlara uzandın mı hiç.../Bir his dolup içine uçuyorum sandın mı hiç..." diye başlayan o muhteşem şarkıyı mırıldanıp, bir sevgilinin kollarında hissetmişim kendimi... Heyhat! Bir ilkbahar sabahı güneşle... Yerine... **Bir 12 Eylül sabahı**... **Kenan Evren'in sesiyle uyanmak** da varmış kaderimizde...

Neyse... Öğleye doğru telefon çalıyor... **Yener Abi** arıyor... **"Bir saate kadar gazetenin minibüsü gelip seni alacak. Hazırlan"** diyor...

Zeynepkamil'de oturuyoruz... Balkona çıkıyorum... Sokağa çıkma yasağı nedeniyle millet balkonlarında... **"Boş Sokak"** hiç de **Ajda Pekkan**'ın o güzelim şarkısında anlattığı gibi değil... Derken bizim ***Milliyet***'in mavi renkli servis minibüsü geliyor... Hemen aşağı iniyorum... Binip, gidiyorum...

Milliyet'in mavi renkli servis minibüsünü **polis minibüsü** sanan mahalleli arkamdan konuşmuş. Sonradan öğreniyorum: **"Eeee su testisi... Melahat Hanım'ın oğlunu da götürdüler bak... Hem *Milliyet*'te çalış... Hem üniversitede oku... Vardı canım bu gençte bir şeyler hep söylemişimdir zaten..."** Böyle demişler işte...

Gazeteye varıyoruz... **Doğan Abi**'nin (Şener) odasında toplanmış herkes... Televizyon ve radyo açık... Bir yandan ***Milliyet***'in istihbarat servisinden gelen en sıcak ve en son haberler...

Bir ihtilali daha yaşıyoruz "netekim"... Son olasıca...

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **HALHAL** (NAZAN ŞORAY)
2. **Yıldızlar Damı Deliyor** (Gökhan)
3. **Kışla Havası** (Attila Atasoy)
4. **Seni Anlatıyorum** (Kemal Caner)
5. **Elveda Sana/Müzik ve Ben** (Gülten "Claire" Evren)
6. **Bekle Gülüm/Ateş** (Kayahan)
7. **Son Defa Görsem** (Çetin Alp)
8. **Haykırmak Geliyor İçimden** (Aysan)
9. **Kahpe Felek** (Yeliz)
10. **Başa Gelen Çekilir** (Meral & Zuhal)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **HONKİ PONKİ** (ŞENAY)
2. **Gazino 1 Numara** (Çeşitli Sanatçılar)
3. **Günlerimiz** (Zülfü Livaneli)
4. **Yetmez mi Gönül** (Kerem Güney & Güneşin Sofrası)
5. **Sevgiler** (Zerrin Özer)
6. **Tanrıya Feryat** (Cengiz Coşkuner)
7. **Sabret Dostum** (Mehmet Pekün)
8. **Nilüfer 80** (Nilüfer)
9. **Seni Sensiz** (Bora Ayanoğlu)
10. **Disco Göbek 2** (Kemani Cemal & İstanbul Çalgıcıları)

Sanatçılar, askeri yönetim için aynı görüşte birleştiler:

"MUTLUYUZ... 12 EYLÜL ÜLKEMİZE HAYIRLI OLSUN..."

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin **12 Eylül 1980** Cuma sabahı saat 5'te ülke yönetimine el koyup, bütün yurtta sıkıyönetim ilan etmesinden sonra **HEY Dergisi** muhabirleri sanatçılarla konuşarak onların bu konudaki görüşlerini aldı. Müzik ve sinema dünyasının yıldızları, düşüncelerini ilginç cümlelerle aktardı. Sanatçılarımızın görüşlerini (adlarına göre alfabetik olarak) sizlere sunuyoruz.

BÜLENT ERSOY: "Son derece memnunum. Çünkü ortam son zamanlarda iyice bozulmaya başlamıştı. Pek tabiidir ki halkın da can ve mal güvenliği kalmamıştı. Bu nedenle ordunun böyle bir harekata girişmesi, bir vatandaş olarak beni son derece huzura kavuşturdu. Başta değerli komutan Sayın Evren Paşa olmak üzere tüm rütbeli ve rütbesiz büyüklerime ve arkadaşlarıma teşekkürüm sonsuzdur. Bu arada, bir sanatçı olarak benim de bir görevim varsa, hemen ifaya hazırım. Türk milletine hayırlı olsun."

EMEL SAYIN: "Beni çok memnun etti. Kendi adıma, halkım adına olsun yüreklerimize serin sular serpildi. Çok yerinde kararlar alındığına ve alınacağına, Türk halkını huzurlu günlerin beklediğine inanıyorum."

ERCAN TURGUT: "12 Eylül sabahı gözlerimi yeni bir dünyaya, yeni umutlara açtım. Ne güzel! Televizyonun 20.30 haberlerinde tek bir ölüm haberi almadık. Her gün liderlerden duyduğumuz klişeleşmiş sözleri duymadık. Harekatın bütün ulusumuza hayırlı ve uğurlu olması en büyük temennim."

EROL EVGİN: "Bildiğimiz gibi huzursuzluklar ilk önce müzik, plak dünyasını etkiler. Ülkemizin kahraman ordusunun emin ellerinde olması, gösteri ve müzik dünyamıza da

rahatlık verecektir. Yönetimin bir an önce sivil yönetime devredilmesi arzusunu ise her yurttaş gibi hissediyorum."

ERSAN ERDURA: "Ben müzisyenim, bu işlere karışamam. Memleket için hayırlı olsun derim o kadar. Müzik icra etmeye devam ederim."

ERSEN: "Memleketimiz için hayırlı uğurlu olsun. Halk yaşantısından memnun, herkesin yüzü gülüyor. Olayı yerli ve yabancı basından izliyorum."

GÖKSEL ARSOY: "Çok, çok olumlu... Bekliyorduk, özlüyorduk böyle bir şeyi. Hayırlı olsun."

GÜLDEN KARABÖCEK: "Kahraman Türk ordusu, üzerine düşen görevi başarıyla yerine getirdi ve ülke yönetimini ele aldı. Aslında kuvvet komutanları 'Uyarı Mektubu'nu verdiği günden bu yana, böylesine bir olay bekleniyordu. Kısmet bugünlereymiş. Şimdi parklarda, bahçelerde yüzleri mutlulukla dolu insanların gezip, dolaştıklarını gördükçe daha bir keyifleniyorum. Hele ki, bazı cezaevlerindeki siyasi tutukluların birbirlerine sarılıp, koğuşlarını birleştirme haberi karşısında gözyaşlarımı tutamadım inanın. İnşallah böyle devam eder. Ülkemize ve insanlarımıza hayırlı ve uğurlu olması en büyük dileğim."

İBRAHİM TATLISES: "Bizim için sürpriz olmadı. Bir atasözü misali her gecenin bir sabahı vardır. O sabah da her zaman beklenmiş olan güneşin doğmasıdır."

MERAL ZEREN: "En doğru olan neyse, o yapıldı. Anarşik olaylara son vermesi, ülke bütünlüğünü sağlaması ve her şeyin düzelmesi için yapılan bu harekatı tüm kalbimle destekliyorum."

NECLA NAZIR: "Çok mutluyum. Sanıyorum ki, halkımız özgürlüğüne kavuştu. Artık istedikleri an her yere gidip, dolaşabiliyorlar. Aslında daha önceden de olabilirdi. Milletimize hayırlı olsun."

SEVDA FERDAĞ: "Bence son derece olumlu bir hareket. Bunu şöyle anlatabilirim. Uzun yıllardır vatanım için sevinç gözyaşları dökmeyi unutmuştum. Olayı radyoda haber aldığım an, yıllar sonra yine sevinç gözyaşları döktüm. Şu anda bile olayın etkisi altındayım. Hem şahsım adına hem vatanım adına çok mutluyum. Bu arada dünya da bizim sahipsiz olmadığımızı anladı, buna da ayrıca memnunum."

SEVDA KARACA: "Acayip bir şekilde çok memnunum. Benim mesleki çalışmalarımı engellemesine rağmen çok büyük bir olay. Hayırlı olsun."

SEYYAL TANER: "Hiçbir politik görüşüm yok. Devletime ve milletime her şeyin hayırlısını diliyorum. Ayrıca bir de asker kızı olduğum için orduya büyük bir sempatim var. Kendilerine Allah'tan başarılar diliyorum."

SEZEN AKSU: "Türk Silahlı Kuvvetleri, ülkemizde her şeyin çıkmaza girdiği bir dönemde yönetime el koymuştur. Bence zamanında ve yerinde bir karar alınmıştır. Halkımıza hayırlı ve uğurlu olmasını diliyorum."

ŞAKİR ÖNER GÜNHAN: "Muhakkak ki, eskisinden çok daha iyi olacaktır. Çok kısa bir süre geçtiği halde, herkeste bir bayram sevinci var. Demek ki üç gün içinde bu hava yaratıldığına göre daha güzel günlerin de yakın olduğunu hissediyorum."

TÜRKAN ŞORAY: "Herkes gibi benim de fikrim hayırlı olması. Belli bir rahatlığın gelmesi, hepimizin dileği, arzusuydu. Hayırlı olsun ülkemize."

UĞUR BÖCEKLERİ YALÇIN-ZEKİ: "Aslında geç bile kalındı. Ülkemize hayırlı olmasını dileriz. Bir dileğimiz de geçmişteki hataların tekrarlanmaması."

YALÇIN GÜLHAN: "Tek kelimeyle çok olumlu. Artık geleceğe umutla, güvenle bakıyoruz. 12 Eylül'den bu yana meydana gelen gelişmeler de son derece ümit verici."

ZEKİ ALASYA-METİN AKPINAR: "Çok müsbet bir olaydı. Uzun süredir de bekleniyordu. Türk Ordusu'nun disiplini, Atatürkçü tavrı ve demokrasiye içten inancı 12 Eylül'ün en büyük güvencesi bizce. Ülkemize hayırlı olsun. Yalnız 27 Mayıs ve 12 Mart gibi önceden geçilmiş deneyler var. Bu deneylerin olumsuz yanlarının, bu çok olumlu harekete yansımamasını temenni ediyoruz. Ne mutlu bize ki bütün dünyada tutucu olan ordu, bizde devrimci."

ZERRİN ÖZER: "Bekliyordum. Çok sevindim. Her gün televizyonda ölüm haberlerini dinleye dinleye çok üzülmüştüm. Halkımıza hayırlı olsun. Toplumun bir ferdi olarak çok mutluyum.

-22 Eylül 1980-

ARA SICAK!

KENAN EVREN, EMEL SAYIN'A AŞIK MIYDI?

12 Eylül 1980 darbesi sonrası en çok konuşulan konulardan biri de **Kenan Evren & Emel Sayın aşkı** idi... Evren de Sayın da uzun yıllar bu konuda tek bir kelime etmediler... Ne zaman ki aradan tam 33 yıl geçti... ***Hürriyet***'ten **İzzet Çapa**'ya konuşan **Emel Sayın**, sonunda bu konuya açıklık getirdi. Röportajın **Emel Sayın & Kenan Evren** ile ilgili bölümü aynen şöyle idi:

"12 Eylül döneminde Kenan Evren ile ilişkiniz olduğu iddia edildi."

"Yahu gülüp geçmek lazım bunlara...

"Neden bir başkası değil de yıllarca sizi yakıştırdılar Kenan Evren'e?"

"Kenan Evren, yurtdışından gelen devlet büyükleri için verilen davetlere hep beni çağırıyordu. Bir gün ona 'Neden hep

Emel Sayın?' diye sormuşlar. O da 'Emel Hanım bizim yüzümüzü ağartıyor' demiş..."

"Belki Kenan Evren gerçekten âşıktı size!"

"Olabilir mi böyle bir şey?"

***Hürriyet Kelebek Pazar**- İzzet Çapa Röportajından*

-24 Mart 2013-

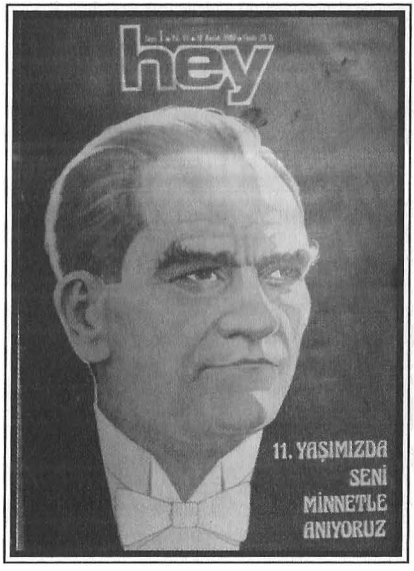
TV'de 7 Gün dergisi, piyasaya çıkış tarihini şaşırdı (!) ama...

ATATÜRK, HEY'E KAPAK OLDU

HEY Dergisi, 10 Kasım 1980 tarihli sayısı ile **11** yaşına bastı. Bu yıla kadar yaş günlerinde okurlarının karşısına **sürpriz** kapaklarla çıkan **HEY**'in **11.** yaşı **Ulu Önder ATATÜRK**'ün ölüm yıldönümüne rastlamıştı. İnceden inceye düşünüyorduk bir gençlik ve müzik dergisi olarak nasıl bir **kapak** yapalım diye!

Çünkü o güne kadar iki kez **Cem Karaca** (3. yıl ve 7 yıl özel sayıları), iki kez **Barış Manço** (8. yıl ve 10. yıl), bir kez **Ajda Pekkan, Emel Sayın, Tarık Akan** (4. yıl), bir kez **Christian Adam** (5. yıl), bir kez **Ajda Pekkan** (6. yıl), bir kez **İlhan İrem** (9. yıl), bir kez **Erol Evgin** (12. yıl) ve bir kez de **Zerrin Özer** (13. yıl) süslemişlerdi kapaklarımızı...

Dönelim yine 11. yıl özel sayı kapağımıza! Sonunda resim-karikatür dünyasının duayenlerinden **İsmail Gülgeç** aldı fırçasını eline. Bir **ATATÜRK** portresi çizdi ki bu kadar güzel olur. Kapağa bu resmi koyduk ve kapak anonsu olarak da şunu yazdık: **11. yaşımızda seni minnetle anıyoruz!**

Bu arada en merak ettiğimiz konulardan biri de tek rakibimiz **TV'de 7 Gün** dergisinin kimi kapak yapacağı idi. Öyle ya o da **HEY**'le aynı gün piyasaya çıkıyordu. Pazartesi günü dergiyi aldık. Kapakta; **Adile Naşit**... Tam **"Allah Allaaah..."** diyorduk ki gözümüz, kapaktaki tarihe ilişti: **11 Kasım Pazartesi...**

Babıâli tarihine geçecek bu **buluş** (!) kulaktan kulağa yayı-

lan söylentilere göre; ya rahmetli **Çetin Emeç**'in fikriydi ya da Allah uzun ömürler versin **Erdoğan Sevgin**'in...

Gerçek olan tek şey ise **1980** yılını da geride bırakmaya hazırlandığımızdı... Koca bir **10 yıl** çoktan, anılar defterindeki yerini almıştı bile...

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **ELVEDA SANA/MÜZİK VE BEN** (GÜLTEN "CLAIRE" EVREN)
2. **Kahpe Felek** (Yeliz)
3. **Kışla Havası** (Attila Atasoy)
4. **Biz İnsanlar** (Deniz Erkanat)
5. **Halhal** (Nazan Şoray)
6. **Halhal/Eğri Eğri Doğru Doğru Eğri Büğrü Ama Yine de Doğru** (Barış Manço & Kurtalan Ekspres)
7. **Do Do Do Si Re Re** (Hümeyra)
8. **Nerede O Cennet** (Zerrin Özer)
9. **Azize** (Hurşid Yenigün)
10. **Boşvere Boşvere** (Nil Burak)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SEVGİLER** (ZERRİN ÖZER)
2. **Tanrıya Feryat** (Cengiz Coşkuner)
3. **Nilüfer 80** (Nilüfer)
4. **Sabret Dostum** (Mehmet Pekün)
5. **İki Elim Yakanda** (Nil Burak)
6. **Disco Göbek 2** (Kemani Cemal & İstanbul Çalgıcıları)
7. **Disko Folk** (Derdiyoklar İkilisi)
8. **Seni Sensiz** (Bora Ayanoğlu)
9. **Rıza Silaplıpoda** (Rıza Silahlıpoda)
10. **Gecelerden Sor Beni** (Uğuray Ertürk)

İki dev sanatçı dudak dudağa öpüşme olayını ve birbirlerini yorumladı

GÜNDEM: ZEKİ MÜREN'LE BÜLENT ERSOY'UN DUDAK DUDAĞA ÖPÜŞMELERİ

Aralık ayının ilk haftası boyunca hemen hemen her yerde ***HEY Dergisi****'nin kardeş yayın organı* ***TELE-MAGAZİN****'in kapağını süsleyen (!) fotoğraf konuşuldu. Bu fotoğrafta, bir gazinoda karşılaşan* ***Zeki Müren*** *ile* ***Bülent Ersoy****'un dudak dudağa öpüşmeleri görüntüleniyordu. Hemen herkes bu "öpüşme" sahnesi konusunda bir yorum yaptı. Ne var ki,* ***Zeki Müren*** *ile* ***Bülent Ersoy****'un bu konudaki görüşlerini, düşüncelerini kimse bilmiyordu.* ***HEY****, iki sanatçıyla da konuştu ve onların görüşlerini aldı.*

ZEKİ MÜREN:
"GÜZEL BİR KADINI ÖPMEK SEVAPTIR."
BÜLENT ERSOY:
"ZEKİ BEY'İN BUSESİ HÂLÂ DUDAĞIMDA..."

İki ünlü ses, iki büyük şarkıcı karşı karşıya... Tıpkı eski çağlarda, göğüs göğüse savaşların yapıldığı, tüfeğin icat olup mertliğin bozulmadığı devirlerde olduğu gibi... **Bülent Ersoy-Zeki Müren...** Göz göze... Sinirler gergin... Beklenen davranış nedir? Hırçınlık mı? Kötü mü konuşurlar birbirine... Kimse ne olacağını bilmiyor... Salonda sinek uçsa duyulacak.

Ve... Bir anda gerili kaslar gevşiyor... **Bülent Ersoy**'un **Zeki Müren**'e uzattığı eller, Zeki Bey'in ellerine sarılıyor... Kendisine doğru çekiyor Zeki Müren, Bülent Ersoy'u... Yıllardan beri beklenen öpücüğü konduruyor... Hem de dudaklarına!

Geçtiğimiz hafta bir gazino-

da gerçekleşti büyük buluşma... **Nigar Uluerer**'in programında... Sanatçı sahnedeyken okuduğu çiçeklerden Zeki Müren'in salonda olduğunu öğrenmişti... Bu arada salona biraz gecikmeyle yeni bir konuk geldi... Bülent Ersoy... Nigar Uluerer çiçekleri okuyup teşekkür etmek için Zeki Bey'in masasına kadar geldi... O sırada Bülent Ersoy'un çiçeği uzatıldı Uluerer'e... Bülent Ersoy'a gitmek için döndü bu kez Nigar Hanım... Gelgelelim, geç kaldığı için arka masalarda yer bulabilen Bülent Ersoy'un yanına ulaşamadı... Gayet kibardı "Prenses" Ne de olsa, Nigar Uluerer bir hanımdı... Yerinden kalktı, teşekküre cevap vermek için sahneye doğru yürüdü... Fırsat bu fırsat diyerek Nigar Uluerer de mikrofonu Bülent Ersoy'un eline tutuşturuverdi...

İşte, ne olduysa o anda oldu... Zeki Bey, Ersoy'un çok güzel yorumladığı, **"Baharı Bekleyen Kumrular Gibi"** adlı parçayı istemez mi? O ister de büyüğünü, "Sanat Güneşi"ni kırar mı Ersoy? Hemen, şarkısını söylemeye başladı. Ve... Şarkısının yarısında Zeki Bey alkışlayarak ayağa kalktı... Teşekkür ediyordu kendisini kırmayan Ersoy'a... Bundan sonrasını iki ünlü sanatçıdan dinleyelim...

Bu dev sanatçıların buluşmasının ardından önce **Zeki Müren** ile görüştü **HEY**... Daha önce, çeşitli yerlerde karşılaşmıştı iki sanatçı... Ama, kamuoyuna yansımadığı için ses getirmemişti bu karşılaşmalar... Böyle muhteşem bir karşılaşmanın ardından, **"Sanat Güneşi"** ne düşünüyordu? Artık buzlar çözülmüştü... Neler diyecekti?

ZEKİ MÜREN: "Size şöyle bir soru sormakla başlayayım söyleşiye" diye girdi söze. "Bir insan büyük bir topluluğun önüne gelir ve üç kez eğilerek elini öperse hele iki dakika önce onun isteğini yerine getirmişse ve elinden tutup sahneye çekerse ne yaparsınız? Elinizi çekip geri mi itersiniz yoksa eli-

ni tutup birlikte yürür müsünüz? Ben ikincisini yaptım. Elinden tutup sahneye yürüdüm. Sarıldım, öpüştük. Affetmek büyüklüktür. Gerçi büyüklük Allah'a mahsustur. Ama biz küçük kulları affederek onun dileğini yerine getiririz. Kaldı ki bugüne kadar çeşitli magazin dergilerinde bizim bir araya gelmediğimiz, kırgın olduğumuz, onun benim hakkımda bazı nahoş şeyler söylediği yazıldı. Bunun ötesinde daha önceki karşılaşmalarımızda Allah'ı var. Çok saygılı bir insandır. El öper, saygı gösterir...

Gelelim 'Rezalet' kelimesine... Bizim sahnede öpüşmemizi rezalet olarak yorumlamışsınız TELE-MAGAZİN'de... İki erkek olarak nasıl öpüşülür demişsiniz... Bu çocuğu sizin yazılarınızda söz ettiğiniz gibi, 'Homoseksüel' olarak kabul etmeyin... Şunun şurasında ameliyatına bir ay kalmış, gelişmiş göğüsleri ile güzel bir kadındır o. Hatta bir kadından daha da kadın. Neden öpmeyeyim, sanat yaşamında başarıdan başarıya koşan bu güzel kadını..."

BÜLENT ERSOY: "Zeki Bey benim hakkımda ne düşünüyorsa, ne diyorsa aynen onun dedikleri gibi yazın benim için de..." diye girdi söze. Daha sonra biraz açıklık getirdi sözlerine.

"Güzel bir kompozisyondu sahnede ikimizin el ele, dudak dudağa bulunması değil mi? Bugüne kadar bir araya gelmez diyenleri yanıltmak da güzel. 'Ölseler birbirlerinin cenazelerine bile gitmezler' diyenler utansın. Zor gerçekleşen şeyleri severim ben. Bu yüzden o gece 'Paşa'yı sahneye davet ettim. Bu yüzden onunla bir arada bulunmak istedim. Zaten bugüne kadar onun ne kadar büyük olduğunu hiçbir zaman inkar etmedim... Tabii o da benimle beraber olmak istedi ki lütfedip beni kırmadı. Uzattığım eli aldı ve sahneye geldi. Zaten Zeki Bey'in orada olduğunu gazinoya girer girmez öğrendim ve çok heyecanlandım.

Çok mutluyum onunla böyle bir ortamı paylaştığım için..."

İşte böyle... İki dev bir araya geldi geçtiğimiz hafta yine bu beraberliğin yorumunu da kendilerine göre böyle yaptılar... Tam kendilerine yakışır biçimde.

-8 Aralık 1980-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 45'LİKLER

1. **AMAN BRE DERYALAR** (GÖNÜL ŞENAY)
2. **Dünyamı Yıkmasaydın** (Vahdet Vural)
3. **Zeytin Gözlüm** (Mualla Tufan)
4. **Ağla Gözlerim** (Hayri Şahin)
5. **Bir Tanrıyı Bir de Beni Unutma** (Bülent Ersoy)
6. **Akşam Güneşi** (Ferdi Tayfur)
7. **Le Hanım/Bir Mumdur** (Hülya Süer)
8. **Sevmemeli/Felek Tokadı** (Yunus Bülbül)
9. **Önemli Değil** (Ercan Turgut)
10. **Akşam Oldu Yine** (Müzeyyen Senar)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **ESRARLI GÖZLER** (MÜSLÜM GÜRSES)
2. **Nazike** (Selahattin Alpay)
3. **Kahır Mektubu** (Zeki Müren)
4. **Hanımey** (İzzet Altınmeşe)
5. **Bırakın Garibi** (Selahattin Cesur)
6. **Tahta Masa** (Seracettin Erman)
7. **Sensin Yaşatan** (Hakkı Bulut)
8. **Bunda Bir İş Var** (Nihal Arda)
9. **Ayrılmayalım** (Vahdet Vural)
10. **Kullar Olam** (Bedia Akartürk)

SELDA BAĞCAN: "KİM DEMİŞ 'ALMANYA'DAYIM' DİYE..."

6 aydır Türkiye'de bulunan ve bu süreyi yeni LP'sinin çalışmalarıyla geçiren sanatçı "Kiminle karşılaşsam bana aynı soruyu soruyor. Yok kardeşim yok, Türkiyemdeydim işte..." diyor.

Yolda tanıdığı kiminle karşılaştıysa, herkes aynı soruyordu: "Aaa, ne zaman geldin yahu!" Değişik kelimelerle kurulan ama aynı anlama gelen sorular, bitip tükenmek bilmiyordu. Sonunda patladı **Selda**:

"Kardeşim nereden çıkartıyorsunuz Almanya'da olduğumu? Altı aydır ülkemdeyim ve bu zamanı yeni long play'imin çalışmalarını yaparak geçirdim. Daha aylarca Almanya'ya gitmeye de niyetim yok...

Selda, bir çırpıda bunları anlatıp, rahatlayınca söz döndü dolaştı ve **"Yeni Bir Dünya"** adlı LP'sine geldi. Tümüyle yeni parçalardan oluşan bu LP yapılırken **Selda**, parça seçimini nasıl yapmıştı, hangi şarkıyı, neden o plağa koymuştu! Bütün bunların bir nedeni vardı. Bunları konuştuk o gün **Selda** ile.

"Aylardır Almanya'da bulunuyordunuz. Oradaki plak stüdyoları ile buradakiler karşılaştırılamaz bile. Durum böyle iken, neden Türkiye'yi seçtiniz?"

"Almanya'daki stüdyolar öncelikle çok pahalı. Fakat asıl önemli olan orada bizim müziğimizi bilen aranjörlerin ve saz sanatçılarının bulunmaması. Bunun için Türkiye'ye geldim."

-5 Ocak 1981-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **ŞİKAYETİM VAR** (ÜMİT BESEN)
2. **Dalıp Dalıp Gidiyorum** (Turgay Merih)
3. **İki Elim Yakanda** (Nil Burak)
4. **Sizlerle** (Cengiz Türksoy)
5. **Nice Yıllara** (Ferdi Özbeğen)
6. **Pop** (Modern Folk Üçlüsü)
7. **The Colour Of My Country In Jazz** (Özdemir Erdoğan)
8. **Aldırmayacağım** (Salih Turan)
9. **Lüküs Hayat** (Hurşid Yenigün Orkestra, Saz ve Vokal Grubu)
10. **Sabret Dostum** (Mehmet Pekün)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **SEVGİ DÜNYASI** (GÖKHAN GÜNEY)
2. **Tahta Masa** (Seracettin Erman)
3. **Deryalar** (Arif Şentürk)
4. **Zeytin Gözlüm** (Mustafa Sağyaşar)
5. **Uyandım Sabah İle** (Mahmut Tuncer)
6. **Anılarım 1** (Zeki Müren)
7. **Sevdiğiniz Türküler** (Ömer Şan)
8. **Gurbet Yolu** (Hüseyin Altın)
9. **Hanımey** (İzzet Altınmeşe)
10. **Canım Dinleyicilerim** (Neşe Karaböcek)

Şerif Yüzbaşıoğlu,
49 yaşında kalp krizi sonucu aramızdan ayrıldı...

ŞENAY'A "O YOK" DEDİLER!

Şenay, "**Honki Ponki**" adlı albümündeki şarkılarından birinde şöyle diyordu: "**Bir gün o yok diyecekler...**" Ve "o bir gün" geldi, **Şenay**'ı **18 Şubat 1980** akşamı bir hastanenin beyaz badanalı odalarından birinde buldu. Üzüntüden ayakta duramayan Şenay'ın koluna girip, ona destek olmaya çalışan doktor, belki de sadece onun duyacağı bir ses tonuyla şöyle diyordu: "**O artık yok...**"

Türk Hafif Müzik dünyası, bir büyük "dev"ini, bir büyük sanatçısını, bir büyük müzik adamını ve bir büyük sevgiliyi yitirdi. Hem de 49 yaşında... Klasik Batı Müziği ve Türk Hafif Müziği'ne büyük hizmetleri geçen **Şerif Yüzbaşıoğlu**, geçirdiği üçüncü kalp krizini atlatamadı ve ecele yenik düştü. Şimdi gerilere... 6 ay öncesine dönüyoruz...

1 Ağustos 1980... Sıcak bir yaz akşamı, Kadıköy yakasındaki evine dönen HEY muhabiri **Hakkı Tolunay**, aldığı bir haberi hemen Cağaloğlu'ndaki merkezimize iletiyordu:

"**Şerif Yüzbaşıoğlu, kalp krizi geçirdi... Haydarpaşa Göğüs Cerrahi Hastanesi'ne kaldırıldı... Burada bekliyorum...**"

HEY ekibi yarım saat içinde **Haydarpaşa**'ya varmıştı. Odasına girdiğimizde uyuyordu. Uyanmasını bekledik. Gözlerini açtığında her zamanki, yüzünden hiç eksilmeyen neşesi ve tebessümünden bir şey

kaybetmediğini gördük, sevindik. Şöyle konuşmuştu o gece bize:

"Sakın sakın yatağa bağlı kaldım sanmayın... Yakında kalkarım... *Milliyet*'in aşçısına söyleyin benim biber dolmalarını hazırlasın ama sakın Şenay duymasın..."

Hemşirelerin uyarısıyla bir iki dakika kadar daha yanında kalıp odadan ayrıldık. Doktorları ile konuştuk. Geçirdiği kalp krizinin şeker nedeniyle meydana geldiğini, bir süre daha doktor gözetiminde kalacağını söylediler. **Şerif Yüzbaşıoğlu**, taburcu edildiğinde hastanedeki onuncu gününü de geride bırakmıştı. Evinde dinlenmeye çekildi... Eşi **Şenay**, bir çocuk gibi ona bakıyor; bir an önce iyileşip ayağa kalkması için elinden gelenin fazlasını yapıyordu. Ve müzik dünyasının Şerif Abi'si çok geçmeden ayağa kalktı.

Büyük müzik adamı, eski sağlığına kavuşmuş olmanın verdiği mutlulukla eski neşesine de kavuşmuştu. Hele ki **Şenay**'ın **"Honki Ponki"** şarkısının **İngilizce** sözlerle **Hollanda**'da piyasaya çıkması, **MİDEM Plak Fuarı**'nda dünyaya tanıtılması onu daha bir mutlu etmişti. Onun için kötü günlerin gerilerde kaldığına inandığımız bir sırada ikinci kez kalp krizi geçirdiği ve bu kez **Amerikan Hastanesi**'ne kaldırıldığı haberi geldi. HEY haberi alır almaz Şerif Abi'nin yattığı odanın kapısını çaldığında, foto muhabiri arkadaşımız onu son kez görüntülediğini bilmeden deklanşörüne bastığında artık endişeliydik. Bu kez şöyle diyordu doktorları:

"İkinci kalp krizinin nedeni; aşırı kiloları... Kesinlikle kilo vermesi gerekiyor. Yoksa kaybederiz onu. Üçüncü krizi zor atlatır..."

Doktorun bu açıklamalarının üzerinden 48 saat ya geçmişti ya geçmemişti ki acı haber geldi... İster istemez dilimize **Şenay**'ın o şarkısı takıldı. **Turhan Oğuzbaş**'ın dizelerinde

şöyle diyordu Şenay: "Sana bir gün o yok diyecekler/Dünya başına yıkılacak/Aşklar sevgiler ağlamalar/Bütün mektuplar yakılacak/Sana benden birkaç mektup/Ve bir eski resim kalacak..."

-23 Şubat 1981-

ARA SOĞUK!

ŞENAY, ŞERİF'İNE KAVUŞTU!

Şenay Yüzbaşıoğlu, 4 Ocak 2013'te solunum yetmezliği nedeniyle 62 yaşında hayata veda etti. 5 Ocak'ta Dolmabahçe Bezmi Alem Valide Sultan Cami'nde düzenlenen törene ablası Şaziye Çataloğlu, kardeşi Halil İbrahim Ekiz'in de aralarında bulunduğu akrabaları ile Sezen Cumhur Önal, Erkan Özerman, İzzet Öz, Mustafa Sarıgül, eski CHP milletvekilleri Mehmet Sevigen ile Çetin Soysal'ın da bulunduğu yaklaşık 50 kişi katıldı. Öğle vakti kılınan cenaze namazından sonra, Şenay Yüzbaşıoğlu, Ayazağa Mezarlığı'nda toprağa verildi. Yeğeni Umay Aktan, "Şenay'ın eşi Şerif Yüzbaşıoğlu'nun yanında toprağa verilmesi için görüştük. Ancak mezarının tapusu bulunamadığı için yanında toprağa verilemeyeceği söylendi. Ayazağa Mezarlığı gösterildi" dedi. Törene katılan, Şenay Yüzbaşıoğlu'nun ablası Şaziye Çataloğlu da "Eşinin vefatından çok etkilendi. Müzik zaten Şenay'ın hayatıydı. Tek tercihiydi. Müzik onun için ekmek, sudan öteydi..." dedi.

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. SEVEMEDİM KARA GÖZLÜM (ŞEHRAZAT)
2. **Ben Seni Seven Kadın** (Nilüfer)
3. **Boşvere Vere** (Salim Dündar)
4. **Kimbilir/Ağla Gözlerim Ağla** (Yeliz)
5. **Bize Kalan Nedir** (Coşkun Demir)
6. **Çekçek** (Çetin Alp)
7. **Bugün Bizde Bayram Var** (Edip Akbayram & Dostlar)
8. **Alışmak Sevmekten Daha Zor** (Ümit Besen)
9. **O Yaz** (Zerrin Özer)
10. **Yaşamak** (Modern Folk Üçlüsü)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SİZLERLE** (CENGİZ TÜRKSOY)
2. **Nice Yıllara** (Ferdi Özbeğen)
3. **Pop** (Modern Folk Üçlüsü)
4. **Lüküs Hayat**
(Hurşid Yenigün Orkestra Saz ve Vokal Grubu)
5. **Nikahsız Aşk** (Atilla Yelken)
6. **Nem Alacak Felek Benim** (İstanbul Kızları)
7. **Şikayetim Var** (Ümit Besen)
8. **Disco Fasıl 5** (İstanbul Çalgıcıları & İstanbul Şarkıcıları)
9. **Anadolu'dan Akdeniz'den** (Cumhur)
10. **Sevdalıyım** (Selçuk Ural)

Hulusi Tunca,
ilk ve son Yeşilçam filmi için kamera karşısına geçti...

NOKTA İLE VİRGÜL, BİR KADIN İÇİN KÜSTÜ!

Abdullah Şahin & Enver Demirkan, üçüncü Yeşilçam filmleri "Nokta ile Virgül Babalara Karşı" filmi için kamera karşısına geçti... Seti izlemek için orada bulunan Hulusi Tunca, sürücü ehliyeti sayesinde "sanat hayatı"nın ilk ve son filmini çevirdi.

Yıllardır birbirleriyle canciğer, kuzu sarması olarak yaşayan **Nokta ile Virgül**'ün araları açıldı. Hem de bir kadın yüzünden... **İstanbul Gayrettepe**'de cadde üzerinde sıralanan otomobil galerilerinden birindeyiz... Geçimini arabaları yıkayarak kazanan Virgül (**Enver Demirkan**) ile ona sürekli karısını kötüleyen Nokta (**Abdullah Şahin**), yönetmenin **"stop"** sesiyle rahat bir nefes alıyor. Bulunduğumuz sette **"Nokta ile Virgül Babalara Karşı"** filminin ilk sahneleri çekiliyor. Bu ünlü komedyenlerin **"Paldır Küldür"** ve **"Şaşkın Milyoner"**den sonra üçüncü filmleri...

Ümit Efekan'ın yönettiği, senaryosunu **Bülent Oran**'ın yazdığı, kameramanlığını **Salih Dikişçi**'nin yaptığı **Uzman Film** adına çekilen filmde **Suna Yıldızoğlu, Öztürk Serengil, Meral Deniz, Yusuf Sezgin, Hüseyin Kutman ve Melih Fırat** da diğer başrol oyuncuları. **Çetin Alp** ile **Nisan Bener** de konuk oyuncular.

O gün çekilmesi gereken sahnelerden biri de şöyle: **Meral Deniz** otomobille galeriye geliyor. Hiçbir şeyden haberi olmayan ve o sırada araba yıkayan Virgül'ün yanına gelerek yanağına bir öpücük konduruyor. Amaç; Virgül'ü karısı Suna'dan ayırmak... İyi güzel de o sırada Meral Deniz'i sete getirecek olan otomobili kullanabilecek kimse bulunamıyor...

O anda **Nokta ile Virgül**'ün gözleri parlıyor... **"Hulusi'nin ehliyeti var. O kullanabilir..."** diyorlar... Ben de hafiften yü-

züm kızarmış; başrol oyuncuları ile aynı parayı almak ve afişte adımın en tepeye yazılması koşuluyla (!) **Meral Deniz'in şoförü** olmayı kabul ederek kamera karşısına geçiyorum... Perdede ancak 2-3 dakika gözükecek bu sahne ile **Yeşilçam** hayatımdaki ilk ve son filmimi de çevirmiş oluyorum böylece...

-23 Mart 1981-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 45'LİKLER

1. **KİMBİLİR** (KİBARİYE)
2. **Zeytin Gözlüm** (Erhan Tunay)
3. **Ölürsem Kabrime Gelme** (İbrahim Tatlıses)
4. **Gönlümde Bir İsyan** (Yusuf Emre)
5. **Bir Tuhafım Bu Akşam** (Neşe Karaböcek)
6. **Büyük Mesele** (Selami Şahin)
7. **Esmer Ona Derler** (Ahmet Özhan)
8. **Evlenmem Evlenmem** (Mahmut Tuncer)
9. **Tahta Masa** (Seracettin Erman)
10. **Yalan Gözlerin** (Ayşe Tunalı)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **ZEYTİN GÖZLÜM** (MUSTAFA SAĞYAŞAR)
2. **Gurbet Yolu** (Hüseyin Altın)
3. **Canım Dinleyicilerim** (Neşe Karaböcek)
4. **Uyandım Sabah İle** (Mahmut Tuncer)
5. **Kibariye** (Kibariye)
6. **Gelin Gibi** (Ayşe Tunalı)
7. **Akşamcı** (Vahdet Vural)
8. **Bağrımdaki Ateşten Damlalar** (Selami Şahin)
9. **Azap Çiçeği** (Ercan Turgut)
10. **İnsan Sevince** (Ferdi Tayfur)

Cem Karaca, Milli Güvenlik Konseyi'ne mektup gönderdi:

"HASTAYIM... RAPORLUYUM... DÖNMEK İÇİN BELLİ BİR ZAMAN TANIMANIZI RİCA EDİYORUM..."

Genelkurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Koordinasyon Başkanlığı'nın yayınladığı 3 numaralı tebliğ ile **13 Mart 1981** akşamına kadar **Türkiye**'ye dönmesi istenen, aksi takdirde Türk vatandaşlığından çıkartılacağı açıklanan **Cem Karaca**'nın **Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığı**'na **Almanya**'dan gönderdiği mektubu **HEY** ele geçirdi. 3 numaralı bildiride **Cem Karaca** ile birlikte adları geçen **Melike Demirağ** ve **Şanar Yurdatapan**'ın **Almanya** ve **Fransa**'da küstahça davranışlarını sürdürdükleri sırada **Cem Karaca**'nın **Münih**'ten postaya verdiği mektubunu hiçbir yoruma girmeden sizlere sunuyoruz:

"Sayın MGK Başkanlığı'na;

Bugüne kadar sanatımı gazinoların içkili faturalarına malzeme olarak sunmaktan kaçınarak, insanlarımızı hangi sosyal kökenden gelirse gelsin, daha iyi, daha gelişmiş ve daha bir rahat yaşanılır Türkiye için sergilediğimden, zaten ülkemde gözü bağlı bazı kişilerce çalışamaz, yani hayatını kazanma ve ailemi geçindiremez hale gelmiştim.

Bu nedenle insanların düşünceleri ya da şarkılarından dolayı vurulup, öldürülmediğini umduğum Almanya'ya geldim. Bu ülkede de belli uzantıları olan belli örgütlerin tehditlerine rağmen sırasında komünistlik, sırasında da oportünizm gibi

suçlamalara göğüs gererek, özünde Türkiye motiflerinden kaynaklanan sanatımı Batı ezgileriyle mezcetmeye çalışarak belli bir sentezi yakalamaya uğraştım...

Bir bulvar gazetesinde çıkan asılsız bir habere dayanarak, altında bırakıldığım suçlama, umarım yazdıklarımla en azından nezdinizde açıklık kazanacaktır. Yaşamım boyunca canımdan çok sevdiğim ülkemin Edirne'den Ardahan'a kadar birliği ve beraberliği için kişiliğim ve sanatımla belli gayretler içerisinde bulundum. Ülkemin yargıçlarının adil ve vicdanı şaşmaz ölçülerine inancımın bütünlüğü içinde, elveren en kısa sürede döneceğimi bildirmiştim. Ancak ilişikteki belge muvacehesinde gerekli anlayışın tarafınızdan gösterileceğine inancım tamdır..."

Cem Karaca'nın mektubuna eklenen belge; **16 Mart 1981** tarihini taşıyor. **Doktor Gerhard Wells** tarafından yazılan 04398 no'lu rapor, Beyoğlu 7 Noteri'nin yeminli terçümanı **Nabi Dinçer** tarafından Almanca'dan Türkçe'ye çevrilmiş. Raporun çevirisi şöyle:

"Bay Karaca; 21 Temmuz 1980 tarihinden itibaren tedavim altında bulunmaktadır. Kendisi hazımsızlık arazı ile birlikte görülen belirgin üst karın sancılarından muzdariptir. Bu araz, hastayı kalp sancılarına kadar götürebilir. Yoğun tedavi çabalarının yanında kapsamlı bir gastroentereolojik bir teşhis, hayatı tehdit edici şiddetli komplikasyonlar ihtimalini doğuran ülser ızdıraplarını bertaraf etmek için gereklidir. Buna ek olarak Bay Karaca'ya önümüzdeki günlerde proktolojik bir ameliyat öngörülmektedir. Dr. Gerhard Welss"

Milli Güvenlik Konseyi'ne bir mektup da anne **Toto Karaca** yazdı... Şimdi gözler konseyin vereceği cevaba çevrildi... Bekliyoruz...

-6 Nisan 1981-

İşte Seda Sayan'ın medyadaki ilk haberi:
9 x 16 = 144 cm kare!

BABASININ KIZI

Yeni yılın ilk dakikasından itibaren **"Kimbilir"** adlı şarkısı ile olay haline gelen **Kibariye** ile birlikte, yeni bir şarkıcının adı daha neonlarda parlamaya başladı. İstanbul ve Ankara programlarında adı **Kibariye**'nin kadrosunda geçen **SEDA SAYIN**, Hafif Batı Müziği söyleyen genç bir şarkıcı.

Gerçek adı **Aysel Gül** olan **Seda Sayın**, sahne ile tanıştığında henüz 13 yaşındaymış. Önce Halk Müziği söylemiş. Arkasından Türk Müziği'ne geçmiş. En son olarak da Hafif Batı Müziği'ne transfer olmuş. Müzik aşkı yüzünden öğrenimini de yarıda kesmek zorunda kaldığını söyleyen **Seda Sayın**, sözlerini söyle sürdürüyor:

"10 yıl önce babam Dursun Gül, Halk Müziği plakları yapardı. Onları dinleye dinleye baba mesleğini, babamın elinden aldım. Önce düğün salonlarında sahneye çıktım. Ardından İstanbul ve Ankara'daki Kibariye'nin kadrosuna girdim. Çalışmadığım büyük şehirlerden bir tek İzmir kaldı ki bu yılki İzmir Fuarı'nda orada da çıkacağım..."

-18 Mayıs 1981-

ARA SICAK!

SEDA SAYAN'A AVUÇ İÇİ KADAR HABER

*Bugün plaklarıyla, şarkılarıyla, filmleriyle, televizyon programlarıyla milyonların gönlünde taht kuran **Seda Sayan**'ın HEY'de yayınlanan ilk haberi yukarıdaki gibiydi... **25 x 32 = 800 cm karelik** sayfada ancak **9 x 16 = 144 cm kare** yer almıştı (neredeyse*

avuç içi kadar)... Üstelik adı da ***SEDA SAYIN*** *olarak yazılmıştı... Adı* ***HEY****'de "hatalı" yazılan ilk sanatçı idi... Daha sonra* ***Ümit Besen*** *de* ***HEY****'de yayınlanan ilk haberinde* ***ÜMİT PESEN*** *olarak çıkmıştı... Şaka bir yana, soyadları hatalı yazılan her iki sanatçı da çok geçmeden şöhretin zirvesine çıkmış; hem* ***SEDA SAYAN*** *hem de* ***ÜMİT BESEN*** *olarak HEY'in sayfalarını, kapaklarını, posterlerini süslemişlerdi yıllarca... Çok yaşayın!*

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **HELAL OLSUN** (DENİZ ERKANAT)
2. **Dönme Dolap** (Modern Folk Üçlüsü & Ayşegül Aldinç)
3. **Çekçek** (Çetin Alp)
4. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
5. **Âşıksın** (Ersan Erdura)
6. **Bugün Bizde Bayram Var** (Edip Akbayram & Dostlar)
7. **Giden Gençliğe** (Recep Aktuğ)
8. **Er Mektubu Görülmüştür** (İlhan İrem)
9. **Öğret Bana Sevgiyi** (Cengiz Türksoy)
10. **Yanakların Çiçektir** (Atilla Yelken)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **DISCO FASIL 5**
(İSTANBUL ÇALGICILARI & İSTANBUL ŞARKICILARI)
2. **Anadolu'dan Akdeniz'den** (Cumhur)
3. **Sevdalıyım** (Selçuk Ural)
4. **Nikahsız Aşk** (Atilla Yelken)
5. **Ağlamak Güzeldir** (Sezen Aksu)
6. **Dört Mevsim** (Neco)
7. **Nasıl Ne Zaman** (Hardal)
8. **Turgay'ın Tavernası 3** (Turgay Noyan Orkestrası)
9. **Pop** (Modern Folk Üçlüsü)
10. **Nükhet Duru 81** (Nükhet Duru)

"Er Mektubu Görülmüştür" ve "Bal Ağızlım"
TRT Denetim Kurulu'ndan geçmedi!

İLHAN İREM: "YETER ARTIK... POP MÜZİĞİ BIRAKIYORUM..."

Yeni müzik türü için "Türk Müziği'ne de Şark'ın o sihirli nağmelerine de yakın" diyen genç sanatçı, bu arada menajeri ile aranjörünü de değiştirdi... Yeni aranjör; Mehmet Duru, yeni menajer; Hasan Epirden...

Günlerdir yolunu gözlediği postacı kapısını çaldığında **İlhan İrem**'in yüreği güm güm atıyordu... Çünkü tam 25 ay, yani iki yıl bir ay, aradan sonra yaptığı 45'lik plağı **"Er Mektubu Görülmüştür/Bal Ağızlım"** için **TRT Denetim Kurulu**'ndan gelecek cevabı bekliyordu... Postacının uzattığı sarı zarfın köşesindeki "TRT Genel Müdürlüğü Ankara" ibaresini görünce kalbinin atışları biraz daha arttı...

Bırakmıştı ama konukları için ayırdığı sigara paketine uzandı eli titreyerekten. Yaktı! Derin bir nefes çekti... Ve zarfı açtı. Resmi yazının "Rapor" bölümüne hemen göz attı. Kanının çekildiğini hissetti... Her iki şarkısı için de **"Yayınlanamaz"** diyordu... Kâğıt elinden düştü...

Pencerenin önüne gelip Boğaz'ı seyretti bir süre... Hırsından, sigaranın filtresini dişleriyle parçaladı. Ağzına bulaşan tütünleri tükürüp attı. Az önce yere düşen kâğıdı bir kez daha aldı ve büyük iddialarla hazırladığı "Er Mektubu Görülmüştür" şarkısının yayınlanmama kararının gerekçesini okumaya koyuldu:

"Müzik: Hafif Müzik üslûbunda değil. Öykünme payı çok büyük. Prozodi bozuk. Sözler yer yer anlaşılmıyor. Söz, askerlik hizmetinin ciddiyetini zedeliyor. Askerlik görevi; çekilmez, sevimsiz, her an kurtulmak istenilen bir görev olarak sergileniyor..."

Bu yazılanlardan sonra "Bal Ağızlım"ın yayınlanmama gerekçelerine bakmadı bile. Belli belirsiz bazı sözler döküldü ağzından. Alnında boncuk boncuk terler birikmişti. **"Bırakıyorum arkadaş..."** dedi **"Pop Müziği bırakıyorum... Yeter beee..."** diye haykırdı. Sonra da İlhan'ı dinlemeye koyulduk:

"Müzik dünyasına katıldığım 1973'ten bu yana sözlerim ve bestelerimle bir İlhan İrem Ekolü oluşturmaya çalıştım. Gerek temel taşlarını koyduğum ilk yıllarda, gerekse ulaştığım bugünlerimde radyonun ve televizyonun yardımlarını asla inkâr edemem (Not: O yıllarda sadece TRT İstanbul, Ankara ve İzmir radyoları ile siyah-beyaz yayın yapan TRT Televizyonu yayındaydı...)

Ancak bence; radyo ve televizyon, şöhrete ulaşmanın aracı değildir. Sadece belli bir akışı hızlandırmış olabilir... Çünkü sonuçta bir sanatçıyı yüceltecek ve yok edecek olan sadece yapıtlarıdır. Televizyona hiç çıkmayan ya da kırk yılda bir çıkan ama halkın yüreklerinde arzuladıkları yere çoktan varmış sanatçılar vardır...

Sözü Pop Müziği'ne getirmek istiyorum; 8 yıldır hizmet ettiğim Pop Müzik dünyasından şu an itibariyle kopmuş bulunmaktayım. Sizlerin şu andaki bir iki saniyelik düşünceyle dört beş tanesini sıralayabileceğiniz zırvalara yeşil ışık yakanların terazisinde benim şarkılarımla bir sürü seviyesiz şarkıyı aynı kefeye koymamak için bu kararı aldım. Bu benim için kesinlikle geçici bir heyecan ya da geçici bir küskünlük değil..."

Sıra gelmişti Denetim Kurulu'nun kararına verdiği cevaba:

"Pop Müzik türündeki son yapıtım 'Er Mektubu Görülmüştür'ün sözleri için gelen gerekçe gerçekten ilginç. 'Askerlik hizmetinin ciddiyetini zedeliyor. Askerlik görevi; çekilmez, sevimsiz, her an kurtulmak istenilen bir görev olarak sergileniyor...' diye yazılmış. Oysa Devlet Başkanımız Kenan

Evren, 1980 Erzincan Plan Tatbikatı sırasında 'Er Mektubu Görülmüştür' adlı şarkımı dinlemiş ve takdirle karşılamıştı. Ayrıca 3. Ordu Komutanı Selâhattin Demircioğlu da askerliğim süresince haftada dört beş kez en sevdiği şarkı olarak dinlemişti.

Eğer şarkım Denetim Kurulu'nun gerekçesinde yazıldığı gibi bir anlatım içinde olsaydı, askerliğim süresince bu şarkıyı bana söyletmezlerdi. Ve 3. Ordu'ya bağlı bütün birliklerde verdiğim sayısız konserlerde dinleyen bütün subayların ve askerlerin sevgilisi haline gelmezdi şarkım...

'Er Mektubu Görülmüştür'ün hakkını bütün yasal yollardan arayacağım. Ve bu benim TRT ile son savaşım olacak. Bundan sonra şarkılarımın görüntülenmesi konusunda video şirketleriyle çalışacağım..."

İlhan İrem'in Pop Müziği bıraktığı bir gerçek. Ancak yeni müzik türüne kesin bir ad veremiyor. "Türk Müziği'ne de yakın, Şark'ın o esrarengiz havalarına da..." diyor. İlhan İrem, yalnızca müzik tarzını değiştirmekle kalmadı, yedi yıldır menajerliğini yapan Orhan Şevki ile üç yıldır plaklarına "Aranjör" olarak imzasını atan Esin Engin'le de yollarını ayırdı. İlhan'ın yeni menajeri, aynı zamanda Barış Manço'nun da menajerliğini yapan Hasan Epirden... Genç sanatçının, 25 Haziran 1981'de stüdyo kayıtları bitecek olan yeni long-play'indeki on şarkısının yeni aranjörü ise Mehmet Duru...

İlhan İrem, "Son olarak şunu söylemek istiyorum; müzikseverler beni bağışlasınlar ama yeni İlhan İrem'i de çok sevecekler" diyordu...

-1 Haziran 1981-

Plak dünyasında görülmemiş, duyulmamış bir olay

SERPİL ÖRÜMCER'İN PLAĞINI OKUYACAK BİR SES ARANIYOR!

Bugüne kadar kulağımıza çok söylenti gelmişti ama böylesi belki de dünya yüzünde ilk kez oluyordu! Kulağımıza fısıldanan haber şöyle idi:

"Serpil Örümcer'in aylardır hazırlanan long-play'inin play-back'leri hazırlandı. Şimdi, plaktaki şarkıları okumak için güzel bir kadın sesi arıyorlar. O kişi bulunup, şarkıları okuduktan sonra sanki Serpil Örümcer okumuş gibi piyasaya çıkartacak..."

Haber gerçekten ilginçti. Hemen araştırmalara koyulduk. Gerçekten de LP'deki şarkıların altyapıları hazırlanmış, plak kapağı için fotoğraflar çektirilmiş, iş yalnızca Serpil Örümcer'in stüdyoya girip, şarkılarını okumasına kalmıştı. Şarkıcının bağlı bulunduğu plak şirketi, stüdyo için gün almıştı, Serpil Örümcer de İstanbul'daydı ve birkaç gazinoda birden çalışıyordu. Hâlâ stüdyoya girmemesi, kulağımıza fısıldayanlara geçerlilik kazandırıyordu.

Kuşkusuz yalanlayacaktı. Bunu bile bile Serpil Örümcer'in telefonunu çevirdik. Kısa bir sohbetten sonra konuyu açtık. Çok şaşırdı:

"Kardeşim bir plak yapmaya kalktık, millet işi gücü yokmuş gibi bizimle uğraşmaya başladı... Biliyorsunuz geçenlerde bir Efkariye olayı çıkmıştı. Geldiler, elime Efkariye'nin plağını tutuşturdular, sonra da 'Ben Efkariye değilim' derken fotoğrafımı çektiler. Fotoğraflar sesli yayınlanmıyor ki... Ertesi hafta 'Ben Efkariye'yim' diye çıktı. Şaştım kaldım. Allah'tan

aynı hafta gerçek Efkariye, HEY'de açıklandı da millet işin doğrusunu anladı...

Şimdi de bu laf çıkartıldı... Yahu bunca yıldır sahnedeyim. 365 günün hemen tamamında her gece, hem de birkaç yerde birden sahneye çıkıp, şarkı söylüyorum. Sesim bu kadar kötü mü? Benim plağımdaki şarkıları okutmak için bir şarkıcı arıyormuşuz. Çocuklar bile güler buna..."

Serpil Örümcer, beklediğimiz sözlerle duygularını dile getirdikten sonra bu kez de bağlı bulunduğu plak şirketinin prodüktörü **Fahrettin Uyanık**'ın telefonunu çevirdik. Dedikoduları ona da ilettik. O şaşırmadı:

"Biliyorum, benim kulağıma da geldi... Serpil'in peşinde olup da onunla anlaşamayan plak şirketleri bu haberleri çıkartıp, kızın geleceğini baltalamak istiyorlar... Serpil'in bugüne kadar stüdyoya girmemesinin tek nedeni, yeni bir sanatçıyla daha anlaşmamızdır. Çok kısa bir süre için İstanbul'da bulunan bu sanatçımıza Serpil için aldığımız saatleri verdik. Serpil ise ancak bu hafta şarkılarını okuyacak, söz veriyorum, Serpil stüdyoya girdiği gün tanık olarak HEY'i davet edeceğiz. Gözünüzle görün, kulağınızla duyun..."

Olay kapanır gibi olmuştu. O sırada, bu söylentiyi kulağımıza fısıldayanlar, konuyla ilgili yeni bir haber daha verdiler:

"Aranılan kadın sesi bulunmuş. Büyük olasılıkla, plaktaki şarkıları Nisan Bener okuyacak..."

Yapacak tek iş, müzik dünyasının genç şarkıcılarından **Nisan Bener**'i arayıp, konuşmak olacaktı. Nitekim de öyle yaptık. Sinirliydi ve bazı sözleri geçiştiriyordu:

"Henüz böyle bir teklif yapılmadı. Ama teklif gelirse vereceğim cevabı biliyorum. Son 6 ay içinde önemli aşamalar geçirdim. Bu saatten sonra bir plak için stüdyoya girecek olursam, o plağın kapağında mutlaka Nisan Bener adı yazılır..."

Şimdi bu olaya açıklık getirecek tanıklığı yapmak için Serpil Örümcer'in stüdyoya girmesini bekleyecek ve görüp, dinlediklerimizi size de ileteceğiz...

-8 Haziran 1981-

Beklenen albüm nihayet çıktı

SERPİL ÖRÜMCER: "AŞKA HASRET"

Üzerinde **Serpil Örümcer**'i çıldırma noktasına getirecek kadar spekülasyonlar yapılan long-play sonunda çıktı. **Harika Plak** etiketiyle yayınlanan **"Aşka Hasret"** adlı LP'de sırasıyla "Aşka Hasret/ Hayat/ Sevemedim Karagözlüm/ Susma/ Yama/ Kader Bağlamış/ Ayrılık Acısı/ Bana Gerçekleri Söyle/ Ah Felek/ Uykuda mısın Sevgili Yarim/ Mastika" adlı şarkılar bulunuyordu. Dinledik... Plakta söyleyen kişi, "bizim Serpil"den başkası değildi! Müzikseverlere ve müzik dünyasına duyurulur...

-3 Ağustos 1981-

ARA SOĞUK!

SERPİL ÖRÜMCER'İN DRAMI

Bir dönem milyonları peşinden koşturdu. Müzik dünyasına ***"Bayan Bacak"*** *olarak damgasını vurdu.* ***Serpil Örümcer, Berkant*** *ile yaptığı evliliği ile uzun süre konuşuldu, manşetlerden inmedi... Sahneden ve plaklardan su gibi para akıyordu... Ama çeşmenin altına tutacak bir kova yoktu... Gelen, gitti...* ***2006*** *yılı sonbaharına geldiğimizde* ***Serpil Örümcer****, şöhretli günlerinden kalan fotoğrafıyla süslediği saatleri satarak kızının, torunlarının ve kendinin nafakasını çıkarmaya çalışıyordu.*

Berkant*'tan boşandıktan sonra hatalı evlilikler yaptığını ve bu yüzden bu durumlara düştüğünü itiraf eden* ***Serpil Örümcer****, çektiği sıkıntılar yüzünden cilt kanseri oldu. Altı ayda bir yaptırması*

gereken rutin kontrollere bile gidemedi. Psikolojik sorunlar yaşayan kızı ***Fulya*** *ve iki torununa o bakıyordu. Ayakta zor duran iki odalı bir evde kirada oturuyordu.*

Bakırköy Belediyesi*, onuruna bir gece düzenledi... Bir televizyon programında bir yarışmacı ondan habersizce onun hesabına yarışıp yüklü miktarda bir para kazandı ve kendisine verdi... Ama yine değişen bir şey yoktu... Bu kitap hazırlandığı sırada Bakırköy Hatboyu'nda sıra sıra dizilmiş tezgâhlardan birinde ne bulursa satıp, günü kurtarmaya çalışıyordu* ***Serpil Örümcer****... Belediye,* ***"Yakında buralar yıkılacak, hazırlıklı olun"*** *dese de...*

ARA SOĞUK!

BİR ŞARKISIN SEN... ÖMÜR BOYU SÜRECEK

Bir dönem hepimiz ***"Samanyolu"*** *ile âşık olduk, aşkımızı* ***"Samanyolu"*** *ile ilan ettik...* ***"Samanyolu"*** *ile ağladık,* ***"Samanyolu"*** *ile güldük...* ***"Samanyolu"*** *şarkısıyla kalpleri fetheden* ***Berkant****, 74 yaşında akciğer kanserine yenik düştü. Besteci ve müzisyen kimliğinin yanı sıra oyunculuğuyla da tanınan* ***Berkant Akgürgen****, iki aydır* ***Şişli****'deki* ***Özel Memorial Hastanesi****'nde tedavi görüyordu...* ***Berkant****'ın ölüm haberini alan eski eşi* ***Serpil Örümcer****, "Kızım Fulya babasını göremedi. Ölüm haberini aldığından bu yana sakinleştiricilerle ayakta duruyor. 'Babamı son kez göremedim. Ona hasret kaldım' diyerek isyan ediyor" diye konuştu. Serpil Örümcer, "Kızım ve ben, elbette babasının cenazesine katılacağız" diye ekledi. (1 Ekim 2012).*

Berkant *için* ***Cemal Reşit Rey Konser Salonu****'nda tören düzenlendi. Törene Berkant'ın ailesinin yanı sıra* ***Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül****, Berkant'ın arkadaşları* ***Sezen Cumhur Önal, Ali Rıza Binboğa, Selçuk Ural, Ali Kocatepe, Selami Şahin, Erol Büyükburç*** *da katıldı. Berkant'ın naaşı, törenin ar-*

dından Teşvikiye Camii'ne getirildi. Ailesi, cami avlusunda açıklama yaptı. Eşi Engin Akgürgen, "Berkant'ın adını yaşatacağız. Berkant'ın bedeni gitti ama sesi ve şarkıları ile sonsuza dek yaşayacak" dedi. Berkant'ın cenazesi, Teşvikiye Camii'nde kılınan öğle namazının ardından Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi.

-3 Ekim 2012-

HULUSİ TUNCA ŞİMDİ ASKER!

Genç ve dinamik Yazı İşleri Müdürümüz **Hulusi Tunca**, şu an elinizde bulunan sayımızı hazırladıktan sonra bizlere veda etti. İktisadi Ticari İlimler Akademisi mezunu olan Hulusi kardeşimiz, 4 aylık kısa dönem vatani görevi için bugün İstanbul'dan ayrılarak Tokat'a gidecek. 1 Temmuz tarihinden itibaren **Tokat 5. Piyade Alayı Avcı Er Eğitim Taburu Komutanlığı**'nda vatani görevine başlayacak olan **Hulusi Tunca**'ya yeni görevinde de sonsuz başarılar diliyor ve "güle güle" diyoruz.

Doğan Şener

-29 Haziran 1981-

Ferdi Özbeğen,
3 yıl önce kapısın çalmadığı plakçı bırakmamıştı...

O ARTIK "PLATİN PLAK"LI... "ALTIN PİYANO"LU

Gün; **İzmirli Ferdi Özbeğen**'in günüydü... Yıllar önce bir ideal uğruna İzmir'deki baba ocağını bırakıp İstanbul'un yolunu tutan... Yaşamadığı zorluk kalmayan, bir albüm yapabilmek uğruna kapısını çalmadığı plakçı bırakmayan **Ferdi Özbeğen**, uzun yıllar aradan sonra fuardaydı yine... **İzmir Fuarı**'nda... Bu, büyük bir sevinç... Âdeta çikolatalı pasta... Ve o gece adına düzenlenecek olan Platin Plak töreni; bu pastanın kreması...

Kolay değil, **Ferdi Özbeğen, İstanbul**'a geldikten sonra 3 yıl içinde 6 long-play yaptı... Sayısını hatırlamadığı kadar da 45'lik plak... **Plakçılar Çarşısı**'ndaki neredeyse plakçıların tümü gülüp geçmişti **Ferdi Özbeğen**'e... **"Piyano çal, şarkını söyle... Hadi canım böyle plak mı yapılır..."** diyen **İzmir Fuarı Kübana Gece Kulübü** yöneticileri, bir gece bahçelerine konuk olarak gelen **Ferdi Özbeğen**'i sahneye davet edilince... O da çıkıp piyano eşliğinde söylediği **"Dilek Taşı"** ile ortalığı yıkıp geçince...

Yıl 1978. Plakçıların vitrinlerini yeni bir albüm daha süslemeye başladı: **"Ferdi Özbeğen'le 45 Dakika"** Tam üç ay plakçıların raflarında tozlandı durdu. Derken inanılmaz bir olay gerçekleşti ve albüm peynir-ekmek gibi satmaya başladı.

Atlas Plak şirketinin sahibi **Polat Tezel**, bir gece **Ferdi Özbeğen**'i dinlemeye gider. Programdan sonra **"Gel"** der **"Sahnedeki repertuvarını aynen plağa aktaralım"**. Ferdi piyanosunu, üç arkadaşı da İspanyol gitar, davul ve kontrbasını alıp stüdyonun yolunu tutarlar. Dört buçuk saatte plağı bitirirler. Plak, o dönemin koşullarıyla rekor sayılabilecek 50 bin rakamına ulaşır.

Ferdi Özbeğen; Atlas'tan 1978'de **Orhan Gencebay**'ın firması **Kervan Plak**, oradan da 1980'de **Yaşar Kekeva Plak** şirketine geçti. Albümlerinde özellikle **Ülkü Aker**'in sözlerini yazdığı dönemin klasikleşmiş parçalarını okudu. Albümlerinin çoğunluğunda aranjörlüğü ve yönetmenliği **Osman İşmen** yaptı. **1983**'te **Şan Tiyatrosu**'nda **20. Sanat Yılı**'nı **Devlet Senfoni Orkestrası** eşliğinde muhteşem bir konserle kutladı. Plakları öylesine satıyordu ki, **1982**'de vergi rekortmeni oldu. Ve **Ferdi Özbeğen**, piyanist-şarkıcı akımının mimarı olarak müzik dünyasına adını altın harflerle yazdırdı.

İşte o **Yaşar Kekeva**, şimdi o **Ferdi Özbeğen**'e firması hesabına yaptığı **"Ferdi Özbeğen'le Sohbet"**, **"Teşekkürler"**, **"Mutluluklar"**, **"Nice Yıllara"**, **"Yaşadıkça"** ve **"Bir Sır Gibi"** adlı albümlerinin muhteşem satışları karşılığı bir **Platin Plak** ve bir **Altın Piyano** armağan ediyordu İzmir Fuarı'nda...

Kimler yalnız bırakmamıştı ki onu bu anlamlı gecesinde: **Edip Akbayram, Selçuk Ural, Ali Rıza Binboğa, Kamuran Akkor, Azize Gencebay, Abdullah Şahin, Feri Cansel, Ülkü Erakalın, Bedia Akartürk, Huri Sapan, Mahmut Hekimoğlu, Suna Yıldızoğlu, Çetin Alp, Aynur Aydan** ve **Ülkü Aker** salonda ilk görebildiklerimizdi...

Ülkü Aker dedik de; o gecede **Ferdi Özbeğen**'in 6 albümündeki yaklaşık 60 şarkıdan pek çoğuna şarkı sözü yazarı olarak imzasını atan **Ülkü Aker**'e de **Yaşar Kekeva** tarafından bir Platin Bilezik armağan edildi emeklerinin karşılığı olarak... Ferdi Özbeğen de altın bir çift küpe takıyor ve şöyle diyordu: **"O kadar güzel yazıyorsun ki... Yazdıkların küpe olsun..."**

-31 Ağustos 1981-

Doğumdan çıkınca ilk sorusu, "Kulakları büyük mü?" oldu

"MİNİK SERÇE" OĞLAN DOĞURDU!

Takvimlerin 10 Temmuz 1981'i gösterdiği gün, Beşiktaş Evlendirme Dairesi tarihi günlerinden birini yaşıyordu. Belki de burası inşa edildiği günden bu yana böylesine bir kalabalık görmemişti. Bu kalabalığın nedeni de **Sezen Aksu**'nun dünya evine girmesiydi. Bundan yaklaşık 5 ay kadar önce hayatını **Sinan Özer** ile birleştiren Sezen Aksu, nikâh defterini iki "can"la birlikte imzalıyordu... Evet... **Sezen Aksu**, nikâh memurunun karşısına 4 aylık hamile olarak çıkmıştı.

Yine hafızalarımızı şöyle bir yokladığımızda Aksu, hamile olduğu haberini ilk kez sizlere HEY aracılığı ile duyurmuştu. Evlilik, **"Saz mı, Caz mı?"** müzikalinin hazırlıkları, hamilelik dönemi derken işte 9 ay göz açıp kapanıncaya kadar geçmişti bile...

Şişli Can Hastanesi, o gün "Minik Serçe"nin doğumuna tanık olacaktı. O sabah **Sezen Aksu** hafif sancılarla uyanmıştı. Doktorunun verdiği tarihe göre doğumuna daha 1 hafta kadar bir zaman vardı. Ama sancıları dakikalar geçtikçe ilerliyor ve artık dayanılmaz bir durum almaya başlıyordu. Sonunda daha fazla dayanamadı ve eşi Sinan'ı uyandırmak zorunda kaldı. Sinan'ın ilk işi çok yakın arkadaşları ve aile dostları **Müjde Ar**'ı telefonla arayıp, Şişli Can Hastanesi'ne gideceklerini haber vermek oldu.

"Minik Serçe", kocası ve yanlarında yardımcıları Bircan olmak üzere hastaneye geldiler. Saatler o sırada 10.30'u gösteriyordu. Doktorun yaptığı ilk muayene sonrası Aksu'nun hemen ameliyathaneye alınmasına karar verildi. Bu arada biz de aldığımız istihbarat sonucu hastaneye koşmuş ve ailenin heyecanlı bekleyişi sırasında hastane koridorundaki yerimizi almıştık.

Sezen Aksu, içeride çocuğunu sezaryenle doğurmaya uğraşırken, ailesi dışarıda "dokuz doğurmaya" başlamıştı bile. Özellikle müstakbel baba adayı Sinan, 20 dakikalık süre içinde tam bir paket sigaranın katili olmuştu. Süre için 20 dakika diyoruz, çünkü ameliyathanenin kapısından çıkan hemşire saat tam 10.50'de beklenen müjdeyi getiriyordu.

Evet... Sezen Aksu sonunda bir erkek çocuk sahibi olmuştu. Böylece tam 9 aydır süren bir özlemi de gerçekleşmiş oluyordu genç annenin. Çünkü Aksu ilk günden beri önce sağlığı, sonra da erkek bir bebeği olması için sürekli dualar ediyordu.

Doğumdan bir saat sonra ameliyathaneden çıkan **Sezen Aksu**, daha narkozun etkisindeyken çocuğunun cinsiyetini dahi öğrenmeden sorduğu ilk soru **"Çocuğum sağlıklı mı, kulakları büyük mü?"** oldu. Aksu'nun bu sorusu yanında bulunan kocası **Sinan Özer**'i ağlatırken, kayınvalidesi, **Müjde Ar** ve yardımcıları Bircan'ı kahkahaya boğuyordu.

Aradan kısa bir süre geçtikten sonra da bebeği annesinin yanına getirdiler. Kundağı açılır açılmaz herkes bebeğin kulaklarına baktı. Evet, bir tek kulakları babası, diğer her hattı annesi gibiydi daha birkaç saatlik bebeğin. Sonra kilosu ve boyu ölçüldü. Boyu 50 santim, ağırlığı ise 3.5 kiloydu "Minik Serçe"nin minik bebeğinin.

Atalarımız "Acı haber tez duyulur" demişler. Ama bu kez bunun tam tersi oldu. Sevinçli haber tez duyulmuştu. Doğumun üzerinden daha birkaç saat geçmesine karşın oda bir anda kocaman bir çiçek bahçesine dönmüştü. Aynı anda hastanenin telefonları da durmamacasına çalıyor ve sanat dünyasından tanıdığımız pek çok kişi Özer ailesini tebrik etmek için âdeta birbirleriyle yarışıyordu.

Aldığımız notlara göre ilk kutlama telefonu Deniz Uğur'dan, ilk çiçek de menajeri Engin Kefkep'den geliyordu. Kendine

geldiğinde yakınları dışında hiç kimsenin alınmadığı odasında konuştuğumuz **"Minik Serçe" Sezen Aksu** mutluluktan gözleri dolmuş bir şekilde şunları söylüyordu:

"Sizin de gördüğünüz gibi şu anda dünyanın herhalde en mutlu insanı benim. Çocuğumun sağlıklı olmasının yanı sıra istediğim gibi erkek olması da beni son derece sevindirdi."

-16 Kasım 1981-

ARA SICAK!

O gün adı konulmayan bebek; ***Mithat Can Özer****'den başkası değildi.*

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRKİYE'NİN İLK YASAL KASET LİSTESİ

YASAL KASETLER

1. **ISLAK MENDİL** (ÜMİT BESEN)
2. **Pop Gırgıriye** (Hurşid Yenigün)
3. **Ve Zerrin Özer** (Zerrin Özer)
4. **Yaşadıkça** (Ferdi Özbeğen)
5. **Erol Evgin ve Renkli Dünyası** (Erol Evgin)
6. **Güneşin Battığı Yerde** (Ahmet Özhan)
7. **Hülyam** (Gökhan Güney)
8. **Azap Çiçeği** (Ercan Turgut)
9. **Aşk Kitabı** (Coşkun Sabah)
10. **Seçme Aranjmanlar "Halhal"** (Çeşitli Sanatçılar)
11. **Şikayetim Var** (Ümit Besen)
12. **Gurbet Kuşları** (Biricik)
13. **Aşkı Ben Yaratmadım** (Orhan Gencebay)
14. **Selamı Sabahı Kesiver** (Taner Şener)
15. **Bugünler Yaşanacak** (Oktay Arman)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **VE ZERRİN ÖZER** (ZERRİN ÖZER)
2. **Disco Maşallah** (Osman İşmen)
3. **Teselliye Sen Gerek** (Nazan Şoray)
4. **Sözüm Meclisten Dışarı**
(Barış Manço & Kurtalan Ekspres)
5. **Kurban Adına** (İlhan Erten)
6. **Erol Evgin ve Renkli Dünyası** (Erol Evgin)
7. **Sevdim Bir Genç Adamı** (Şehrazat)
8. **Gönlüm Kırık** (Aynur Aksel)
9. **Kadehler Öper Seni** (Ülkü Erakalın)
10. **Vazgeç Gönül** (İlhan Gencer)
11. **Kalbimdeki Sevgili** (Tülay Özer)
12. **Bezgin** (İlhan İrem)
13. **Hoş Geldin** (Gülistan Okan)
14. **Bırak Gitsin** (Orhan Balmumcu)
15. **Beni Hep Seveceksin** (Sevgilim)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **DUY KALBİMİN FERYADINI** (YUNUS BÜLBÜL)
2. **Doğuş** (Hüner Coşkuner)
3. **A Kuzum** (Musa Eroğlu)
4. **Aşk Hamalı** (Bahattin Atak)
5. **Diyemedim** (Kamuran Akkor)
6. **Tutan Yoktur Ellerimden** (Hakkı Bulut)
7. **Ecel Kadar Çaresiz** (Bayram Durmaztuna)
8. **Rabbim Kavuştur Bizi** (Yusuf Kaya)
9. **Pınara Gel ki Görem** (Ufuk Erbaş)
10. **Bütün Aynaları Kırasım Gelir** (Vahit Soyalp)
11. **Besteleriyle 3** (Necdet Tokatlıoğlu)
12. **Zaman** (İpek Pınar)
13. **Duygularım** (Ümmüye)
14. **Allah** (Gönül Akkor)
15. **Senfonik Arabesk** (Ahmet Hoşsöyler)

Barış Manço,
doğum günü pastasına 40 mum yerine 40 hıyar dikti:

"2022'Yİ GÖRÜRSEM, 80'E BASMIŞ OLACAĞIM"

Bizim Pop Anne ya da gerçek kimliğiyle **Rikkat Ana (Uyanık)** bizim Barış'ı dünyaya getirdiği **1 Ocak 1942** tarihinin üzerinden tam 39 yıl geçmiş de kimselerin haberi olmamış! Niye olmamış? Çünkü **Barış Manço**, bugüne kadar hiç doğum gününü kutlamamış!

40 yaşına basmasının şerefine ilk kez bir doğum günü pastası yaptıran Manço, yine bir "ilk"e imzasını attı ve bir pasta yaptırdı. Ama ne pasta? Herkes mum diker ya o gitti mum yerine hıyar dikti 40. doğum günü pastasına!

Barış Manço ne diyordu **"Sözüm Meclisten Dışarı"** adlı şarkısında?

SÖZÜM MECLİSTEN DIŞARI DOSTLAR

Bugünlerde kendimi hıyar gibi hissediyorum/ Hani dilim dilim doğrasalar beni/ Marmara, Ege, Karadeniz ve Akdeniz; cacık olur diyorum.

Derdim öylesine büyük ki dostlar/ Kırk'a yarıp yine Kırk'a bölseler/ Ve kırk bostana gübre diye serpseler/ Kırk bin tane ot biter de kırk bin derde deva olur diyorum.

Ne oldu bana böyle durup dururken/ Oğlan aldı başını gitti, kız zaten lafımı dinlemezdi/ Düğmem sökük, paçam sökük, oramda buramda çengelli iğneler/ Bir de "Çengeli iğne, nazar bozar" derler.

Hanımın çorabı kaçık başında bigudiler/ Karabaş bile suratıma bakıp bakıp havlıyor/ Övünmek gibi olmasın ama dostlar/ Kendimi hıyar gibi hissediyorum.

Hani ince kıyım doğrasalar beni/ Akdeniz cacık olur diyorum/ Ve hatta Atlas Okyanusu ve hatta Hint Okyanusu ve

hatta hatta/ Büyük Okyanus bile cacık olur diyorum/ Böyle cacığa RAKI mı dayanır.

Soğuktan donanı buzla ovarlar/ Ben zaten yanmışım dostlar, peki beni fırına mı koysalar/ Zeytin suyuna kuru ekmek/ Böyle gelmiş böyle gidecek...

Barış Manço, bu şarkısında bu kadar kırk kelimesi kullanırken belki de 1 Ocak'ta girdiği 40 yaşını düşünüyordu... Bu kez mumu üflemedi Manço... Mum yerine diktiği hıyarı dilim dilim doğradı ve pastanın etrafına sıraladı. Ondan sonra da koyuldu anlatmaya:

"Mehmet Ağa... Mehmet Bey... 'Bu şarkımın çok derin bir anlamı var. Bunu anlayabilmek için de derinlemesine düşünmek gerek. Bu; bizim insanımızın dertlerini, kederlerini dile getirirken hiciv ve taşlama felsefesine dayandırılıyor. Hıyar sözcüğünün yanlış anlamda kullanılmasına da karşıyım. İstanbul'da adı salatalık olan bir sebzeye Anadolu insanı hıyar diyor.

'Sarı Çizmeli Mehmet Ağa'da olduğu gibi bunda da bir şeyi vurgulamak istiyorum. Mehmet Ağa; köyünde toprağı, Mehmet Bey ise şehirde asfaltı çiğniyor. 'Sözüm Meclisten Dışarı' şarkımda çiğnenen ise hıyardır. Bu şarkım; hepimizin başına gelebilecek olayların bir sentezidir. Zaten şarkımı da 'Ben zaten yanmışım dostlar... Peki beni fırına mı koyacaklar...' diyerek Sokrat'ın düz mantığı ile bitirdim...'"

Barış Manço'nun şimdi tek bir hedefi var: 2022 yılı...

"Eğer" diyor ünlü sanatçı **"2022'yi görürsem 80 yaşıma basmış olacağım. O zaman 40'ına gelen bizim Doğukan da torunlarımla koluma girer ve beni 80. doğum günü pastamın olduğu masaya götürür... Mum yerine ne mi olur? Vallahi uzay üssü olursa hiç şaşırmayın..."**

Nice yıllara sevgili **Barış Manço**... Dileriz uzay üssü ile süslediğin pastanı kestiğin günleri de görürüz...

-11 Ocak 1982-

ARA SOĞUK!

BARIŞ MANÇO'YU 53 YAŞINDA KAYBETTİK

Can dostları **Âşık Reyhani, Karslı Şeref Taşlıova** ve **Murat Çobanoğlu** gibi âşıkların **"Asfalt Ozanı"** dedikleri **Barış Manço**; ne yazık ki **2022**'yi göremedi... O, **1 Şubat 1999** gecesi gelene kadar aramızda kaldı... 1979 yılında "usta gazeteci- yazar **Abdi İpekçi**"yi hain bir saldırı sonucu yitirdiğimiz 1 Şubat gecesi... **TGRT** ekranlarından sürekli alt yazı geçiyordu **"Kalp krizi geçiren Barış Manço, Siyami Ersek Kalp ve Damar Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırıldı"** diye... Ve **Türkiye**'de saatler 01.25'i gösterirken, "Koca bir çınar" devrildi... Kimseler inanamadı, inanmak istemedi ama artık Türkiye'de **"Barış"** yoktu... Sonra bir türkü dolandı 7'den 77'ye tüm dillerde:

"Sen gülünce güller açar Gülpembe... Bülbüller seni söyler, biz dinlerdik Gülpembe... Sen gelince bahar gelir Gülpembe... Dereler seni çağlar biz sevinirdik Gülpembe... Güz yağmurlarıyla bir gün göçtün gittin... İnanamadık Gülpembe... Bizim iller sessiz... Bizim iller sensiz... Olamadı Gülpembe... Dudağımda son bir türkü Gülpembe... Hâlâ hep seni söyler, seni çağırır Gülpembe..."

Zamansız ölümü ile **Türkiye**'yi yasa boğan **Barış Manço**'nun cenazesi 2 Şubat gecesi hastaneden alındıktan sonra Moda'daki evine getirildi. Son gecesini evinde geçiren sanatçının Türk bayrağına sarılı tabutu, hazırlanan bir katafalkın üzerine konuldu ve sevenlerinin ziyaretine açıldı. 3 Şubat Çarşamba sabahı saat 9'da evinden alınarak Devlet

Töreni'nin yapılacağı **Atatürk Kültür Merkezi**'ne getirildi. Saat 10 sıralarında başlayan törende her ne kadar devlet adına kimseler yoktuysa da o **"halkın sanatçısı"** idi ve **Taksim Meydanı "halk"** tarafından iğne atılsa yere düşmeyecek bir biçimde doldurulmuştu... Keşke bu sevgi seline o da tanık olabilseydi... Saat 13'te cenaze namazının kılınacağı **Levent Camii**'nde âdeta iğne atılsa yere düşmeyecekti... Başta **TRT, NTV** ve **Star** olmak üzere pek çok televizyon kanalının "naklen" yayınladığı tören, böylelikle Türkiye'nin dört bir yanına da ulaşmış oluyordu... Evet; bütün **Türkiye, Barış Manço**'ları için gözyaşı döküyordu... Ve ünlü sanatçı saatler 14'ü gösterirken **Kanlıca Mihrimah Sultan Mezarlığı**'nda "kendi arzu ettiği yerde" son yolculuğuna uğurlandı...

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. SEN MUTLU OL (AJDA PEKKAN)
2. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
3. **Avare** (Attila Atasoy)
4. **Sen Büyüksün Allahım** (Oktay Tem)
5. **Aheste Çek Kürekleri** (Denizkızı Eftalya)
6. **Sözüm Meclisten Dışarı** (Barış Manço & Kurtalan Ekspres)
7. **Aşka Hasret** (Serpil Örümcer)
8. **Bezgin** (İlhan İrem)
9. **Sürpriz 81** (Esmeray)
10. **Hep Birden** (Alagözler)
11. **Gönlüm Kırık** (Aynur Aksal)
12. **En Sevilen Şarkılarıyla** (Nükhet Duru)
13. **Sev Sev** (Beyza Başar)
14. **Bir Demet Müzik** (Banu)
15. **Gözümdeki Yaşlar** (Zor Beyler)

YASAL KASETLER

1. **BEN TOPRAKTAN BİR CANIM** (ORHAN GENCEBAY)
2. **Seçme Aranjmanlar 1 "Halhal"** (Çeşitli Sanatçılar)
3. **Günahkar** (Gökhan Güney)
4. **Hülyam** (Gökhan Güney)
5. **Aheste Çek Kürekleri** (Denizkızı Eftalya)
6. **Uyandım Sabah İle** (Mahmut Tuncer)
7. **Milcano** (Mahmut Tuncer)
8. **Seçme Aranjmanlar 2 "Sultan-ı Yegah"** (Çeşitli Sanatçılar)
9. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
10. **Bugünler Yaşanacak** (Oktay Arman)
11. **Sen Mutlu Ol** (Ajda Pekkan)
12. **Dertsiz Gün Görmedim** (Gökhan Güney)
13. **Güneşin Battığı Yerde** (Ahmet Özhan)
14. **Doymadım Sana** (Emel Sayın)
15. **Avare** (Attila Atasoy)

Atilla Yelken, varını yoğunu müzik uğruna harcıyor:

"İŞTE MERCEDES'İM... İŞTE VİLLAM..."

"Şimdiye kadar enstrümanlarıma harcadığım parayla son model bir Mercedes ve lüks bir ev alabilirdim. Ancak bana Volkswagen'im yetiyor da artıyor bile" diye söze başladı **Atilla Yelken.** Türkiye'de hiçbir piyanist şantörde bulunmayan bir ses tesisatı ve enstrümanlara sahip olan Yelken, bu aletlere olan hastalık halindeki aşkı sayesinde cebinde tek kuruş bırakmamış:

"Avrupa'da yeni çıkan aletlerin katalogları elime her geçtiğinde onları gördüğüm günün gecesi rüyamda buluyorum. Görüntülerini aklımdan bir türlü atamıyorum. Yapabileceğim tek şey kalıyor: Onları ısmarlamak."

Aletlerine âşık olduğu kadar sahnedeki işine de bağlı sanatçı. **"Hiç ara vermeden 4 saat çalışıp söylüyorum ve başarılı olmak için var gücümle savaşıyorum"** diyerek mesleğine olan sevgisini anlatıyor.

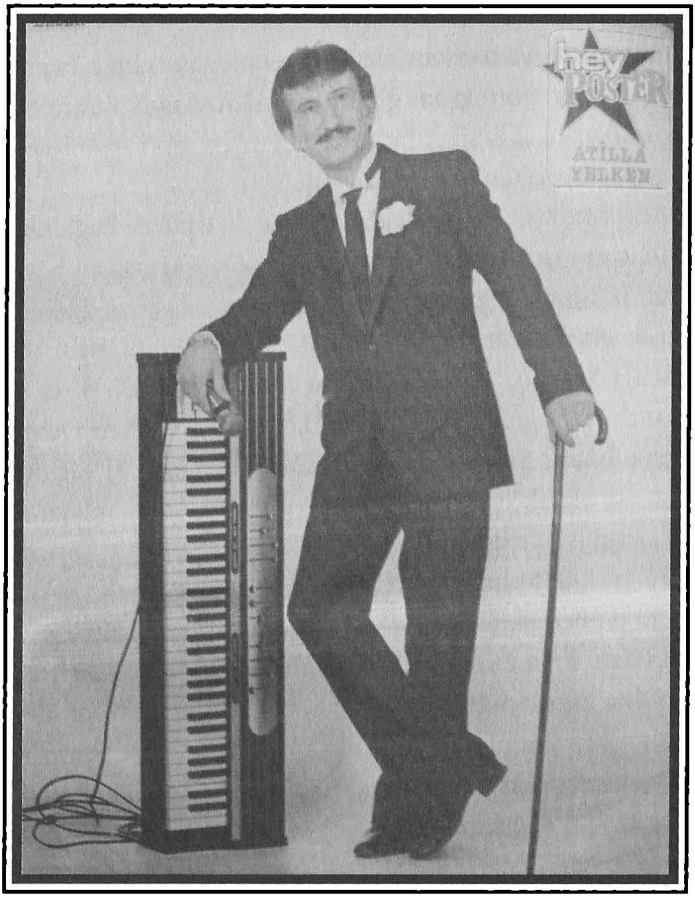
Atilla Yelken, "Gözler Kalbin Aynasıdır" adlı 4. LP'sini tamamladı. Yağmur Plak tarafından **Atilla Yelken, Ahmet Selçuk İlkan, Selami Şahin** ve **Osman İşmen**'in bir ortak çalışması olarak hazırlanan plak hakkında Atilla Yelken düşüncelerini şöyle dile getiriyor:

"Bu plakta 'Mihrabım Diyerek' ve 'Selamı Sabahı Kesiver' adlı iki bilinen parçanın yanı sıra 10 yeni esere de yer verdim. Bunlardan 8 tanesinin sözlerini Ahmet Selçuk İlkan yazdı. Bu plakta karşılaştığım en ilginç olay da; plak kaydını dinledikten sonra sesimi ben bile tanıyamadım. Meğer Ankara'nın kirli ve kuru havasından sonra İstanbul'un nemli ve yumuşak havası sesimi değiştirip daha da güzelleştirmiş. Bu işe şaştım kaldım."

10 yıldır tek başına çalışıp söyleyen **Atilla Yelken**, şimdi 3

ayrı ses tesisatı, 1 elektro piyano, 1 org, 1 strings, synthesizer, 2 ritm box, bas pedalı, çeşitli efekt aletleri, enstrüman amplileri, kabinler, mikrofonlar, 2000 wattlık ses düzeni ve mixer ile beraber yine tek başına çalıp söylüyor ve evine yine aynı araba ile gidip geliyor!

-18 Ocak 1982-

İLHAN İREM 10 YAŞINA BASTI

Profesyonel müzik yaşamına 1983'te "Birleşsin Bütün Eller" ile başlayan genç sanatçı, geride kalan yılların bir bilânçosunu bütün ayrıntılarıyla çıkardı...

Zaman su gibi akıp gidiyor. Daha dün "Birleşsin Bütün Eller" diyerek gençliği sevgiye, kardeşliğe, barışa çağıran **İlhan İrem**, göz açıp kapatıncaya kadar dokuz yılı geride bıraktı. Ve müzik yaşamında on yaşına bastı. Plaklarla, ödüllerle, turnelerle, anılarla ve aşklarla dolu bir dokuz yıl yaşamıştı... İşte bu dokuz yılın bilançosu...

Plaklar

1973: "Birleşsin Bütün Eller/ Bazen Neşe Bazen Keder" (70 bin)

1974: "Yazık Oldu Yarınlara/ Boşver Arkadaş" (400 bin)

1975: "Anlasana/ Ne Güzel Bak Yaşamak" (200 bin), "Ver Elini/ Uzatma Dostum" (30 bin) **1976:** "Bir Varmış Bir Yokmuş/ Hasretim Sana" (15 binlik satış barajını geçtiğinde toplatıldı), "Havalar Nasıl/ Gözünü Seveyim" (30 bin) ve "1973-1976" (LP- 5 bin)

1977: "Sensiz de Yaşanıyor/ Son Selâm" (100 bin)

1978: "Konuşamıyorum/ Sen Bilirsin" (100 bin)

1979: "Bir Zamanlar/ Yeni Bir Şarkı" (30 bin), "Sevgiliye" (LP- 3 bin)

1981: "Er Mektubu Görülmüştür/ Bal Ağızlım" (7 bin), "Bezgin" (LP- 10 bin)

Parantez içindeki rakamlar İlhan İrem'in verdiği satış rakamları. Bu durumda dokuz yıla sığan 1 milyon plaklık bir satış grafiği ortaya çıkıyor.

Ödüller

1973: HEY Dergisi Yılın Ümit Veren Erkek Şarkıcısı, Türkiye Spor Yazarları Derneği (TSYD) Altın Top Ödülü.

1974: HEY Dergisi Yılın Erkek Şarkıcısı, TSYD Altın Top Ödülü, ***Demokrat İzmir Gazetesi*** Yılın Erkek Şarkıcısı, Ses Dergisi Yılın Erkek Şarkıcısı, Altın Kelebek Yılın Erkek Şarkıcısı, Altın Kelebek Yılın Şarkısı "Yazık Oldu Yarınlara", Haberler Ajansı Gençlik Ödülü, Altın Plak: "Yazık Oldu Yarınlara"

1975: Gazeteciler Cemiyeti Yılın Sanatçısı.

1977: Altın Plak: "Sensiz de Yaşanıyor", ***Dünya Gazetesi*** Yılın Şarkıcısı, Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) Basın 77 Ödülü, Altın Plak: "Anlasana"

1978: Altın Plak: "Konuşamıyorum", ***Günaydın Gazetesi*** Yılın TV Yıldızı, Anneler Derneği Yılın Sanatçısı.

Çalıştığı Aranjörler ve Menajerler;

Atilla Özdemiroğlu, Atilla Şereftuğ, Erdal Kızılçay, Esin Engin, Memet Duru, Norayr Demirci, Selçuk Başar, Şerif Yüzbaşıoğlu ve Timur Selçuk; İlhan İrem'in şarkılarını aranje eden sanatçılardı.

Menajer olarak 1973-1980 yılları arasında Orhan Şevki ile çalışan sanatçı, bir yıldır da Hasan Epirden ile beraber.

Turneler;

İlhan İrem, dokuz yıl içinde üç Anadolu turnesine çıktı. Mine Koşan (1976), Nükhet Duru (1978) ve Edip Akbayram (1981) ile Anadolu'da konserler verdi. Sanatçının dokuz yıl içinde sahneye çıkmadığı üç kentimiz var; Hakkâri, Siirt ve Van.

Aşkları;

Gönül defterine önce Bursa'da "liseli" Nesrin'in adı yazıldı. Daha sonra Ankara'da Güllü Aybar ile büyük bir aşk yaşadı.

Son sevgilisi Veronika Riji ile nişan hazırlıkları yapıyor.

Ve Ötekiler;

İlhan İrem, dokuz yıl önce ilk plaklarını Diskotür Plak (Antuan Şoriz) hesabına yapmıştı. Ardından Yavuz Plak'la (Yavuz Asöcal) ile çalıştı. Şimdi de Türküola Plak Şirketi'nin (Yılmaz Asöcal) sanatçıları arasında bulunuyor.

Müzik yaşantısının ilk yılını Bursa'daki babaocağında geçirdikten sonra İstanbul'a yerleşen İlhan İrem, bugüne kadar iki kez ev değiştirdi. Uzun yıllar Bebek'te oturduğu evini askerde iken boşaltan sanatçı, dönüşünde Tarabya sahilinde bir eve yerleşti.

İlhan İrem, müzik sayfasını açtığında altında Murat 124 bir otomobil vardı. Sonra sırasıyla şu otomobillerin sahibi oldu: Citroen 95-1220 Clup, Citroen CX 220, Fiat X 19, Austin Mini Cooper, BMW 320 ve son olarak Murat 131.

Hedef 1982

Vatan borcunu ödedikten sonra hırslı bir çalışma dönemine giren sanatçı, şimdi 1982'nin ilk 45'lik plağını bekliyor... Şarkıların adları belli; "Sırılsıklam" ve "Güllük Gülistanlık" Ve nişan:

"Şubat ayı sonunda Polenezköy'de yalnızca ailelerimizin ve yakın dostlarımızın bulunduğu bir törenle evlilik yolunda ilk adımı atacağız..."

-25 Ocak 1982-

Mine Mutlu;
yıllardır sustu sustu ve sonunda ilk kez HEY'e konuştu:

"EDİZ HUN, 'BU PİYASADA KIZLARA YER YOK, KADIN OLMALISIN' DEDİ GİTTİM SAF SAF KADIN OLDUM... MEĞER..."

Mine Mutlu ile dobra dobra konuştuk. Yaşantısını önce 5'e böldük: 1) Sinema, 2) Müzik, 3) Evlilik, 4) Seks, 5) İçki, sigara... Sonra da bu 5 konu üzerine biz sorduk. Mine Mutlu'dan yanıtlar aldık.

"Sinema yaşantınızın başlangıcını şöyle bir özetler misiniz?"

"1966'nın Temmuz'unda Perde Dergisi'nin açtığı yarışmada birinci olarak Yeşilçam'a ilk adımımı attım. Aynı yılın eylül ayında da Tunç Okan ile 'Ben Bir Kanun Kaçağıyım' adlı filmime başladım. O günlere ait en büyük anım, ilk makyajımı Belgin Doruk'un yapmasıdır. 10 bin lira ile başladım. Sadri Alışık'la birlikte 'Turist Ömer'de oynamam teklif edildi. 10 bin lirayı ve başrolü bırakıp Türkan Şoray'ın başrol oynadığı 'Kadın Severse'de kamera karşısına geçtim. 2.500 lira aldım ama bu filmle 'starlık' yolunda ilk adımımı attım. Hemen ardından da fiyatım 30.000 liraya çıktı.

"Sinemaya dönmeyi düşünüyor musunuz?"

"Evet... Bir kere her yıl iki film çevirmeye kararlıyım. Bunlardan biri ses getirecek film olmalı. İkincisi de alışılmış Mine Mutlu filmleri. Yani boya, makyaj, göz süzmeler, âşık olmalar, mutlu son falan gibi..."

"Sinemada olduğu gibi müzikte de kısa bir özgeçmişinizi dinleyelim..."

"30 Ağustos 1970'te apar topar İzmir Fuarı Ekici-Över Gazinosu'nun sahnesinde buluverdim kendimi. Kadroda kimler yoktu ki? Nesrin Sipahi, Fatma Girik, Nebahat Çehre,

Görsel Aksoy, Selda Alkor, Öztürk Serengil."

"Kaç para aldınız?"

"Almadım.

"Nasıl yani?"

"21 günlük çalışmama karşılık bana şimdi oturduğum evi aldılar. Şimdi 150 bin liraya çalışıyorum."

"Müziği de sinema kadar seviyor musunuz?"

"Hayır. Hatta hatta nefret ettiğimi söyleyebilirim."

"Şimdi de evliliğinizden söz edelim!"

"28 Kasım 1978'de Ünal Çulha ile nikâhımızı kıydık. Ve tam 11 ay sonra 31 Aralık 1978'de boşandık. Ünal, hâlâ saygı duyduğum bir insan olmasına karşın, evlilik konusunda sorumluluk duyamıyordu. Bu da evliliğimizin sonu oldu.

"Bu evlilik ne getirdi, ne götürdü?"

"Bana getirdiği yalnızca saygıyı öğrenmem oldu. Çünkü seks filmleri çevirdiğim bir sırada, bana soyadını verecek cesarette bir erkek zor çıkardı. Ama Ünal çıktı karşıma. Gelelim götürdüklerine; nişanlılık dönemimizle birlikte üç yıl kadar beraber olduk. Bu süre içinde çalışmadım. Maddi olarak çok şey kaybetmiştim. Manevi olarak da, dönüşüm, kendimi yeniden kabul ettirmem çok güç oldu."

"Yeni bir evlilik?"

"Kesinlikle yasak. Ama şimdilik. Planlarımı yaptım. 1983'ün son ayında hamile kalıp, 1984'ün Eylül'ünde doğurmak istiyorum..."

"Sizinki de Müjde Ar ve Nil Burak'ın dedikleri türden bir doğruma mı?"

"Nasıl yani?"

"Sözünü ettiğimiz sanatçılar geçen yıl yaptıkları röportajlarında evlenmeden çocuk yapmak istediklerini açıklamışlardı."

"Yooo, bunu düşünemem bile. Çocuğumun babası mutlaka nikâhlı kocam olacaktır."

"Konumuzla ilgili bir soru: Kızlıktan kadınlığa geçişinizi anlatır mısınız?"

"1978'de Metin adında bir gençle nişanlandım. O sıralarda Ediz Hun'un alt katında oturuyordum. Tanıyanlar bilir. Ediz espri küpüdür. Bir gün bana, 'Kızım sinemada kalıcı olmak istiyorsan, kadın olacaksın. Bu piyasada kızlara yer yok' dedi. Ben de saf saf inandım ve doğruca nişanlıma koştum. Ertesi gün, Ediz'le karşılaştık yine. 'Tamam' dedim. 'Artık kız değilim'. Yüzünün o günkü ifadesi hâlâ gözlerimin önünde. Meğer şaka yapmış bana. Ama iş işten geçmişti."

"Şu an bu sayfalara ve dev posterimizi süsleyen fotoğraflara bakıp da 'Ne kadar seksi bir kadın' demeyecek bir erkek düşünemiyoruz. Seks konusunda bu kadar rahat poz veriyorsunuz. Ya, bu konuda da rahatlıkla konuşabilir misiniz?"

"Elbette. Seks konusunda çok rahatımdır. Kimsenin seks yaşantısı beni ilgilendirmeyeceği gibi, benim seks yaşantım da kimseyi ilgilendirmez. Ama madem konuyu açtınız söyleyeyim. Bir erkekle seks yapmam için çok önemli bir şartım var? Önce kalbime girmeli o erkek. Ancak ondan sonra yatağımı benimle paylaşabilir...

"Viski ve rakıyı 'su gibi' içtiğiniz söylenir. Doğru mu?"

"Doğru derim. İlk olarak 14 yaşımda, bir arkadaşımın doğum gününde viski içmiştim. Sonra hepsini çıkardım. İçmemeye yemin ettim. Ama nerde? Sahne hayatım başlayınca işler değişti. O yıllarda ağzıma bir damla içki koymadan sahneye çıkar, program bitince viskimi içerdim.

Ajda Pekkan'la çalıştığımız yıllardan biriydi. Yaptığımın tam tersini yapmamı öğütledi. Sözünü tuttum. Sahneye çıkarken bir duble viskimi içip programa başlıyordum. Baktım,

çok daha başarılı oluyorum. Öyle devam ettim. Sonraları rakıya merak sardım. Artık yemekli bir toplantı oldu mu, rakı benim değişmez içkimdir. Ama okurlarımız beni alkolik falan sanmasınlar. On gün içmesem aramam... Ama olursa içerim...

"Ya sigara?"

"Günde 4 paket, 5 pakete ne zaman çıkacağım merak ediyorum!"

İşte günahlarıyla, sevaplarıyla **Mine Mutlu**. Nasıl, biraz olsun size daha yakından tanıtabildik mi bu dobra kadını?

-25 Ocak 1982-

ARA SOĞUK!

Su gibi viski, rakı... Günde 4-5 paket sigara...

MİNE MUTLU'YU 41 YAŞINDA KAYBETTİK

Emine Özatmaca *ya da sinemadaki adıyla* ***Mine Mutlu****, yukarıdaki röportajımızın üzerinden çok değil 8 yıl geçtikten sonra tüm sevenlerini acılara boğup, bizi terk etti...* ***28 Kasım 1948*** *tarihinde* ***İstanbul****'da dünyaya gelen* ***Mine Mutlu, Türkiye Güzeli*** *seçildikten sonra 19 yaşında* ***Yeşilçam****'la tanıştı. 1967'de çevirdiği* ***"Bana Kurşun İşlemez"*** *adlı ilk filmiyle sinemaya merhaba diyen sanatçı, 1974'e kadar* ***Ayhan Işık, Sadri Alışık, Zeki Müren, Bülent Ersoy*** *ile başrolleri paylaştı. 1970'li yıllardan sonra erotik komedi tarzı filmlerde rol almaya başladı. Sinemayı bıraktıktan sonra bir süre şarkıcı olarak sahneye çıktı. 1978'de evlendiği* ***Ünal Çulha****'dan 1985'te* ***Çağkan****, 1988'de* ***Büşra*** *dünyaya geldi. Çağkan da anne mesleğini seçerek oyuncu oldu. Uzun süre akciğer zarı kanseri ile mücadele eden* ***Mine Mutlu****'yu 18 Eylül 1990'da henüz 41 yaşında kaybettik... Nurlar içinde uyu sevgili Mine...*

LİSTELERDE O HAFTA

YASAL KASETLER

1. **MİLCANO** (MAHMUT TUNCER)
2. **Seçme Aranjmanlar 2 "Sultan-ı Yegah"** (Çeşitli Sanatçılar)
3. **Aheste Çek Kürekleri** (Denizkızı Eftalya)
4. **Dertsiz Gün Görmedim** (Gökhan Güney)
5. **Sen Mutlu Ol** (Ajda Pekkan)
6. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
7. **Doymadım Sana** (Emel Sayın)
8. **Doğuş** (Hüner Coşkuner)
9. **Acırım Sana** (Gönül Tansel)
10. **Alpay 82** (Alpay)
11. **Serap Mutlu Akbulut 4** (Serap Mutlu Akbulut)
12. **Ben Topraktan Bir Canım** (Orhan Gencebay)
13. **Gönül Şenay 1** (Gönül Şenay)
14. **Yalan Gözler** (Nurperi)
15. **Yeri Renk** (Neşe Karaböcek)

45'LİKLER VE LP'LERDEN SEÇMELER

1. **SEVİN BİRBİRİNİZİ** (YUSUF KAYA)
2. **Yürü Yalan Dünya** (Zeynep Özgen)
3. **Ne Zaman Bitecek** (Gökhan Güney)
4. **Gitme** (Orhan Gencebay)
5. **Kızların Sürüsüne** (Mahmut Tuncer)
6. **Sevmek Yasak mı** (Gönül Tansel)
7. **Bak Bir Erkek Ağlıyor** (Selahattin Cesur)
8. **Eyvah** (Mine Koşan)
9. **Aşkta Cimrilik Olmaz** (Orhan Gencebay)
10. **Minik Kuş** (Erkan) 11. **İyimserim** (Kibariye)
12. **Öllem Öllem** (İzzet Altınmeşe)
13. **Vurun Beni Öldürün** (Gökhan Güney)
14. **Eski Dostlar** (Kadri Şarman)
15. **Takma Kafana Arkadaş "Süper 45"** (Ersen)

Nejat Uygur, özel tiyatroların sıkıntılarını HEY'le paylaştı

"CİBALİ 1945"İ KONUŞMAYA GİTTİK... BİR DOKUNDUK, BİN AH İŞİTTİK!

Özel tiyatroların hemen hepsinin büyük sorunları, büyük dertleri vardır. Yıllardan beri de bu dertlere çare bulunamamış, daha doğrusu bu dertlerle pek ilgilenen çıkmamıştır! Bu tiyatrolar yıllardır kendi kaderlerine terk edilmiş bir durumda yaşamlarını sürdürebilmek ve sorumluluk duydukları seyircilerine bir şeyler verebilmek için didinip durmuşlardır!

Nejat Uygur Tiyatrosu'nda şu sıralarda bir oyun sergileniyor: **"Cibali 1945"** Bu oyunu yöneten ve başrolünde oynayan sanatçı ise her kuşaktan insanın çok yakından tanıdığı, 37 yıldır tiyatro sahnelerinde olan **Nejat Uygur**. Sanatçının kendi adına bir tiyatrosu var. Yıllardan beri kendi başına çalışır.

Yazıya başlarken oyunu anlatacaktık. Bir de oyunun yönetmeni ile yaptığımız röportajı sunacaktık. Ancak **Nejat Uygur** ile konuşmaya başladığımızda ilk açılan konu oyun değil oyunun hangi şartlarda sahneye konulduğu ve ne gibi aşamalardan geçip, izleyiciye sunulduğu oldu. Burada sözü kesip, **Nejat Uygur**'a kulak veriyoruz:

"Geçtiğimiz yıl '35. Cefa Yılı'mı kutladım. Bir tiyatro salonu buluyoruz. Kontratımızı yapıp elemanları toplayıp, bir oyun hazırlamaya koyuluyoruz. Bir oynuyoruz, iki oynuyoruz, üçüncüsüne fırsat kalmadan mal sahibi binayı başkasına satıyor.

Bizler de açıkta kalıyoruz. Aktöründen gişecisine kadar herkes mağdur oluyor. Oyunlarımız gösterimini tamamlayamadan kesiliyor. Bir yıl bir adreste olan tiyatronun ertesi yıl başka bir adresi oluyor. Tiyatro izleyicisi oyunu izlemeye gelecek ama binayı bulamıyor. Yani bizler her bina değişmemizde yeni bir tanıtım kampanyasına başlıyoruz. Kısaca her yıl sıfır-

dan başlıyor bir yere geliyoruz. Ne var ki, tekrar sıfıra dönmek mecburiyetinde kalıyoruz.

Size şu anda oynadığımız oyunu örnek alarak gösterip açıklamak istediğim şeyleri anlatmak istiyorum. Bu oyunu yani 'Cibali 1945'i eski tiyatro binamızda sergileyecektik. Hazırlıklarımızı tamamladık. Ne var ki bu kez tiyatro işhanı olacağından yaptığımız hazırlıkların hepsi boşa çıktı.

Şu binayı bulana dek iş askıda kaldı. Nihayet binayı tutup yerleştik ve oyunu tekrar gündeme getirdik. Ancak aksilikler her zaman olduğu gibi peşimizi bırakmıyordu. Sahne tamamen değişik, yeni dekor ister. Salon düzenleme ister. Ana caddeden itibaren tiyatronun yerini belirtmek gerekir.

Bunların hepsini yaptıktan sonra ise cebimizde kalan üçbeş kuruş ile oyunu sahneye koymaya sıra gelir. İşte **Nejat Uygur Tiyatrosu** ve bu tiyatro gibi özel tiyatroların yıllardan beri çektikleri cefaları."

Evet, gerçekten çok haklı idi **Nejat Uygur**. İzleyiciler oyunları izleyip gülüyor ancak bu oyunları sahneye koyanlar ise gülerken ağlıyorlar! Nejat Uygur'un bu anlattıklarından sonra oyunlarını izlerken gülebilecek miyiz belli olmaz ama onlar ne kadar sıkıntılı olursa olsunlar sizleri güldürecekleri "Cibali 1945" oyunundan belli.

"Cibali 1945" H. Keraul ile A. Barre'nin yazmış oldukları bir oyun. A. Muhtar Alus tarafından dilimize çevrilmiş. Oyunu Nejat Uygur yönetiyor. Oyunda 1945 yılında Cibali Karakolu'na başkomiser olarak atanan **Cafer Kıskıvrak**'ın görevi devralmadan önceki gece ve ertesi gün geçen olaylar anlatılıyor. Oyunda rol alan öteki sanatçılar şöyle sırlanıyor:

Nejdet Mahfi Ayral (Kayınpeder Sıddık Bey), **Ziya Soley** (Damat Bülent), **Tuluğ Çizgen** (Şaheser Nevreser), **Nejla Uygur** (Kayınvalide), **Jaklin Yürek** (Komiser Karısı), **Sami**

Hazinses (Bekçibaşı), **Naşit Özcan** (Polis), **Rana Özcan** (Gelin Harika), **Mert Egemen** (Tahir), **Hülya Soley** (Hizmetçi), **Günseli Arkan** (Turist kadın), **Süheyl Uygur** (Kabadayı Adem), **Kemal Uygur** (Kahveci çırağı) ve **Süha Uygur** (Komiser oğlu)...

-15 Şubat 1982-

ARA SICAK!

Nejat Baba'nın kulaklarını çınlattılar

"CİBALİ KARAKOLU" 31 YIL SONRA EDİRNE'DE

***Edirne Belediye Başkanlığı Kültür ve Sanat Etkinlikleri** kapsamında, **Hayrabolu Belediye Tiyatrosu "Cibali Karakolu"** ile Halk Eğitim Merkezi'nde **Edirneli** tiyatroseverlerle buluştu. Oyun öncesinde bir konuşma yapan **Belediye Başkan Yardımcısı Ertuğrul Tanrıkulu, Edirne**'nin bu tür sosyal aktivitelere ihtiyacı olduğunu belirtti ve vatandaşların oyuna büyük ilgi göstermesinin bunun en büyük kanıtı olduğunu ekledi. Edirne Belediye Başkanlığı Kültür ve Sanat Etkinlikleri kapsamında, Hayrabolu Belediye Tiyatrosu oyuncularının sahneye koydukları, tiyatro ustası **Nejat Uygur** tarafından yıllarca sahnelenen **Muammer Karaca**'nın yazdığı **"Cibali Karakolu"** adlı tiyatro oyunu seyirci tarafından uzun süre ayakta alkışlandı.*

-23 Nisan 2013-

YILIN MÜZİK OSKARLARI SAHİPLERİNİ BULDU:

HEY Dergisi'nin geleneksel **Yılın Müzik Oskarları** anketinde **1981** yılının şampiyonları her yıl olduğu gibi yine HEY okurlarının oylarıyla belli oldu:

Zerrin Özer (Yılın Kadın Şarkıcısı)
Barış Manço (Yılın Erkek Şarkıcısı)
Kurtalan Ekspres (Yılın Topluluğu)
Ayşegül Aldinç (Yılın Ümit Veren Kadın Şarkıcısı)
Kartal Kaan (Yılın Ümit Veren Erkek Şarkıcısı)
Turgay Noyan Orkestrası (Yılın Orkestrası)
Sultan-ı Yegah - Nur Yoldaş (Yılın 45'liği)
Islak Mendil- Ümit Besen (Yılın 33'lüğü)
Alışmak Sevmekten Zor - Ümit Besen
(Yılın LP'lerden Seçme Melodisi)
Ümit Besen (Yılın Piyanisti)

-22 Şubat 1982-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SULTAN-I YEGAH** (NUR YOLDAŞ)
2. **Sürpriz 81** (Esmeray)
3. **Hep Birden** (Alagözler)
4. **Alpay 82** (Alpay)
5. **En Sevilen Şarkılarıyla** (Nükhet Duru)
6. **Sen Büyüksün Allahım** (Oktay Tem)
7. **Bir Demet Müzik** (Banu Kırbağ)
8. **Yıllar sonra Bugün** (Aydın Tansel)
9. **Aldanmışım** (Gülgün İlgen)
10. **Avare** (Attila Atasoy)
11. **Sırmalı** (Mithat Körler)
12. **Aşkın Olmasa** (Salim Dündar)
13. **Nice Yıllara Gülüm** (Edip Akbayram & Dostlar)
14. **Yaşamak Güzel Şey** (Atilla & Cemal)
15. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **MİLCANO** (MAHMUT TUNCER)
2. **Sitem Rüzgarı** (Selahattin Cesur)
3. **Acırım Sana** (Gönül Tansel)
4. **Aşk Delisi** (Erkan)
5. **Yakında Geleceğim** (Mine Koşan)
6. **Yalan Gözler** (Nurperi)
7. **Dün ve Bugün** (Kadri Şarman)
8. **Pop Vırvıriye** (Hurşid Yenigün)
9. **Bir Seni Yakacaklar** (Şenay Şenses)
10. **Mihrabım** (Semai Semir)
11. **Aşkın Adresi** (Kibariye)
12. **Yasemen** (Muazzez Abacı)
13. **Sabaha Kadar** (Cengiz Türksoy)
14. **Tiryakin Olmuşum** (Devran Doğuş)
15. **Yedi Renk** (Neşe Karaböcek)

NİCE YILLARA EDİP...

Bir başka kokar toprağı Anadolu'nun, anlamaya duygu gerek... Bir başka vurur zeybek dizleri gece topraklara; kulak gerek duymaya... Ve bir başkadır sevgiden, doğadan dokunmuş ezgileri, dokunmaya yürek gerek...

Anadolu, bir Osmanlı sultasında değildir yıllar boyu... Latin'den Bizans'a, Azeri'den Fars'a açılan bir yelpazenin gökkuşağı sentezidir Anadolu sanatı...

Kibele'ler Truva mermerlerinde Paris'lerle sarmaş dolaş, Mevlana bir Azeri'nin kulağında küpedir Anadolu'da... Anadolu'da sanatın evrenselliği, Rönesans yoksunluğuna kadar tutarcasınadır.

Sentezler toprağı, buram buram ürünleriyle müziğe neden yansımasın ki? Ve günümüzün koşullarında bir sanatçı, gerçek sanatı dokurken, neden Anadolu sentezinden yararlanmasın ki? Günümüz ekranlarından kulaklarımıza kurşun döken anlamsız ezgileri yerine bir **Pir Sultan Abdal,** bir **Âşık Mahzuni,** bir **Karacaoğlan,** bir **Ahmet Arif**, bir başka usta hangi akla ve amaca hizmet, sanat dağarcığımızın tozlu arşivlerine tutsak edilsin?

Ve kendi sözüm ona tutuculuğumuz adına kendi sanatsal mazohizmimiz daha ne kadar nalıncı keserini sallayıp dursun...

Ve ulusal bir işlevi çıkarsız savlarla üstleniverir. Ardından ürünler gelir, Anadolu toprağı on dört yıl bu, dile kolay... Üretir ha üretir... Ürünler yaşmak kokar, başak kokar, ırmak, toprak kokar... İnsan korkar ki, ben ona insan derim, alın terinden toprakta orgazma varan çatlak ellerin değin...

Edip Akbayram, adını da koyduk ya on dört diye bu ezgi cümbüşünden rengârenk iplikler seçer, teker teker... Onlardan Anadolu motifli kilimler dokur kendi zevkince... Alıp ister duvara asasınız, alıp ister yüreğinize sarasınız...

Bu Anadolu dokulu ezgiler on dört yıl boyunca plak olur, kaset olur, kapışılır Anadolu'nun değerbilir insanınca... Bir küçücük 45'liği bile en kara gününde elli bin satar bu ülkede... Konserleri, görülmemiş ilgi görür. Akbayram, kendi deyimiyle burjuva yozlaşmışlığının beyin ve cüzdan mastürbasyonu olan gazinolara "düşmeden" ekmeğini kendine özgü ürünlerden çıkarır. Ve bilir misiniz ki bu sanatçının bugüne kadar, tek ama tek bir ezgisi TRT'nin "Kurtlar Sofrası"ndan geçebilmiştir:

"Garip"

Evet, hem olay garip hem Edip garip hem de plağın adı "Garip" Bu garipler üçgeninde savaşımını sürdürür Akbayram... On dört yılda tek parçayla topu topu altı kez ekrana çıkarak...

Bir tek "Hayret" deyip stüdyo sineği gibi ekrana fırlayanlar ortadayken...

Deniz bu deniz, anlayış bu anlayış, akım bu akım deyip, tekneyi Kalamış Koyu'na çekecek değil ya... **Edip Akbayram**, inandığı rotada yeni bir yelken açtı sonunda... **"Nice Yıllara Gülüm"** adlı bu plak, polikliniktеki hasta örneği TV denetiminde sıraya girdi. Bakalım, Türk Müziği'nin çağdaşlaşma uğraşılarına beyin verenlere sevimli kurumumuz bu kez ne verecek?

Biliyorsunuz, denetimimizde parçalar şu günlerde "şeriatın kestiği parmaktan"tan farksız. Saygımız sonsuz, boynumuz kıldan ince... Dileğimize gelince, Anadolu'yu böyle bilinçli kucaklayıp, tek sesin kutsallığından arındırıp, bilimsel sarıp sarmalayıp, bu bağlama bizden, bu kontrbas sizden diye Adolfçu ayrımların bilimdışı kısırlığına düşmeyip, bizim ezgilerimizi bize taptaze çiçek demetleri gibi sunanların emeklerine saygı duyulması... En az halkın saygı oranında...

Bu yolda **Edip Akbayram**'a da bugüne hiç sapmadığı yolda başarılar: **"Nice Yıllara Gülüm."**

Faruk Şensoy

-8 Mart 1982-

ARA SOĞUK!

Nurlar içinde yatsın, ***Babıâli****'nin görüp göreceği en iyi kalemlerden biri olan sevgili* ***Faruk Şensoy, Edip Akbayram****'la ilgili yazısında onun* ***"Garip"*** *adlı şarkısından başka* ***TRT Denetim Kurulu****'nu aşabilen şarkısı olmadığından dem vurmuştu... Faruk Şensoy'un yukarıdaki yazısından tam 2 ay 9 gün sonra piyasaya çıkan 17 Mayıs 1982 tarihli HEY'in kapağını* ***"Zafer... Zafer... Zafer..."*** *anonsu ve* ***Edip Akbayram*** *ile* ***Ferdi Özbeğen****'in fotoğrafları süslüyordu. İki sanatçının toplam 11 eseri, denetimden geçmişti...*

Osman Yağmurdereli + Faruk Tınaz + Kamil Sönmez =

İSTANBUL'UN ANKARALI YENİ BEKÂRLARI

"Ankara'nın 3 Silahşörleri kimlerdir?", "Ankara'da birbirlerinden hiç kopmayan 3'lüyü kimler oluşturmaktadır?", "Ankara'da müzikte zirveye oynayan ve hep bir arada olan 3 sanatçı kimlerdir?"

Bu 3 soruyu Başkent'te kime sorarsanız sorun hemen aynı yanıt gelir: **Osman Yağmurdereli, Faruk Tınaz, Kamil Sönmez...**

Pop Müzik'çi "tombik" **Osman Yağmurdereli**, Türk Müziği'nin yeni prensi **Faruk Tınaz** ve **Karadeniz** türkülerinin vazgeçilmez yorumcusu **Kamil Sönmez**; yıllardır yaşadıkları **Ankara**'ya da... Birbirinden güzel konserler verdikleri **Ankaralılara** da veda ediyorlar...

Ve gene üçlü olarak İstanbul'un yolunu tutyorlar... Bu kararı almalarının nedeni:

Sahne, sinema ve plak dünyasının kalbinin İstanbul'da atması...

HEY'in Ankara temsilcisi **Taner Dedeoğlu**, üç sanatçıyla İstanbul yolculuğunun öncesinde konuştu ve şu görüşleri aldı:

Osman Yağmurdereli: İstanbullu organizatör arkadaşlar zaman zaman arıyorlar... "Tam size göre bir iş var ama birader Ankara'dasınız... Yeşilçam'dan sizi soruyorlar ama gelemezsiniz ki... İstanbul TV'si için çekimler var ama burada olmadığınız için sizlerin adlarını veremiyorum... Sizlerle görüşmek isteyen plakçılar var ama İstanbul'da yaşamanızı şart koşuyorlar..." diyorlar...

Bunlar bizi resmen kamçıladı... Karar verdik; "İstanbul'a yerleşiyoruz" dedik... Hatta Şişli'de bir apartmanın çatı katı bizim için kiralanıp, temizlenip, hazırlandı bile...

Faruk Tınaz: "Tek sorun; tuttukları evin iki oda bir salon olması... Gidince kura çekeceğiz... Bakalım salon kime düşecek? Umarım bana düşmez... Tek oda varken, salonda yatamam valla... Şimdiden söyleyeyim; kimse evimizi 'bekâr evi' olarak düşünmesin... Ne demek istediğimi anlayan anladı..."

Kamil Sönmez: "Artık müzik, televizyon, plak ve sinema dünyası ile daha iç içe olacağız... Unutulan bir şey daha var; piyasanın tek gençlik ve müzik dergisi HEY'in merkez bürosu da İstanbul'da... Artık bir ayağımız da Cağaloğlu'nda olur... Uyyy Hulusi hemşerum bekle bizu daa..."

Son olarak ortak görüşlerini belirtiyorlar:

"İstanbul'da ne olur gerçekten bilinmez... Haa beklediğimiz gibi çıkmadı mı? Tutan mı var... Atlarız otomobilimize dönüveririz gene Ankara'ya... Ama ya tutarsa..."

-10 Mayıs 1982-

"OSMAN BEEEY... OSMAN BEEEY..."

Bizim üç kafadar İstanbul'a gelirler. Yerleşirler. Sevgili **Osman**, bir gün Taksim'den bir taksiye atlar, Şişli'ye evine gidecektir... Yolda takside bir kişinin oturduğunu gören ve dolmuş sanan duraklarda bekleyen **İstanbullular** da seslenmektidirler: **"Osmanbeeey... Osmanbeeey..."** Bizim Osman keyiflenir: "Tam zamanında gelmişiz, bak artık beni tanıyorlar... **Ankaralı Osman, Osmanbey**'in yollarının üzerindeki bir semt olduğunu nereden bilsin ki! Nurlar içinde yat sevgili **Osman**... Nurlar içinde yat **Kamil Abi**... Allah sana uzun ömürler versin sevgili **Faruk**...

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **ALPAY 82** (ALPAY)
2. **Nice Yıllara Gülüm** (Edip Akbayram & Dostlar)
3. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
4. **Sensiz Olmaz** (Nilüfer)
5. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)
6. **Sırmalı** (Mithat Körler)
7. **Yaşamak Güzel Şey** (Atilla & Cemal)
8. **Sevmek Kolay Değildir** (Serter Bağcan)
9. **Türkülerimiz** (Selda)
10. **Bankeriye** (Tuğrul Karataş)
11. **Siyah Gözler "Ta Mavra Matya Su"** (Alex)
12. **Yıllar Sonra Bugün** (Aydın Tansel)
13. **Geceye Selam "Müzikli Oyun"** (Çeşitli Sanatçılar)
14. **Sultan-ı Derya** (Turgay Noyan Orkestrası)
15. **Aldanmışım** (Gülgün İlgen)

YASAL KASETLER

1. **ALPAY 82** (ALPAY)
2. **Çekemezler Sevgimizi** (Zekai Tunca)
3. **Eskimeyen Dost** (Zeki Müren)
4. **Serap Mutlu Akbulut 4** (Serap Mutlu Akbulut)
5. **Yalan Gözler** (Nurperi)
6. **Gülden Fırtınası** (Gülden Karaböcek)
7. **Gönül Şenay 1** (Gönül Şenay)
8. **Nice Yıllara Gülüm** (Edip Akbayram & Dostlar)
9. **Sen Büyüksün Allah'ım** (Oktay Tem)
10. **Türkülerimiz** (Selda)
11. **Tiryakin Olmuşum** (Devran Doğuş)
12. **Geceler Sayılmaz Yaşanmadıkça** (Ali Kocatepe)
13. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)
14. **Hüzün Mahzeni** (Cengiz Coşkuner)
15. **Sırmalı** (Mithat Körler)

İzzet Altınmeşe'nin unutulmazları:

HAYATINDA AĞZINA DAMLA İÇKİ KOYMADI... GAZİNO PATRONU ONU "İÇKİLİ" DİYE KOVDU!

İnsan yaşamında "ilk"lerin yeri bir başkadır... İlk gözağrısı, ilk evlilik, ilk... **Yıl 1945, İzzet Altınmeşe** karpuzuyla ünlü şehrimiz **Diyarbakır**'ın Çüngüş ilçesi Arpadere köyünde gözlerini dünyaya açarak ilk kez insanlarla tanışır. Ve yaşantısındaki ilk tokadı da ebesinin poposuna vurmasıyla yer...

Ailesiyle birlikte Adana'ya göç etmiştir. Sazla, sözle, bağlamayla geçen çocukluk yıllarından hemen sonra birden kendini Türk Müziği'nin içinde bulur ve düğünlerde, şenliklerde aranılan Türk Müziği şarkıcısı olup çıkar.

Yıl 1960'dır... Artık kendine yepyeni bir yol çizmenin hazırlığındadır ve yine bir düğünde istek üzerine Halk Müziği'nden bir uzunhava çeker ve çekiş o çekiş... Artık o bir Halk Müziği sanatçısıdır... Kısaca bu tarih İzzet Altınmeşe'nin Halk Müziği'ne ilk geçiş tarihidir.

İlk plak... Yıl 1965'tir ve İzzet Altınmeşe, "Gurbette Garip" adlı 45'lik plağını bu tarihte yapar...

Plağı tutulunca, kendini sahnede bulur. İlk çalıştığı yer Adana'da bir çay bahçesidir. İlginç bir de anısı vardır sanatçının bu ilk sahne çalışması için. Hayatında bir kez bile olsun ağzına içki koymayan Altınmeşe, bu ilk gecesinde heyecandan ayakları mikrofon kablosuna dolaşınca, patronu içkili olduğu gerekçesiyle işine son verir. Bu, Altınmeşe'nin sanat yaşamında uğradığı ilk haksızlık ve düş kırıklığıdır...

1971... İzzet Altınmeşe'nin evlendiği yıldır. Artık tek başına değildir genç sanatçı ve yaşamında Müzeyyen Hanım adlı eşi vardır...

Altınmeşe'nin müzik adına patlama yaptığı ilk yıl 1972'dir. "Dert Bir Değil, Elvan Elvan" adlı 45'lik plağı 300 bin adet satınca sanatçının yaşamında ilk yükselme devri de başlamış olur...

Plak çok satmakla kalmamış, aynı zamanda uğurlu gelerek, Altınmeşe'ye Fatoş adında bir de kız bebek getirmiştir... Bu Altınmeşe'nin babalığı ilk tatmasıdır...

1975, Altınmeşe'nin ilk olarak TRT'ye girme tarihidir... Sanatçı Ankara Radyosu'nun açtığı mahalli sanatçı sınavına girerek artık Türk Halk Müziği Sanatçılığı ünvanını tescil ettirmiş olur...

Aynı yılın sonuna doğru İzzet Altınmeşe ilk kez radyoya çıkar ve okuduğu "Maden Dağı" adlı türküsü ile ilk bombasını patlatır.

Artık aranılan Halk Müziği sanatçılarından biri olup çıkmıştır İzzet Altınmeşe. Bu arada 1977 yılında "Tele Pazar" adlı programda söylediği "Gökyüzünden Bölük Bölük" adlı türkü ile ilk kez televizyonla tanışır...

İzzet Altınmeşe için profesyonel olarak sahneye çıkma zamanı gelmiştir... 1978 yılında İzmir Fuarı Lunapark Gazinosu'nda profesyonel olarak sahneye ilk adımını atar. İlk söylediği türkü de "Zülfünü Taramadım"dır...

İlk LP'sini bu arada "Maden Dağı" adıyla 1977 yılı sonunda yapar.

İstanbul'da ilk sahneye çıkışı ise 1978'dir ve Büyük Maksim Gazinosu'nda "Bahçeye Gel ki Görem" adlı türkü ile ilk kez İstanbullu dinleyicileriyle tanışır genç sanatçı...

Altınmeşe'nin Yelşilçam için ilk olarak kamera karşısına çıkma tarihi ise 1978 yılı sonlarına rastlar. Altınmeşe "Madem Dağı" adını taşıyan bu ilk filmde başrolü Betül Aşçıoğlu ile paylaşır...

Bekleyelim ve görelim **İzzet Altınmeşe** bundan sonra ne gibi "ilk"lere imza atacak diye...

-17 Mayıs 1982-

Heeey Azrail... Düş artık Barış Manço'nun yakasından!

ECELE ÜÇÜNCÜ KEZ "DUR" DEDİ!

Dedesini, iki amcasını ve babasını "yüksek tansiyon"dan kaybeden **Barış Manço**, üçüncü kez ölümle burun buruna geldi. Zaman zaman 25'e çıkan ve 15'in altına düşmeyen yüksek tansiyon, Manço kadar doktorlarını da düşündürüyor!

Sağlık sorunları **Barış Manço**'nun yakasını bir türlü bırakmıyor. Yıllar önce kanser olduğu yolunda çıkan söylenti ortalığı karıştırmaya, sanatçının hayranlarını üzüntüye boğmaya yetmiş de artmıştı bile! Onu izleyen yıllarda Edirne'de geçirdiği trafik kazasında ecel ile burun buruna gelen Manço'da şimdi de yüksek tansiyon çıktı. Barış Manço, müzik çalışmalarından arta kalan zamanlarında doktor doktor dolaşır oldu.

Son olarak çıktığı **Anadolu** turnesinde aşırı yorgunluktan tansiyonu yükselen sanatçı, resmen ölümden döndü... **Türkiye Elektrik Kurumu Afşin Tesisleri**'nde vereceği konseri öncesi ağırlaşan sanatçı, büyük bir heyecanın yaşanmasına neden oldu. Önce salonda bir doktor arandı. Gelen iki doktorun, **"Hemen hastaneye kaldırılması gerekir"** demeleri üzerine Manço, **Amerikalıların** kurdukları **Fostawiller Hastanesi**'ne götürüldü.

Yapılan ilk müdahaleden sonra sanatçının tansiyonunun 25'e çıktığı ve kesinlikle yorulmaması gerektiği bildirildi. Manço, hastanede iki gün yoğun bakımda kaldıktan sonra TEK'e ait bir otomobille Ankara'ya götürüldü. **Ankara** muhabirimiz **Taner Dedeoğlu**'nun haberine göre ünlü sanatçı, kızkardeşi **İnci İlbay**'ın evine yerleştirildi.

Bu arada enişteşi **Can İlbay** da ünlü kalp doktoru **Ahmet Karamehmetoğlu**'nu eve çağırarak ondan gereken tedavinin yapılmasını istedi. Doktorun müdahalesi sonucu sanatçının tansiyonu 15'e kadar düşürüldü. Doktor, bu durumun aşırı

yorgunluk ve çok çalışmadan kaynaklandığını belirterek **"3-4 günlük tedaviden sonra eski durumuna dönebilir"** dedi. Manço, bunun üzerine doktorundan izin isteyerek **Ankaralı** gazetecileri odasına kabul etti ve şu açıklamada bulundu:

"Bir gecede Bandırma'dan Adana'ya, yine bir gecede İskenderun'dan Afşin'e yolculuk yaptık. Ertesi gün de sahneye çıkınca yorgunluğun ne demek olduğunu anladık. Zaten yolda hastalanmıştım. Ertesi gün de yığıldım kaldım. Afşin halkının bana göstermiş olduğu sevgi ve bağlılığı ömür boyu unutmayacağım. İlk fırsatta yeniden Afşin'e gidecek ve mutlaka bir konser vereceğim..."

Bu arada ilginç bir durum ortaya çıktı:

Yüksek tansiyon sülâlesinden geliyordu ve ırsiydi. Dedesini, iki amcasını ve babasını yüksek tansiyondan kaybetmişti. Bu illet; şimdi de **Barış Manço**'yu tehdit ediyordu. Kız kardeşinin evinden **Gülhane Hastanesi Kardiyoloji Kliniği**'ne götürülen sanatçı, orada yoğun bakıma alındı. Odasının penceresinden Etlik sırtlarını seyreden sanatçının tek isteği bir an önce ayağa kalkıp, Anadolu turnesine devam etmek...

-24 Mayıs 1982-

Barış Manço'ya anjiyo yapılmasına karar verildi:

"TANRIM, BENİ OĞLUMA BAĞIŞLA..."

Gülhane Hastanesi Kardiyoloji Kliniği'nde yoğun bakımda tutulan **Barış Manço**'nun sağlığı ilk haftasında iyi yönde bir gelişme gösterdi. Öyle ki bir ara taburcu edilmesi bile düşünüldü. Ancak birinci haftanın sonunda hastalık yeniden ortaya çıktı. Tansiyonunun normalin çok üzerine çıkması üzerine doktorları, ameliyat edilmesine karar verdiler. **Gülhane Hastanesi Kardiyoloji Kliniği Şefi Prof. Dr. Oral Pektaş**, ünlü sanatçıya anjiyo veya katater yapacaklarını söyledi.

Salı sabahı saat 8'de ameliyata alınan sanatçının, belden aşağısı uyuşturuldu. Ve ilk olarak kasığından toplardamara girildi. Katater denilen aygıtla damardan, kalbe kadar ulaşan doktorlar, aygıtın ucundaki mikrokamera ile kalbi ve çevresini inceledi. Görüntüleri filme de alan aygıt, yaklaşık bir saat süreyle Manço'nun vücudunda kaldı.

Daha sonra odasına çıkartılan sanatçının, anjiyo uygulanan bölgesine kum torbası konuldu, koluna da serum bağlandı. Manço'nun tahlil ve katater bulguları yeniden incelenecek ve hastalığı ile ilgili teşhis konularak, tedavisine o yönde devam edilecek. Manço kimse ile görüştürülmüyor, telefonlara ve gelen hayranlarına kızkardeşi İnci Hanım bakıyor.

Barış Manço'yu hasta yatağında mutlu eden bir olay da iki sanatçı arkadaşının ilgisi. Telgraf çekerek "Geçmiş olsun" diyen **Erol Büyükburç** ile telefon eden **Sezen Aksu**'nun davranışları, Manço'yu çok memnun etmiş. Ünlü sanatçı şimdi tahlil sonuçlarını bekliyor ve Allah'a dua ediyor: **"Tanrım beni oğluma bağışla..."**

-31 Mayıs 1982-

LİSTELERDE O HAFTA

YASAL KASETLER

1. **ESKİMEYEN DOST** (ZEKİ MÜREN)
2. **Gülden Fırtınası** (Gülden Karaböcek)
3. **Çekemezler Sevgimizi** (Zekai Tunca)
4. **Nice Yıllara Gülüm** (Edip Akbayram & Dostlar)
5. **Alpay 82** (Alpay)
6. **Sen Büyüksün Allahım** (Oktay Tem)
7. **Türkülerimiz** (Selda)
8. **Gönül Şenay 1** (Gönül Şenay)
9. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)
10. **Tiryakin Olmuşum** (Devran Doğuş)
11. **Geceler Sayılmaz Yaşanmadıkça** (Ali Kocatepe)
12. **Serap Mutlu Akbulut 4** (Serap Mutlu Akbulut)
13. **Hüzün Mahzeni** (Cengiz Coşkuner)
14. **Bayramın Olsun** (Ümit Besen)
15. **Hoş Geldin** (Ahmet Özhan)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **NİCE YILLARA GÜLÜM**
(EDİP AKBAYRAM & DOSTLAR)
2. **Alpay 82** (Alpay)
3. **Sensiz Olmaz** (Nilüfer)
4. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)
5. **Yaşamak Güzel Şey** (Atilla & Cemal)
6. **Türkülerimiz** (Selda Bağcan)
7. **Sevmek Kolay Değildir** (Serter Bağcan)
8. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
9. **Bankeriye** (Tuğrul Karataş)
10. **Geceye Selam "Müzikli Oyun"**
(Kastelli Kültür ve Sanat Vakfı)
11. **Sultan-ı Derya** (Turgay Noyan Orkestrası)
12. **Sırmalı** (Mithat Körler)
13. **Sahte Gülücük** (Mithat Körler)
14. **Dünya Durdukça** (Erol Büyükburç)
15. **Beş Yıl Önce On Yıl Sonra**
(Beş Yıl Önce On Yıl Sonra)

Nilgün Atılgan, "Mühim olan müzik" dedi ve ekledi:

"PLAĞIM ÇIKMADAN BALAYINA ÇIKMAM..."

Fenerbahçe Sosyal Tesisleri'nde orkestra yemek müziğini bırakmış, düğünlerin o meşhur **"La Comporsita"**sına başlamıştı. Hafif bir rüzgâr esiyordu. Işıklar karardı. Ve derken alkışlar arasında genç gelinle damat, kolkola içeri girdiler. Salonun dört bir yanını dolduran masalardaki yüzlerce konuk, en içten duyguları ile onları alkışlıyordu. İşte **Nilgün Atılgan-Cengiz Tabakçı** çifti karşımızdaydı...

Bulunduğumuz yer **Londra**'nın meşhur **St. Paul Katedrali**'ne benzemiyordu. **Nilgün Atılgan**'ın **Leydi Di, Cengiz Tabakçı**'nın da **Prens Charles** ile uzaktan yakından bir ilgisi yoktu... Düğünlerinden **"Asrın Düğünü"** diye de söz edilmeyecekti. Ama **Lady Di**'nin gelinliğinin hemen hemen aynısı ile salona giren **Nilgün Atılgan** ve eşi, öylesine mutluydular ki konukları bu mutluluklarını paylaşmak için âdeta birbirleriyle yarış ediyorlardı.

Genç sanatçı, yaklaşık iki yıldır nişanlı bulunduğu gazinocu **Cengiz Tabakçı** ile 20 Haziran 1982 Pazar günü öğleden sonra, annesinin Beylerbeyi'ndeki evinde nikâhlanmış, "Atılgan"ı bırakıp, "Tabakçı" soyadını almıştı.

Nikâhta gelinlik giymeyen genç sanatçı, daha sonra gelinliğini giyip, beyaz smokin giyen eşinin koluna girdi ve **Fenerbahçe**'nin yolunu tuttu. Düğün yemeği bir yandan videoya çekilirken, konuk sanatçılar da yavaş yavaş sahnedeki yerlerini almaya koyuldular. **Aynur Aydan, Gülistan Okan, Gökhan Güney, Nihal Arda**, o gece en güzel şarkılarını arkadaşları **Nilgün Atılgan** için söylerken, genç evliler de masa masa dolaşıp, konuklara "Hoş geldiniz" diyor, hem de onların iyi dileklerini kabul ediyorlardı...

Aynur Aydan'ın daveti üzerine piste çıkıp **"Mastika"** oy-

nayan **Nilgün Atılgan**'ın düğünü 7 katlı pastanın kesilmesinden sonra sona ererken, genç evliler de Fenerbahçe'deki yeni evlerinin yolunu tutuyorlardı. Balayına -şimdilik- kaydıyla çıkmayı kesinlikle düşünmediğini söyleyen Atılgan, o gece duygularını şöyle dile getirdi:

"Balayı; yorgunluktan başka bir şey değil. Onun için Fenerbahçe'deki yeni evimizde uzunca bir süre dinlenmek istiyorum. Yakında yıllardır uzak kaldığım plak ve sahne dünyasına döneceğim. Bunun için kamp yapmam gerekiyor. Plağım piyasaya çıkmadan, balayına çıkmayı düşünmüyorum..."

Gökten üç elma düştü... İkisi **Nigün-Cengiz** çiftinin, üçüncüsü de sevenlerin başına...

-28 Haziran 1982-

Nilgün Atılgan'ın gelinliği de kaderi de Lady Di'ye benzedi:

İKİSİ DE TRAFİK KAZASINDA HAYATINI KAYBETTİ

Lady Diana, 24 Şubat 1981'de **Prens Charles** ile evlendi. **29 Temmuz 1981**'de **St. Paul Katedrali**'nde tüm dünya televizyonlarından naklen yayınlanan bir düğün yapıldı. 20 yaşındaki utangaç bakışlı gelin, **"Galler Prensesi"** oldu. **28 Ağustos 1996**'da boşandı. **1997** yılında sevgilisi **Dodi Al Fayed**'le tatile çıktı. Akdeniz'de Dodi'nin yatında kaldı. Sürekli paparazziler tarafından kovalandıklarını için **Diana** ve **Dodi, Paris**'e dönmeye karar verdi.

31 Ağustos sabahı otelden çıktılar. Fakat paparazziler yine onları bekliyordu. Yola çıktılar. Şoför **Henri Paul**, yolu şaşırınca karanlık bir tünele girdiler ve kaza yaptılar. **Henri Paul** ve **Dodi Al Fayed** olay yerinde hayatını kaybetti. Paparazziler fotoğrafları çekerken ambulans geliyordu. Doktorlar, iki saat **Diana**'nın hayatını kurtarmaya çalıştı. Ancak **Prenses Diana; 36** yaşında yaşamını yitirdi...

Nilgün Atılgan, düğününde **Lady Di**'nin gelinliğinin aynısını giymişti... Evliliği, Cengiz Tabakçı'nın vefatına kadar sürdü... Sahne zaten bitmişti, müziği de bıraktı. **Antalya**'da oturan dayısının evine dinlenmek için gitti. **13 Aralık 2012**'de akşam saatlerinde sigara almak için dışarı çıktı ve bir daha geri dönmedi. Evin bulunduğu kaldırımdan, karşı kaldırımdaki markete geçmek isterken bir taksi çarpmış ve oracıkta yaşamını yitirmişti. 56 yaşındaydı... **14 Aralık 2012**'de **İstanbul Selimiye Camii**'nde kılınan öğle namazının ardından **Karacaahmet Mezarlığı**'nda son yolculuğuna uğurlandı. Nurlar içinde uyu sevgili Nilgün...

Cem Karaca, 10 gün içinde Türkiye'ye dönmezse

VATANDAŞLIKTAN ÇIKARTILACAK!

Geriye sayım başladı. Türkiye'ye dönmesi için 10 günü kaldı **Cem Karaca**'nın. Dönmezse 15 Temmuz'da vatandaşlıktan çıkarılacak. Uzakta, gurbet ellerde, hasretle yanıp tutuşan **Cem Karaca**, dönebilmesi için temize çıkarılmasının şart olduğunu öne sürüyor:

"Bana süre tanırlarsa ülkeme tertemiz dönerim. El kapılarında sürdürdüğüm çalışmaları neden ülkemde yapmayayım. Ama önce kendimi temize çıkarmalıyım. Temize çıkmam için de zamana gereksinimim var. Bana zaman tanınsın. Belli bir süre verirlerse, kendimi aklarım. Bu arada şunu da söyleyeyim, bir suçum olduğu ve Türkiye aleyhinde faaliyette bulunduğum, gerçeklere aykırıdır. Propaganda falan yapmadım. Hiçbir örgüte de girmedim. Silah taşımadım..."

Cem Karaca, Westphalisches Lands Theater'da sahnelenen "Şark Ekspresi" adlı oyunda rol alacak. Oyun, büyük bir olasılıkla bu sonbaharda sahnelenecek. Müziklerini de kendisi hazırlıyor.

Sakalını kesen **Cem Karaca** şimdilik konserlerini durdurmuş. Annesinin **"Sakalını kes. Öpecek yer bulamıyorum"** demesi üzerine soluğu berberde almış. Cem Karaca sözlerini şöyle noktalıyor:

"Geçici bir süre için konserlerimi durdurdum. Aleyhimde bazı faaliyetler olduğunu seziyorum. Bense temize çıkmaya çabalayan bir insanım. Bu nedenle konserlerime ara verdim. Yalnız bu, müzik çalışmalarım da durdu demek değildir. Grubumla birlikte müzik yapıyoruz. Türkiye'den gelen bir gitarist ve davulcudan başka, bir Alman ve bir de Japon var. Birlikte çalışıyoruz..."

-5 Temmuz 1982-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **SAKİ** (NUR YOLDAŞ)
2. **Sonsuz Aşk** (Çetin Alp & Suna Yıldızoğlu)
3. **Mutlu Günler** (Cantekin)
4. **Gel Beri Git Beri** (Yasemin Kutsi)
5. **Kalbime Göre** (Meral Gökçe)
6. **Türkiye'min Kızları** (Ali Rıza Binboğa)
7. **Sensiz Yaşayabilsem** (Metin Özülkü)
8. **Ben Gider Yollar Gider** (Alpay)
9. **Biraz Neşemi Bulsam** (Ali Kocatepe)
10. **Giderim Bre Annem** (Selda)

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **TÜRKÜLERİMİZ** (SELDA BAĞCAN)
2. **Beş Yıl Önce On Yıl Sonra** (Beş Yıl Önce On Yıl Sonra)
3. **Doğan Günün Ardından** (Cantekin)
4. **Sultan-ı Derya** (Turgay Noyan Orkestrası)
5. **Sahte Gülücük** (Metin Özülkü)
6. **Dünya Durdukça** (Erol Büyükburç)
7. **Dostlar İçin** (Aziz Özen)
8. **Geceler Sayılmaz Yaşanmadıkça** (Ali Kocatepe)
9. **Aşka Doymamış Gözler** (Aytekin)
10. **Canım Sıkılıyor Canım** (Kayahan)
11. **Pop Oryantal** (Stüdyo Orkestrası)
12. **Sensiz Olmaz** (Nilüfer)
13. **Bankeriye** (Tuğrul Karataş)
14. **Sultan-ı Yegah** (Nur Yoldaş)
15. **Gırgır 82** (Hurşid Yenigün)

Salim Ağırbaş'ın jübilesinden kalan para;
Kastelli ile İsviçre'ye uçtu

JÜBİLEDEN GELEN KASTELLİ'YLE GİTTİ

Büyük bir kazadan sonra radyo, televizyon ve gazete haberleri çoğunlukla aynı sözcüklerle biter:

"Yaralıların kimlik tespiti sürdürülüyor..."

Zincirleme bir TIR kazasını andıran **"Kastelli Olayı"**ndan sonra da kimine göre 100 küsur, kimine göre de 200 binin üzerinde vatandaş **"Bankazede"** oldu. Bunların tümünün kimliğini saptamak olanaksız. Kimi çevremizde sızlanıp duruyor, kimi bilmediğimiz bir yerlerde gözyaşlarını akıtmakla meşgul...

Çoğu yaşam boyu tutunacak tek dal olarak gördükleri küçük "tasarruflarını", kimi ikramiyesini, kimi baba yadigârlarını satıp elde ettikleri paraları götürüp bu "en güvenli yol"a yatırmışlardı. Dağ gibi bir kuruluştu onların gözünde bu bankerlik kuruluşu...

Sonunda **Kastelli** dağına kar yağıp da tüm artırım sahipleri ayaza durduklarında, bir mutsuzlar ve umutsuzlar tablosu çıkıverdi ortaya ülke çapında...

Birçok kişi **"Devlet Baba"**nın güvencesi ile yangından mal kurtarabileceklerdi ama birçokları salt faiz karşılığı yatırdıkları paranın yüzünü eski bir sevgili gibi bir daha göremeyeceklerdi.

Biz bunlardan birinin, yıllarını sanatla yoğurmuş, ekmeğini bagetlerinden çıkarmış birinin kimliğini saptadık: **Salim Ağırbaş...**

Salim Ağırbaş, tüm ününe karşın, kendi reklamını sömürmeyen, yaşamını bir kilim işçisi gibi kendi emeğiyle dokuyan bir sanatçımız...

Kazancı, öyle neonlardaki boyutlarda olmamıştı ama yine yılmamış, yıllar boyu çalışmış, çabalamış, birçok değer yetiştirmiş bir müzik işçisi idi...

Sanata sansasyondan daha fazla ağırlık veren her sanatçı gibi, Salim Ağırbaş'ın da "küpü" bunca yıl yeterince dolmamıştı elbette...

Ne var ki, bu ülkede hayranlarının, sanatçı dostlarının oluşturduğu bir petek vardı çevresinde. Onun insan sevgisinden, dost sevgisinden, sanatsal yapısından, duygusal kişiliğinden örülmüş bir petek...

Ve geçtiğimiz aylarda bir **"35. Sanat Yılı Jübilesi"** düzenlendi **Salim Ağırbaş** için... Sanatçı, davulunu susturuyor ve bagetlerini bir çift köylü çorabı gibi 35 yılın anısı olarak evinin duvarına asıyordu.

Jübile gerçekten görkemli oldu. Hayranları, sanatçı dostları ve öteki arkadaşları onun "veda gecesine" bir çiçek yağmuru gibi doluştular.

Sonunda, bunca yılın sanatsal emeğine karşılık 2 milyon lira geçiş oldu Ağırbaş'ın eline...

Bu para ile köşe minderinde bir ömür sürdüremezdi elbet... Ticaret türünden işlerden de hiç mi hiç anlamazdı. "Yapabileceğim tek şey var" dedi ve o da günün reklam bombardımanına uyarak tüm parasını götürüp **Banker Kastelli**'ye yatırdı.

Bundan sonrasını biliyorsunuz. **Kastelli "Tebdil-i mekânda ferahlık vardır"** deyip, **İsviçre**'nin yolunu tutunca, **Salim Ağırbaş**'ın 2 milyonluk "dünyalığı" da bir Swiss Air uçağının kanatlarıyla birlikte uçuverdi.

O ne bir fırsatçı, ne gözü dönmüş bir faiz düşkünüydü, yalnızca -birçokları gibi- yarının güvencesini arıyordu. Ama, yarının güvencesi derken, bugünün güvencesi de gitmişti elden...

Şimdi **"Bankazedeler"** arasında bir de yılların sanatçısı var. Ak umutların ardından kara kara düşünen... Suskun ve de ağlamaklı... Yazık oldu sahnelerde bunca yıl dökülen terlere...

-19 Temmuz 1982-

Alma mazlumun ahını... Çıkar aheste aheste...

BANKER KASTELLİ İNTİHAR ETTİ!

Banker Kastelli olarak bilinen **Cevher Özden, Kadıköy**'de kendisine ait ruhsatlı tabancayla intihar etti. Özden'in avukatı, ailesi ve cumhuriyet savcısının da aralarında bulunduğu kişilere 6 adet mektup yazıp bıraktığı öğrenildi.

Kadıköy Kuşdili Caddesi üzerinde bulunan **Efes Çarşısı**'nın ikinci katındaki bürosunda ağzına silah dayayan **Abidin Cevher Özden (Banker Kastelli)**, silahı ateşledi. Özden, olay yerinde hayatını kaybetti. Silah sesini duyan vatandaşların haber vermesi üzerine, olay yerine gelen güvenlik güçleri, Özden'in cesediyle karşılaştı.

Abidin Cevher Özden'in intiharının ardından Cumhuriyet Savcısı ile polisin olay yerindeki incelemesi tamamlandı. İşadamının intihar ettiği tabancanın, kendisine ait ruhsatlı bir silah olduğu açıklandı. Özden, 3-4 ay kadar önce de Karacaahmet Mezarlığı'nda oğlunun mezarı başında intihar girişiminde bulunmuştu.

Cevher Özden'in avukatı **Tufan Atlı, "Sıkıntısı vardı. Refahtan gelen bir insanın büyük krize düşmesi insanı bunaltıyor"** dedi ve ekledi: **"Bu kez farklı bir silah kullanmış. En son 2-3 gün önce görüşmüştüm. Bana, içeriğini hiç kimseye söylemememi istediği bir mektup bırakmıştı. Mektubu henüz açıp okumadım. 1988 yılında sıkıntıya düştüğünde, bunu aşacağımızı söylemiştik ve aşmıştık. Son görüşmemizde, önümüzdeki sıkıntıları yine aşacağımızı söyledim..."**

1933'de **Trabzon**'un **Sürmene** ilçesinde doğan **Abidin Cevher Özden**, 1980'li yıllarda yaşanan banker krizinin baş aktörlerindendi. **Cevher Özden, Türkiye**'ye bankerliği ilk getiren kişi olarak biliniyor. **Banker Kastelli** adıyla bankerlik

yapan Özden, sinema dünyasının ünlü sanatçılarının rol aldığı reklam filmiyle de tanındı.

Turgut Özal'ın Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcılığı yaptığı dönemde alınan bir karar ile bankaların bankerler aracılığıyla mevduat sertifikası satması engellenmişti. Bu karar **Banker Kastelli**'nin de sonunu getirdi. **Cevher Özden**, yüzbinlerce kişinin battığı banker furyasıyla özdeşleşmişti. Kastelli'nin o dönem piyasadan 100 milyar lira topladığı belirtiliyor.

Halkın vadesi gelen anapara ve borçlarını ödeyemeyince **Cevher Özden** yurtdışına kaçtı. Elleri kelepçeli Türkiye'ye getirildi, davası 8.5 yıl sürdü ve beraat etti.

-3 Haziran 2008-

Verilen süre doldu... Cem Karaca ne yazık ki dönmedi ve...

TÜRK VATANDAŞLIĞINDAN ÇIKARILDI

Sanatçı bir ailenin çocuğu idi. Çocukluğu, tiyatroların tozlu kulis odalarında geçmişti. **Robert Kolej** ve **Kültür Koleji**'nde öğrenim gördüğü yıllarda müzik tutkusu sardı tüm benliğini. **Bakırköy**'deki mahalle arkadaşlarıyla önce **Jaguarlar**, ardından **Dinamitler** adı altında iki grup kurdu. **Apaşlar**'ın solisti olduğunda artık profesyonel bir şarkıcı idi...

Cem Karaca daha sonra **Kardaşlar, Moğollar, Karabasan** ve son olarak da **Dervişan** ile çalıştı. Bu arada merkezi Almanya'da olan bir plak şirketi ile anlaşmıştı. Kalktı gitti. Orada yaşayan bir Türk kadınına kaptırdı gönlünü. O sıralar bir plakçı dükkânı açtı. Geçimini bu dükkândan sağlarken, orada bulunan Türk müzisyenlerinden oluşturduğu yeni grupları ile konserlerini de sürdürdü...

Sonra... Şubat 1981'de **Genelkurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Koordinasyon Başkanlığı** bir bildiri yayınlanarak **Melike Demirağ, Şanar Yurdatapan, Sema Poyraz** ve **Cem Karaca**'nın yurda dönerek güvenlik kuvvetlerine teslim olmaları gerektiğini; aksi takdirde Türk vatandaşlığından çıkartılması için gerekli işlemlerin yapılacağını bildirdi. Çağrıya bir tek **Selda** uydu.

Ve **Cem Karaca**'ya tanınan süre de **15 Temmuz Perşembe** akşamı son buldu. Yurda dönmeyen **Cem Karaca**, Türk vatandaşlığından çıkarıldı. **HEY Dergisi** o gece Karacaların **Bakırköy Yenimahalle Tayyareci Sadık Sokak'taki Karaca Apartmanı**'nda idi. İlginç bir rastlantı o gün **Cem Karaca**'nın oğlu **Emrah Karaca**'nın da yaş günü idi. 7 yaşına basan küçük Karaca, ilk kez geçen yıl "babasız" bir doğum günü kutlamıştı. Bu yıl ise büyük bir umutla kapıyı gözlüyor, babasının geri gelmesini bekliyordu.

Etrafında ise babaannesi **Toto Karaca**, annesi **Feride Karaca** ve teyzesi **Azra Balkan** ile mahalledeki minik arkadaşları toplanmış, pastanın üstündeki mumu söndürmesini bekliyordu. İşte tam o sırada telefon çaldı. **Cem Karaca, Almanya**'dan arıyor ve oğlunun yaş gününü kutluyordu. Artık her şey açıkça ortadaydı. **Cem Karaca** dönmemişti. Anne **Toto Karaca**'nın gözleri dolu dolu olmuştu. Son ana kadar içinde bir umut taşımıştı oğlunun döneceğine dair. **Toto Karaca**, telefonu kapattıktan sonra gözyaşlarını daha fazla tutamadı.

Yılların **Toto Karaca**'sı, bitkindi, perişandı. Gerçi, telefondaki **Cem Karaca, "Sakın üzülme"** diyordu ama ana kalbi taşıyordu yılların sanatçısı ve oğlu vatandaşlıktan çıkarılıyordu. Bir türlü kabullenemiyordu işte...

Aradan bir süre daha geçti. Minik konuklar sabırsızlanmaya başlamışlardı, arada bir de ortada duran pastaya göz atıp duruyorlardı. **Küçük Emrah**, annesi, teyzesi, babaannesi ve minik konuklar masanın etrafında toplandılar. Büyüklerin içleri buruktu. O toplantıda Cem Karaca da olsun **"Ben suçsuzum, işte kanıtı, döndüm"** desin diyorlardı ama **Cem Karaca** yoktu. Yalnızca telefon etmekle yetinmişti...

Küçük Emrah mumlara üfledi. Herkes bir anda alkışlamaya başlayınca yüzü güldü; herkesin yüzüne tek tek baktı. Birden durgunlaştı kalabalık arasında babasını göremeyince. Alkışlar devam ediyordu ve nasıl olsa Emrah geçen yıl da doğum gününde babasızdı. Yüzü güldü yeniden. Doğum günü pastası kesilirken o çoktan kendisine hediye edilen bisiklete binmiş ve salonun içinde pedal basmaya başladı bile. Şimdi farkında değildi, minik **Emrah Karaca** ama bu doğum günlerini gelecek yıllarda hatırlayacak ve kimbilir neler düşünecekti...

-26 Temmuz 1982-

Cem Karaca,
5 yıl sonra, 29 Haziran 1987'de, Türkiye'ye döndü:

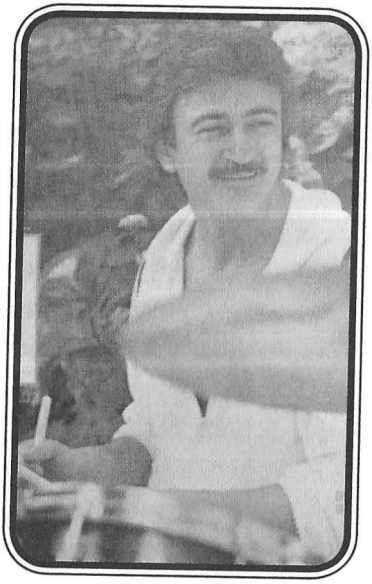
"MERHABA GENÇLER VE HER ZAMAN GENÇ KALANLAR..."

Cem Karaca 1985'te, arkadaşı **Mehmet Barı** aracılığıyla Almanya'da **Başbakan Turgut Özal** ile görüşerek, ülkeye geri dönme isteğini bildirdi ve Münih'e gelen Özal ile konuştu. Özal'ın olumlu yanıt vermesi ile hukuki işlemler başlatıldı. Yıl sonunda vatandaşlıktan çıkarılmasına neden olan davadan beraat etti. 1987'de de hakkında verilen gıyabi tutuklama kararı kaldırıldı. **29 Haziran 1987**'de **Cem Karaca, Türkiye'ye döndü**.

Dönüşünde **Turgut Özal**'ın elini öptüğü iddia edildi ve döneklikle suçlandı. Hem **Cem Karaca** hem de **Özal Ailesi** bu iddianın gerçek olmadığını ısrarla belirttikleri halde, sanatçı yine de **12 Eylül** darbesine sorumlu arayan eski solcuların günah keçisi olmaktan ve dışlanmaktan kurtulamadı. Bu aydın sapmasını hicvettiği **"Yarım Porsiyon Aydınlık"** adlı şarkısında **"Hiçbir şey üretemeden sadece eleştirirsiniz"** diyerek kırgınlığını dile getirdi. 1980 sonrası dönemde müzik yapımcılarının desteğini alamadan çıkardığı albümler, o yıllar büyük ses getirmemesine karşın, yıllar içinde şarkılar değerini buldu. **"Oh Be"**, **"Kahya Yahya"**, **"Hep Kahır"** gibi hit şarkılar bu dönemde çıktı.

Ülkesine yeniden dönüşünden sonra ilk albümünü 1987'de eski arkadaşı **Cahit Berkay**'la birlikte yaptılar. **"Merhaba Gençler ve Her Zaman Genç Kalanlar"**. Bundan bir yıl sonra 1988'de, aranjör **Oğuz Abadan**'la birlikte 60'lı yılların sonunda yaptığı çalışmalarda da olduğu gibi, orkestrasyona ağırlık vererek, yaylı çalgıların hâkim olduğu bir başka çalışmayı gerçekleştirirler: **"Töre"** 1990 ve 1992'de **Uğur**

Dikmen ve **Cahit Berkay**'la **"Yiyin Efendiler"** ve **"Nerde Kalmıştık"** albümleriyle biraz da olsa eski günlerine döndü. 1997'de çekilen **"Ağır Roman"** filminde seslendirdiği **"Resimdeki Gözyaşları"** ile yeniden o bilinen popüler günlerine döndü.

Durul Gence, "Arabesk bir sorun değil, bir sonuçtur" dedi...

"LAHMACUN GİBİ ARABESK DE TOPLUMUN BİR GERÇEĞİDİR..."

Durul Gence, uzun bir aradan sonra **Türkiye**'ye ve müziğe döndü. 1965-1972 yılları arası yurtiçi ve yurtdışında **"altın devir"** yaşayan **Durul Gence**, kurduğu topluluklarla bu süre içinde dosta düşmana parmak ısırtmıştı.

Duru Gence 5 olarak başlayan topluluk bir süre sonra **Durul Gence 10** olarak fırtına gibi esti. Onun zamanında, kalite, zarafet ve doyuruculuk vardı. **"Tabanca gibi orkestra"** deyimi onun zamanında anlam kazanmıştı. O, yalnızca bir orkestra şefi değil, devrin gençlerine örnek bir müzisyen, usta bir baterist idi. Kısacası bir "ekol"dü.

Yılların olgunlaştırdığı **Durul Gence**, bugün iyi bir gözlemci. Sağlıklı analizlerden giderek sağlıklı sentezlere kolayca varabiliyor. Tüm yaşantısı boyunca yurdunu, insanlarını ve onların gerçeklerini anlayabilmek için çalışmış. Bu yüzden kendini onlara adamış, gelecek kuşaklara karşı olan görevlerinin bilincinde...

"İdealist misiniz?"

"Evet" dedi "İdealisttim. Çünkü bugün 12 kişilik bir orkestrayı hem de cebinden besleyecek bir babayiğit göremiyorum. Ama bu orkestranın, kaybolmaya yüz tutmuş, Pop Müziğimize taze bir kan vereceği inancındayım. Bir şeyi iyi yaparsanız herkes anlar onu ve size bağlanırlar. Ben de müziğin en iyisini yapacak bir kadro oluşturdum, kendime ve arkadaşlarıma güveniyorum."

İki yabancı dilde (İngilizce ve Almanca) konuşan ve 10 yıldır yurtdışında olması nedeniyle Türkiye'ye dışarıdan bakabilen Durul Gence, yılların birikimini dile getiriyor:

"Kendimizi, yaşadığımız çağdan soyutlayamayız. Yani bir yandan yaşamımızı, içinde bulunduğumuz şartlara göre sürdüreceğiz, bir yandan da bu gezegen üzerinde bizlerle birlikte yaşamakta olan öteki insanların ve toplumların ne şartlar altında olduğunu ve neler yaptığını öğreneceğiz. Bunu yaparken de biz onlara uzayacağız, onlar da bize gelecekler. Böylece sorunları çözümlemeye çalışacağız."

"Türkiye'nin sorunları var mı?"

"Olmaz olur mu... Başka milletlerin yıllar önce çözümledikleri sorunları biz hâlâ çözememiş durumdayız. Üstelik müzikte yeni bir boyut aramak yerine yeni sorunlar yaratıyoruz."

"Ne gibi?"

"Örneğin Arabesk..."

"Sizce bir sorun mu bu?"

"Hayır, Arabesk bir sorun değil, bir sonuçtur. 1960'lı yıllarda ilk pilli radyolar çıktığında radyolarımızın etkili yayın alanını araştırırsanız gerçeği görürsünüz. Düşünün, şehirdeyken çalışır halde aldığı radyosunu, köyüne götürdüğünde dinleyemeyen köylü ne yapsın...

Dinleyeceği ilk yayın, kendisine yakın olarak bulduğu ve o gün bugündür gümbür gümbür yayın yapan Arap radyolarıdır. Bu zaman içerisinde kente göç eden, iş güç sahibi hatta milyoner olan birçok ailenin o gün doğan çocukları bugün 22 yaşındadır ve bu müzikle büyümüştür. Böylece Arabesk dediğimiz bu müzik, yine hepimizin seve seve yediği lahmacun gibi günümüz Türk toplumunun bir gerçeği ve bir parçası haline gelmiştir..."

"O zaman siz Arabesk'in aleyhinde değilsiniz..."

"Değilim. Zaten Arabesk'in yanında veya karşısında olmak için çok geç. Önemli olan Arabesk ile müziğe başlayanların, geçirecekleri evrim sonunda yarının daha bilgili ve daha seçkin müzikseverleri haline dönüşebilmesini sağlamaktır. Bundan 25 yıl önce kendi kültürü içerisinde bir Arabesk'ten farklı değerlere sahip olmayan Rock'n Roll'un giderek bir Beatles'ı ve bugünü öteki ünlü sanatçılarını doğurmuş olduğu gerçeğini unutmamalıyız..."

"Bu yolda önerileriniz var mı?"

"Her pazarın hem en iyileri hem de en kötüleri vardır. Halde domatesin en iyisini nasıl arayıp bulan varsa, Plakçılar Çarşısı'nda da müziğin en iyisini arayıp bulan olmalıdır. Tüm sorun en iyi plağı yapabilmek, en iyi müziği sergileyebilmek çabasında olanların, uğraşlarını desteklemek ve yapımcıları bu yolla özendirmektir..."

"Peki yi bunu kim sağlayacak?"

"Bu konuda sizlerin basın kuruluşları olarak, TRT ve devletin de büyük günahları var."

"Niçin?"

"Kamu adına olayları ve konuları izleyen ve yine kamuya aksettiren kuruluşlar, çeşitli konularda uzmanlaşmış kişileri bünyelerinde barındırmak zorundadırlar. Bu uzman kişiler de kötüyü yermek ve iyiyi yüceltmek yoluyla kamuoyunu yönlendireceklerdir. Bu, yapılmamıştır uzun zaman. Kamu yararlarına savunması gereken devletin de bu konuda açık ve seçik hiçbir girişi olmamıştır...

İyiyi ve kötüyü bilmek zorundasınız. Zaman zaman bunu ayırt etmekte güçlük çekseniz bile bir bilene sormalısınız. 45 milyonluk Türkiye'de her konuda bir bilen bulunur."

"Siz biliyor musunuz?"

"Ben 'Bir bilen bulunur' dedim..."

"Başka ne gibi sorunlarımız var?"

"Sanatçı haklarının korunması ve bu yoldaki yasal işlemlerin pratik çözümlere bağlanarak çabuklaştırılması. Parasını alamayan bir müzisyenin dava açmayı bırakın, ertesi gün veya ay için geçimini sağlayacak parası yok. İki-üç yıl sonra, o da kazanabildiği takdirde, davadan alacağı parayı ne yapsın? Aynı şekilde işveren de işini bırakıp giden veya sözünü yerine getirmeyen sanatçıya karşı uygulayacağı bir cezai müeyyide olmamasından şikayetçidir..."

"Bunun çözümü sendikalaşmak değil mi?"

"Evet ama bir Müzisyenler Sendikası mevcut olduğuna göre, bu sendikayı işler hale getirmek daha doğru olur. Bu takdirde sendika kuruluş gerekçesine uygun olarak müzisyenlerin hak ve hukukunu savunacak ve bir denge unsuru haline gelecektir."

"Eurovision Şarkı Yarışması için bir söyleyeceğiniz var mı?"

"Toplumumuzun sosyal yaşantısında TV önemli bir yer tuttuğundan konu, öteki ülkelerdekinden çok daha önemli bizim için. Bu önem, toplumun bizi temsil edecek sanatçıdan beklediği başarıda özetleniyor sonuçta. Kaldı ki, önemli olan seçilecek yapıttan ve sanatçıdan çok, uygulanacak yöntemdir. Başarıya ancak yöntem ile gidilir."

"Bu yöntem nasıl saptanacak?"

"Bu yöntem geçmişteki uygulamaların dikkate alınması ve yanlışlıkların saptanması ile giderek belirli hale gelecektir..."

"Yani, bu yöntem saptanırsa, bu yıl başarılı mı oluruz?"

"Kesinlikle hayır... Sürpriz bir başarı belki 'evet' ama benim söylemek istediğim ancak akılcı bir yöntemle ve de zamanla kendimizi başarıya ulaştırabiliriz. Önce kişilerin sırtına binerek ve onlara kazanamadıkları için kızıp-darılarak bu işin

yürümeyeğini bilmek gerekir. Ayrıca bu yarışmalara katılıp dereceye giremeyenlerin de dönüşlerinde oralarda çevrilen dolaplardan veya Türkiye aleyhindeki davranışlardan dem vurarak kendilerini savunmaya çalışmamaları gerekir..."

"Gerçekten, bir Türk sanatçısının bir gün Eurovision'da birinci olacağına inanıyor musunuz?"

"Kaçıncı olacağını söyleyemem ama iyi yorumlanmış, iyi hazırlanmış ve iyi icra edilmiş herhangi bir şarkının, kim tarafından söylenirse söylensin bize gurur verici bir sonuç alacağına kesinlikle inanıyorum..."

"Bu yılki yarışmaya katılıyor musunuz?"

"Ben yarışmaya katılmayı değil, katılanlara yardımcı olmayı düşünüyorum."

-15 Kasım 1982-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **ÂŞIKSAM NE FARK EDER** (NÜKHET DURU)
2. **Zaman Zaman** (Fikret Kızılok)
3. **Bizim Diyar** (Nil Burak)
4. **Mum Işığında** (Ahmet Selçuk İlkan)
5. **Sevdim Seni** (Ajda Pekkan)
6. **Çocuklarımız İçin** (Modern Folk Üçlüsü)
7. **Gülümseyişin** (Salih Turan)
8. **Mutluluğun Bedeli** (Sezer Güvenirgil)
9. **Koca Çınar** (Coşkun Demir)
10. **Firuze** (Sezen Aksu)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **ÇARESİZİM** (GÖKHAN GÜNEY)
2. **Düştüm Çıkmazlara** (İzzet Altınmeşe)
3. **Çakır Keyif** (Oktay Arman)
4. **Kristal Kadeh** (Yeliz)
5. **Yıllardır Neredeydin** (İpek Pınar)
6. **Toy Akşamı** (Necla Akben)
7. **Deh Deyin Kızlar** (Burhan Çaçan)
8. **Izdıraplı Kullar** (Yunus Bülbül)
9. **Hamdi** (Arif Şentürk)
10. **Kadın ve Peri Masalı** (Zekai Tunca)
11. **Gam Yükü** (Bedia Akartürk)
12. **Seni Sevdiğimi Unutma Sakın** (Selçuk Tekay)
13. **Yirminci Sanat Yılı Şan Konseri** (Ferdi Özbeğen)
14. **Tosino** (Yılmaz Gülhan)
15. **Bestem** (Yusuf Kaya)
16. **Enstrümantal 82** (Cengiz Coşkuner)
17. **Ağlayan Gülmedi mi** (Mahmut Tuncer)
18. **Dadey** (Belkıs Akkale)
19. **Yeni Eşke Düşen Gönlüm** (Filiz Özten)
20. **Değirmancı** (Hüsamettin Subaşı)
21. **Gelecek misin** (Zerrin Özer)
22. **Hüdaverdi Bey** (Nurtaç Düzgit)
23. **Misafir Oyunu** (Uğur Bayer)
24. **İşte Bağlama İşte Arif Sağ** (Arif Sağ)
25. **Bir Peri Masalı Kulaklarına** (Serap Mutlu Akbulut)
26. **Rüya Gibi** (Rüya Çağla)
27. **Kadın** (Yaşar Özel)
28. **Kadere İsyan** (Necati Tuna)
29. **Sevene Sor** (Siyah İnci)
30. **Sabredemedim** (Vahdet Vural)

BİR DURUL GENCE GECESİ Kİ...

Dört saatten beri sahnede, dört saatten beri davulun başında Durul, vakitler gece yarısını da bir saat geçmişken Şamil çalmaya başlamaz mı? Bir davuluna, bir zillere, bir timpaniye koşarak... Hele Mehter takımının o devasa davullarını çalmak için neredeyse halterci kolu gerekirken, çılgınca alkışlar arasında bir de "Bis" yapmaz mı?

İşte bu sahneyi "Kamu spotu" yapmalı devlet asıl ve bütün televizyonlara dağıtmalı...

"Bitmeyince bitmez" demek için... Umudu erken kesenlere ders vermek için...

Durul Gence, "Yaş 70, iş bitmiş"i geçeli 3 yıl oldu da ondan değil...

Durul Gence, pek çokları için "Son" anlamına gelen Parkinson hastasıydı... Hani eller kontrol dışı titrer fena halde, beyinde başlayan bir arıza ile...

Nasıl bir azimle yendi ve davulunun başına geçti... Onun için...

Yetmedi... **Durul Gence** üç ay önce banyoda kaydı, düştü. Omzunu kırdı. O yaşta eklem kırığı felakettir. "O kol artık kullanılmaz" denir... Ağır bir ameliyat daha geçirdi. Omzuna çiviler falan çakıldı, yeniden kaynasın diye...

Bir de o ameliyatın arkasından, aldı eline işte bagetleri ve dört saat çaldı...

Sonunda Şamil vurarak, hem de...

Bu ne azimdir? Bu ne inançtır? Bu ne yenilmezliktir?

Durul Gence bana teşekkür etti, "Gecenin mimarı" diye... Değilim... Çorbada ufak bir tuzum oldu sadece...

Fikir babası **Ahmet Kurtaran... "Boss, Durul için bir şeyler yapmamız gerek"** dedi, bir gün arayıp... **"Bu efsane davulcuyu, bu daha da efsane yaşam mücadelesi veren ada-**

mı, dostları olarak unutmadığımızı göstermeliyiz" dedi...

Necati "Tefo" dedi... **"Müzik işlerini en iyi o bilir ve becerir..."**

Necati, Tefo ve ben birlikte bir öğlen yemeği yedik. Ana fikri konuştuk. Orda işim bitti. Gerisinin hepsini, **Necati, Tefo, Ahmet** ve **Durul** kafa kafaya vererek organize ettiler ve ortaya harika bir gece çıkardılar...

Mehpare Çelik, Sedat Engin, Nino Varon, Mete Akyol, Halit Kıvanç sundular.

Durul'un şimdiki orkestrası, **Durul Gence 4**, geçmişin unutulmazı **Durul Gence 5** (**Atilla Özdemiroğlu, Mehmet Horoz, Mehmet Şahinbaş, Ahit Oben**), Durul'un ilk günlerinde İstanbul'daki orkestrası **Somer Soyata** takma adlı **Deniz Harpokulu Orkestrası** ve o müthiş **Erkut Taçkın**, gene Durul'un Ankara'da beraber çaldığı **Sweaters**'dan, şimdi emekli Büyükelçiler **Murat Sungar** ve **Burak Gürsel**'le işadamı **Caner Tunaman** ve Durul'la her zaman dost.

Modern Folk Üçlüsü, Özdemir Erdoğan (Ah bir de lafı kısa tutmayı öğrenebilse...), **Fatih Erkoç, Timur Selçuk, Nilüfer** ve **Nükhet Duru** çaldılar, söylediler... Timur'un kendi şarkıları dışında önce Modern Folk'a, sonra Nükhet'e eşlik etmesi, nasıl bir gönül, nasıl bir zarafetti...

Metin Aslan harika bir sahne düzeni yapmıştı. Bir grup gidip, yerine aletleri, mikrofonları, yerleşme düzenleri ile yeni bir grup gelirken, arayı nasıl harika doldurdu, seyirciye fark bile ettirmeden...

Salon doluydu. Durul'un dostları sadece sahneyi değil, salonu da doldurmuşlardı.

Unutulmaz bir gece yaşadılar... Saat neredeyse ikiye doğru TİM'den çıkıp otoparka doğru yürüyenlerin hepsi "İyi ki gelmişiz" dediler...

İyi ki geldiler...

Harika bir müzik gecesi yaşamakla kalmadılar... Bu ülkede dostluğun, kardeşliğin, vefanın hâlâ yaşadığını, "Boyun eğmemenin ve yenilmezliğin, yenilgiyi kabul etmemenin" hâlâ geçerli olduğunu gördüler, gösterdiler...

Teşekkürler Durul... Hepsinin sebebi sensin!

Hıncal Uluç

Sabah **-21 Mart 2013-**

Hayko, 16 yıllık müzik yaşantısındaki sırrı HEY'e açıkladı:

"FUTBOLCU OLARAK GİTTİĞİM ASKERDEN ŞARKICI HAYKO OLARAK DÖNDÜM..."

ARA SICAK!

2010'lu yıllarda müzik dünyasında ***Hayko*** *denildi mi akla bir tek* ***Hayko Cepkin*** *geliyordu... Oysa müzik tarihimizin ilk* ***Hayko****'su,* ***Hayko Tataryan*** *idi... Yani soyadını kullanmadan uzun yıllar plak, sahne ve taverna dünyasına hizmet eden* ***"Tavernalar Kralı" Hayko****... İşte o Hayko'nun nasıl kral olduğunu anlatan 1982 tarihli röportajım:*

Gecede 20 lira yevmiye ile başlayan şarkıcılık serüvenine bir gün **Tavernalar Kralı** olarak devam edeceğini aklının köşesinden bile geçirmiyormuş **Hayko**. Aynı gazinoda 9 yıl süreyle çalışıp erişilmez bir rekor kıran sanatçı, tek amacının son nefesine kadar müzik yapmak olduğunu söylüyor...

Basketbol tutkusu, büyük futbolcu olma hayalleri, tezgâhtarlıktan aldığı 75 lira haftalık, hepsi asker ocağına kadar sürdü... Nereden bilirdi **Hayko**, vatani görevini yerine getirirken, asker ocağından şarkıcı olarak çıkacağını... 1967 yılında, gecede 20 lira yevmiye ile ses sanatçılığına başladığı zaman **"Tavernalar Kralı"** olacağını aklının ucundan bile geçirmiyordu Hayko...

Önceleri, gecede 3-4 gazinoda koştururken, sonra yalnızca tavernalarda çalışmaya başlayan **Hayko**'nun son durağı **Kireçburnu**'ndaki **Gülistan** oldu...

15 yıldır hayatını müzikten kazanan **Hayko**, bu yıllar içinde yalnızca **İstanbulluların** karşısına çıktı.

Hayko'nun 16 yıllık müzik yaşamının değerlendirilmesini birlikte yaptık.

"Müzikal yolculuğun ilk günlerini anlatır mısınız?"

"Askerde başladı... Vatani görevim için gittiğim Karadeniz Ereğlisi'nden şarkıcı Hayko olarak döndüm... Askere giderken meslek hanesine 'Futbolcu. Basketbol da oynar' diye yazdırmıştım. Aslında tezgâhtardım. Bir gün aramızda eğlenirken, yüzbaşı duymuş sesimi. 'Gel bizim subay gazinosunda da söyle' dedi.

Nasıl söylerdim. 'Yok, yüzbaşım ben bu işi yapamam' dedim. 'Geleceksin' dedi. Askerlikte emir, demiri keser. İlk çıktığım gün, gözlerim kapalı şarkı söyledim. Gözlerimi nasıl açayım ki? Subaylarımı karşımda görünce tir tir titriyordum.

Subaylar, subay eşleri arasında birdenbire meşhur oldum. Derken ünüm tüm bölgeye yayıldı. Kurduğum orkestra ve iki arkadaşımla birlikte Demir Çelik İşletmelerinin salonlarında da konser vermeye başladık.

Hele bir 'Gardiyan' şarkısını söylüyordum ki inanın subaylar da ağlıyorlardı. Bana özel mahkûm elbiseleri, sahne dekoru için demir parmaklıklar yaptırılmıştı sırf bu şarkı için. Ufak ufak şöhret olmaya başlamıştım orada da...

Hoşuma gidiyordu tanınmak, sevilmek. Güzel şeydi şöhret ama her şey askerlikle birlikte bitecekti. Ben yine 300 lira aylıkla tezgâhımın başına dönecek, hafta sonları futbolumu oynayacaktım..."

"İstanbul'da neler oldu?"

"Beni İstanbul'da kim tanırdı... Yine tezgâhımın başına dönmüştüm. Yıl 1967 idi. O sırada Metin Bükey'le Yurdaer Doğulu 'Dingo'nun Ahırı' diye bir yer açmışlardı. Kim söylemişse onlara sesimin güzel olduğunu söylemiş işte... 'Gel sana gecede 20 lira veririz' dediler... Bir hesap ettim, 300 lira aylık

alıyordum, 375 liraya çıkmıştı... Günde 20 liradan ise ayda 600 lira ederdi. Çok iyi paraydı. 'Oldu' dedim...

Hatta orada Berkant'la birlikte söylüyorduk. Ben ki Berkant'tan bir resim alabilmek için günlerce mücadele vermiştim. İşin havası da cabasıydı yani... Bazen gecede 20 lira alarak, bazen haftada 50 lira alarak bu işi sürdürüyordum. Nişanlıydım, evlenecektim. İyi para geçiyordu elime. Sonra Gaskonyalılar çağırdı. Bizim 20 lira oldu gecede 50 lira.

Ve derken Belvü girdi devreye... Ve bizim bir gecelik yevmiye de 75 liraya çıktı... Gecede birkaç işe gidiyordum. Gündüz tezgâhtarlık yapıyordum. Bir araba, bir de kat alınca bırakacaktım hepsini... Ama Belvü'de 'Kadınlar Matinesi' diye bir olay vardı... Orada oynuyordum, zıplıyordum, şarkı söylüyordum... O matinelerde meşhur olmaya başladım... Bu iş kat, araba meselesinden çıktı, tutku halini aldı...

Ben artık resimler bastırmaya, imzalar dağıtmaya başladım. Ve ilk plağım olan 'Suda Suda'yı Ermenice olarak okudum... Daha sonra 'Yalan Yalan' diye Türkçesini yaptım.

O sırada Saksonyalılar'dan teklif geldi... Gecede 150 lira alıyordum. Çok iyi paraydı. Gazinolar trafiği de karışmıştı ama ben Saksonyalılar'da da çıkmaya başladım. O sıralarda programı ben kapatıyordum Saksonyalılar'da. Meğer ben o zaman assolistmişim de haberim yokmuş...

Sonra Zeki Çetin başladı Saksonyalılar'a... Ve biz Zeki Çetin'le birlikte orayı dört yıl götürdük Alt kadro hep değişiyordu ama biz ikimiz hiç değişmedik..."

"Ya tavernalar?"

"Yavaş yavaş tavernacılığa da başlamıştım o sıralarda... Halk beni orada daha çok tuttu. 1973'te Alabalık'a başladım. O karışık trafik bitmişti artık. Yalnızca Alabalık'ta sahneye çıkıyordum. Orada çalışırken halk bana 'Tavernalar Kralı' ünva-

nını verdi... Tam 9 yıl Alabalık'ta çalıştım. Bir yılda 364 gün sahnedeydim. Bir tek 10 Kasım'larda çıkmıyordum sahneye... Hatta 'Hayko'nun yeri demeye başlamışlardı Alabalık'a...

Yıllarca Alabalık'ta götürdüm bu işi. Sonra Gülistan'a geçtim. Burası sahip değiştirdi. Yeniden restore edildi. Şimdi ısınma sürecindeyim; Gülistan benim son durağım oldu. Artık arabam da var katım da... Tek amacım iyi müzik yapmak ve Gülistan'da programımı tek başıma sürdürmek..."

"Son bir sorumuz olacak: Bu işin sırrı ne sizce?"

"Çok basit. Halkın istediğini vermek. Halk ne istiyorsa onu söylemek. 'Tavernalar Kralı' ünvanını boşuna vermediler bana...

-22 Kasım 1982-

HAYKO'YA YAŞAM BOYU MESLEK ONUR ÖDÜLÜ:

Hayko, müzik hayatının 46. yılında **magazinci.com**'un düzenlediği **12. Yılın En İyileri** ödül töreninde **Yaşam Boyu Meslek Onur Ödülü** ile taçlandırıldı. **Ermeni** asıllı **Türk** vatandaşı **Hayko (Hayko Tataryan)** ile **Uluslararası Dostluk ve Barış Ödülü**'nü alan **Azerbaycan Milletvekili Genire Paşayeva** gecede birlikte dostluk mesajları verdi. Paşayeva, "Biz savaşı gördük, barışın ne kadar değerli olduğunu biliyoruz. Siz de değerini bilin" dedi. **Hayko, "Türk vatandaşı olmaktan her zaman gurur duydum"** sözleriyle büyük alkış aldı.

-16 Nisan 2013-

Fikret Kızılok, Orhan Gencebay'ın bestesini çaldığı iddiaları üzerine cevap verdi:

"SEVDA ÇİÇEĞİ, BEKTAŞİ NEFESİ OLUP 13. YÜZYIL'DAN KALMA BİR ESERDİR..."

Fikret Kızılok, "Sevda Çiçeği" adlı şarkısının, bestesini **Orhan Gencebay**'ın **"Tanrı'ya Feryat"** adlı şarkısından aldığı yolundaki iddiaların yoğunlaşması üzerine ortaya çıktı ve ilk kez HEY'in sorularını yanıtladı.

"Bu bestenizi ne zaman yaptınız?"

"1978'de... O günlerde Abdülbaki Gökpınarlı bana altı tane Bektaşi nefesi teslim etmişti. Orijinal baskılarıyla hâlâ bende mevcuttur. İşte bunlardan ikisi de 'Sevda Çiçeği' ile 'Serserinim' idi. Sovyetler Birliği'nde yayınlanan bir kitabın 'Türk Müziği' bölümünde Baksı'ların, yani müzikle hasta tedavi eden kopuz icracılarının müzikleri yer almaktadır. Gölpınarlı, bunların Bektaşi nefesi haline dönüştüklerini tahmin ederek müzikal yapısını merak etmiş ve incelemem için bana vermişti."

"Sözünü ettiğiniz bu orijinal baskıları nasıl çözdünüz?"

"Kalamışlı Udi Nuri Bey'e gittim. O çözdü ve yeniden nota kâğıdına döktü. Müziğin yapısı tam bir Bektaşi nefesi olmayıp, Baksı Müziği ile bağlantı kurulabilir. Bu bir formdur ve bu form üzerine çeşitli besteler yapılabilir. Makam olarak Nikriz'e girer. 'Ariza' diye tanımlanan bazı ek notalar alır. Bunlar, çok sesliliğe çevrilirken büyük engeller çıkar. Bunları erittiğimizde karşımıza 'Sevda Çiçeği' çıktı. Ve 'Sevda Çiçeği'nin ara nağmesi ney ve sazlarla bir Bektaşi ara nağmesi şeklinde plağımda icra edilmiştir."

"Orhan Gencebay'ın 'Tanrı'ya Feryat' adlı eserini ne zaman dinlediniz?"

"Orhan Bey'inkini dinlemedim ama 1982'de Cengiz Coşkuner'in plağından enstrümantal olarak dinlemiştim..."

"Pekiyi şarkıyı dinleyince neler hissettiniz?"

"Cengiz Coşkuner, 'Türk-Yunan Şarkıları'nı bestelediğim sıralarda tanıştığım ve bana buzukisi ile yardım eden bir müzisyen arkadaşım. İcra ettiği parça, benim yapıtıma oldukça yakın olarak seyrediyordu. Ancak orijinal nota ile pek ilişkili değil."

"Olay böylesine ilginç bir hale dönüştüğüne göre Orhan Gencebay'a neler söylemek istersiniz?"

"Sayın Gencebay, kulaklıklarını taksın, gözünü kapatsın ve parçayı en ince nüanslarına kadar dinlesin. Hakkımı verecektir. O da, ben de 20 yıldır yapıtlarımızla bestecilikte özgün bir yer edindik. Birbirimize ihtiyacımız yok. Ben çağdaş olma yolundayım. O ise Arabesk formların peşinde.

'Sevda Çiçeği' ve 'Serserinim' yeni uzunçalarımın özenle seçilmiş iki tasavvuf örneğidir. Çağdaş bir yorumla tarafımdan bestelenmiş, sözleri yazılmış ve icra edilmiştir. Bunların altında Kızılok imzası vardır ve müziğimi bilenler bunu derhal anlayacaklardır.

'Sevda Çiçeği' bir anlamda Batı ile 13. yüzyıl Anadolu'sunu uzlaştırmıştır. Ayrıca parçanın sözleri, müziğin özü ile hece ve anlam bütünlüğüne kavuşmuştur. Duygu sömürüsünden çok Şamanlıktan Müslümanlığa geçişte Bektaşi nefeslerine yataklık eden Dehrilerin dünya görüşünü simgeler. Tasavvuf Müziği'mizin seçkin bir formu olan 'Sevda Çiçeği'ne kimse dil uzatamaz."

"Pekiyi Orhan Gencebay böyle bir besteyi nasıl yapmış olabilir?"

"Böyle bir form Sayın Gencebay'ın kulaklarında yerleşmiş, bir dizi olarak kalmış ve o da benzer bir beste yapmış olabilir. Her ikimiz de bir bestenin nasıl oluştuğunu biliriz. Oysa 'Sevda Çiçeği' 13. yüzyıldan kalma bir dizi. Ben ona 'Bu parçayı

kopya etmişsin' demiyorum. Yorumlaması en doğal hakkıdır. Ancak, bu besteyi hâlâ ondan aldığımı iddia ediyorsa 'ayıp ediyor' derim."

-6 Aralık 1982-

Fikret Kızılok Söylüyor: Sevda Çiçeği

Sessiz sedasız açardın gecelerde
Kimse bilemez göremez kuytularda
Sonsuz ve dipsiz sevdalarda,
duygularda
Sakin, kimsesiz ve sahipsiz
uykularımda
Şimdi artık seni koklar yalnızlığım
Seni arar, seni sorar sevda çiçeğim

Fikret Kızılok'u 55 yaşında kaybettik

BU KALP SENİ UNUTUR MU?

Fikret Kızılok; 22 Eylül 2001'de bir süredir tedavi gördüğü **Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi**'nde 55 yaşında hayata gözlerini yumdu. Kızılok, 7 Temmuz 2001'de **Bodrum**'da kalp krizi geçirerek İstanbul'a getirilmiş ve **Alman Hastanesi**'nde kalp pili değiştirilmişti. Sanatçı bir hafta önce de böbrek ve kalp yetmezliği nedeniyle hastaneye kaldırılmıştı.

Başbakan Bülent Ecevit: "Değerli besteci ve yorumcu Fikret Kızılok'un zamansız aramızdan ayrılışından üzüntü duydum. Kızılok, birbirinden güzel besteleri ve eşsiz yorumculuğu ile her dönem büyük beğeni toplamış ve müzik tarihimizin öncü sanatçılarından olmuştur."

Cem Karaca: "Fikret Kızılok hastaneden çıktıktan sonra aradım. Geçmiş olsun dileklerimi ilettikten sonra onu aramayan dostlarına kırgın olduğunu anladım. 'Barış nasıl öldükten sonra kıymeti anlaşıldı, biz de öyle olacağız. Şu kilolarından kurtul. Çabucak kilo ver denize dönelim' dedim. Yazık ki kaybettik onu."

Cahit Berkay: "Ülkemiz ve müzik dünyası için büyük kayıp. Ama bir sürü insan bu genç yaşta ölen insanın müzik dünyası için büyük kayıp olduğunun farkında değil. Barış Manço gibi görüyorum. Fikret, sıradan müzik yapan insan değildi. İşinde çok titizdi. Ama medya temcit pilavı gibi devamlı aynı insanları göstererek 'Bu ülkenin sanatçıları bunlardır' diye lanse ederek, çok yanlış bir tavır içinde... Canım Fikretim, zavallı Fikretim... Başımız sağ olsun."

Sezen Cumhur Önal: "Yaprak dökümü müzikte devam ediyor. Ertan Anapa, Tanju Okan, Barış Manço, Yıldırım Gürses ve şimdi de Fikret Kızılok. Bu acı senfoni 60'lı yıllarda Türkiye'de müzik yapan insanlardan oluşuyor. O, bir saz şairiydi. Müziğinin mısralarında Âşık Veysel okulunun sedası vardı. Anadolu efsanesini müziğe taşımış bir sanatçıydı. Yeri müzikte zor dolar."

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 45'LİKLER

1. **YETER Kİ** (FİKRET KIZILOK)
2. **Nartanem** (Kayahan)
3. **Hele Hele** (Coşkun Demir)
4. **Aşk Merdiveni** (Nil Burak)
5. **Vatan Borcu** (Ersen & Dadaşlar)

TÜRK MÜZİĞİ 45'LİKLER

1. **SENSİZ DENİZİN TADI MI OLUR** (YELİZ)
2. **Eşom** (Mahmut Tuncer)
3. **Bir Sevgili Bulmuştum** (Gökhan Güney)
4. **Sebebimsin** (İpek Pınar)
5. **Askerin Türküsü** (İzzet Altınmeşe)
6. **A Bre Sülüman Ağa** (Arif Şentürk)
7. **Cinayet** (Gökhan Güney)
8. **Düştüm Çıkmazlara** (İzzet Altınmeşe)
9. **Yalan** (İpek Pınar)
10. **Sen de Yanarsın** (Bülent Sabah)
11. **Pınar Başı Pıtırak** (Burhan Çaçan)
12. **Tello** (Filiz Özten)
13. **Söyleyin Yıldızlar** (Selçuk Tekay)
14. **Niye Dönmez Giden Sevgililer** (Zerrin Özer)
15. **Dadey** (Rüya Çağla)

Ajda Pekkan ilk kez bu kadar dobra dobra konuştu:

"METİN AKPINAR'LA AŞK MI? BUNLAR ÇOK ÇOK UCUZ HABERLER..."

Ajda Pekkan, bugünlerde belki de yaşamının en hareketli günlerini geçiriyor... Büyük koşturmaca, tam anlamıyla hengame denilebilecek yoğun bir çalışma temposu, **Ajda Pekkan**'ı o denli yoruyormuş ki, bu arada gönül defterlerindeki boşluğu bir türlü dolduramıyormuş...

Ajda Pekkan ile yaptığımız bu röportaj sırasında **"Süperstar"** ile nasıl konuşulacağını yavaş yavaş öğreniyoruz... Her şeyden önce sorular özenle seçilmeli, özel yaşamına pek girilmemeli ve onun vereceği çok kısa yanıtlar için de sabrı elden bırakmamalı...

Konuşmamız sonucunda, ister istemez şunu düşündük: Ajda Pekkan, eğer sanatçı değil de politikacı olsaydı, en az bugünkü mesleği kadar başarılı olurdu...

İşte Ajda Pekkan ile konuşmamızın tam metni...

"Bundan sonraki plak çalışmalarımızda izleyeceğiniz politika ne olacaktır?"

"Ne mi olacak? Elbette ki her zamanki Süperstar politikası olacaktır... Yani beni halk nasıl kabul ettiyse o tür müziği yapacağım..."

"Arabesk ve Türk Müziği artık bitti mi diyorsunuz?"

"Öyle demiyorum... Yani çok iyi besteler bulursam okuyabilirim, sözünü ettiğiniz türleri ancak."

"Peki, bundan sonraki plaklarınızı hangi şirkete yapacaksınız?"

"Ahmet'in şirketi ya da Mehmet'in şirketi; bu neyi değiştirir ki... Ama içtenlikle söyleyeyim, şu anda yeni yapacağım LP'nin firması gerçekten belli değil... Kendi adıma da yapabilirim...

"Bu yakınlarda sahne çalışması var mı?"

"Bugün için gazinoya kesinlikle hayır... Ama yarın ne olur onu bilemem. Çünkü bugünden yarının hesabını yapmadım hayatım boyunca. Eğer böyle bir teklif gelirse o günün şartlarına göre düşünüp karar veririm."

"Şu günlerde yurtdışına gitmeyi düşünüyor musunuz?"

"Elbette... Fakat bu seferki çok kısa olacak. 3 Aralık'ta Londra'ya gidip 5 Aralık'ta da Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'nın bir konserine katılacağım...

"Şu anda yurtdışında bir firma veya kuruluş ile iş bağlantınız var mı?"

"Türkiye'ye gelmeden önce İngiltere'de Lion Hard adlı bir plak firması ile mukavele imzaladım... Ama bugüne kadar hiç haber çıkmadı onlardan...

"Biraz da özel yaşamınıza geçelim... 'Boş' dediğiniz gönül defteriniz hâlâ dolmadı mı?"

"Ne yazık ki dolmadı... Bu gidişle ve bu çalışma temposuyla kolay kolay da dolacağa benzemiyor."

"Metin Akpınar ile düzenlediğiniz bazı basın toplantılarında çıkan söylentilerin doğruluk derecesi acaba neydi?"

"Bunlar ucuz, hem de çok ucuz haberler... Metin Bey ile aramızda son derece kuvvetli bir saygı bağı var. Yalnız onunla değil, bu bağ tüm arkadaşlarım için geçerli..."

"Bir TV programında evlenmek ve çocuk sahibi olmak istediğinizi belirttiniz. O günden bu yana bu istekleriniz doğrultusunda bir gelişme oldu mu?"

"Kesinlikle olmadı... Bazı insanlar konuşur ama dediklerini yapamazlar... İşte ben de bu sınıfa giriyorum galiba. Aslında bu işin gerçekleşmesi için ne zaman ne mekân uygun değil. Zaten böyle bir şey olursa herhalde çok ani olacaktır..."

"Türk Müziği okumak veya assolist olarak sahneye çıkmak gibi bir düşünceniz var mı? Çıkanlar için ne düşünüyorsunuz?"

"Benim kesinlikle böyle bir düşüncem yok. Onların durumu ise beni hiç mi hiç ilgilendirmiyor... Ben uçurtma uçurtmak istiyorsam uçururum, bu hiç kimseyi ilgilendirmez... Bu sorunuzun yanıtını kısaca 'Yorum yok' diye yazabilirsiniz..."

"Yeni bir müzikale hazırlandığınız söyleniyor.. Bu konuda bilgi verebilir misiniz?"

"Aslında buna müzikal denilemez. Çünkü içinde teatral unsurlar bulunmayacak. Buna kısaca Olimpia konserleri gibi olacak diyebiliriz. Provalarımız şubat ayında, konser ise mart ayında başlayacak..."

"'Affetmem Seni' adlı parçanızın TRT'de yasaklandığını biliyorsunuz. Acaba gerekçe ne olabilir?"

"Bu sorunuza tek bir kelime ile yanıt vermek istiyorum: İnanın umurumda bile değil..."

Sanatçıya son olarak sorduğumuz soru TV reklam filmleriyle ilgili:

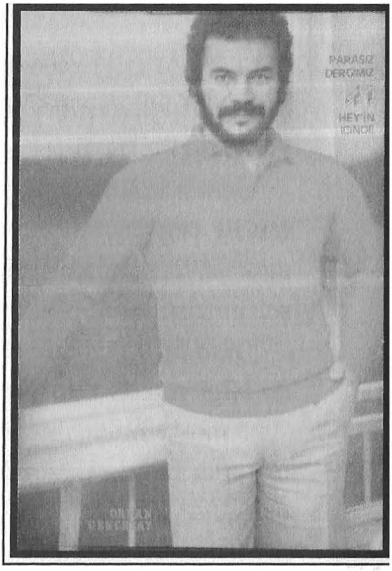
"'Alo' reklamı sizin için acaba bir başlangıç mı, yoksa son mu olacak? Yani bundan sonra herhangi bir reklam filmi için kamera karşısına geçer misiniz?"

"Bu bir iş teklifi mi yoksa? Şu anda düşünmüyorum ama böyle bir teklif geldiği zaman elbette düşünebilirim..."

-6 Aralık 1982-

Orhan Gencebay "sesi olmadığı için sahneye çıkamıyor" diyenlere yanıt verdi:

"6 SAAT SAZ ÇALIP 4 SAAT ŞARKI SÖYLERİM..."

Boğaz'ın kıpırtılı, lacivert sularına dalgın bakışlar gönderen bir adam. Boşlukta parıldayan dizeleri arar gibi, sularda dalgalanan nağmeleri yakalar gibi, düşünceli sıvazlıyor sakalını. Kuşkulu fakat sakin. Acılı fakat mutlu. Yeriyle bilincini, sözüyle hoşgörüsünü dile getiren bir yorgun adam bu. Ardında açılan kapıyla irkiliyor. Dönüp bakıp rahatlıyor. Her zamanki mütevazı tavrıyla yaklaşıyor. Tokalaşmalar, hal hatır sormalar izliyor onu.

Gelen çaylarla birlikte, koyulaşan sohbet de, derinliklere doğru yol alıyor. Soruyoruz tüm cesaretimizle:

"Yıllardan beri sahneye çıkacağınız yolunda haberler çıktı. Yazın ortalarında bir gazetede, İzmir Fuarı'nda sahneye çıkacağınız yolunda bir haber yer aldı. Sahne konusunda son kararınız nedir? Çıkma ya da çıkmama nedenleriniz neler olabilir?"

"Fuar öncesi sahneye çıkacağım yolunda gazetelerde yer alan haberlerin nereden kaynaklandığını bilemiyorum. Böyle bir düşüncem kesinlikle olmadı. Ama bu değil ki, sahneye çıkmayı hiç düşünmedim. Elbette zaman zaman sahneye çıkmaya niyetlendim. Şu ana kadar çıkmadım. Bundan sonra ne olur bilmem.

Önceki yıl, bir ara çıkmaya niyetlendim. Sonra bir nedenden ötürü vazgeçtim. Yine de sahneye çıkarın ya da çıkmam

diye kesin bir şey söyleyemem. Ama şunu belirtmek isterim ki, gazino sahnesi çıkmayı istediğim en son yerdir. Daha doğrusu gazino sahnesine istemeye istemeye çıkarım.

Bir açık hava konseri versem ne olur? Onu da bilemem. Geçtiğimiz aylarda bir hesap yaptık. Masraf, gelecek hasılatın üzerinde oluyor. Ne zaman sahneye çıkacağım yolunda haberler yayılsa, yurdun her köşesinden mektup yağar. Halk genellikle çıkmamı isteyen bir tutum içinde. Şu anda kurulu bir düzenim var.

Olmasaydı şimdiye kadar çoktan çıkmıştım. Şu anda, bu koşullarda, bir kazanmayı sahneden 10 kazanmaya yeğ tutarım. Sonra sahnenin dertleri çoktur. Ben o dertlerle boğuşamam. En sevdiğim şey müziktir. Sahne benim müzik çalışmalarımı engeller. Bir saatlik program, koca günümü götürür. Müzik adamı olmayı tercih ederim..."

"Sahneye çıkmama nedenlerinizi, biraz da sesinizin olmamasına yoranlar var. Hatta ne zaman sahneye çıkacağınız söz konusu olsa, play-back ile söyleyeceğiniz yolunda dedikodular çıkıyor. Bu konuda siz ne diyorsunuz?"

"Müzikle uzaktan yakından ilgisi olmayan kişiler, sahnelerde boy gösteriyorlar. Hatta bunların bazıları assolistlik makamına bile kurulmuş. Bunlar sahneye çıkar da, müziğe yıllarını veren Orhan Gencebay nasıl çıkamaz, anlamıyorum.

Biz iki gün, iki gece saz çalıp söylemiş, meşk etmiş kişileriz. Bir keresinde tek başıma 6 saat saz çaldım ve 3.5 saat söyledim. Kaldı ki, sahnede bir saat program yapmak iş değil. Altı ayda assolist olup binlerce lirayı ceplerine indirenleri görüyoruz. Beni yakın çevrem çok iyi tanır. Stüdyodakiker canlı tanığımdır. Kaç saat prova yaptığım, kaç saat band doldurduğum ortadadır."

"Şu sıralar sakal bıraktınız ve bir film çeviriyorsunuz. Sakalla bu filmin bir bağlantısı var mı? Çevirdiğiniz film nasıl bir yapım olacak?"

"'Bir Teselli Ver'den bu yana tam 18 filmde oynadım. Kanımca içlerinde en önemlisi bu olacak. Çünkü takdir ettiğim bir yönetmenle çalıştım. Halit Refiğ'in çektiği film değişik bir 'Leyla ile Mecnun' uyarlaması oldu. Gülşen Bubikoğlu ile oynuyoruz. Tarihe mal olmuş bir kişiyi ilk kez canlandırdım. Filmde 5 şarkı söylüyorum. Konunun akışına göre yer alıyor..."

"Değişik bir konuya değinmekte yarar var. Yıllardan beri Sevim Emre ile nikâhsız bir beraberlik sürdürmektesiniz. Bu beraberliğin temelinde neler yatmaktadır?"

"Nikâh benim için önemli bir olay değildir. Biz zaten onunla evliyiz. Sadece aramızda mukavele yok. Bizim beraberliğimizin temelinde sevgi, aşk, birbirimizden memnun olma, aradığımızı bulma gibi unsurlar yatmaktadır. Nikâhlanmamaya karar verdik. Dürüstlük, mukavele ile değil gönülden verilen söz ile anlam kazanır. Ayrıca şunu da söyleyeyim. Dedelerimiz, ninelerimiz mukavele ile mi birlikteydiler? Elbette hayır. Gönül beraberliği olsun, yeter de artar bile..."

"Eski eşiniz ve oğlunuzun annesi Azize Gencebay'ın yeniden sahneye çıkmasını nasıl karşıladınız?"

"Azize Hanım, her şeyden önce benim eski eşimdir ve çocuğumun annesidir. Birincisi bu açıdan kendisine saygı duyarım. İkincisi, fevkalade iyi olmasını dilerim ve gönülden isterim. Sahneye çıkmasına gelince; o benim karışacağım bir konu değil. Bu konuda kesin kararı o verecektir..."

Evet, gözleri dalgın bakan adamla tekrar el sıkıştık. Bu bir ayrılış tokalaşmasıydı. Gökyüzünde kızıllıklar artmış, Boğaz'ın kirli suları üzerine bir duman çökmüştü. Karanlık bir kâbus

gibi yaklaşıyordu. Güz gecelerinin gizemli havasıydı bu. Daha önce geldiğimiz kapıdan çıkarken yorgun adama bir kez daha baktım. O, yine denize dalmış, buğulu gözlerle karanlıkları gözlüyordu...

Gündüz Tuna

-20 Aralık 1982-

ARA SICAK!

Orhan Gencebay'dan 31 yıl sonra gelen itiraf:

"ŞARKI SÖYLERKEN UTANIRIM... ELİMDE DEĞİL..."

Milliyet Gazetesi *pazar ekinin* ***"Sofrada Başbaşa"*** *köşesine konuk olan* ***Orhan Gencebay****, aynı masayı paylaştığı meslektaşı* ***Hande Yener****'e ilginç bir itirafta bulundu...*

Hande Yener: *"Sahneye çıkmadan nasıl dayanıyorsunuz?"*

Orhan Gencebay: *"Sazı elimize aldığımızda saatlerce çalıp söyleriz. Stüdyoya girdiğimizde çalışmalarımız 6-7 saat sürüyor. Aslında ben biraz utangacım. Şarkı söylerken utanırım. Bu benim elimde değil. Çocukluğumdan beri gelen bir şey. İlkokul 5'inci sınıfta müsamere vardı. Öğretmenim 'Senden sazını çalmanı bekliyoruz' demişti. 'Tabii' dedim; 'Ben sazımla her şeyi çalarım'. 'Bir de türkü söylemeni istiyoruz' dedi. Durdum, 'Onu yapamam ki' dedim, 'Utanırım' dedim. 'Ama yok biz istiyoruz' dedi, 'Öğretmenim yok ben yapamam', başım da yerde. 'Niye öyle söyledin?', 'Ben utanırım' dedim. Baktım ısrar ediyor 'Yapacaksın' diye. 'Sıfır veririm' diyor, 'Verin efendim' dedim. Sıfır verdi!"*

-31 Mart 2013-

LİSTELERDE O HAFTA

YASAL KASETLER

1. **ZAMAN ZAMAN** (FİKRET KIZILOK)
2. **Disco Fasıl 6** (Yonca Stüdyo Orkestrası)
3. **Çaresizim** (Gökhan Güney)
4. **Düştüm Çıkmazlara** (İzzet Altınmeşe)
5. **Mum Işığında** (Ahmet Selçuk İlkan)
6. **Çakır Keyif** (Oktay Arman)
7. **Deh Deyin Kızlar** (Burhan Çaçan)
8. **Ağla Gitar** (Yurdaer Doğulu)
9. **Benden Sana** (Erkin Koray)
10. **Sabredemedim** (Vahdet Vural)
11. **Hasan Mutlucan** (Hasan Mutlucan)
12. **Tosino** (Yılmaz Gülhan)
13. **Hüdaverdi Bey** (Nurtaç Düzgit)
14. **Gırgır Sekseniki** (Hurşid Yenigün)
15. **Firuze** (Sezen Aksu)

1983'ü karşılamaya hazır mısınız? İşte yılbaşı rehberiniz...

EN İYİSİ PTT (=PİJAMA + TERLİK + TELEVİZYON)

Herkes 1982'yi uğurlayıp, 1983'ü karşılayacağımız yılbaşı gecesine hazırlanıyor. Gazinolar, oteller, sanatçılar, televizyon, radyo ve halk. Yılbaşı gecesini güzel biraz da hesaplı geçirmek için yapılan programlar son şeklini aldı. Halkımız, yılbaşını büyük bir olasılıkla evinde, televizyonları karşısında geçirecek. Çünkü en ucuz eğlence beyazcam... Televizyonun bu yılki yılbaşı mesajını **Türkan Şoray** okuyacak.

31 Aralık'ı **1 Ocak**'a bağlayan gece doyasıya eğlenmek, yeni yılı neşe içinde karşılamak için programlar yapmaktayız şu sıralar. İşte bu konuda yardımcı olma amacını güden derginiz **HEY** sizler için bir rehber hazırladı. Bu rehberde kentimizin büyük gazino ve otellerinin yılbaşı programlarını bulabileceksiniz. Gazino ve otel kadrolarında yer alan sanatçıların yanı sıra fiyatlar konusunda da aydınlatıcı bilgiler var bu rehberde.

Gazinodaki meblağları büyük bulanlar olacaktır elbette. Bu nedenle **TRT Televizyonu** da zengin bir program hazırladı. Birçok sanatçıyı getirecek ekranlara. Türk Müziği, Türk Halk Müziği ve Halk Müziği sanatçılarının yanı sıra birçok komedyen de parodi ve skeçleriyle katılacaktır televizyonun yılbaşı programına. "Yok; ben ille de dışarıda eğleneceğim" diyorsanız, buyurun size İstanbul'un belli başlı eğlence mekânları... Kadroları ve fiyatları ile...

Baküs: Nesrin Topkapı, Rıza Silahlıpoda. Fiyat: 7.500 lira.

Caddebostan Maksim: Samime Sanay, Nil Burak, Huri Sapan, Uğur Böcekleri, Mustafa Sağyaşar. Fiyat: 4000 lira.

Çakıl: Hülya Koçyiğit, Müjde Ar, Müjdat Gezen- Perran Kutman, Gülistan Okan, İbrahim Tatlıses, Ali Rıza Gündoğdu, Mine Koldaş, Pınar Hanze, Özgü Anıl. Fiyat: 4.500-12.500 lira.

Doğanay: Akın Uğurlu, Hasanaki, Nisan Bener, Tülay Karaca, Serpil Örümcer, Sulukule Ekibi, Mustafa Şimşek, Çikita, Zeynep Zorlu, Nilgün Balkanlı. Fiyat: 7.500 lira.

Etap İstanbul Oteli: Nil Burak Şov, Suna Yıldızoğlu, Çetin Alp, Erdoğan Soyalp, Piyanist Şantör: Yılmaz Karabit. Fiyat: Sınırsız içki 12.500 lira.

Etap Marmara Oteli: Ajda Pekkan, Coşkun Sabah. Fiyat: 20.000 lira.

Hilton Oteli: Beş Yıl Önce On Yıl Sonra, Aysun Ercan ve Kemanları, Avrupalı İllüzyonist, Grup Altı Aslar Orkestrası. Fiyat: Roof: 10.000 lira, Balo Salonu: 8.000 lira

Kapri: Vahdet Vural. Fiyat: 10.000- 7.500 lira.

Sheraton Oteli: Ayten Alpman, Neco, Siyah Beyaz Anılar, Dans Müziği: Şevket Uğurluel, İstanbul Set Orkestrası Bülent ve Arkadaşları. Fiyatlar: Mangal: 10.500 lira, Balo Salonu: 9.500 lira, Disko: 2.000- 4.000 lira.

Suadiye Oteli: Arar Tangör, Tamer Kafadar Orkestrası, Aysel Mutlu, Gürkan, Derya Naz, Ateş Böceği Ercan, Serpil Örümcer. Fiyat: 7.500 lira.

Tarabya Oteli: Yaşar Özel, Nur Yoldaş, Tülin Tan, Nokta ile Virgül, Oryantal Gül Deniz, Çetin İnöntepe Orkestrası. Fiyatlar: Roof: 10.000 lira, Gece Kulübü: 11.000 lira.

-27 Aralık 1982-

Ümit Besen, istediği kadar "Hamile sevgilim yok" desin

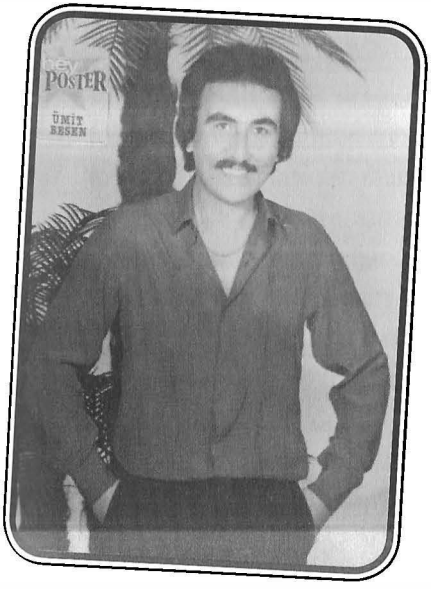
YASAK AŞK, MEYVESİNİ VERMEK ÜZERE!

Öylesine bir "ortaya karışık" durum var ki anlayabilene aşk olsun! **Ümit Besen**'in medeni durumu hakkında bugüne kadar aklınıza ne geliyorsa ardı ardına sıralandı.

"Evlendi, evliliğini gizledi", "Boşandı", "Yeniden evlendi", "Gönlünü hamile bir kadına kaptırdı", "Eşinden boşandı, hamile sevgilisiyle imam nikâhı kıydı", "Yok yok onunla evlendi..."

Ve ne gariptir, bu söylenenlerin hepsi de zaman içinde doğruluğunu kanıtlamaya başladı. O istediği kadar 27 Eylül 1982 tarihli HEY'in 42. sayısında boşanmadım desin, "Hamile sevgilim yok" gibi sözler etsin. Aynı sayımızda **Ümit Besen** ile hamile sevgilisi **Emel Özçelik**'in birlikte fotoğraflarını yayınlıyorduk.

Şimdi de **Ümit Besen**'in yalanını ortaya çıkarıyoruz: **"Ümit Besen resmen ve hukuken Türk Medeni Kanunları'na göre boşandı..."** Ve davaları da **Ümit Besen**'in **"Boşanmadım"**, **Emine Besen**'in de **"Ümit'in beni boşayacağı haberine güler geçerim"** şeklinde açıklamalarından yaklaşık 3 ay önce gerçekleşmişti. Elimizdeki mahkeme ilamında tarih olarak 9 Temmuz 1982 düşmüştü karar üzerine...

İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan davada davacı olarak **Emine Besen**, davalı olarak da **Ümit Besen** adı geçiyordu. Emine Besen'in avukatlığını **İlhan Gündüz**, Ümit Besen'inkini ise **Ferruh Saygı-**

ner yapıyordu. Emine Besen tarafından açılan davada gerekçe olarak da **"Şiddetli geçimsizlik"** gösteriyordu.

Mahkemede hâkim ayrıca Ümit Besen'e 1 yıllık evlenme yasağı koyuyordu... Boşanmıştı boşanmasına ama acaba **Ümit Besen** bu olayı neden saklama gereği duymuştu?

Şimdi geçmişi bir kenara bırakarak gelelim Ümit Besen'in bugününe. Daha doğrusu hamile sevgilisi **Emel Özçelik** ile olan durumuna. Sürekli okurlarımız anımsayacaklardır. Besen ile Özçelik'in ilişkisinin ilk kanıt ve fotoğrafları HEY Dergisi'nde yer almıştı. Birlikte ilk fotoğraflarını yayınladığımızda Emel Özçelik 3 aylık hamile idi.

9 ay 10 gün dolduğuna göre Özçelik'in belki bugün, belki yarın Ümit Besen ile yaşadığı yasak aşkın meyvesini vermesi gerekmektedir. Siz bu satırları okuduğunuzda belki de yasak aşk meyvesini vermiş olacaktır.

Hem de nerede biliyor musunuz? Ümit Besen'in doğum yeri olan Adana'da... Bakalım, şimdi Ümit Besen, evlenmesini, boşanmasını, bir başkasıyla ilişkiye girmesini ve bu ilişkiye girdiği kişiden çocuk beklediğini kamuoyundan sakladığı gibi yasak aşkının meyvesini de saklama gereği duyacak mı? Bekleyecek ve göreceğiz.

-10 Ocak 1983-

"Ümit Besen, boşandığı eşiyle görüşüyor" diye...

SEVGİLİSİ, BİR HAFTALIK KIZIYLA EVİ TERK ETTİ

Haftalık dergilerin birtakım cilveleri vardır. Nasıl mı? Örneğin: Bir haber yakalarız. Fakat sonucu belli değildir. Fotoğraflar çekilir, haberi oluşturan cümleler daktilonun tuşlarından kâğıda dökülür, haber sayfası teknik sekreterlerce çizilir, pikajı, montajı yapılır, kalıpları çekilir ve baskı makinesi dönmeye başlar.

İşte o anda gelen bir haber tüm zevkimizi kaçırır. Hele ki gelen bu haber, bir başka derginin kapağında çıkmışsa ve bizim sonucunu beklediğimiz olayın hazırlıklarımızı sürdürürken sonuçlandığını açıklarsa o zaman beynimizden aşağı kaynar sular dökülür.

Bu anlattığımız olayı geçen hafta yaşadık. Dergimizde **"Ümit Besen'in yasak aşkı meyvesini vermek üzere"** diye bir haber iletmiştik sizlere. Dergimiz basıldıktan sonra çıkan bir magazin gazetesinde ise **Ümit Besen**'in **Adana**'da doğan çocuğu ile fotoğraflarını gördüğümüzde bu yukarda anlattığımız olayı yaşadık. O saatlerde dergimizin basımı çoktan tamamlanmıştı bile.

Hiç olmazsa bu haftaki dergimizde sizlere **Ümit Besen**'in **Emel Özçelik** adlı sevgilisinden dünyaya gelen bebeğinin fotoğraflarını yayınlamayı düşündük. Bu arada Besen, Adana'daki çalışmalarını tamamlamış, İstanbul'a dönmüştü.

Sanatçıyı çalıştığı gazinonun kulisinde ziyaret ettik. Ama o ne? Besen'in suratından düşen bin parçaydı sanki. Bir şeyler sezinlemiştik. Hemen **Ümit Besen**'e çocuğu ve sevgilisi ile fotoğraflarını çekmek istediğimizi söyledik. Suratı daha bir asıldı. Besen'in ve **"İmkânsız çünkü Emel, çocukla birlikte Adana'ya döndü"** dedi.

"Yoksa kavga edip ayrıldınız mı?" diye sorduğumuzda da Besen gözleri buğulanmış bir biçimde yalnızca "evet" diyebildi. Ve ardından da **"Evet ayrıldık. Neden ise yalnızca onun kıskançlığıydı. Benim eski eşim Emine Besen ile görüşmemi hiçbir zaman çekemiyordu. Ben de ona 'Eğer istemiyorsan pılını pırtını toplar, annenin evine dönersin' dedim ve o da eşyalarını topladığı gibi Adana'ya gitti"** diye konuştu Ümit Besen.

Haber içinde başka bir haber yakalamıştık. Ancak anlattığına göre Ümit Besen'in sevgilisi Emel Özçelik'ten ayrılmasının nedeni sanatçının eski eşi Emine Besen'le görüşmesiydi. O halde Besen bunu inkâr etmediğine göre, geçen haftaki sayımızda resmen ayrıldıklarını kanıtladığımız **Emine Besen** ile ilişkisi sürüyordu.

Bu kez Ümit Besen'e Emine Besen ile görüşüp görüşmediğini sorduk ve sanatçıdan şu yanıtı aldık:

"Ne demiş şarkı: 'Alışmak sevmekten daha zor geliyor' Ne de olsa o benim ilk göz ağrım. Ayrıldıktan sonra bana 'Meşhur olunca ilk işi karısını terk etmek oldu' demeye başladılar. Bu gibi sözler çok ağrıma gitti ve düşündüğüm zaman söylenenlere de hak vermeye başladım ve eski karımla ilişkimiz tekrar başladı. 'Şimdi benim için sevgili yok, eski eşim ve çocuğum var."

Ve Ümit Besen şimdi gerek sahnede gerek özel yaşamında en çok hangi şarkıyı söylüyor biliyor musunuz? "Dalgalandım da duruldum."

-17 Ocak 1983-

İlhan İrem ayrıldığı sevgilisi Vera'ya döndü:

KÖR AGOP'TA RAKI İÇERKEN GÖRÜLDÜLER

HEY'i telefonla arayan esrarengiz bir ses, geçen hafta ayrıldıklarını açıklayan İlhan İrem'le eski nişanlısı Vera'nın Kumkapı'daki meyhanelerden birinde başbaşa rakı içtiklerini söylüyordu... Tuttuk Kumkapı'nın yolunu...

Ekranlarda **"Söz Savunmanın"** adlı bir dizi vardı. Hani şu Avukat Petroçelli'nin jüri üyelerinden yana dönüp **"Sizlere şimdi bir masal anlatacağım..."** diye noktaladığı dizi... İşte öylesine bir hafta yaşadık geçen hafta. Kulaklarımıza inanamadık. Onun için biz de **Avukat Petroçelli** gibi **"Sizlere şimdi bir masal anlatacağız..."** diye başlamak istiyoruz...

Yeni yılın 8. günü idi... Yani 8 Ocak 1983 Cumartesi... Saat 18.00 sıralarıydı. Telefonumuz çaldı... Arayan adını vermeyen esrarengiz ses aynen şöyle diyordu:

"Hemen Kumkapı'daki Kör Agop'un meyhanesine bir muhabirinizi gönderirseniz, İlhan İrem'i ayrıldığını söylediği nişanlısı Vera ile başbaşa rakı içerken çekebilirsiniz..."

Teşekkür ettik ve kapattık! İşin ilginç yanı bu olaydan bir gün önce piyasaya çıkan bir magazin gazetesinde **İlhan İrem**'in yıllar önceki aşkı **Güllü Aybar**'a döndüğü, onunla evlenebilmek için can attığı yazılıydı... Hangisi doğruydu? Kafamız karma karışık olmuştu! **İlhan İrem, Vera** ile ayrıldıklarını açıkladıklarında, haber bir başka magazin gazetesinde de şöyle yorumlanmıştı:

"İlhan İrem, ayrılma konusunda üçüncü bir kişinin olmadığını söylüyor ama gönlünü voleybolcu bir genç kıza kaptırdığı için Vera'dan ayrıldı..."

Haydaaa...

Bu olayladan sonra HEY'in "Mektuplarınız" köşesine yazan **Üsküdarlı N.Ö.** adlı bir okurumuz da bir başka gerçeği şöyle dile getiriyordu:

"İlhan İrem'i yakından tanırım. Sevgilisi olduğu iddia edilen voleybolcu genç kız, onun değil eski menajeri Hasan Epirden'in sevgilisidir..."

Güllü mü, Vera mı, voleybolcu genç kız mı?

Kumkapı'dan gelen "ihbar" üzerine muhabirimiz **Muzaffer Kantarcıoğlu**, makinasını kaptığı gibi yola düştü. Bize de onu beklemek düştü. Arkadaşımız döndüğünde yüzü asıktı ama "Anlatacaklarım var..." diyordu...

"Kör Agop'un mekânına hızla daldım. Masa masa dolaştım ama İlhan İrem'i göremedim... Şef garsonu yıllardır tanırım. Ona sordum! İlhan İrem'in sarışın bir genç kızla haftanın iki-üç günü gelip, saatlerce oturduklarını, bir sıkıntılarının olduğunu hemen anladığını söyledi. Kızı tarif etmesini istedim. Vera'ya tıpa tıp uyuyordu. Allah'tan yanımda nişan haberinin yer aldığı HEY'i götürmüşüm. Gösterdim. Vera'yı hemen tanıdı... Fotoğraf çekemedik ama hiç olmazsa haberi doğruladık...

Demek ki **İlhan İrem**, yuvaya, yani nişanlısı **Veronika Riji**'ye, dönmüştü. İlhan'ı ancak ertesi gün bulabildik. İstanbul Ses Kayıt Stüdyosu'nda altyapısı tamamlanan yeni LP'sinin son şarkılarını okumaya hazırlanıyordu:

"Sevgili İlhan, zamanın varsa Kumkapı'daki Kör Agop'un meyhanesine gidip iki tek atalım mı?"

Ses tonu hemen değişti ve sordu:

"Neden Kör Agop?"

"Hiç canım, aklımıza ilk orası geldi de..."

"Sizin dilinizin altında bir şeyler var..."

"O zaman dinle! Bizde yalan yok! Haftanın bazı günleri Vera ile Kör Agop'ta buluştuğunuz doğru mu?"

"Lütfen... Artık özel yaşantımın haber olmasını istemiyorum... Yakın arkadaşımsınız ama bu konuda benden tek bir kelime bile alamazsınız... Sanırım beni anlıyorsunuzdur...

İlhan İrem, "Konuşmam..." dedi. Ama **"Yalan"** da demedi... Canım, yazımızın başında da dedik ya, **"Şimdi sizlere bir masal anlatacağız"** diye... Varın bu masaldaki kıssadan hisseyi siz çıkartın artık!

-17 Ocak 1983-

İŞTE "YILIN MÜZİK OSKARLARI":

HEY'in her yıl geleneksel olarak düzenlediği "Yılın Müzik Oskarları" anketinden biri daha sonuçlandı. Okurlardan gelen binlerce oyun tasnifi bilgisayar tarafından yapıldı. Gönderilen her oy tek tek işlem gördükten sonra bilgisayar bu yılın şeref kürsüsüne çıkmaya hak kazanan sanatçı ve plakları şöyle saptadı:

Sezen Aksu (Yılın Kadın Sanatçısı)
Barış Manço (Yılın Erkek Sanatçısı)
Ümit Besen (Yılın Piyanisti)
Topkapı Orkestrası (Yılın Orkestrası)
5 Yıl Önce 10 Yıl Sonra (Yılın Topluluğu)
Timur Arda-Nisan Bener (Yılın Ümit Veren Şarkıcıları)
"Arkadaşım Eşek- Barış Manço- Kurtalan Ekspres" (Yılın LP'lerden Seçme Yerli Melodisi)
5 Yıl Önce 10 Yıl Sonra (Yılın LP'si).

Müslüm Gürses ile Muhterem Nur, ilk kez HEY'e açıkladılar:

"BİRBİRİMİZİ SEVİYORUZ... ÇÜNKÜ..."

1981'de başlayan büyük bir aşktı onlarınki. **Malatya**'da aile bahçesinde düzenlenen bir eğlencede **"Sahneye en son ben çıkacağım"** diye başlayan assolistlik kavgasının ardından başlayan... **Müslüm Gürses, "İsyankâr"** şarkısıyla patlamış, 25 yaşında bir delikanlı. **Muhterem Nur** ise 15 yaşında girdiği sinemada giderek dibe vuran 41 yaşında bir şantöz. Kavganın ardından organizatöre **"İşi bırakıyorum"** diyen **Muhterem Nur, "Gidersen mahvoluruz"** karşılığını alır. Bırakmak işine gelmez; çünkü para kazanmak zorundadır. Ama kendisinden özür dilenmeden olmaz! Ona **"Müslüm özür dilemez"** deseler de kafasına koymuştur: "Odasına gittim. Yatağın üstüne oturdum ama bir ayağım kapıda. Üstüme gelirse, kaçacağım. 'Akşam sizi kırdımsa özür dilerim' dedi. Koşa koşa merdivenlerden indim. Ertesi akşam, tavuklu bulgur pilavıyla onun kalbini çaldım."

Çok fazla içki içen, içtikçe "vahşileşen" bu genç şöhreti, düzene sokmaya kararlıdır Muhterem Hanım. Nitekim içkiyi de bıraktırır. Üç sene süren arkadaşlıklarına rağmen insanların bakış açısından rahatsız olan **Muhterem Nur**, evde oturdukları bir gün, **"Müslüm, evlenelim mi?"** diye sorduğunda, **"Neden olmasın!"** cevabını alır. **5 Mayıs 2013**'te 30. yaşına giren evliliğin temeli de o diyalogla atılır. Beykoz'da kıyılan nikâhta sadece beş kişi vardır.

Müslüm Gürses ile **Muhterem Nur** arasındaki aşkı sanırız artık Mısır'daki işitme engelli sultan bile duymuştur. Bugüne kadar magazin basınının sayfaları arasında sık sık yer aldı bu iki sanatçı. Sürekli yeni bir aşkın doğduğundan söz edildi. Ama kimse çıkıp da her iki sanatçıya şöyle bir soru sormadı:

"Sayın Muhterem Nur, Müslüm Gürses'in hangi yanlarını seviyorsunuz? Ya siz Sayın Müslüm Gürses, Muhterem Nur'un hangi yanlarını seviyorsunuz?"

HEY, geçtiğimiz hafta iki sanatçıya işte bu soruları sordu. Şimdi sanatçılardan aldığımız cevaplara geçelim:

"Sayın Muhterem Nur, Müslüm Gürses'in hangi yanlarını seviyorsunuz?"

"Birkaç kez evlenip ayrıldım. Ama böylesine bir mutluluğu ilk kez tadıyorum. Çok açık kalpli, çok dürüst. Tertemiz bir kalbi var. Müslüm, yıllar önce karşıma çıkmış olsaydı, yaşantımın çeşitli devrelerindeki o çalkantılar olmazdı. Hayatıma giren ilk ve son erkek olurdu.

Şu an kişisel sorunlarımız var. Onları çözümler çözümlemez nikâh masasına oturacağız. Gördüğüm tek kusuru, alkole biraz fazla düşkün olmasıydı. Ne var ki, el ele vererek onun da önüne geçtik. Böylece bir zamanlar 'içki' yüzünden aramızda çıkan ufak tefek tartışmalar da kendiliğinden ortadan kalkmış oldu.

Bir yıl öncesine kadar Müslüm Gürses'in yalnızca adını bilirdim. Şimdi canımdan çok seviyorum. Ses tonu, kıvırcık saçları, sinirlendiği zaman şahlanan gözleri, bana zaman zaman 'Hayatım' zaman zaman da 'Muhterem' demesi en sevdiğim yanları. En kızdığım huyu ise aşırı cömert oluşu..."

"Ya siz Sayın Müslüm Gürses, Muhterem Nur'un hangi yanlarını seviyorsunuz?"

"Hangisinden başlasam ki... Onu bir bütün olarak seviyorum önce. O benim canım, ciğerim, bir tanem, dünya güzelim. Ruhlarımız öylesine iyi anlaşıyor ki anlatamam. Gözlerini, burnunu, saçlarını da çok seviyorum. Haaaa, bir de inatçılığını çok seviyorum. Biliyor musunuz ona 'inatçı sevgilim' adını taktım..."

Muhterem Nur'a karşılık **Müslüm Gürses** ancak bu kadar konuştu. Ama objektiflerimize poz verirken birbirlerine öylesine içten sarılıyor, gözlerinin içine öylesine anlamlı bakıyorlardı ki, aşklarının büyüklüğünü anlamamak mümkün değildi.

-24 Ocak 1983-

Muhterem Nur, 30 yıl sonra bir kez daha konuştu:

"MÜSLÜM, BENİ ALMADAN NEREYE GİDİYORSUN..."

Müslüm Gürses, 3 Mart 2013 Pazar günü saat 10.30'da **İstanbul Şişli**'de yoğun bakımda tutulduğu özel hastanede yaşamını yitirdi. Kara haberi veren **Kardiyoloji Uzmanı Dr. Deniz Şener,** "Müslüm Baba'yı maalesef kaybettik. Ailesinin, dostlarının, tüm sevenlerinin, Türkiye'nin, hepimizin başı sağ olsun..." dedi.

Müslüm Gürses için 4 Mart 2013 Pazartesi günü **Cemal Reşit Rey** Konser Salonunda bir anma töreni düzenlendi. Gürses'in cenazesi öğle namazını müteakip Teşvikiye Camisi'nde kılınan cenaze namazının ardından Zincirlikuyu'daki aile mezarlığında toprağa verildi.

Muhterem Nur, acı haberi almadan önce ağır bir rüya görmüş. O rüyada eşi ölmüş: "Yalova Araba Vapuru İskelesi'nin meydanındaydım. Rahmetli annem, sol tarafımdaydı. Sağımda da vefat eden bir arkadaşım var. Annem, 'Müslüm geliyor' dedi. Uzaktan dört karanlık silüet geliyor. Sağında, solunda, başucunda ve ayakucunda. Önüme getirdiler ve tuttular. Ölmüş. Beyazlar içinde. Sadece ayakları açık. Sapsarı, mum gibi olmuş. Yüzünü öptüm, 'Müslüm beni almadan nereye gidiyorsun? Beni yalnız bıraktın' dedim ama nasıl ağlıyorum. Ben öyle söylerken eli oynadı. 'Götürmeyin onu. Canlı, o.' dedim. Ama o karaltılar, götürdü onu. Sabah 5 buçuk gibi silkelenerek uyandım. Rüyamda bembeyaz bir örtü içindeydi."

Müslüm Gürses'in kalbindeki stendin kontrolü sebebiyle gittikleri hastanede doktoru "Akciğerler çok kötü. Kalpte anadamar tıkalı. Bu mesuliyeti üzerime almam. Ameliyat da edemeyiz. İlaç vereceğim. Sonra kontrole gelin" demiş. O ilaçlara

20 gün devam etmiş Müslüm Gürses. Muhterem Nur, anzer balı ve polenlerle tedaviyi desteklemiş. Hastaneden döndükleri anda arabada sigarasını yakmış Müslüm Baba. Muhterem Hanım, "Öleceksin. İçme şunu!" demiş. Alacağı cevap, geç kalmış bir vedanın tescili: "Hayatım iki tane kaldı. Birini şimdi, diğerini evde içip bırakacağım." O son sigaradan sonra da ağzına koymamış. Tam 27 gün sonra, gece yatakta "Öf, öf" diyerek acı çekmiş Müslüm Gürses. Kan ter içinde kalmış. 8 tane fanila değiştirmiş. Ertesi gün yeniden gittikleri doktorları, Gürses'teki değişime hayret etmiş: "Ne yaptınız da bu kadar iyi oldu?" O iyileşme üstüne karar verilmiş: 15 Kasım'da ameliyat.

Hastaneye gidecekleri gün, eviyle vedalaşmış âdeta Müslüm Baba. Evin dört bir yanını dolaşıp çıkmak istememiş. "Ya Müslüm, aşağıda bekliyorlar, hadi güzelim" diyen eşine, "Öf ya sen de by pass gibi kadınsın" demiş. Hastane odasında doktora, "Bu ameliyat koltuk altından olacak değil mi?" diye sorduğunda, doktorun "Hayır, göğüs yarılacak. Açık ameliyat olacaksınız" sözleriyle, "Muhterem kalk. Öyle de öleceğim, böyle de öleceğim. Evimize gidelim" demesi bir olmuş. Kaçmaya hazırlandıkları sırada odaya giren doktoru, "Ameliyat olmazsanız, yüzde 92 ölüm tehlikesi var. Kalbiniz her an durabilir. Damar çok daralmış" demiş. Başta "Olsun" karşılığını verse de sonunda ikna olmuş. Ameliyathane girmeden son sözleri, eşine olmuş: "Cebimde saatim ve telefonum var, unutma..." Gidiş o gidiş... Muhterem Nur'un son sözleri:

"Eğer evde yanımda ölseydi, ikimiz birlikte ölecektik. Çünkü kalp kapakçıklarım çok rahatsız. Ameliyat ettirmeyi de düşünmüyorum. O rahatsızlıkla beraber yaşayacağım ki çabuk gitmek için! Bir an önce ona kavuşmak maksadıyla... Kasten

yapmadılar. Ölmemden korktular belki ama doktor nezaretinde beni onun yanına indirebilirlerdi. Kocamı orada öpecektim, onunla konuşacaktım. Ben onu duymayacaktım fakat o beni duyacaktı...

Fatih Vural
Türkiye Gazetesi
-11 Mart 2013-

Metin Milli'nin kazancı petrolden... Zevki ise notalardan

MÜZİK DÜNYAMIZIN DA BİR J.R.'I VAR...

Artık, müzik dünyamızın da bir **J.R.**'ı var. Ancak müzik dünyamızın **J.R.**'ı ile ekranın **J.R.**'ı arasındaki benzerlikler yalnızca 3 maddeden kaynaklanıyor:

1- Her ikisi de yaşantılarını petrol üzerine kurmuşlar.

2- Her ikisi de çok zengin.

3- Her ikisi de birtakım işleri zevkleri için yapıyorlar.

Gitarist-aranjör **Metin Alkanlı** tarafından yaratılan **Hafif Türk Sanat Müziği** türündeki **"Merhaba"** adını taşıyan ilk uzunçaları ile müzik dünyasına **"Merhaba"** diyen **Ankaralı Metin Milli'den** söz ediyoruz. Müziğimize bu uygulamayı ilk olarak getiren Metin Milli'yi sizlere tanıtmak istiyoruz:

"Kısaca özgeçmişinizden söz eder misiniz?"

"37 yaşındayım. Mardin'de dünyaya geldim. Sanatın her dalına karşı büyük bir ilgim ve merakım vardı. Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdiğim yıl Ankara'ya yerleştim. Akademiden sonra Hukuk Fakültesi'nden de mezun oldum. Başımdan iki evlilik geçti. İkinci eşimle 10 yıldır mutlu bir evlilik sürüyoruz. İlk evliliğimden 15 yaşında bir oğlum var. Kazancımı petrolden temin ediyorum.

"Soyadınızın bir özelliği var mı?"

"Mardinliyiz. Ailemiz orada 'Millizadeler' olarak tanınırmış. Çok derine inmeme rağmen 'Milli'nin nerden geldiğini bulamadım..."

"Kazancınızı petrolden temin ettiğinizi söylediniz. Açıklar mısınız?"

"14 yıldır sismik araştırmalar yapıyorum. Türkiye'de petrol arama hakkına sahip şirketlerle çalışıyorum. Bunların başlıcaları G.S.İ., Ici, Seiscom Delta ve Tubeline adlı kuruluşlar. Araştırmalarımızı karada ve denizde sürdürüyoruz.

1982'nin sonlarında Güneydoğu Anadolu'da tekniğin verdiği tüm olanakları kullanarak araştırmalarda bulunduk. Petrol açısından ülkemizin geleceğini çok parlak görüyorum..."

"Petrolden kazancınızı öğrenebilir miyiz?"

"Hemen her ay değişir ama ortalama olarak bir milyon lira diyebilirim..."

"Ya radyodan?"

"Orada kazanmıyorum, tam tersi harcıyorum. Program başına 800-1000 lira aldığımızı sanırım biliyorsunuzdur..."

"Böylesine iyi bir işiniz varken, radyoda stüdyodan stüdyoya koşuşturmaya neden gerek duyuyorsunuz?"

"Müzik benim için bir aşk. Bırakmam kesinlikle söz konusu değil..."

"Sanatın her dalına karşı merakınız olduğunu söylemiştiniz. Anlatır mısınız?"

"Müzikten sonra resim ve tiyatro geliyor. Bugüne kadar kendi yaptığım tablolarımdan oluşan 8 sergi açtım. 1963-68 yılları arasında da üniversite yıllarında özel bir topluluk kurarak, her yıl bir oyun sergiledim..."

"TRT Denetim Kurulu'ndan kaç eseriniz geçti?"

"İlk olarak albümdeki 10 şarkıdan ikisini yani 'Çiçekler Yasta' ile 'Benimledir'i göndermiştik. İkisi de geçti. Şimdi ötekileri de göndereceğiz

"Bir gazetede plağınızı yayınlayan Yankı Plak Şirketi'nin sahibi olduğunuz yazıldı. Doğru mu?"

"Kuyruklu yalan. Yankı Plak Şirketi bildiğim kadarıyla 10 yılı aşkın süredir müzik dünyasına hizmet ediyor. Bu şirketin sahibi olmam, söz konusu olamaz."

"Son bir soru: Sizi müzik yapısı olarak Yıldırım Gürses ile karşılaştıranlar var. Bu konuda ne söylüyorsunuz?"

"Çok yanlış bir kıyaslama yapıyorlar. Benim yaptığım Çok Sesli Türk Müziği, Yıldırım Bey'inki ise Çok Sazlı Türk Müziği. Gördüğünüz gibi arada değil dağlar, okyanuslar kadar fark var...

Necmiye Özkök
HEY Ankara Büro
-7 Şubat 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

YASAL KASETLER

1. **AĞLA GİTAR** (YURDAER DOĞULU)
2. **Sabredemedim** (Vahdet Vural)
3. **Deh Deyin Kızlar** (Burhan Çaçan)
4. **Bir Pazar Günü** (Coşkun Sabah)
5. **Düştüm Çıkmazlara** (İzzet Altınmeşe)
6. **Kristal Kadeh** (Yeliz)
7. **Mahşeri Yaşıyorum** (Bülent Ersoy)
8. **Gelin Ağıtı** (Kibariye)
9. **Sevene Sor** (Siyah İnci)
10. **Seni Sevdiğimi Unutma Sakın** (Selçuk Tekay)
11. **Çaresizim** (Gökhan Güney)
12. **Ekmek Su Gibi** (Devran Doğuş)
13. **Maksadın Nedir** (Cengiz Türksoy)
14. **Yaşamak Bu Değil** (İbrahim Tatlıses)
15. **Anadolu Pop** (Ersen & Dadaşlar)

Turgut Akyüz, gazinosunda bir cinayete kurban gitti:

BEYAZ KELEBEKLER'İN KOLU KANADI KIRILDI

Geçtiğimiz hafta magazin dünyası, heyecan verici bir haberle sarsıldı. Tanınmış organizatör, **Stardust Gece Kulübü**'nün sahibi, **Beyaz Kelebekler** topluluğunun eski davulcusu **Turgut Akyüz** bir cinayete kurban gitmişti.

Görgü tanıklarının ifadesine göre cinayeti, halen hapiste bulunan **Hasan Heybetli**'nin 22 yaşındaki kardeşi **Abbas Heybetli** işlemişti. Kalabalık bir grupla **Stardust**'a giden Heybetli, görünüşe göre bir hiç yüzünden elini kana bulamış ve sevilen bir işadamını, yengesi **Muazzez Abacı**'nın bir şarkısını bahane ederek öldürmüştü.

Polis raporuna göre olay şöyle cereyan etmişti: Olay **18 Şubat Cuma** gecesi **Stardust Gece Kulübü**'nde meydana geldi. Gazinoya 10 arkadaşıyla birlikte gelen **Abbas Heybetli**, **Gönül Yazar** sahnede **"Yasemen"** adlı şarkıyı söylerken, **"Bu yengemin şarkısıdır, ondan başka kimse söyleyemez"** diyerek hadise çıkardı.

Daha sonra şoföründen, otomobilindeki silahını getirmesini isteyen Heybetli, gazinodan çıkarken önce **Turgut Akyüz** ile konuştu ardından da üç el ateş ederek Akyüz'ü kasığından, dizinden ve ayak bileğinden vurdu.

Kanlar içinde yere yıkılan **Turgut Akyüz**, gazino personeli tarafından hastaneye kaldırılmak istendiyse de yolda can verdi.

Heybetli ve arkadaşları olaydan sonra gazinoyu koşarak terk ettiler ve Ford marka bir otomobile binerek olay yerinden uzaklaştılar. Heybetli ve arkadaşları daha sonra bu otomobile binerek izlerini kaybettirdiler.

Evet, olay polis raporunda böyle anlatılıyordu. Olayın hemen ertesinde yayınlanan gazeteler ise haberi şu başlıklarla veriyorlardı:

Milliyet: "Yasemen şarkısı gazinoyu kana buladı."

Hürriyet: "Yasemen şarkısından kan çıktı."

Günaydın: "Gazino mafyası, silaha sarıldı."

Tercüman: "Polis, şarkı yüzünden elini kana bulayan Heybetli'yi arıyor."

Bulvar: "Şarkıcının ölümü, şarkıdan oldu."

İşte, gazetelerin manşetleri de bunlardı. HEY Dergisi muhabirleri yaptıkları araştırmalar sonucu, sanat çevrelerinde başka şeylerin de konuşulduğuna tanık oldular. Çoğunluk iki noktada birleşiyordu:

1- İstanbul'un 5 büyük gazinocusu geçtiğimiz ay bir araya gelerek bir "Centilmenlik Anlaşması" imzaladılar. Turgut Akyüz, bu anlaşmayı bozduğu için bunlar başına gelmiş olabilir.

HEY'in Notu 1. Akyüz gerçekten bu anlaşmayı bozmuştu. Bu anlaşmaya göre Gönül Yazar ile Muzaffer Özpınar bu gazinocuların gazinolarında çalıştırılmayacaklardı. Ne var ki, her iki sanatçı da Stardust'un bir hafta kadar önce başlayan programında yer almışlardı.

Bir başka maddeye göre de gazeteye verilen ilan boyutları küçültülecek ve yalnızca ***Güneş*** Gazetesine verilecekti. Akyüz ilanları küçültmediği gibi ilanlarını eskiden olduğu gibi ***Hürriyet*** Gazetesine vermeye devam etti.

Bütün bunlara karşın bu varsayımdan hareket edenler "Gazino Mafyası" diye bir varlığın söz konusu olmadığını; olsa bile böylesine kanlı bir cinayete alet olmayacağını belirtiyorlardı.

2- Bu cinayet Turgut Akyüz'ün sevgilisi olduğu iddia edilen Seda Sayan adındaki genç assolist yüzünden işlenmiş olabilir.

HEY'in Notu 2: Seda Sayan'ın Turgut Akyüz'ün sevgilisi olduğu dilden dile dolaşıyordu. Sayan olayın gerçekleştiği gece de Stardust'a gitmiş ve Turgut Akyüz'ün her zamanki masasına oturarak programı izlemişti.

Söylentilere göre **Seda Sayan, Abbas Heybetli**'nin eski sevgilisi idi. Heybetli, Sayan'ı Akyüz'ün masasında görünce kıskanmış ve silahına sarılmıştı.

Nitekim, cinayetin hemen ertesi **Seda Sayan**, olayla ilgili ifade verdi. O günden sonra da ortalıktan kayboldu. Çalan telefonlara da cevap vermiyordu.

Aslında olayı, en iyi biçimde gören garsonlar anlatabilirdi. Stradust'ın garsonlarından biri olayı HEY'e şöyle anlattı:

"Olay gecesi, **Abbas Heybetli** 10 arkadaşıyla birlikte geldi. Ön masadan birine oturdular. Sonra **Gönül Yazar** çıktı ve her gece olduğu gibi ilk şarkısı olan 'Yasemen'e başladı. Heybetli'nin şef garsonu çağırdığını gördüm. Ona '**Bu yengemin şarkısıdır. Ondan başka kimse okuyamaz. Söyle şu adamlara şarkıyı kessinler**' demiş.

Şef, doğruca **Turgut Akyüz**'e giderek durumu anlattı. Bu arada da masada bulunan şişmanca bir bey, **Abbas Heybetli**'yi yatıştırmıştı. **Gönül Yazar** beşinci şarkısını söylerken kalktılar, masalarına bakan şefle el sıkıştılar.

Tam kapıdan çıkacakları anda Heybetli, şefe Turgut Bey'i görmek istediğini söyledi. Turgut Bey masasından kalkarak yanlarına geldi ve tuvaletlerin girişinde konuşmaya başladılar. Az sonra da arka arkaya üç el silah sesi duyduk. Patronumuz kanlar içinde yere serilmişti..."

Olayın en yakın tanıklarından biri de **Gönül Yazar** idi. Yazar gözyaşları içinde olayı şöyle anlattı:

"Şu anda öyle derin acılar içindeyim ki anlatamam. Ama şunu kesinlikle söyleyebilirim ki, bu olayın benim okuduğum şarkı üzerine meydana geldiğine ihtimal veremiyorum. Eğer durum böyle olsaydı Heybetli duruma hemen müdahale eder ve daha ben şarkıyı bitirmeden yapacağını yapardı. Oysa olay olduğunda ben altıncı şarkıma başlamıştım bile.

Programa başladığımda onların oturduğu masada bir hareketlenme gördüm. Az sonra da masanın kalktığını fark ettim. Tam altıncı şarkımın meyan kısmını söylüyordum ki tabancaların patladığını duydum. İlk önce bunu müşterilerin sesimi beğenip aşka gelmeleri ve havaya ateş etmeleri olarak yorumladım. Bir ara da sesleri mantar tabancasının sesine benzettim.

Arkama şöyle bir baktığımda tüm sazların sandalyelerini boşalttıklarını fark ettim. Bir tek Ercüment Batanay kalmıştı benimle birlikte sahnede. Az sonra Muzaffer Özpınar geldi ve 'Patronumuzu vurdular' deyip koluma girerek beni içeri sürükledi.

Daha sonradan öğrendiğime göre olayın tek görgü tanığı tuvaletlere bakan kadınmış. Ateş etme olayı olmadan önce birbirlerine çok ağır küfürler etmişler. Akyüz, bu arada sapsarı kesilmiş ve Abbas Heybetli silahını çekerek Turgut Akyüz'e bir el ateş etmiş. Ayağından yaralanan patronum hemen mutfağa doğru kaçmış ve ardından Heybetli de gelerek öldürücü kurşunları mutfağın giriş kapısında sıkmış. Dediğim gibi şu andaki acım çok büyük. Bence bu program Turgut Akyüz için bir dönüm noktasıydı..."

Turgut Akyüz'ün cenazesi Şişli Camii'nde kılınan öğle namazından sonra kaldırılırken başta eski sanatçı dostları ve ailesi olduğu halde arkada yüzlerce gözü yaşlı insan kalmıştı.

Olayın üzerinden beş gün geçtikten sonra günlük gazeteler bu kez de **Abbas Heybetli**'nin yakalandığını haber veriyorlardı okurlarına.

Yazılanlara göre önce olaylı masada oturan tüm şahısları tek tek yakalayan cinayet masası ekipleri, daha sonra da bir ihbar üzerine Fatih'teki bir evi kuşatmış ve Abbas Heybetli'yi olayda kullanıldığı sanılan tabancayla birlikte yakalamışlardı.

Abbas Heybetli, cinayet işlediğini kabul etti mi? Etti ise cinayeti neden işlediğini anlattı mı? Bütün bu soruların cevabı

dergimiz baskıya girdiği ana kadar verilmemişti. Olayla ilgili gelişmeleri gelecek hafta da sizlere vermeye devam edeceğiz.

Turgut Akyüz Kimdir?

1931 yılında İstanbul'un Fatih ilçesinde dünyaya geldi. Vefa Lisesi'nden mezun oldu. Lise öğrenimini tamamladıktan sonra bir süre tek başına şarkıcılık yaptı. Bir süre de menajer olarak çalıştı.

1964 yılında Kabataş Erkek Lisesi Folklor Grubu'nun elemanları ile tanıştı. Önceleri grubun sadece menajerliğini yapıyordu. İlk olarak topluluğun adını Beyaz Kelebekler olarak değiştirdi. Arkasından da davulcu olarak aralarına katıldı.

Yıllarca topluluktaki arkadaşlarına "Manevi ağabey"lik yapan Turgut Akyüz bir süre sonra Bebek Belediye Gazinosu'nun patronu Süleyman İslamoğlu'ndan teklif aldı. Kabul ederek söz konusu gazinoda "Müzik Direktörü" olarak çalışmaya başladı.

Son olarak da iki arkadaşıyla birlikte Stardust Gece Kulübü'nü açtı. Sonra iki arkadaşının ayrılmasıyla birlikte gece kulübünün tek sahibi olarak kaldı. Müzik dünyamıza, işlettiği kulüpte Kibariye, Oktay Yıldırım, Seda Sayan ve Türk Müziği Sanatçısı olarak da Sezen Aksu'yu kazandırdı. Eray Akyüz ile evli bulunan Turgut Akyüz'ün Hülya, Fahriye, Turgay, Cüneyt ve Işın adlarında 5 çocuğu vardı.

-28 Şubat 1983-

Onlar da 80'li yılların Hande Yener'leri, Demet Akalın'ları

GÜLİSTAN: "NAZAN'LA AHU DA KİM OLUYORMUŞ?"

Genç kadın, uzun siyah saçlarını gururla arkaya doğru attı ve gözlerinde hırs parıltıları, "Ben şarkıcıyım..." dedi. Bu kadın **Gülistan Okan**'dı... Okan, konuşmasına şöyle devam etti:

"Ben bugünlere bileğimin hakkıyla geldim. Sözüm, özellikle Ahu Tuğba ve Nazan Şoray'a... Onlar bugünlerde adlarından biraz olsun söz ettirebiliyorlarsa ya güzelliklerinden ya çıplak fotoğraflarından ya da yarattıkları sansasyonlardandır. Beni lütfen bu hanım sanatçılarımızla kıyaslamasınlar...

Ben şimdiye kadar hep yaptığım müzikle adımdan söz ettirmeye çalıştım. Ne mi yaptım bugüne kadar? Altı tane 45'lik plak, bir de LP olmak üzere tam yedi plak... Bu hanım sanatçılarımızdan hangisi bunu becerebildi acaba?"

Gülistan Okan, daha sonra sözü yeni yapacağı plağa getiriyor ve bu konudaki sorumuzu yanıtlıyor.

"Evet, yeni plağımın hazırlıkları içindeyim şu sıralarda. Bu plağım 'Maxi 45'lik' adı verilen türden olacak. Ve içinde 4 parça bulunacak. Şu anda plağın eser seçimleriyle uğraşmaktayım. Büyük bir olasılıkla eserlerden ikisi Selami Şahin'e, biri de Selmi Andak'a ait olacak, dördüncü parçayı ise henüz saptamış değilim. Bu plağımı hangi plak şirketi adına yapacağıma daha karar veremedim. Ama plağıma öyle bir ad koyacağım ki inanıyorum, müzik dünyasında olay yaratacaktır. Ne var ki, bu adı, çalınabilir kaygısıyla şu anda açıklamak istemiyorum..."

"Sahne çalışmalarınız konusunda bilgi verir misiniz?"

"Sahne çalışmalarına yaklaşık altı aydır aralıksız devam ediyorum. Bu çalışmalarımdan büyük bir bölümünü İstanbul dışında yaptım. Son olarak Bursa'da çalıştım. Son günlerde

de Ankara Başkent Gazinosu'nda başlayacağım. Hani nerede Ahu Tuğba ve Nazan Şoray?"

"Özel yaşamınız hakkında bilgi verir misiniz? Basında sık sık, sizin evleneceğiniz yazıyor ama kim olduğu belirtilmiyor."

"Neden evleneyim? Yakamı birtakım aşk ilişkilerinden daha yeni kurtardım. Aşk, özellikle evlilik, biz sanatçılar için büyük bir ayakbağıdır. Size şunu açıkça söyleyebilirim ki, bundan böyle, yaşayan hiçbir insan benim için müzik kadar önemli değildir ve olamaz da..."

Genç kadın rahatlamıştı. Çaydan bir yudum alırken, bu kez yüzüne düşen saçlarını hırsla değil, boşalmış insanların ifadesiyle arkaya doğru savuruyordu...

-28 Şubat 1983-

Seyyal Taner'in "Erol"u Orhan Gencebay'ı fena sinirlendirdi:

"MİNİBÜS FELSEFESİ BİTTİ KARDEŞİM..."

Seyyal Taner'in **"Erol"** adlı şarkısı **Orhan Gencebay**'ı öfkelendirdi. Söz konusu şarkının içinde geçen **"Kasette Orhan abisi söyledikçe ah... Efkar basar../ Bana kaderimin oyunu mu bu/ Aldı sevdiğimi verdi zulümu"** dizeleri üzerine konuşan Gencebay, "Birtakım çevreler minibüs felsefesinin bayatladığının hatta iflas ettiğinin hâlâ farkında değiller. Neden hâlâ bu konunun üzerine gidiyorlar anlamıyorum" dedi.

Geçtiğimiz haftalarda ilk kez HEY'in açıkladığı gibi Seyyal Taner'in "Naciye" adlı son aylardaki dillerden düşmeyen şarkısı Türkiye'de sahnelenecek ilk Rock-Opera'nın konusu olacaktı. Geçtiğimiz hafta konuyla ilgili bir gelişme daha oldu. **Başar Sabuncu**'nun yazıp yöneteceği Rock-Opera'nın konusu hemen hemen ortaya çıkmıştı.

Naciye ile Erol aynı mahallede doğmuş, büyümüş iki genç idi. Aradan yıllar geçti. Naciye'nin evleneceği genç askere gitti. Giderken de sevgilisini arkadaşı Erol'a emanet etti. Ne var ki gönül bu, ferman dinler mi... Naciye ile Erol arasındaki dostluk giderek aşka dönüştü. Erol, ne yapacağını şaşırmıştı.

İşte, **"Erol"** şarkısının sözleri, Erol'un içine düştüğü bu bunalımlı durum göz önüne alınarak yazıldı. Ne var ki Erol'un orta üçüncü sınıftan belgeli bir minibüs şoförü olması, arabasında sürekli **Orhan Gencebay**'ın kasetlerini dinlemesi, hatta hatta bir zamanlar dillerden düşmeyen **"Kaderimin Oyunu"** adlı şarkının ilk iki dizesinin, bu şarkıda bulunması Orhan Gencebay'ı çileden çıkarttı.

"Erol" şarkısı ile ilgili olarak **Orhan Gencebay** ile konuştuk:

"Leyla ile Mecnun" adlı son LP'niz, HEY Müzik Dünyası'nın "Yeni Çıkan Plaklar" köşesinde eleştirilirken, dergimizin görüşü şöyle yansıtılmıştı:

"Orhan Gencebay'ın yaptığı müziğe artık Arabesk diyemeyiz. Arabesk'ten de öte. Senfonik Türk Müziği yaratmış sanatçı. Gitgide genişleyen boyutlarda, yelpaze gibi açılıp kapanan bir müzik. Sözü ile, ezgisi ile sanat şaheseri bir albüm."

"Durum böyle iken, Seyyal Taner'in yeni şarkısında sizin bir eserinizi hâlâ 'Minibüs Müziği' olarak göstermesine ne diyorsunuz?"

"Sorarım size Türkiye'de kaç adet minibüs, dolmuş vardır, kaç adet kaset, plak satılmaktadır? Ben bunun araştırmasını yaptım ve kasetlerimizin satışının, ülkemizdeki minibüslerin sayısının kat kat üzerinde olduğunu gözlerimle gördüm.

'Minibüs Müziği', 'Dolmuş Müziği' diye bir kavram kabul etmiyorum. Bu felsefe artık bayatlamış, hatta iflas etmiştir. Ama birtakım çevreler -Seyyal Taner'i kastetmiyorum- hâlâ bu türü aşağılamak için ellerinden geleni yapıyorlar..."

"Seyyal Taner'i neden ayrı tuttunuz?"

"Seyyal Taner, beni sevdiğini saydığını sandığım bir sanatçı kardeşim. Benim sözüm onun dışındakilere. İnanın hem Arabesk'i aşağılayıp hem Arabesk'i tanıyamayacak pek çok kişi vardır. Yani ne dediğini bilmeyen kişiler."

"Ya siz, Seyyal Taner'in Naciye'sini dinlediniz mi?"

"Bir kez televizyonda dinlemiştim."

"Nasıl buldunuz?"

"Seyyal Taner de belli bir arayış içinde. Yanlış yapması son derece doğal. Ama doğrular, yanlış yapa yapa bulunur. Seyyal kardeşimiz de inanıyorum ki yanlış yapa yapa doğruyu bulacaktır. 'Naciye' nasıl ki, 'Asiye Nasıl Kurtulur?' oyununun, plağa yansımış şeklidir, giderek o da aşılacak ve daha yeni şeyler bulunacaktır...

"HEY'in plağınız hakkındaki görüşleri için ne diyorsunuz?"

"Çok teşekkür ederim. Özellikle müzik türüme verdiğiniz 'Senfonik Türk Müziği' takısı çok hoşuma gitti. Bundan sonra, benden söz ederken bu sözcüğü de kullanırsanız sevinirim..."

-7 Mart 1983-

SEYYAL TANER SÖYLÜYOR: "EROL"

Orta üçten belgeli Erol, bakma sağlam delikanlı/ Arkadaş uğruna canını verir, erkeklik icabı/ Çalışır tüm gün, Taksim, Sarıyer, Aksaray, Topkapı/ Kız gibi minibüsü, ah... Bir de kendinin olaydı.

Gazlar Allah'ına, onundur uzayıp giden yol/ Değmeyin keyfine, yolların kralıdır Erol/ Akşam semtte kahveye çıkar, pişti, okey, tavla oynar/ Kasette Orhan abisi söyledikçe ah... Efkar basar... (Bana kaderimin bir oyunu mu bu.../ Aldı sevdiğimi verdi zulümu...)

Örgü saçlı liseli düşer aklına, yüreği sızlar/ Sev dediği yüreği, kaderin oyunu bu ah... Seven ağlar/ Gazlar Allah'ına.../ Hasta Fenerlidir (En büyük Fener, başka büyük yok)/ Pazarları kruvaze ceketini çekip, maça gider/ Yendiyse Fener, pasaja takılır, rakı içer/ Neşesi mi, eh... İşte yatana kadar şöyle böyle sürer...

Coşkun Sabah'ın sütten dili yandı bir kere...

"ASSOLİSTLERE KOLTUK ÇIKMAK MI? ASLA"

Coşkun Sabah denildi mi akla önce sesi, ardından sazı, sonra da besteleri gelir. **"Tahta Masa", "Aşk Kitabı", "Bir Pazar Günü"** hit olan eserlerinden yalnızca birkaçıdır. Son yıllarda sanatçının "iş"leri arasına bir de müzikaller eklendi. Son olarak **Emel Sayın** ile **"Neşe-i Muhabbet"** müzikalinin başrolünde oynayan sanatçı ile konuşmamıza müzikallerle başladık:

"Şimdiye kadar kaç müzikalde sahneye çıktınız?"

"'Müzikal Kahkaha', 'Saz mı, Caz mı?' ve 'Neşe-i Muhabbet' ile birlikte bugüne kadar üç müzikal oldu. Ayrıca şunu söylemek isterim. Ben, Türkiye'de yapılan müzikallerde sahneye çıkan ilk Türk Müziği solistiyim."

"Bu müzikaller içinde en severek oynadığınız hangisiydi?"

"'Saz mı, Caz mı?' gerek müzikal yönüyle, gerekse oyuncu kadrosuyla, bana göre Türkiye'de yapılan en güzel müzikaldi."

"Müzikaller size ne kazandırdı, ne kaybettirdi?"

"Hiçbir şey kaybettirmedi, aksine birtakım şeyler kazandırdı. Bunlar sayesinde adımı çok geniş kitlelere duyurma olanağı buldum. Ayrıca taverna ve gazino sahnesinde yapamadığım şeyleri müzikal sahnesinde yapmayı başardım..."

"Bundan sonra müzikallere tamam mı, devam mı?"

"Elbette ki devam... Hatta şu günlerde, önümüzdeki yıl sahneye konulması düşünülen bir müzikal için teklif yapıldı ve ben de seve seve kabul ettim."

"Bu arada belli bir program düzeni olan içkili gazinolarda çalışmayı düşünmüyor musunuz?"

"Şu an kesinlikle hayır..."

"Neden?"

"Halk beni udi şarkıcı olarak kabul etti... En iyi müzikhollerde tavernalarda iş alma şansına sahibim. O halde neden bir assolistin altına girip ona 'iş yaptı' dedirteyim... Gazino olayını ancak bugünkü güncelliğimi kaybettiğim ya da bunu hissettiğim zaman düşünebilirim. Hatta son günlerde bu konuda üç büyük gazinodan iyi şartlarda teklif aldım ve bu nedenlerden dolayı geri çevirdim."

"Adınızı sahneden önce plaklarınızla duyurdunuz... Bugüne kadar kaç plak yaptınız?"

"Dört LP yaptım. Bunlardan ilkini Yavuz Plak, ikincisini de Oscar Plak hesabına çıkardım. Bu plaklar bana göre hiçbir iddia taşımayan arşiv plaklarıydı sadece... Plak olarak halka açılmam Balet Plakçılıktan çıkardığım 'Aşk Kitabı' ile oldu. Bu LP'im 12 bin gibi büyük bir satış grafiği çizdi. Daha sonra yine aynı şirkete 'Bir Pazar Günü' adlı LP'yi yaptım. Bu plağın satış durumu ise şu anda yedi bin civarında..."

"Yeni bir plak çalışmanız var mı?"

"Elbette var. Ancak bu plağımı Balet'ten başka bir firmaya yapmayı düşünüyorum. Çünkü eski firmamın beni suiistimal ettiği inancına vardım."

"O halde yeni yapacağınız plağı hangi şirket adına çıkarmayı düşünüyorsunuz?"

"Büyük bir olasılıkla eski şirketlerimden Oscar Plakçılık olacak. Bugünlerde Cengiz Coşkuner ile birlikte repertuvar çalışmalarına başladık. İnanıyorum ki bu plağım yeni bir 'Aşk Kitabı' ve yeni bir 'Bir Pazar Günü' olacaktır."

-14 Mart 1983-

Söz: Aysel Gürel, Müzik: Buğra Uğur, Seslendiren: Çetin Alp

EUROVISION'A "OPERA" İLE GİDİYORUZ!

Bir **Eurovision Şarkı Yarışması Türkiye** elemeleri daha bitti. Sözlerini **Aysel Gürel**'in yazdığı, **Buğra Uğur**'un bestelediği, **Çetin Alp**'in **Kısa Dalga Vokal Grubu** ile yorumladığı **"Opera"** adlı şarkı **23 Nisan 1983**'te **Almanya**'da yapılacak olan uluslararası yarışmada **Türkiye**'yi temsil etmeye hak kazandı... Ne var ki her Eurovision'da olduğu gibi ortalık yine karıştı...

Özdemir Erdoğan: "TRT ilkelerine göre birinci seçilen parça, Avrupa'da sonuncu olur. Bugüne kadar aldığımız en iyi derece olan 15.'liği bile çok ararız."

Timur Selçuk: "TRT maşallah bütün servislerinden jüriye birer kişi almış. Benim anlamadığım muhasebe servisinden niye biri yoktu? Süheyl Denizci dışında hepsi memur olduğuna göre..."

Doğan Şener (HEY Dergisi Genel Yayın Yönetmeni): "Aysel Gürel sözleri ustaca yazmış, fakat içindeki yabancı kelimeler, Türkçe kelimelerden fazla. Eurovision'da artık bu tür kelime oyunlarının modası geçti. Üstelik 'Uvertür, trio, düetto, korolar' dizesinde solistin ne dediği hiç anlaşılmıyor. Müzik çok sönük bir biçimde başladı. 'İşte opera, heyecan fırtınası/ Coşar ruhumda/ Duyarım sönmez o aşkı' dizelerinde zerre kadar heyecan ve coşku yok. Daha sonra açılan ve kâh klasik, kâh Caz motifleriyle renklenen Buğra Uğur'un bestesinde yükselen bölüm (crescendo) ve final çok güzel. Buğra Uğur'un aranjmanı modern. Finalde Kısa Dalga'nın vokali şaheser. Koreografi başarılı. Hatta en iyisi. Kostümlerin renk armonisi çok iyi görüntü verdi... Çetin Alp'in yorumu da mükemmel. Bütün bunlara bakarak 'Opera'nın iyi bir parça olduğuna hükmederiz. Ama 'Opera'nın 'Song contest' (şarkı yarışması), üstelik Hafif Müzik yarışması olan Eurovision'da işi ne?"

Çetin Alp: "Halkımız Arabesk'e ve çiftetelliye meraklıdır. 'Opera' kulakta kalıcı bir müzik değildir. Kabul ama bugüne kadar Eurovision'a katılan parçalar arasında en iyisidir. Tahmin ediyorum ki bugüne kadar giden şarkılar arasında en iyi dereceyi 'Opera' alacaktır..."

"Opera"nın yorumcusu Çetin Alp,
4 aylık suskunluğunu HEY'e bozdu:

"CEZAMI ÇEKMEYE HAZIRIM..."

Dişlerinin arasında bıçak tutarmış gibi konuştu: "Vatan hainlerine yapılan çağrıya benzer bir başlıktı: **Çetin Alp, ortaya çık!** Uluslararası bir müzik yarışmasında, bütün gücüm ve olanaklarımla, ülkemi temsile çalıştım. Suçum buydu. Tek ve en büyük suçluydum..."

1983 Eurovision Şarkı Yarışması'nda ülkemizi temsil eden **Çetin Alp**, dört ay süren bir suskunluktan sonra ilk kez HEY'e konuşuyor ve kendisine yöneltilen suçlamaları yanıtlıyordu:

"Yarışma sonuçlarının belli olduğu 23 Nisan 1983 tarihinden bu yana, birçok eleştiriye hedef olduğunuz halde, neden susmayı tercih ettiniz?"

"Öylesine büyük bir eleştiri kampanyasının boy hedefi olmuştum ki, ne söylersem söyleyeyim, gürültüye gidecekti kuşkusuz. Bu nedenle sustum ve eleştiri sağnağının dinmesini bekledim.

"Eurovision için ilk başvuru tarihinden, 'Opera'ın ülkemizi temsile hak kazanmasına kadar olan gelişmelerin genel bir değerlendirmesini yapar mısınız?"

"TRT, 1982 yılı Eylül ayından itibaren, Eurovision Şarkı Yarışması'na katılmak isteyen bestecilere çağrıda bulundu ve son teslim tarihinde 94 eser TRT Ön Seçici Kurulu'na teslim edildi. Ocak ayının ilk haftasında, TRT Ön Seçici Kurulu, 94 parçanın içinden sekizini finalde yarışmaya layık gördü. Bu parçalardan biri de 'Opera' idi..."

"Ön seçimde eserleri elenen sanatçılardan bazıları, haksızlığa uğradıklarını iddia ederek, seçici kurulu ve seçim yöntemini suçladılar. Bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz?"

"Seçici Kurul ve seçim yönteminin değerlendirilmesi, beni aşan bir sorun. Ancak seçim yöntemini suçlayan arkadaşlara sormak istediğim iki soru var: Güvenmediğiniz bir kurula ve karşı olduğunuz bir seçim yöntemine eserlerinizi neden teslim ettiniz? Kurula ve yönteme güvensizliğinizi belirtmek için, eserleriniz elenınceye kadar beklemeye neden gerek duydunuz?

Bu iki soruya verilecek yanıt, sanırım benim neden boy hedefi olduğumu da açıklayacaktır. Yarışmayı kaybedinceye kadar suskun kalıp, sonra ateşli bir eleştirmen olan arkadaşlar, bana şu atasözünü hatırlatıyorlar: Kimin karnı ağrır, o bağırır..."

"4 Mart 1983 tarihinde, 'Opera'nın ülkemizi temsile hak kazandığı ilan edildikten sonra, basında aleyhinize yazılanlar hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Bu sonuç, 16 yıllık müzik yaşamımın en büyük armağanı olmuştu benim için. O geceyi, dostlarımla birlikte eğlenerek kutladım. Ertesi sabah, hakkımda yazılanları okuduğumda, sevincim, büyük bir düş kırıklığına dönüştü. Birkaç örnek vereyim: 'Çetin Alp ağlayacağı yerde göbek attı', 'Böyle şarkıya, böyle göbek', 'Halk beğenmedi ama Çetin Alp sabaha kadar eğlendi'... Şimdi soruyorum: 1. olduğum için ne yapmam gerekirdi? 'Estağfurullah, ne haddimize' deyip, birinciliği, bazı yayın organlarının ülkemizi temsile layık gördüğü kişilere bırakmam mı? Yoksa, sabaha kadar, 'Ben hak etmedim diyerek' ağlamam mı? Hayır! Yapılması gereken, bütün olanaklarımı seferber ederek çalışmaktı. Ve ben, çalıştım..."

"Neler yaptınız?"

"Daha ilk elemeden itibaren, bestecim ve aranjörüm Buğra Uğur'la birlikte, enstrümanlardan koreografiye, kostümlerden, finansmana kadar, her şeyle, ayrı ayrı ilgilendik. Büyük

finale kadar tüm iş anlaşmalarımı iptal ettim. İzmir Efes, Ankara Marmara Oteli'nden aldığım teklifleri örneğin. Mersin Oteli ile 20 günlük kontratım olduğu halde, ancak 4 gün çalıştım."

"Size yöneltilen suçlamalardan biri de TRT'ye maliyetiniz. Bu konuda ne diyorsunuz?"

"TRT, bizim yalnız yol ve otel masraflarımızı karşılamıştır. Size şu kadarını söyleyeyim; kıyıda köşede biriktirdiğim bütün paranın tükenmesi dışında, Eurovision'un bana yüklediği borç, tam 4 milyon liradır."

"Münih'e hareket ederken moraliniz nasıldı?"

"Tek kelimeyle berbat. Hakkımda neler yazılmamıştı ki? Tenimin renginden, sevgilim Suna Yıldızoğlu'nun geçmişine; dişlerimin yapısından, çingeneye benzememe kadar... Hiç olmazsa bir kişinin, uluslararası bir yarışmada ülkemizi temsil edecek sanatçıya başarılar dilemesini bekledim. Bir başarı dileği bile 'Opera'ya çok görüldü."

"Münih'teki büyük finalde kendinizi ve sonucu nasıl değerlendiriyorsunuz?"

"Türkiye'den ayrılırken taşıdığım moral bozukluğuna rağmen, kendime 'Sen profesyonel bir sanatçısın ve burada ülkeni temsil edeceksin. Bu nedenle başarılı olmak zorundasın' telkininde bulundum. 500 milyon kişi ekranlardan beni seyrederken, şarkımı detone olmadan tamamladım. Bunun önemini şöyle belirtmek istiyorum: Bugüne kadar, ülkemizi temsilen Eurovision'a katılan beş sanatçıdan, Neco'nun dışında hepsi detone olmuştur. Geçmiş yıllarda yapılan yarışmaların bantları arşivimde bulunmaktadır. Aksini iddia edenler, diledikleri zaman izleyebilirler."

"İspanya ile birlikte hiç puan almadan sonunculuğu paylaşmamızı nasıl açıklıyorsunuz?"

"Eurovision'da önemli olan, ilk üç dereceye girebilmektir. 17 olmakla, 20. olmak arasında önemli bir fark yok kanımca. Yanşmaya Kıbrıs Rum Kesimi yerine Kıbrıs Türk Federe Devleti, İtalya yerine de Fas katılsaydı, 17 belki de 16. olabilirdim. Bu neyi değiştirirdi ki? Verdiğim bu örnekten, birinci olabilirdik fakat sonuncu olduk gibi bir sonuç çıkardığım sanılmasın. Son birkaç sırayı paylaşmada rastlantının ve sübjektif değerlendirmenin rolü büyük. Bütün demek istediğim bu..."

"Sonuncu olmamızla başlayıp, uzun süre devam eden tepkileri nasıl değerlendiriyorsunuz?"

"Sonuç, ulusal bir felaket, Çetin Alp de bu felaketin yaratıcısı haline getirilmiştir. Eurovision, Hafif Müzik türünde bir şarkı yarışmasıdır. Sanayileşmiş toplumlarla, her alanda rekabet şansımız ne kadarsa, bu yarışmada da şansımız o kadardır. Sporumuzdan sanayimize, ekonomimizden teknolojimize, bu ülkelerle aramızdaki farkı kapatmak, zamana bağlıdır. Bu olgu müziğimiz için de geçerli.

Çetin Alp'in felaket yaratıcısı olma meselesine gelince; Ben 'Opera'nın ne bestecisi, ne söz yazarıyım. Tüm sorumluluğum, parçayı yorumlamaktan ibarettir. Şimdi soruyorum: Şarkıyı okurken hata yaptım mı? Detone mi oldum? Şarkının müzikal yapısını, yorumumla değiştirdim mi? Benim sorumluluğum, bu soruların yanıtlarıyla sınırlıdır. Aradan dört ay geçtiği halde, ne yazık ki kimsenin sormayı akıl etmediği, bu soruların yanıtlarıyla..."

Uzunca bir suskunluğu, dişlerinin arasında bıçak tutarmış gibi konuşarak bozuyor Çetin Alp:

"Uluslararası bir yarışmada, bütün gücüm ve olanaklarımla ülkemi temsile çalıştım. Bütün suçum budur. Kararı ulusumuzun vicdanına bırakıyorum. Cezama razıyım..."

-22 Ağustos 1983-

Aysel Gürel'i de... Buğra Uğur'u da...
Çetin Alp'i de sonsuzluğa uğurladık

"OPERA"CILAR ARTIK ARAMIZDA DEĞİL...

Aysel GÜREL: 7 Şubat 2008'de 80 yaşına giren Aysel Gürel'e kızları Müjde ve Mehtap Ar kaldırıldığı hastanede parti düzenledi. Sezen Aksu partide doğum günü hediyesi olarak, sözlerini Aysel Gürel'in yazdığı "Eski Mahalle" adlı yeni şarkısını okumuştu. Aysel Gürel, tedavi gördüğü Metropolitan Florence Nightingale'de, 17 Şubat 2008'de karaciğer yetmezliği nedeniyle yaşama veda etti.

Buğra UĞUR: 30 Haziran 2012'de tatil ve iş için gittiği Kaş'ta tekneden suya atladığı anda geçirdiği kalp krizi sonucu 53 yaşında hayatını kaybetti. Ünlü müzisyenin Kaş'tan getirilen cenazesi, 2 Temmuz 2012'de Levent Camii'nde kılınan öğle namazının ardından Karacaahmet Mezarlığı'nda son yolculuğuna uğurlandı. Buğru Uğur, son olarak 20 Mayıs 2012'de Number One TV'de yayınlanan Michael Kuyucu'nun hazırladığı "Türkiye'nin Eurovision Serüveni" adlı belgesel için özel bir röportaj vermiş, "Opera" adlı bestesini piyanosuyla canlı olarak icra etmişti.

Eurovision ertesi,
bir Eurovision mağduru sessiz sedasız göçtü, gitti!

ÇETİN ALP, BUNU ASLA HAK ETMEMİŞTİ!

Eurovision'un **"milli mesele"** edildiği yıllardı! Değil 1. olmak ilk 10'a girmeye bile "başarı" gözüyle bakılıyordu. Kimler gitmemişti ki Eurovision'a!

Nilüfer, Ajda Pekkan, Modern Folk Üçlüsü & Ayşegül Aldinç, Neco, Mazhar-Fuat-Özkan, Seyyal Taner, Kayahan... 2003'e kadar en başarılı sonuçla dönen, beste **Şebnem Paker**'in yorumladığı **"Dinle"** ikinci olmuştu (1997).

Türkiye'nin en güçlü yorumcularından biri olan **Çetin Alp**'in tek suçu **"Opera"**'yı seslendirmek olmuştu. "Suç" (!) devamlı yorumcuda arandı. Besteci ve söz yazarı hiç akıllara bile gelmedi, getirilmedi! Ve **Çetin Alp, Eurovision** macerasından sonra hep kırıcı eleştirilere maruz kaldı.

2004'teki yarışmadan alnının akıyla çıkan TRT ve başındaki **Genel Müdür Şenol Demiröz** tek bir hata yapmıştı. Bu yarışmayı Türkiye'ye kazandıran eski **TRT Genel Müdürü Yücel Yener** ile **Çetin Alp** gibi bir Eurovision temsilcisini bu yılki yarışma için Abdi İpekçi Salonu'na davet etmemek! Son aylarda **Yenikapı Gar Gazinosu**'nda sahneye çıkmaya başlayan **Çetin Alp**, yine de kırılmamış, yarışmayı evinde televizyondan izlemişti.

2002 yılında anjiyo olan **Çetin Alp, 19 Mayıs 2004** gecesi evinde geçirdiği bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrıldı. **57** yaşında hayata veda eden ve evinde kızı tarafından bulunan sanatçı, 20 Mayıs 2004'te Şişli Camii'nde kılınan ikindi namazından sonra Zincirlikuyu Mezarlığı'nda toprağa verildi. Nur içinde yat sevgili **Çetin Alp**...

Orhan Gencebay yorumluyor:

"HER MECNUN'UN BİR LEYLA'SI VARDIR"

"Ölmek bir son değil bize/ Seven ölümsüzdür Leyla/ Dünya durdukça biz varız/ Sevdikçe Leyla..."

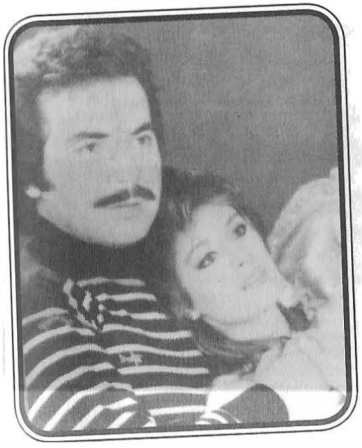
Ulusal müziğimizin neredeyse vazgeçilmez kadınlarından birisi **"Leyla"** Şimdiye kadar sayan çıkmamış ama hiç değilse yüzden fazla şarkımıza girdi. Son olarak da yukarıda okuduğunuz şarkı sözlerine... Öyle bir giriş ki, şimdi herkes bu şarkının bestelenmesine yol açan filmi konuşuyor.

Orhan Gencebay'ı tanımayanlar bilemezler. Genellikle sanılanın aksine plaklarındaki gibi "kendi kendine şarkı söyleyen" birisi değildir. **Sezen Aksu** onun için **"Evde çalışırken dinlediğim Gencebay plaklardakinden çok farklı. Heybetli bir eda ile okuyor bestelerini"** diyor.

Konuşurken de öyle. Sesinde değişik bir hava var. Ders verir gibi, tane tane konuşuyor. Bir konuyu çok derinlemesine bilen ama "fazla konuşuyor" damgasını yememek için "kısa" konuşan bir insan.

Gencebay'la son filmi "Leyla ile Mecnun" üzerine "az ve öz" bir söyleşi yaptık:

"'Leyla ile Mecnun' biliyorsunuz artık bir halk hikâyesi olmuş. Bugüne kadar yazılmış yüzlerce 'Leyla ile Mecnun' hikâyesi var. Tıpkı Yunus Emre'nin 16 mezarı olması gibi. Herkes kendisine göre bir 'Leyla ile Mecnun' öyküsü yazmış. Küçüklükten beri bu hikâyelerle büyüdük. Dolayısıyla ayrı bir çalışma yapmama gerek kalmadı."

"Bu konu gerek Türk Sineması'nda ve gerekse Arap, Hint, İran sinemalarında defalarca filme alındı. Bunlardan hiç izlediğiniz oldu mu?"

"Seyretmemiş olmam imkânsız. Dediğiniz gibi sayısını kimse bilmiyor bu filmlerin. Tam hatırlamıyorum ama eskiden seyretmiş gibi hatırlıyorum."

"Diğerlerini hatırlayamadığınıza göre, sizin filminizle, diğerleri arasında bir kıyaslama yapmanız mümkün olmayacak."

"Mutlaka farklı yönleri vardır. Birincisi biz bazı olayları değiştirdik. Özü koruduk ama ayrıntı kabilinden bazı olayları kendimize göre yeniden yazdık. Örneğin Mecnun son zamanlarda çöllerde yabani hayvanlarla arkadaşlık kuruyordu, biz bunu çıkardık. Bir de prodüksiyonda masraftan kaçınılmadı. Yalnızca bu bile filmin değişik olması için yeterli bence."

"Özü koruduk, dediniz. Nedir bu 'öz'?"

"Bunun özü, insan sevgisi. Tanrı sevgisi ile insan sevgisinin bir birleşimi, ikisinin birlikte ifadesi. Bu özü koruduk."

"Müzik için özel bir çalışma yapıldı mı? Sözleri yazarken, besteleri yazarken?"

"Dediğim gibi küçüklükten beri bu öykülerle büyüdük. Leyla'lar, Mecnun'lar içimizde yaşadı. Filmin müzikleri için ayrıca bir şey yapmaya gerek kalmadı. İçimdekiler döküldü notaya ve söze."

"Filmin başarısında şarkıların payı nedir?"

"Kesin bir şey söylemek mümkün değil. Bu toplu bir çalışma. Onun için her şeyin ayrı bir değeri, ayrı bir önemi var."

"Filmin yapımı sırasında sadece rol yapmak ve şarkı bestelemek yetti mi size?"

"Hayır... Senaryonun yazılma çalışmalarından, montajının yapılmasına, son anına kadar her aşamada bulundum. Her şeyle ilgilendim. Ancak ne yazık ki bu film, perdesi sararmış, projeksiyonu eskimiş salonlarda oynuyor. Seyirci bizim gördüklerimizi göremiyor. Tıpkı 8 kanallı stüdyoda doldurulmuş

bir plağı, otomobil teybinden dinlemek gibi. Bir sürü güzel ayrıntı kayboluyor."

"Sinema sanatı açısından bakınca, sizce filmin düzeyi nedir?"

"Bence hangi dalda olursa olsun başından sonuna kadar ciddi ele alınan, emek verilen, 'bizden' olan bir ürünün başarılı olmaması mümkün değil. Biz bunu gerçekleştirdik."

"Leyla ile Mecnun'un sevgisi gibilerine artık pek rastlanmıyor. Ne dersiniz?"

"Sevgi, yaşamın temelidir. Bunu hangi çağda yaşarsak yaşayalım inkâr edemeyiz. Biçim değişik olabilir, yöntemler farklı olabilir. Aslolan sevginin devamıdır. Bu öykünün, bugün bile birçok yörede yaşanmaya devam ettiğini, gelecekte de yaşanabileceğini düşünüyorum."

"Filmdeki şarkıların yer aldığı son plağınızda 'Leyla, Mecnun'suz olmaz' diyorsunuz. Gerçekten olamaz mı?"

"Gayet tabii olamaz. Leyla'sız bir Mecnun düşünemiyorum. İnsanlar sevdiklerince yaşarlar. Sevgiyle yaşarlar. Bu nedenle ölümsüz aşkların yaşandığını, her Mecnun'un bir Leyla'sı olduğunu söylüyorum."

"Size 'Mecnun' demek biraz zor. Peki Leyla'nız var mı?"

"Olmaz mı? Siz de biliyorsunuz herkes de biliyor bunu..."

-21 Mart 1983-

BİR FİLM

"LEYLA İLE MECNUN"

Yönetmen: Halit Refiğ
Film Öyküsü: Erdoğan Tünaş
Senaryo: Fuat Özlüer
Görüntü Yönetmeni: Çetin Gürtop
Oynayanlar: Orhan Gencebay, Gülşen Bubikoğlu, Yılmaz Köksal, Emel Tümer, Hüseyin Peyda, Hayati Hamzaoğlu, Turgut Özatay
Yapımcı: Türker İnanoğlu
(Erler Film- 1983)

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **SEVDA VE GURBET TÜRKÜLERİ 3** (SADIK GÜRBÜZ)
2. **Anadolu Pop** (Ersen & Dadaşlar)
3. **Nereden Nereye** (Harçal)
4. **Otel** (Sezer Bağcan)
5. **Süperstar 83** (Ajda Pekkan)

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **LEYLA İLE MECNUN** (ORHAN GENCEBAY)
2. **Hoş Sada** (Yıldırım Gürses)
3. **Merhaba** (Metin Milli)
4. **Ekmek, Su Gibi Aşkına İhtiyacım Var** (Devran Doğuş)
5. **Erkek Milleti** (Ayşe Mine)
6. **Bana Onu Anlatın** (Mine Koşan)
7. **Sayende** (Ayşe Tunalı)
8. **Ak Güvercin** (Bülent Ersoy)
9. **Maksadın Nedir** (Cengiz Türksoy)
10. **Anlatamadım** (Müslüm Gürses)
11. **Dadey** (Belkıs Akkale)
12. **Bir Seni, Bir Gülü Öptüm** (Yüksel Uzel)
13. **İsterdim Sevsen Beni** (Biricik)
14. **Sesi ve Uduyla** (Necdet Tokatlıoğlu)
15. **Seninle Başım Dertte** (Selami Şahin)

21 yaşındaki minik assolist Seda Sayan sesleniyor:

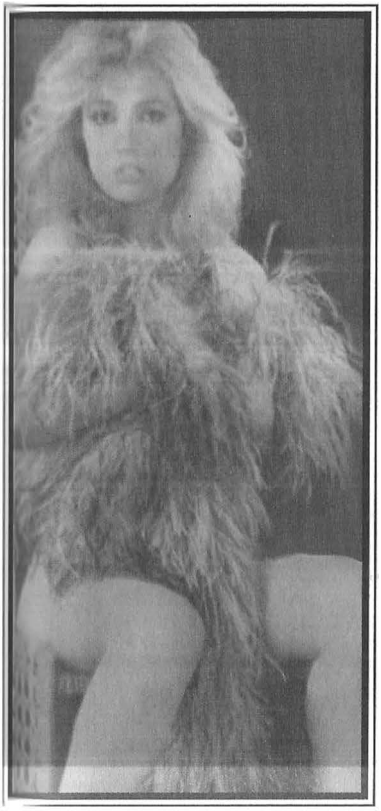
"ÇİRKİN BİR ERKEK ARIYORUM..."

HEY'in bu haftaki kartpostalını, bir tabloyu andıran özellikteki fotoğrafı ile süsleyen **Seda Sayan**, 21 yaşında "minik" bir assolist...

"İlk kez altı yıl önce ortaokul son sınıftayken çıktım sahneye. Aksaray'daki Gül Düğün Salonu'nun sahibi, bir yakınımızın düğününde beni dinlemiş ve çok beğenmiş. 'Gecede 100 lira veririm. Çalışır mısın?' dedi. İyi paraydı 100 lira. Kabul ettim. Bir yıl, okuldan habersizce çalıştım." diye söyleşiye başladı.

"Seda Sayan, gerçek adınız mı?"

"Gerçek adım Aysel Gürsaçar. Önceleri Aysel diye çıktım sahneye. Ama düğün salonunun sahibi, 'Böyle isim olmaz' deyince, Seda Sayan'ı bulduk. Neyse, düğün salonlarında üç yıl çalıştıktan sonra gazinolara geçtim..."

"Nasıl assolist oldunuz?"

"Assolist olabilecek kapasitede olduğum söyleniyordu ama ben korkuyordum. Sonunda Kamacı'dan gelen teklifi kabul ettim. 35 bin liraya anlaşma yaptım. Üç ay çalıştım. Söylediklerine göre, o gazinoda Vahdet Vural'dan sonra en iyi işi ben yapmışım. Arkasından altı ay da Gülizar'da çalıştıktan sonra İstanbul dışına çıktım."

"Gelelim özel hayatınıza: İlk aşkı ne zaman yaşadınız?"

"Düğün salonlarında çalışırken, org çalan bir sevgilim vardı. Evle-

necektik. Hiç çekinmeden onun olmuştum. Sonra askerliğini yapmadığını öğrendim. O kadar uzun süre bekleyemezdim. Bıraktım."

"Bugüne kadar kaç sevgiliniz oldu?"

"Hatırlamıyorum vallahi..."

"O kadar çok mu?"

"Yok canım. Birlikte yemek yediğim, içki içtiğim her insanı sevgilim olarak sayıyorsunuz sandım da öyle dedim. Zaten org çalan çocuktan sonra gerçek anlamda bir sevgilim olmadı..."

"Bildiğimiz kadarıyla Turgut Akyüz ile sevgiliydiniz."

"Evet, o cinayete kurban gitmeden sekiz ay önce ayrılmıştık."

"Arif adında bir futbolcu tanıyor musunuz?"

"Ne demek istediğinizi anladım. Cem de, Selçuk da, Arif de, Erdoğan da anlayacağınız Fenerbahçeli bütün futbolcular yakın arkadaşımdır. Ama hep sevgilim oldukları söylenir. İnanmayın siz..."

"Şu an bir plak şirketinin sahibi ile birlikte olduğunuz söyleniyor."

(Elini ağzına götürdü. Gülmeye başladı. Hafiften al al olmuştu.)

"İnanın arkadaşız..."

Hüseyin Emre'den söz ediyorduk. İlginç bir rastlantı (!) **Seda Sayan**, önümüzdeki günlerde bir gazinoda çalışmaya başlıyordu. Ayrıca, Emre'nin sahibi olduğu firmaya plak yapacaklardı. Ama "Nuh" diyor "Peygamber" demiyor ve bu ilişkiyi doğrulamıyordu.

Seda Sayan'a son olarak sorduk:

"Aradığınız erkek nasıl biri olmalı?"

"Çirkin biri olmalı arkadaş. İnanmayacaksınız ama yakışıklı erkeklerden nefret ederim. Ne bileyim bir Alain Delon, bir

Kadir İnanır, bir Tarık Akan hiçbir zaman benim ilgimi çekmemiştir. Dedim ya, çirkin olmalı ama dürüst olmalı benim erkeğim..."

Bütün, çirkin erkeklere duyurulur...

-18 Nisan 1983-

İŞTE SEDA SAYAN'IN BULDUĞU "ÇİRKİN ERKEKLER"

İlk evliliğini 1987'de Sarıyerli futbolcu **Rıdvan Kılıç** ile yaptı. 6 ay sürdü.

1990'da, yine futbolcu olan **Sinan Engin** ile evlendi. Bu evlilikten oğlu **Oğulcan** dünyaya geldi. Evliliği 5 yıl sürdü.

Üçüncü evliliğini, 1998 yılında kendisinden oldukça genç olan kurye **Soner Yapcacık** ile yaptı. 5 ay sürdü.

Daha sonra işadamı **Tuncay Kıratlı** ile evlendi. Bu evlilik sadece 7 ay devam edebildi. Kıratlı'dan sonra Sayan'ın nikâh defterine imza attığı isimler hep kendisinden genç oldu.

Beşinci evliliğini, futbolcu Hakan Şükür'ün kardeşi **Gökhan Şükür** ile yapan Sayan, bu evliliği de 6 ayda noktaladı.

Altıncı evliliğini ise, 1 Şubat 2008'de kendisinden 20 yaş küçük sevgilisi, Türk Halk Müziği sanatçısı **Onur Şan** ile yaptı. 22 Şubat 2010 tarihinde Şan'dan tek celsede boşandı.

NİCE YILLARA ORHAN USTA!

"Büyük sunucumuz 35. Yılını Kutlama Gecesi'nde ilk sunucuyu sunma sunuculuğunu bana sundular. Ben de gecenin ilk sunucusunu sunuyorum: Altan Erbulak..."

Bu sözleri büyük usta **Orhan Boran**'ın gecesinde perde açıldıktan sonra ilk olarak sahne alan **Müjdat Gezen** söylüyordu. **Altan Erbulak** sahneye geldiğinde aynı espriyi devam ettiriyor ve o da **Halit Kıvanç**'ı sunuyordu... Geceyi **HEY** adına izleyen **Ahmet Öztarhan** devam ediyor:

"O gece tüm sanatçılar, sanat yaşamının 35. yılını kutlayan **Orhan Boran** için Şan Tiyatrosu'nda bulunuyorlardı. Geceyi sunma görevini de talebeleri üstlenmişti: **Halit Kıvanç, Müjdat Gezen ve Altan Erbulak.**

Üçlü, bir araya geldikten sonra gecenin ilk şarkıcısını sahneye davet ediyorlardı: **Coşkun Sabah.**

O sahneyi terk ettiğinde **'ünlü darbukatör' Müjdat Gezen** ile birlikte **'ağır assolist' Perran Kutman** aldı yerini. Parodiden sonra sıra bu kez gecenin sürpriz sanatçısı **Neco**'da idi. Neco, söylediği şarkılardan çok Orhan Boran ile yaşadığı şu anısını anlatırken alkış topladı:

'Daha orkestra solistiyken en çok hayran olduğum sanatçıların başında Orhan Ağabey geliyordu. Birgün karşılaştık ve kendisinden imzalı resim istedim. İşte o gülümseyen bakışın altında atılan imza, benim hayat felsefem oldu. Şöyle diyordu Orhan Ağabey: 'Yaşamda başarılı olmak istiyorsan armoni ve konturpuan öğren...

Sırada **Ajda Pekkan** vardı. Pekkan sahneye geldiğinde, 38.5 derece ateşi olduğunu belirtip, son derece kısık sesiyle kısa bir konuşma yaptıktan sonra profesyonel şarkıcılığın nasıl olması gerektiğini gösterdi. İlk bölüm için perde kapanırken, Ajda için alkışlar hâlâ devam ediyordu.

Gecenin ikinci bölümü, harika bir performans gösteren **Beş Yıl Önce On Yıl Sonra** ile açılıyordu. Şarkılardan sonra gecenin üç sunucusu tekrar sahneye geldiler. Ve... **'Şu anda üçümüz birimiz, ama bizim aramızda olmayan birimiz için sahne aldık. İşte, şimdi üçümüzün toplamından daha büyük bir sanatçıyı sahneye davet ediyoruz: Orhan Boran...'**

Elinde mendil, gözlerinde gözlükleriyle **'Sunucuların sunucusu' Orhan Boran** sahneye çıktı. 35 yılını sahneye vermiş sanatçı belki de ilk kez bu kadar heyecanlıydı. Alkışlar bittikten sonra Orhan Boran şu konuşmayı yaptı:

'Belki de hayatımda ilk kez 35 kelimeyi bir araya getirmekten aciz kalacağım. Elimde gördüğünüz şu mendil size heyecanımı anlatmaya yeter. Bu geceyi benimle paylaşan tüm dostlarıma teşekkürlerimi sunarım.'

'Büyük usta' daha fazla konuşamadı. Sahneyi terk ederken alkışlar bitmek bilmiyordu. Perde kapanıp gecenin üç sunucusu izleyicilere Orhan Boran'ın fıkralarını anlatırken sahne ikinci bölüm assolisti **Emel Sayın** için hazırlanıyordu.

Emel Sayın'dan sonra Orhan Boran ile sahneye gelen **Müjdat Gezen** şu şiiri okuyarak ustasının elini öpüyordu: 'Ser sesi, ser sesi/ Duvarda çekiç sesi/ Meclis'te usta konuşunca/ Çıraklar keser sesi'...

Konser bittiğinde izleyicilerin yüzünde büyük bir mutluluk ifadesi okunuyordu. Bu tatlı gülümsemelerin nedeni Orhan Boran'a karşı vefa borçlarının ödenmesiydi."

-25 Nisan 1983-

Ümit Besen, Ersen'in 15 yıl önce plak yaptığı eseri, izinsiz olarak yeni LP'sine koyunca, Ersen ateş püskürdü:

"ÇAKIL TAŞLARI"NI CAMİ AVLUSUNDA MI BULDUN?

Ersen, HEY'in kapısından girdiğinde sinir küpü gibiydi. **"Bu Ümit Besen'in de yaptığına ayıp denir artık..."** diyordu. Sakinleşmesini bekledik ve sorduk:

"Hayrola, sizi bu kadar sinirlendiren olayın nedenini öğrenebilir miyiz?"

"Benim 15 yıl önce plak yaptığım 'Çakıl Taşları'nı almış plak yapmış. Sonra da o parçayı sanki camii avlusunda bulmuş gibi, altına ne söz yazarının ne de bestecisinin adını yazmış..."

"Parça, sizin besteniz miydi?"

"Hayır. Yüzbaşım, Levent Öner'in bestesiydi. 1968'de askerliğimi yaparken tanıştığım komutanım, bu parçayı bana vermiş, ben de plak yapmıştım. Plağım o yıl Diskotür Plak etiketiyle piyasaya çıkmıştı."

"Hakkınızı nasıl arayacaksınız?"

"Parça münhasıran bana ait değil. Yalnızca yüzbaşım, beni sevdiği için bana vermişti. Bu nedenle kendi hakkımı aramam söz konusu değil. Ama yüzbaşımın yanılmıyorsam hâlâ Ankara'da oturan bir ailesi, çocukları var. Telif hakkının onlara ödenmesi için elimden geleni yapacağım..."

Ümit Besen ile son olarak Cengiz Tekin'in nikâhında bir araya gelen ve Besen'le birlikte nikâh tanıklığı yapan Ersen, sözlerini şöyle tamamladı:

"Emre Plak yetkilileri, bu parçayı nereden buldular bilemiyorum ama plağın yeni baskısında Levent Öner'in imzasını kullanmaz ve telif hakkını ödemezlerse, bu işin peşini bırakmam..."

SELDA'YI PAYLAŞTILAR!

Müzik dünyamız ilginç bir olaya tanık oldu. Önce **Ferdi Özbeğen**'in **"Seviyorum Delicesine"**, ardından da **Ümit Besen**'in **"Dostlar Sağolsun"** adlı yeni long-play'leri ve kasetleri çıktı. Ferdi Özbeğen'in plağının A yüzünün üçüncü şarkısı **"O Günler"** adını taşıyordu. Ümit Besen'in kasetinde ise "Çakıl Taşları"na bağlı olarak potpuri şeklinde **"Aşkın Bir Ateş Gibi"** adlı şarkı eklenmişti.

İşte sözünü ettiğimiz bu şarkılar, 1973'te, yani tam 10 yıl önce **Selda** tarafından 45'lik yapılmış ve **Türkofon Plak** tarafından piyasaya çıkarılmıştı. İki şarkı da birer Pasadoble olup, sözleri **Ülkü Aker** tarafından yazılmıştı. İlginç bir rastlantı, piyanist şarkıcı dünyasının iki rakip sanatçısı da birbirinden habersizce Selda'nın bu şarkılarını alarak, yeni plak ve kasetlerine koymuşlardı.

Konuyu **Selda**'ya açtığımızda sanatçı şunları söyledi:

"Şarkılarım o yıllarda TRT Denetleme Kurulu'ndan geçmiş ve radyolarda defalarca çalınmıştı. Ferdi Özbeğen ve Ümit Besen, 10 yıllık bu şarkıları nereden bulup repertuvarlarına aldılar, bilemiyorum. Ama eski şarkılarımın, günümüzün iki popüler sanatçısı tarafından plak yapılmasına da sevindim...

-2 Mayıs 1983-

İbrahim Tatlıses: "Perihan değil kardeşim, Perihan Hanım..."

"BAZI GAZETECİLER, İNSANIN TEPESİNİ ATTIRIYOR..."

Ev sahibi, manav, bakkal, tahsildar ve Josephine'den bunalmış olmalı ki, **Napolyon Bonapart**'ın elini cüzdan cebine sokup, **"Para, para, para"** diye nara attığı rivayet olunur...

Benzinci, plakçı, videocu, kulüpçü, büfeci, sinemacı, (sinema dediysek, hem yönetmen, hem oyuncu, hem de film şirketi sahibi) üstüne üstlük sahne sanatçısı **İbrahim Bonapart**'a (sürç-ü kalem eyledik, affola) **Tatlıses**'e soruyoruz:

"Bunca işi bir arada yürüttüğünüze göre, siz de Napolyon gibi mi düşünüyorsunuz?

"Napolyon'la bir alışverişimiz yok babam. Bizim dememiz 'dost, dost, dost!' Para dediğin el kiri. El kiri ne demektir? Yıkamayla geçer, gider demektir. Yani bugün var, yarın yok misali..."

"Ya dostluk?"

"Sel gider, kum kalır gözüm. Dostluk da öyle. Bizim bunca işle uğraşmamız, dost hatırına. Yani bir yeni iş daha kuralım, üç beş kardaşımız ekmeğini çıkarsın..."

"Yanınızda çalışanların tümü dostlarınız mı?"

"Üçü beşi hariç, hep eski dostlar, gardaşlar."

"Dostlarınıza sağladığınız bu olanakları ailenize de sağlıyor musunuz?"

"Nasıl yani?"

"Evlisiniz, ikisi kız, biri erkek üç çocuğunuz var. Üstelik sizden ayrı. Yeterince para gönderiyor musunuz?"

"Fazlasıyla..."

"Çocuklarınızın okumasını istiyor musunuz?"

"Biz okuyamadık gardaş, bari oğlan okusun. Hem de yükseğine kadar."

"Ya kızlar?"

"Onlara ortaokuldan fazlası lüzum etmez."

"Kızların yükseköğrenim görmesine karşı mısınız?"

"Karşıyım babam. Kız kısmı nasıl olsa evlenecek. Bir koca bulacak anlayacağın. Yani nasibi o heriften. Kocası onu aç açık bırakacaksa evlenmesin."

"Kadın erkek eşitliğine inanmıyor musunuz?"

"Ne demek? Kadınlar bizim başımızın tacıdır."

"İdealinizdeki kadın kim?"

"Prenses Caroline... Demem o ki elini sürmeden uzaktan seyredeceksin, yeter..."

"Söz kadından açılmışken soralım; Perihan Savaş'la ayrıldığınız konusunda bazı söylentiler var, ne diyorsunuz?"

"Elin ağzı torba değil ki büzesin babam. Şimdi ben bir kadınla berabersem, beraberimdir. Yani reklam olsun diye üç gün ayrıl, sonra yeniden barış. Benim kitabımda yok öyle şey... Benden üç gün ayrı kalan kadın çıkar hayatımdan. Bir daha da geri gelmemecesine. Hem ayrılacak olsak bu söylentiyle falan değil benim yapacağım bir basın toplantısıyla açığa çıkar."

"Perihan Savaş'la ilişkiniz konusunda ne diyelim?"

"Ayrılmak ne kelime, bir de çocuk bekliyorlarmış deyin."

"Bekliyor musunuz gerçekten?"

"Yok yahu, lafın gelişi... Yani magazine karşı..."

"Yeri gelmişken magazin basını hakkındaki düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?"

"Bak gözüm, basın demek, gazete ve gazeteci demek. Önce gazeteciden başlayalım. Bir kere gazeteci kısmının centilmen olması lazım. Ama içlerinden bazıları, insanın tepesini attırıyor."

"Bir örnek verir misiniz?"

"Geçenlerde biri telefonu açtı, 'Perihan'la bir röportaj yapalım yahu' dedi. 'Perihan değil' dedim 'Perihan Hanım ya da

Perihan bacı...' Şimdi böyle bir isteğe olumlu karşılık verilir mi?

Adam laf söylüyor, üstelik lafın erkeğini.

"Lafın erkeği, dişisi mi var?"

"Mesela 'İbrahim kardeş, uygun görürsen Perihan bacıyla röportaj yapalım' deseydi, bu lafın dişisi olurdu. Lafın dişisine de 'Hayır' demek ne mümkün?

Şimdi gelelim gazetelere, dergilere. Bunların da insanlar gibi iyisi var, kötüsü var. Kötülükten, eksik, yalan yanlış haber verenler. Üç gazetede birden adamın haberi çıkıyor. Biri 'Yuvaları yıkıldı, ayrıldılar' derken, öbürü 'Mutluluktan uçuyorlar' diyor. Üçüncüsüne bakıyorsun, aynı adam için 'Kanseri yendi' diye başlık atmış. Şimdi okur hangisine inanacak? Neticede hepsine inancını kaybediyor."

"Neden böyle yapıyorlar dersiniz?"

"Hepsinin okuru ayrı. Onun okuru böyle haberden hoşlanıyor, öbürünün okuru böyle haberden. Adamına göre yani..."

"Başrolünü Perihan Savaş'la paylaştığınız 'Yalan' adlı filmin yönetmenliğini de üstlendiniz. Bundan sonraki filmlerinizi de kendiniz mi yöneteceksiniz?"

"Evet, kendim yöneteceğim. Üstelik bundan sonra başka yönetmenle de çalışmaya niyetim yok."

"Neden?"

"Yönetmeyi seviyorum. İnsanları, olayları, ilişkileri... Bunca işle boğuşmamın bir sebebi de bu olsa gerek..."

"Halk Müziği ile başladığınız müzik yaşamınız, Arabesk & Halk Müziği ile devam ediyor. Önümüzdeki yıllarda Türk Müziği söylemeniz söz konusu olabilir mi?"

"Halk Müziği, benim öz müziğimdir. Arabesk'i de dinleyicilerim istediği için söylüyorum. Halk isterse, Türk Müziği de söyleyebilirim."

Şöyle bir gözlerini kısıyor **İbrahim Tatlıses**, sözcüklerin üstüne basa basa yanıtlıyor:

"Pop Müziği benim ciddiyetimle bağdaşmaz."

Fikri Ayyıldız

-9 Mayıs 1983-

İBRAHİM TATLISES 6. KEZ BABA!

İlk eşi **Adalet Durak**'tan **Gülşen, Gülden** ve **Ahmet, Perihan Savaş**'la birlikteliğinden kızı **Melek Zübeyde, Derya Tuna**'dan ise oğlu **İdo** olmak üzere 5 çocuğu olan **İbrahim Tatlıses**, 6'ncı kez baba olmanın mutluluğunu yaşadı. Tatlıses'in son eşi **Ayşegül Yıldız**; Acıbadem Maslak Hastanesi'nde 3 kg 715 gr ağırlığında, 52 cm boyunda bir kız bebek dünyaya getirdi. Tatlıses'ler kızlarının adını **Elif Ada** koydu.

-9 Nisan 2013-

Zerrin Özer, Olympia Müzikholü'nde başarılı bir konser verdi

PARİS'TEN BİR TÜRK GEÇTİ!

Zerrin Özer, Paris'in **Olimpia Müzikholü**'nde muhteşem bir konser verdi. Yüzde 95'ini Türk izleyicilerin oluşturduğu konser salonunda, **Paris Büyükelçimiz Adnan Bulak** ve eşi ile, öteki Türk temsilcilerimizin de yetkilileri de bulunuyordu.

Sunucunun "Olimpia salonlarında yepyeni bir şarkıcı" anonsundan sonra sahneye gelen Zerrin Özer'in üzerinde frapan, vücuduna yapışan bir pantolonla siyah bluz ve beyaz yelek vardı... Konserin, ilk bölümündeki Türkçe Sözlü Hafif Müzik parçalarını bu kıyafetle seslendirdi sanatçımız. İstanbul'dan dört kişilik bir orkestranın eşlik ettiği bu parçalarda harikaydı Özer... Aldığı alkışlar, seyirciyle kurduğu diyalog; her şey kusursuzdu... En büyük süksesini ise, **Ayten Alpman**'ın **"Memleketim"** adlı şarkısını okumakla yaptı. Büyük coşku uyandıran bu parçada, salon alkıştan yıkılacak gibiydi... İddiasız bir biçimde ama kendine güvenle söylüyordu Zerrin Özer şarkılarını... En beğenilen yönü ise; özentiden uzak olmasıydı. "Batı'da Batı parçaları geçerlidir" gibi ticari bir düşünceye kapılması ve tek bir yabancı şarkı okumaması da ayrı bir takdir uyandırdı...

İkinci bölümü Türk Müziği ile açan **Zerrin Özer**'in kıyafeti de büyük uyum göstermişti buna. Kenarları beyaz işlemeli, uzun, kabarık, mavi bir etek vardı sanatçının üzerinde... Orkestraya dört kişi daha eklenmiş, sekiz kişi olmuştu Türk Müziği'nde.

Genellikle dinleyiciden gelen istekleri seslendiren Özer, zaman zaman sahneden inip izleyicilerin arasında dolaşarak sürdürdü programını... Bir ara mikrofonu bırakıp öylece söylemesiyle de büyük beğeni kazandı Özer. Salon alkıştan inliyordu her defasında...

Konserin sonuna doğru, uzun beyaz bir etekle çıktı Zerrin Özer. Yırtmaçlarından bacaklarının gözüktüğü bu kıyafetle Arabesk okudu... Bu dalda da büyük sükse yaptı... Gecenin sürprizi; sanatçının, ablası **Tülay Özer**'i sahneye çağırmasıydı. Biri tek başına, biri Zerrin'le olmak üzere iki şarkı okudu **Tülay Özer**.

Konserden sonra konuştuğumuz genç sanatçı, Olympia gibi bir müzikholde sahneye çıkmaktan ve ülkesinin şarkılarını söylemiş olmaktan büyük gurur duyduğunu söylüyordu...

Mişel Perlman

-16 Mayıs 1983-

Olympia'da konser veren ilk Türk sanatçısı Barış Manço'dur

"ERKAN BEY, BİLİR AMA SÖYLEMEK İŞİNE GELMEZ"

Erkan Özerman'ın, düzenlediği basın toplantısında Zerrin Özer'in Olympia'da konser veren üçüncü Türk sanatçısı olduğunu açıklaması ve "**Ajda Pekkan ve Ayla Algan'dan sonra Zerrin Özer'in Olympia'da konser vermesi, önemli bir müzik olayıdır**" şeklinde konuşması, Olympia'da konser veren ilk Türk sanatçısını kızdırdı. Bu sanatçı **Barış Manço** idi. Sanatçı bu konuda HEY'e şunları söyledi: "Olympia'da konser veren ilk Türk sanatçısı benim. Bu gerçeği Erkan Özerman çok iyi bilir. Adımın söz konusu edilmemesi, Özerman'ın çalıştığı sanatçıların reklamını yapması, kendisiyle çalışmak istemeyenlere de cephe almasından başka bir şey değildir. Türkçemizde 'Açtırma kutuyu, söyletme kötüyü' diye bir söz vardır. Özerman tavrını değiştirmezse Barış kutuyu açar ve kötüyü söyler. Ondan sonrasını da kendisi bilir."

Konserler vermek üzere Londra'ya giden Gülden Karaböcek evini terk etti ve HEY'e açıkladı:

"BOŞANIYORUM..."

Bazı çevrelerde "küllenmiş" gözüyle bakılan **Gülden Karaböcek-Atilla Alpsakarya** olayında beklenmedik bir gelişme oldu. Karaböcek arka arkaya 4 olaya birden imza atarak, bir kez daha gündeme geldi. İşte Karaböcek'le ilgili olaylar...

1- Eşi Atilla Alpsakarya'dan boşanmak üzere mahkemeye başvurdu.

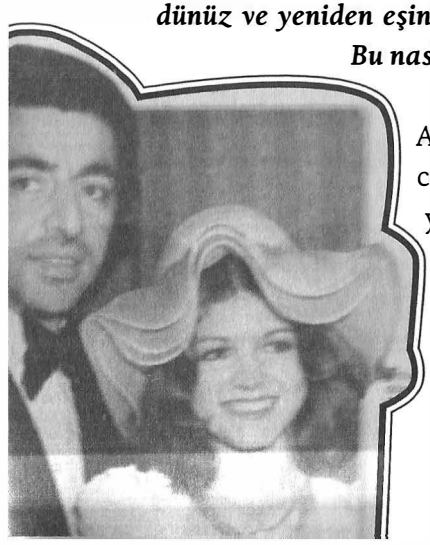
2- Eşinin sahibi olduğu Elenor Plak'la bütün ilişkisini kesti, Oscar Plak'la anlaştı.

3- Müzik yaşantısı boyunca eşinin kanatları altında yaşayan sanatçı, ilk kez bir menajerle, Hayri Küçük ile anlaştı.

4- Boşanmak üzere olduğu eşinin Londra'da yaşayan kardeşi **Cengizhan Alpsakarya**'nın orkestrası eşliğinde konserler vermek üzere Londra'ya gitti.

Evliliğini "olaylı" bir biçimde noktalayan **Gülden Karaböcek**, dört konuyla ilgili olarak HEY Dergisi'nin sorularını yanıtladı:

"Atilla Bey'in adının Funda Balcı, sizin adınızın da bir şoför ile aşk söylentilerine karıştığı günlerde, gürültülü- patırlılı bir biçimde evinizi terk etmiştiniz. Sonra evinize döndünüz ve yeniden eşinizle yaşamaya başladığınızı duyduk. Bu nasıl olmuştu?"

"Aramızda geçen olaylardan sonra Atilla ile bir süre görüşmedik. Sonra aracılar koyup benimle temas etti. Özel hayatımla ilgili olmasa da iş hayatımla ilgili birtakım sözler verdi. Hepsini yerine getireceğine dair vaatlerde bulundu. Müzik yaşantımı bir düzene sokmak

istiyordum. Sözlerine inanarak eve döndüm...

"Normal bir karı koca hayatı yaşıyor muydunuz?"

"Yok canım... Benden tek isteği eve gelip çocuğumuza sahip olmam, plak yapmam ve sahneye çıkmamdı. 'Bunları yap, senden başka bir şey istemiyorum' diyordu.

İlk günler, her şey yolunda gittiyse de yine eski haline dönüşmekte gecikmedi. Funda'dan vakit bulup eve bile gelmiyordu. Neden böyle davrandığını sorduğumda 'O benim bileceğim iş. Gelirim de gelmem de...' diyordu. Baktım artık bu evliliğin yürümesi kesinlikle imkânsız. Evden ayrılmaya karar verdim..."

"Nereye gittiniz?"

"Nereye olacak, doğruca annemlerin Bakırköy'deki evine..."

"Annenizle, ablanız Neşe Karaböcek'in evleri çok yakın değil mi?"

"Olabilir. Annemle babam yalnız yaşıyorlar. Ben onların yanına gittim. Ne demek istediğinizi anlıyorum ama problem değil..."

"Ya çocuğunuz?"

"Atilla, ablasını eve çağırmış. Şimdi çocuğumuza o bakıyormuş..."

"Peki, Atilla Alpsakarya, bu evliliği kurtarmak için hiç mi girişimde bulunmadı?"

"Ne diyorsunuz siz... Ne girişimde bulunması... Sabah beyaz bir gömlekle evden çıkar, gece mavi bir gömlekle döner ve hiçbir şey anlamadığımı sanırdı. Söyleyin Allah aşkına, daha ne kadar dayanabilirdim ki...

"Evde parasal bir sıkıntı var mıydı?"

"Çocuğumla beni öylesine unutmuştu ki, 'Bunların parası var mı, yok mu? Öldüler mi, kaldılar mı' diye sormazdı bile..."

"Son zamanlarda eşinizle ilgili minik dedikodular yayıl-

maya başladı haftalık magazin gazetelerinde. Bunları okumuş muydunuz?"

"Elbette. Okur, ona da gösterirdim. Bunun üzerine göğsünde sakladığı minik Kuran-ı Kerim'i çıkartır öper. 'Bunları düşmanlarımız yazdırıyor. Sen onlara inanma' derdi. Sonra da 'Sen benim uğurumsun' diye eklerdi..."

"Neden uğurluymuşsunuz?"

"Elenor Plak Şirketi'ni kurduğunda, şirketin adını ben koymuştum. Gerçekten koyduğum bu ad, firmaya uğurlu gelmiş ve çok iyi satan plaklar yapmıştı. Zamanında Zeki Müren, Bülent Ersoy, Ferdi Tayfur, Huri Sapan, hep Elenor'un sanatçılarıydı. Şimdi ben dahil, saydığım bu sanatçıların hiçbiri Elonar'la çalışmıyor. Bilmiyorum, belki ben de gidersem elinde hiçbir sanatçının kalmayacağından korkuyor..."

"Gelelim boşanma konusuna. İyice düşündünüz mü?"

"Aylarca bunu düşündüm. Kesin kararlıyım. Avukatıma, umumi vekaletname verdim. Sanırım ben Londra'dayken, duruşma tarihi de alınmış olur..."

"Nafaka talep edecek misiniz?"

"Amaaaan, nafakası onun olsun. Evliliğimizin son zamanlarında ondan tek bir isteğim vardı. O da adımı unutturmamak için bir plak yapmak. Ama beni oyaladı da oyaladı. Hatta evde deneme için yaptığım bantları kaset yapıp piyasaya çıkarttı. Geçenlerde son bir defa Unkapanı Plakçılar Çarşısı'na gidip, Elenor'a uğramıştım. İşle ilgili olarak aramızda yine bir münakaşa çıktı. Aslında benim ona plak yapmam, benim ona nafaka vermem anlamına gelecekti. Ben de bu tartışma üzerine 'Son nafakanı verecektim ama ondan da vazgeçtim. Artık Elenor'la plak mlak yapmıyorum dedim ve çıktım..."

"Yeni şirketinizle anlaşmanız nasıl oldu?"

"Ondan önce ilk menajerimden söz etmek isterim. Çünkü

Oskar Plak ile anlaşmam da onun vasıtasıyla oldu..."

"Hayri Küçük'ten mi söz ediyorsunuz?"

"Evet. Hayri Bey, benim çocukluğumu bilir. Annemin ve babamın Ankara'da iken yakın aile dostlarıymış. Durumumu öğrenince beni aradı. Bir tek Yıldırım Gürses ile çalıştığını, benimle çalışmaktan mutluluk duyacağını, bu beraberliğin ikimize de çok şeyler kazandıracağını söyledi. Hayri Küçük'ü tanıdığım için hiç düşünmeden 'evet' dedim... Sonra plak şirketiyle anlaştık."

"Hangi koşullarda?"

"İzin verirseniz aldığım parayı söylemek istemiyorum. Ama 'yılda bir long play' diye anlaştık..."

"Gelelim sahneye. İlk olarak İzmir Fuarı'nda sahneye çıkacağınız söyleniyor. Doğru mu?"

"Olabilir de olmayabilir de... Şöyle ki Londra dönüşü, Şan Tiyatrosu'nda bir resital vermek istiyorum. Hayri Bey, bu organizasyonun hazırlıkları içinde. O gerçekleşirse, otomatikman İzmir Fuarı da ikinci plana kalmış olacak..."

"Kala kala bir tek Londra konseri kaldı. Anlatır mısınız?"

"Bildiğiniz gibi Atilla'nın kardeşi Cengizhan Alpsakarya, kendi adını verdiği orkestrası ile yıllardır Londra'da çalışıyor. Cengizhan, Türkiye'ye geldiğinde konuşmuş ve anlaşmıştık. Londra'ya dönünce, benim repertuvarımı çalışmaya başlamışlar. Dört İngiliz kızını vokalist olarak tutmuş, bir de dans grubu hazırlanıyormuş. Londra'daki My Fair Lady adlı salonla da gereken anlaşmayı yapmış. Yani her şey hazır. Anlaşma tek konser için yapıldı. Ama beklediğimizin üzerinde ilgi olursa, ikinci konseri de verebiliriz..."

"Şimdi, hem Atilla Alpsakarya ile boşanmak üzere mahkemeye başvurduğunuzu hem de Cengizhan Alpsakarya ile Londra'da konser vereceğinizi söylüyorsunuz. Bu durumda

ağabey Alpsakarya tarafından bir engelleme sözkonusu olmaz mı?"

"Atilla ile her ne kadar bütün ilişkimiz bittiyse de Cengizhan çok iyi dostumdur. Ağabeyinin etkisinde kalarak, bu konserden vazgeçmez. Birbirimize çok öncesinden verdiğimiz bir söz var. Hem bütün anlaşmalar da yapılmış durumda..."

"Şu aşamada 'Yeniden evlenmeyi düşünür müsünüz?' diye sormak çok klasik olacak. Bu nedenle, bundan sonra neler yapmak istiyorsunuz diye sormak istiyoruz."

"Bildiğim tek şey 10 yılıma yazık olduğu. 10 yılımı boşa harcadığım. Gerçekten yazık oldu giden yıllara. Şimdi evliliğin adını bile duymak istemiyorum ama rahibe olmadığım da bir gerçek. Gerçekten sevebileceğim bir erkeğin her an karşıma çıkabileceğine inanıyorum...

"Sevgiliniz olduğu ileri sürülen bir şoför vardı?"

"Yok canım... O sadece Atilla'nın sevgilisi Funda Balcı'yı örtbas etmek için ortaya attıkları bir isimdi, hepsi o kadar..."

"O halde?"

"Müzik hayatıma karışmayacak ve gerçekten seveceğim biriyle her an evlenebilirim...

-16 Mayıs 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

YASAL KASETLER

1. SÜPERSTAR 83 (AJDA PEKKAN)
2. **Türkülerle** (Serter Bağcan)
3. **Dünden Bugüne** (Timur Selçuk)
4. **Pencere** (İlhan İrem)
5. **Enstrümantal 1** (Atilla Yelken)

Atilla Alpsakarya da içini HEY'e döktü:

"GÜLDEN'DEN BOŞANDIĞIM GÜN KURBAN KESECEĞİM"

Gülden Karaböcek'in boşanmak için dava açtığını, eşine ait **Elenor Plak Şirketi**'ni de bırakıp **Oskar Plak**'la çalışacağını ve ilk kez bir menajerle anlaştığını duyurmuştuk. Bu hafta da Gülden Karaböcek'in eşi **Atilla Alpsakarya**'nın dergimizde çıkan yazı üzerine görüşlerini aldık.

"Geçen hafta dergimizde çıkan yazıyı okudunuz mu?"

"Büyük bir dikkatle okudum. Kendisinin olumsuz sözlerini ve densiz hareketlerini büyük bir üzüntüyle karşıladım. Bütün dileğim, bu asılsız iddialarını bir daha tekrarlamaması. Bana öyle geliyor ki, şu anda şaşkınlık içinde... Çevresindeki bazı çıkarcı kişiler uğruna bu konuşmaları yapıyor. Bunun farkındayım.

"Eşinizin başka bir plak şirketiyle anlaşması konusunda ne diyorsunuz?"

"Benim şirketim her zaman bir istasyondur. Sanatçılar bu istasyondan gelir geçer. Sanatçı arkadaşlarım, benim şirketime geldikleri zaman, büyük ilgi görürler. Kendilerine en güzel bestelerle, en güzel plakları hazırlarız.

Aklıma Zeki Müren'in bir zamanlar söylediği bir söz geldi. 'Atillacığım, bizim meslek o kadar nankör ki bütün yaptıklarına karşılık sonuç iki dudak arasındadır: 'Sen bana ne yaptın ki?' derler demişti. Neyse benim plak şirketimdeki yüksek grafiğini bundan sonra da devam ettirmesini dilerim...

"Aile yaşantınızdaki sorunlarla ilgili olarak ne söyleyeceksiniz?"

"Aşağı yukarı dokuz yıllık bir evliliğimiz oldu. Acı ve tatlı birçok günümüz geçti. Dokuz yıl süresince insan olan kişi yediği yemeğe pislik atmaz. Evlilik müessesesine saygı duyan

bir kişiyim. Daha fazla konuşmak istemiyorum. Çünkü bir çocuğumuz var. Başka yorum yapmayacağım ama benden ayrıldığı gün kurban keseceğim."

-23 Mayıs 1983-

ARA SOĞUK!

Neşe Karaböcek ve **Gülden Karaböcek**'ten sonra üçüncü evliliğini sinema oyuncusu **Nilgün Saraylı** ile yapan **Atilla Alpsakarya**'yı 3 Kasım 2008 tarihinde geçirdiği bir kalp krizi sonucu 69 yaşında kaybettik.

Bu topluluğun tüm elemanları üniversiteli

YENİ TÜRKÜ'NÜN DÜNÜ, BUGÜNÜ, YARINI!

Adlarını ilk olarak 4 yıl önce yaptıkları **"Buğdayın Türküsü"** adlı LP ile duyuran, 4 yıl aradan sonra da **"Akdeniz Akdeniz"** adlı yeni LP'leri ile listelere giren **Yeni Türkü**, yaz çıkartmasına hazırlanıyor. Topluluğu oluşturan elemanlarla, Yeni Türkü'nün dününü, bugününü ve yarınını konuştuk:

"Yeni Türkü topluluğu 1978'de Selim-Zerrin Atakan ve Derya Köroğlu tarafından kuruldu. Topluluğumuzun ilk çalışması daha çok Türk Halk Müziği motiflerinden yararlanarak yaptığımız özgün bestelerimizin yer aldığı 1979'da çıkan 'Buğdayın Türküsü' adlı uzunçalar oldu. 1979 ve 1980 yılları boyunca bu uzunçalardaki müzik anlayışı paralelinde konserler verdik. Yeni Türkü, 1980'de yeni üyelerin katılmasıyla genişledi. Bu arada Klasik Türk Müziği'nin makamlarından, ritmik yapısından ve motiflerinden yararlanarak çeşitli besteler, özgün tiyatro ve film için yaptığımız özgün müzik Sinema Yazarları Derneği'nce 1982'nin 'En İyi Film Müziği' ödülüne layık görüldü. 1983 yılı içinde ise, Orhan Asena'nın 'Ölümü Yaşamak' adlı oyununun özgün sahne müziğini gerçekleştirdik."

"İkinci plağımız olan 'Akdeniz Akdeniz' nasıl bir içerik taşıyor?"

"Bu plağımızda bir Akdeniz ülkesi olan ülkemizin ve insanlarının Akdenizlilere özgü niteliklerini dile getirmeye çalıştık. Akdeniz insanının sıcaklığı, sevecenliği, özlemleri yeni kuşak ozanlarımızın deyişleriyle şarkılarımızın sözlerini oluşturdu. Müziğimizde ülkemiz tarihinde yer alan çoğu Akdeniz kültürlerinden motifler var. Bu geleneksel motifleri günümüz Akdeniz insanının özellikleriyle bir senteze vardırmaya çalıştık. Plağımızda ud, buzuki, klarnet, gitar, bağlama, kanun, akor-

diyon ve keman gibi pek çok Akdeniz müziğine mal olmuş enstrümanları kullandık."

"Topluluğunuzda yer alan kişileri tanıtır mısınız?"

"Topluluğumuz şu müzisyenlerden oluşuyor:

Selim Atakan: 1951 doğumlu. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdikten sonra Patoloji ihtisası yaptı. Besteci ve aranjör olarak çeşitli sanatçılarla çalıştı. Çaldığı enstrümanlar: piyano, flüt, keman, gitar, akordiyon.

Derya Köroğlu: 1955 doğumlu. ODTÜ Mimarlık Fakültesi'ni bitirdikten sonra Ekonomi Bölümü'nde master yaptı. Gazi Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Çaldığı enstrümanlar: gitar, bağlama, vurgulu sazlar. Aynı zamanda topluluğun solo vokalisti.

Murat Buket: 1954 doğumlu. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü mezunu. Devlet Sanayi İşçi Yatırım Bankası'nda Proje Değerlendirme Uzmanı olarak çalıştı. Çaldığı enstrümanlar: ud, gitar, vurgulu sazlar.

Tuğrul Bayrak: 1951 doğumlu. ODTÜ Jeoloji Mühendisliği Bölümü mezunu. MTA Enstitüsü'nde bilgisayar programcısı ve sistem analisti olarak çalıştı. Çaldığı enstrümanlar: gitar, bas.

Eftal Küçük: 1961 doğumlu. ODTÜ Elektrik Mühendisliği mezunu. Çaldığı enstrümanlar: bağlama, divan sazı, cura. Topluluğun bir diğer solo vokalisti.

Zerrin Atakan: 1950 doğumlu. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu. Psikiyatri ihtisası yaptı. Topluluğun vokalisti...

-23 Mayıs 1983-

Melek olduğunu zaten biliyorduk...

KANITLAMAK İÇİN NEDEN ACELE ETTİN Kİ!

HEY'imizin geleneklerinden biri de her yıl 28 Mayıs'ta **Bulgaristan**'a gidip "Uluslararası Altın Orfe Müzik Festivali"ni yerinde izlemektir.

1977'den bu yana sırasıyla **Semiha Yankı, Neco, Yeliz, Barış Manço, Suna Yıldızoğlu** ve **Atilla Atasoy** ile **"Altın Orfe"**yi izledim.

Bu yıl da **İlhan İrem** ile birlikte 28 Mayıs'ta Bulgaristan'da olacaktık.

Ancak, Festival Komitesi, "Altın Orfe"nin bundan böyle iki yılda bir yapılmasını kararlaştırınca 28 Mayıs'ta İstanbul'da kaldık.

28 Mayıs'ta sevgili Çiğdem'in acı haberini aldık.

Ve "Altın Orfe"ye Yeliz'le birlikte gittiğimiz 1979 yılında Türk ekibinde yer alan Çiğdem Talu'nun ilginç bir anısını hatırlamadan edemedik.

Yeliz'in **"I Came For You", "Dünya Senin Ellerinde"** ve **"Tüm Bir Yaşam"** adlı yarışma şarkılarına imzasını atmıştı **Çiğdem Talu**.

Dün gibi hatırlıyorum. **17 Haziran 1979 Pazar. Saat:17.36**

Yeliz'in provası başladı. Şarkıcımız nefesli sazlardan birinin yanlış çaldığını söyleyerek sinirlendi. Oysa yanlış söyleyen kendisiydi. Yeliz'in sinirli hali, provadan sonra da sürdü. Kulisin çıkışındaki demir kapıyı yumruklamaya kalkışınca **Melih Kibar, "Bu kızın kaprislerine daha fazla dayanamam"** dedi ve gitti.

İşte Çiğdem büyüklüğünü bir kez daha orada gösterdi. Sanki bir şarkı sözü yazarı değil, bunalıma düşen hastasını iyileştirmeye çalışan bir psikiyatristti. Öylesine güzel sözler, öylesine içten davranışlarla Yeliz'i sakinleştirmişti ki o bile

"Melek ablacığım benim..." demekten kendini alamamıştı.

Melek olduğunu zaten biliyorduk sevgili Çiğdem... Kanıtlamak için neden bu kadar acele ettin ki! Nur içinde yat...

Hulusi Tunca

-6 Haziran 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. **ANLATAMADIM** (MÜSLÜM GÜRSES)
2. **Aşk Mevsime Bakmaz** (Nesrin Sipahi)
3. **Sayende** (Ayşe Tunalı)
4. **Seviyorum Delicesine** (Ferdi Özbeğen)
5. **Yalan** (İbrahim Tatlıses)
6. **Dostlar Sağolsun** (Ümit Besen)
7. **İsterdim Sevsen Beni** (Biricik)
8. **Mühürledim Kalbimi** (Mediha Şen Sancakoğlu)
9. **Süper Oyun Havaları** (Esin Engin)
10. **Düğün** (Sıtkı Canaydın)
11. **Sen de mi Leyla** (Ferdi Tayfur)
12. **Şerefinize** (Hurşid Yenigün)
13. **Neşeli Günler** (Mustafa Kandıralı)
14. **Sağolun** (Belkıs Akkale)
15. **Başım Gözüm Üstüne** (Bedri Ayseli)

Türkan Şoray, sürpriz ayrılığı ve evlatlığını Turan Aksoy'a anlattı:

TÜRKAN ŞORAY'IN 5 YIL ANNELİK YAPTIĞI SELİM ŞİMDİ NEREDE?

Türkan Şoray-Rüçhan Adlı ayrılığı ikinci haftasını doldururken, çok şey yazıldı ve söylendi. Ama hepsi birbirinin aynı şeylerdi. Çünkü bu olayın gerçek yüzünü bulup çıkarabilmek için başlatılan yarış sürerken konuşan hep **Türkan Şoray** oldu. Ya **Rüçhan Adlı**? O ne diyor, ne düşünüyordu bu olay hakkında?

Rüçhan Adlı'nın ne düşündüğü, ne dediği bilinmiyor. Çünkü kayıp. Arayanlar onu bulamıyor. Oğlu **Şevket Adlı**'nın evinde yatıp kalkan **Rüçhan Adlı**'yı **Harbiye**'de **Adlı Han**'daki bürosundan arayanlara hep "yok" deniyor. Kimseyle konuşmak istemeyen Rüçhan Adlı'nın bu suskunluğu çeşitli yorumlara neden olurken, **Türkan Şoray**, yeni yaşamındaki yalnızlığa kendini alıştırmaya çalışıyor.

Yoğunluk kazanan bir söylenti **"Mine"** filmiyle ilgili... Bazılarına göre bu film **Türkan Şoray-Rüçhan Adlı**'nın ayrılığını hızlandırdı... Türkan Şoray bu konuda önce "Tatile çıksam da şu dedikodu ortamından bir kurtulabilsem" diyor, sonra "Mine" filmiyle ilgili olarak şunları söylüyor:

"Bu filmin finalinde Cihan Ünal ile olan bazı sahneler yüzünden Rüçhan Bey'le kavga ettiğimiz ve bu yüzden ayrıldığımız gerçek dışıdır. Geçtiğimiz yaz çevrilen, bu kış sezonunda gösterilen filmin tartışması bile yapılmadı. Yapılamazdı çünkü yapılsaydı filmin senaryosunu okurken yapılırdı. Senaryoyu Rüçhan Bey'le birlikte okuduk. İtirazı gerektiren bir sahne yoktu. Olsaydı o zaman olurdu. Filmde yer alan sahneleri okuyup kabul ederek oyun oynadım.

Bu konuyu bir de filmin yapımcısı ve yönetmeni **Atıf Yılmaz**'ın ağzından dinlemek istedik. Bakalım o ne diyecekti?

"Necati Cumalı ile birlikte senaryoyu yazarken, bu sahnenin aşırı kaçıp kaçmadığını önce biz aramızda tartıştık. Türkan Şoray'ın bazı kurallarına ters düşmemek için buna özen gösterdik. Ama filmin en can alıcı, en çarpıcı sahnesiydi. Bu durumu Türkan Hanım'a izah ettik. O da bu sahnenin gerekliliğine inandı. Senaryoyu Rüçhan Bey'le birlikte okudular ve kabul ettiler."

"Peki, ayrılmaları konusunda ne diyorsunuz?"

"Kişisel kanıma göre, ayrılmalarına neden 'Mine' filmi değildir. Ayrıca ayrılmalarına çok üzüldüm. Çünkü ikisi de çok sevdiğim ve saydığım iki dostumdur. Başka ne söyleyebilirim?"

Bugüne kadar çevirdiği birçok filmde anne rolü oynadığı halde, gerçek yaşamında anneliği tadamayan **Türkan Şoray**, bu özlemine kavuşmak için önemli bir karar almış ve yıllardır birlikte olduğu, fakat yasal engeller nedeniyle evlenemediği Rüçhan Adlı'dan ayrıldığını açıklamıştı. Ve bu açıklamayı da Türkan Şoray, bir süre önce kimsesiz çocuklar yararına çektiği **"Çocuk-Köy"** filminin TV'de gösterileceği 1 Haziran Çarşamba gününden birkaç gün önce yapmıştı. Gerçi o film belirtilen tarihte yayınlanmamış, bir hafta sonraya ertelenmişti ama bu film arifesinde böyle önemli bir karar oldukça anlamlıydı. Türkan Şoray'ın kararında bu filmin etkisi var mıydı?

"Çocuk-Köy", **Türkiye**'deki himayeye, ilgiye muhtaç yüzbinlerce çocuğu bir çatı altında toplamaya yönelik bir projeydi. Türkan Şoray da filmde çocuk sevgisini işliyordu. Hatta yıllar önce yönetmenliğini yaptığı **"Azap"** filminin bazı sahnelerini "Çocuk-Köy" için yeniden çekmişti. Şimdi yine **Türkan Şoray**'ı dinleyelim.

"'Azap', 'Dönüş'ten sonra yönetmenliğini yaptığım ikinci filmdi. Bu filmde oynayacak küçük bir çocuk gerekiyordu. Selim Kaya adında bir çocuğu bulduk. Bakımevindeydi Se-

lim... Annesi ölmüş, babası hastanedeydi. Bu filmi çekerken, birbirimizle öyle anlaştık, öyle kaynaştık ki film bittikten sonra da birbirimizden ayrılamadık. Ben onu öz çocuğum gibi, o da beni annesi gibi sevdik. Selim'i evlat edinmek istedik.

Hastaneye gidip babasıyla konuştuk. Selim'in istikbali için babası onu bize verdi. Selim, o günden sonra evimizin neşesi oldu. Okula yazdırdık. Tam beş yıl evladımızdı. Fakat bir gün babası çıkageldi ve oğlunu bizden alıp götürdü. Ayrılmamız öyle zor oldu ki, anlatamam."

"Sonra ne oldu? Selim şimdi nerede, ne yapıyor, biliyor musunuz?"

"İlk zamanlar birbirimize mektup yazıyor, hasret gideriyorduk. Fakat mektuplar zamanla seyrekleşmeye başladı. Sonra tamamen kesildi. Onun için şimdi ne durumda olduğunu bilemiyorum."

"Çocuk-Köy" filminde **"Azap"** filminin sahneleri yeniden çekilirken, **Türkan Şoray**'ın evlat edindiği **Selim Kaya**'ya benzeyen **Alptekin Dülger** adlı bir çocuk bulundu. Bir rastlantı, bu çocuk **Türkan Şoray İlkokulu** öğrencilerindendi. Bu sahneleri yeniden çekerken Türkan Şoray duygularını gizleyememiş, beş yıl annelik yaptığı Selim'i anmadan edememişti.

"Çocuk-Köy" filmiyle annelik duygusunu yeniden yaşayan Türkan Şoray'ın bu filmin etkisiyle hayatının en önemli kararını vererek, 21 yıllık hayat arkadaşı **Rüçhan Adlı**'dan ayrıldığı düşünülebilir. Yakınlarının ifadesinden anlaşıldığına göre, bu görüş daha akla yatkın görünüyor. **Türkan Şoray** ve **Rüçhan Adlı** son üç ay içinde hep aynı konuyu tartışır olmuşlar. Ve bu birikim sonunda, bilinen patlama noktasına ulaşmıştı. Peki, başka? Şimdilik bundan sonrası yok. Gelecek günler, bakalım neler getirecek?

-13 Haziran 1983-

ARA SOĞUK!

***Türkan Şoray**'ın **"elini tuttuğum ilk erkek"** dediği 22 yıllık büyük aşkı **Rüçhan Adlı**, 1995 yılında vefat etti... Rüçhan Bey'in eşinden boşanamadığı için Türkan Şoray ile evlenemediği iddia edildi.*

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK YASAL KASETLER

1. **DÜNDEN BUGÜNE** (TİMUR SELÇUK)
2. **Türkülerle** (Serter Bağcan)
3. **Pencere** (İlhan İrem)
4. **Akdeniz Akdeniz** (Yeni Türkü)
5. **Süperstar 83** (Ajda Pekkan)

Hülya Avşar'ın HEY'in sayfalarına yansıyan ilk tam sayfa haberi:

DENEME FİLMİ ÇEKİLDİ...
SONUÇ: "ÇOK ÇOK İYİ"

Önce **Türkiye Güzeli** seçilen, sonra yarışma kurallarına uymadığı gerekçesiyle tacı elinden alınan **Hülya Avşar. Yeşilçam**'ın yeni kraliçe adayı olarak ilk filmine başlamadan önce video deneme filmi çevirdi.

"Kanlı Çiçek" adlı ilk filmini **Mine Film** adına çevirecek olan **Hülya Avşar,** yönetmen **Osman F. Seden**, görüntü yönetmeni **Kaya Ererez** ve yapımcı **Kadri Yurdatap** tarafından çok beğenildi.

Mine Film şirketinde yapılan çekim, naklen yayın gibiydi ve bu olay **Hülya Avşar**'a çok ilginç gelmişti. Video kamera karşısında oturduğu koltukta yaptığı her hareketi, kameranın arkasındaki televizyon ekranında izleyebiliyordu.

Hülya Avşar'ı herkesten daha dikkatli inceleyen iki kişi vardı: Biri yönetmen **Osman F. Seden** öteki de görüntü yönetmeni **Kaya Ererez**.

Ererez elindeki video kamerasıyla Avşar'ın çeşitli açılardan filmini alırken yönetmen de kraliçeye talimat veriyor, **Hülya Avşar** da söylenenleri aksatmadan yapıyordu.

Yazıhanedeki normal ışıkla yapılan çekimden sonra spot lambaları kullanarak çekime geçildi. Işık şefi **Aslan Yıldız** hemen iki sangam lamba yakarak, birini Hülya Avşar'ın yüzüne gelecek şekilde ayarladı. Ötekini kendi elinde tutarak arkadan kontür ışık verdi. Önden gelen ışığın biraz sert olduğunu ve renkleri etkilediğini gören Ererez, kardeşi ve asistanı Hüseyin'e biraz yumuşatmasını söyledi. Bu ışıklarla da çeşitli pozisyonlarda çekilip tamamlandı.

Sonra kasetler videoya takılıp baştan sona tekrar tekrar ekrandan izlendi. Bugüne dek Türk sinemasının hemen bütün

yıldızlarıyla çalışmış olan usta yönetmen **Osman F. Seden, Hülya Avşar**'a, **"Kızım sende bu güzellik ve yetenek varken çok şey yapabilirsin. Yeter ki senden öncekiler gibi hata yapma"** diyordu.

Osman Seden bu deneme filmi için şunları söyledi: **"Hülya Hanım, güzelliğini zaten kraliçe olarak seçilerek kanıtlamış biri. Biz sadece kamera karşısında rahat olup olmayacağını ve film çekimi sırasında kendisinden nasıl yararlanacağımızı görmek istedik."**

Kaya Erenez de çekimi teknik açıdan şöyle değerlendiriyordu: "Hülya Hanım'ın normal ışıkta ve spot lambalarıyla çektiğim bu deneme filminde amacım, çekim sırasında kendisine nasıl ve nereden ışık verirsem en iyi resimleri alacağımı saptamaktı. Çekim sırasında ışık yaparken ışık şefi Aslan Yıldız'la birlikte zorluk çekmemiş ve zamandan kazanmış olacağız..."

-4 Temmuz 1983-

"Ayrılık konusunda, hiçbir gazeteciyle konuşmayacağım. Oğlum Mithat Can'ın, okuma yazma öğrendiğinde ayrıldığımızı yalan yanlış haberlerden öğrenmesini istemiyorum."

SEZEN AKSU 3. EŞİNDEN DE BOŞANIYOR

Yeni çekilmiş bir dişin, ardında bıraktığı alışılmadık boşluktaydı ev... Eşyayı gerçeküstü bir ressam yerleştirmiş olmalıydı. Çırılçıplak piyanonun üstünde, duvağını sıyırmış bir genç kadın, "bir yastıkta kocayacağı erkeğe" gülümsüyordu. Köşede eşekçe sırıtan bezden eşeğin, sehpanın üstünde, "meleklere gülümseyen" bebeğe ait olduğu besbelli...

"Sezen Aksu, 3. eşi Sinan Özer'den boşanmak üzere mahkemeye başvurdu. Ayrılık haberi, sanatçıya yakın çevrelerce sürpriz olarak yorumlandı..."

Mini minnacıktı kadın. Berberden yeni çıkmış bir delikanlı kadar kısa saçları, ıslaktı... Anlaşılmaz bir telaşla sakız çiğniyordu. Ya çok yalnızdı ya da boşaltılmış bu ev çoğaltıyordu yalnızlığını...

Açıklamak gereği duydu **Sezen Aksu:**

"Eşyanın büyük bölümü, yazlığa taşındı. Bu boşluk o yüzden." (Boşlukta Mithat Can'ın oyuncakları, Sinan ve Sezen'in dolu dolu birbirine sarıldığı gümüş çerçeve, henüz kapatılmış gibi bir müzik seti).

Ayrılıkları konusunda yorum yapmaktan kaçınan **Sezen Aksu, "Sinan'la her zaman dost olarak kalacağız. Mithat Can istediği zaman onun yanında, istediğinde benim yanımda kalacak."**

Söz Mihat'ın üstünde dönünce, kuytularında bir yangındır başlıyor **Sezen Aksu'nun:**

"Ayrılığımız konusunda, hiçbir gazeteciyle konuşmuş değilim. Bunun tek nedeni Mithat Can. Oğlumun, okuma

yazma öğrendiğinde bizim ayrıldığımızı yalan yanlış haberlerden öğrenmesini istemiyorum."

Hiçbir zaman açılmayacak bir telefon çalıyor. Sezen'in **"Miloş"** diye seslendiği **Müşerref Hanım**, çaylarımızı tazelerken:

"Ahh..." diyor, "Ayol bir hiç yüzünden ayrılınır mı?"

Sezen Aksu, "Miloş"un hesapsız yaklaşımını yanıtlıyor:

"Sinan'la sarılarak, öpüşerek, dostça ayrıldık. Miloş'un anlayamadığı bu. Ona göre ayrılığın bağıra çağıra olması gerekiyor."

Miloş'un karşılıklı açtığı pencerelerden, sarı sıcak bir rüzgâr geçiyor, masanın üstündeki kâğıtları talan ederek. Ardında, her an geri alacağı bir ferahlık bırakıyor. Apansız:

"Bu evden taşınmayacağım" diyor **Sezen Aksu, "Halıları temizleyiciye veririz. Perdeleri değiştirip ortaya iki oda takımı. Olur, biter..."**

Boş bardakları toplayan Müşerref Hanım'ın yüzünde bir gizli ışık parlıyor. Sözcükleri telaş telaş birbirinin üzerine katlayarak:

"Ayy deli kız! Ne kadar sevindim bilemezsin. Hem eski köye yeni âdet getirmek de nereden çıktı?"

Eşya, aynı eşya. Işık mı genişledi ne? Sesini, görünmez bir yerlerinden toprağa bağlı, Anadolu kadınının sezgileriyle yüklüyor Müşerref Hanım ve sevincini noktalıyor:

"Hem sana bir şey söyleyeyim mi? Siz Sinan'la bir araya gelmezseniz, bileklerimi keserim. Fol yok, yumurta yok. Bu ayrılık laf olsun diye..."

-11 Temmuz 1983-

İstanbul Valiliği mi yaman, Vatan Caddesi Lunapark Gazinosu mu?

BÜLENT ERSOY, SAHNEYE ÇIKABİLECEK Mİ?

Haziran ayı başlarında bir basın toplantısı düzenleyerek sahnelere veda ettiğini açıklayan **Bülent Ersoy** cephesinde bayramda ilginç gelişmeler oldu. Bayramın birinci günü yani 12 Temmuz 1983 Salı günü ***Güneş Gazetesi***'nde tam sayfa bir ilan yayınladı. İlanda şöyle deniliyordu:

"Vatan Caddesi, Lunapark Müzikholü'nün yaz müjdesi! Sayın Bülent Ersoy bayramın üçüncü gününden itibaren sizlerle..."

Oysa, yine aynı gün yani 12 Temmuz Salı günü ***Hürriyet Gazetesi***'nin birinci sayfasında şu başlıklı bir haber yer alıyordu.

"Bülent Ersoy"a, yine "hayır"...

Haberde özetle şunlar yazıyordu: **"Günlerdir, bayramın üçüncü günü sahneye çıkacağı yolunda haberleri yayınlanıp, gazinoda hazırlıklar yapılan Bülent Ersoy için İstanbul Valiliği kesin kararı açıkladı: Hayır."**

Bu haberde **Lunapark Gazinosu**'nun sahibi **Osman Kavran**'ın oğlu **Mahmut Kavran** şöyle diyordu:

"Vilayet makamına ya da bir başka resmi kuruluşa Bülent Ersoy'un sahneye çıkması için izin isteğinde bulunmadık. Bu nedenle ne şahsımıza ne de avukatımıza bir tebligat yapılmadı. Bülent Ersoy'un sahneye çıkıp çıkmama konusu bir kesinlik kazanmadı. Bülent Ersoy'un sahneye çıkması belki ertelenebilir. Tabii bu sanatçı yönünden olur. Bülent Ersoy bazı nedenler ile sahneye çıkışını ileri tarihlere alabilir. Adını neonlar ile yazmak, bizim için en fazla bir saat alır."

Aradan 24 saat geçti. Bir gün sonra, yani 13 Temmuz 1983 tarihli ***Bayram Gazetesi***'nde, **Bülent Ersoy**'un alt kadrosunun **Nazan Şoray, Hülya Süer, Uğur Böcekleri, Hülya Tuğlu** ve **Özlem Tekçe**'den oluştuğu belirtilen bir ilan yer alıyordu.

İlanda, matinede konsumasyon ve özel fiks menünün, bin lira, geceleri ise fiks menünün 3 bin lira olduğu belirtilip, rezervasyon için telefon numaraları veriliyordu.

Artık iş, 14 Temmuz 1983 Perşembe gününü beklemeye kalmıştı. Bülent Ersoy ya sahneye çıkacak ya da sahneye çıktıktan sonra, hemen indirilecekti. Ama bunların hiçbiri olmadı. 14 Temmuz Perşembe günü ***Bayram Gazetesi***'nde şöyle bir ilan yer aldı.

"Sayın halkımıza duyuru, özel nedenlerle ve hazırlıkların tamamlanmamasından dolayı...

Bülent Ersoy programını kısa bir süre için ertelemiş bulunuyoruz. Şimdi bu kısa erteleme kararından sonra basınımızda belli bir süreden beri yayınlanan gerçek dışı açıklamalar tekrarlanacaktır.

Bu nedenle şu hususu tüm açıklığıyla bilmenizi istiyoruz. Bizler vilayet yüksek makamına herhangi bir izin talebinde bulunmadığımız için bize bu konuda herhangi bir karar bildirilmemiştir. Saygılarımızla. Lunapark Müzikholü."

Bu ilanı okur okumaz Lunapark Gazinosu'nu arayıp **Mahmut Kavran** ile konuştuk. Gecikmenin nedenini sorduğumuzda şu yanıtı aldık:

"İlanda yazdıklarımız doğrudur. Hazırlıklarımızın tamamlanmaması nedeniyle Bülent Ersoy sahneye çıkamadı. Başka bir neden yok. Öncelikle saz grubu, elbiseler ve sahne hazır olmadığı için erteledik. 21 Temmuz Perşembe günü Bülent Ersoy sahneye çıkacak."

Aranılıp, görüşü alınacak tek bir kişi kalmıştı ki, o da **Bülent Ersoy**'dan başkası değildi. Çevirdik sanatçının telefonunu. Cevap vermiyordu. Bunun üzerine annesini aradık. Kızının, **Osman Kavran** ile mini bir **Antalya** gezisine çıktığını söyleyen **Necla Poyraz, HEY**'e aynen şunları söyledi:

"Mahmut Bey'in (Kavran) söyledikleri doğrudur. Kızım, kısmetse Perşembe (21 Temmuz) günü sahneye çıkıyor. Bütün hazırlıklar tamam. Bütün dualarım kızımın başarılı olması için. Dilerim Tanrı'dan bir aksilik çıkmaz."

İşin ilginç yanına bakın ki haftalık yayın organlarının kaderini bir kez daha yaşadık.

Bülent Ersoy'un sahneye çıkacağının söylenildiği perşembe gününün sabahı, erken saatlerde dergimiz HEY baskıya girdi. Bu nedenle, neler olduğunu sizlere aktaramıyoruz. Ancak gelecek hafta ayrıntılarıyla yine derginiz HEY'de bulacaksınız.

-25 Temmuz 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. DOSTLAR SAĞOLSUN (ÜMİT BESEN)
2. **Şerefinize** (Hurşid Yenigün)
3. **Seviyorum Delicesine** (Ferdi Özbeğen)
4. **Sen de mi Leyla** (Ferdi Tayfur)
5. **Düğün** (Sıtkı Canaydın)
6. **Sağolun** (Belkıs Akkale)
7. **Yalan** (İbrahim Tatlıses)
8. **Başım Gözüm Üstüne** (Bedri Ayseli)
9. **Hayat Merdiveni** (Kibariye)
10. **Kör Yılan** (İzzet Altınmeşe)
11. **Yaz Günleri** (Oktay Arman)
12. **Bekleyiş** (Mediha Şen)
13. **Anlatamadım** (Müslüm Gürses)
14. **Play Back** (Ercüment Batanay)
15. **Önce Beni Dinle** (Baysan Yüksel)

Ve Bülent Ersoy'un adı neonlardan silindi!

SAHNE, BİR BAŞKA BAHARA...

Likör yeşili "**O**" kablolarından kurtulunca geceye karıştı... Onu "**Y**" harfi izledi. On dakika öncesine kadar elektrik ışıklarıyla "**Bülent Ersoy**" yazan neonlar, **Lunapark**'ın deposunda belirsiz bir tarihe kadar beklemeye bırakıldılar...

Her şey haziran ayının ilk günlerinde başladı. Olaylı **Almanya** turnesinden dönen **Bülent Ersoy, Hilton Oteli**'nde bir basın toplantısı düzenleyerek, 9 yıllık sahne yaşamına veda ettiğini açıkladı. Aradan iki hafta geçmemişti ki tam sayfa gazete ilanları, bayramın ikinci günü **Lunapark Gazinosu**'nda çıkacağını duyurdular. Sahneye çıkabilir, çıkamaz tartışmaları ufacık bir erteleme ilanıyla daha ilginç bir boyut kazandı.

Sanatçıya eşlik edecek olan 40 kişilik saz heyetinin giysileri için bir milyon liradan fazla masraf edilmiş olması, Ersoy'un sahneye çıkacağı konusunda güçlü bir belirti olarak kabul ediliyordu. Geçtiğimiz ayın sonlarına kadar, bu tartışma güncelliğini korudu ve bir perşembe gecesi son buldu.

Bülent Ersoy'un kesin olarak sahneye çıkacağı iddia edilen bu perşembe gecesi, Lunapark Gazinosu'nun bütün ışıkları sönüktü ve sanatçı hiç iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Bu gerilimli dönemin ardından **Bülent Ersoy**'un **Osman Karvan**'la birlikte Antalya'da moral tatili yaptığı öğrenildi.

Antalya'da sevgilisi olduğu sanılan yakışıklı bir gençle görünen Ersoy'u, objektiflerden otel görevlileri gizlediler. Moral tatilini 15 gün kadar sürdüren sanatçı sessiz sedasız İstanbul'a döndü.

Osman Bayşu'nun kurduğu plak şirketi ile anlaşan **Bülent Ersoy**, yeni plağının ilk çalışmaları için kollarını sıvarken, tartışmalı sahne olayı hâlâ açıklık kazanmış değildi.

-8 Ağustos 1983-

Ajda Pekkan'ın ilgisizliği, muhteşem bir şarkıyı ona kaybettirdi

NÜKHET DURU, ALDI GÖNLÜ DİYAR DİYAR SÜRÜKLEDİ...

Bayramın üçüncü günü sabahı çalan telefondaki ses, **Ali Kocatepe**'yi istiyordu. **Ajda Pekkan**'dı sesin sahibi ve hattın öteki ucundaki Kocatepe'ye şunları söylüyordu:

"Dün gece Nükhet'in söylediği 'Al Gönlümü Diyar Diyar Sürükle' adlı şarkıyı dinledim. Bu benim yıllardır aradığım şarkı, tam bana göre. Neden bana da böyle besteler yapmıyorsun Ali?"

Ajda Pekkan'ın bu konuda bilmediği çok şeyler vardı. Bunları da HEY biliyordu. İşte "Al Gönlümü Diyar Diyar Sürükle"nin gerçek öyküsü:

"Ayrılmadan önce güzel sevgilim/ Bütün ıstırabı hep bana yükle/ Ne diyecektim, tutuldu dilim/ Al gönlümü diyar diyar sürükle..."

Sami Serin'in dizeleri, **Ali Kocatepe**'nin gitarının tellerinde dolaşmaya başladığında, İstanbul, kışa hazırlanıyordu. Romantik bir şarkı peşindeydi sanatçı. Yıllar önce yarattığı **"Ben Sana Vurgunum"** ve **"Melankoli"** ayarında yeni bir şarkı üretmenin çabası içindeydi.

Doğum, zor ve sancılı oldu ama ortaya "nur topu" gibi bir beste çıktı. Dinleyenler "Al Gönlümü Diyar Diyar Sürükle"nin yeni bir "Melankoli" olarak dillerde dolaşacağını, aradan yıllar geçse de sevgililerin kulaklarında fısıldanacak bir şarkı olabileceğini söylüyorlardı.

Ali Kocatepe bu yeni bestesini Pekkan'a vermeyi tasarlıyordu. Ona göre bu şarkı, Ajda'ya çok iyi gidecekti.

O bunları düşünürken Pekkan da **"Süperstar Ajda 83"** şovunun hazırlıklarını yapıyordu. Şov çalışmaları yürütülürken bazı müzik adamlarının yanı sıra **Ali Kocatepe**'ye de repertuvar konusunda danışmış, fakat yine de kendi bildiğini oku-

muştu. Ancak şov hazırlıkları sırasında iki eski dost arasında sıcak bir havanın oluşmasına yol açmıştı.

Takvimler Şubat ayının 12. gününü gösterirken **Ajda Pekkan**, doğum gününü kutluyordu. O gece Ajda Pekkan, Ali Kocatepe, bazı dostlarıyla birlikte Nükhet Duru'yu dinlemek üzere Çakıl Gazinosu'na gittiler.

Ali Kocatepe, o gece **Ajda Pekkan**'ı evine götürürken **"Al Gönlümü Diyar Diyar Sürükle"** adlı şarkıdan söz etti. **"Sana doğum gününde bir şarkı armağan etmek istiyorum. Tam senin okuyacağın, kendini bulabileceğin bir şarkı bu..."** dedi.

Genç bestecinin bu sözlerini **Ajda Pekkan** ciddiye almadı ama bu sözleri ciddiye alarak harekete geçen başkaları da vardı.

Ali Kocatepe'nin içtikleri ayrı gitmeyen iki dostu, şarkının Ajda Pekkan'a göre olmadığı kaygısındaydılar. Onlara göre bu yeni beste tam **Nükhet Duru** bestesiydi. Onun yorumuyla yepyeni bir "Melankoli" olabilecekti.

Ali Kocatepe ise şarkıyı Pekkan için düşündüğünü, hatta söz verdiğini ileri sürerek bu düşüncelere karşı çıkıyordu. Besteci, iki dostunun dayanılmaz ısrarları ve Nükhet Duru'nun yorumculuğuna olan büyük saygısı sonucu, şarkısını ona vermeyi uygun gördü. Bu kararı vermesindeki nedenlerden biri de Ajda Pekkan'ın gösterdiği ilgisizlikti. Yıllardan beri Kocatepe'ye **"Bana ne zaman 'Melankoli' gibi beste yapacaksın?"** diye sormuş, beste yapıldığında ise adını sormak gereği bile duymamıştı.

Bu arada **Nükhet Duru** şarkıyı dinlemiş ve **"Tam aradığım şarkı, yeni bir 'Melankoli'"** deyivermişti... **Ali Kocatepe** bunun üzerine **Ajda Pekkan** için niyetlendiği bestesini Nükhet Duru'nun tonuna göre düzenlensin diye **Esin Engin**'e vermiş ve sonuçta stüdyoya girmişlerdi bile...

Şarkı, bayramın ikinci günü televizyonda yayınlandığında dinleyenlerin büyük beğenisini kazandı. İşte Ajda Pekkan da TV'de Nükhet Duru'dan dinlediği şarkı için Ali Kocatepe'ye telefonda "Tam bana göre. Niye bana böyle şarkılar yapmıyorsun?" diyerek yakınmıştı...

Nükhet Duru'ya gelince... O çoktan atı aldı ve Üsküdar'ı geçti. Bir yıllık aradan sonra plağı çıkıyordu. Hem de 45'liklerin öldüğü devirde maksi 45'lik olarak. Sadece bu bile şarkıyı ne kadar sevdiğinin bir kanıtı olsa gerekti...

-1 Ağustos 1983-

"Taçsız Kraliçe" Hülya Avşar sunuculuk yapacak!

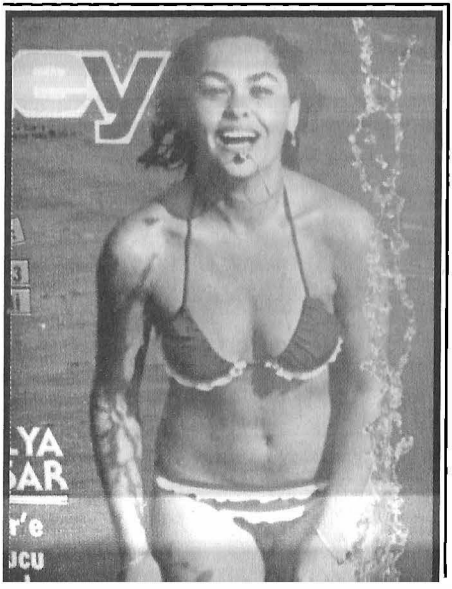
FUAR SAVAŞINA O DA KATILDI!

"Kraliçezede" Hülya Avşar, İzmir Fuarı'nda sunucu olarak sahneye çıkacak. Dev sanatçılara karşı güzelliği ile zorlu bir sınav verecek. Bakalım ne dereceye kadar başarılı olacak?

Uluslararası İzmir Fuarı'nın başlamasına 12 gün kala, fuar kadroları da kesinleşti. Kraliçelik tacı, "dul" olduğu gerekçesiyle elinden alınan **Hülya Avşar** ile Arabesk Müzik dünyasının genç şarkıcılanndan **Ayşe Mine**'nin ilk kez sahneye çıkacakları bu yılki fuarın en büyük özelliği ise yalnızca güldürü sanatçılarının sunacakları bir gösteri.

Manolya Gazinosu'nda **Müjdat Gezen, Perran Kutman, Uğur Böcekleri, Zeki Alasya, Metin Akpınar, Virgül-Varil, Uğur-Necati, İlhan Daner** ve **Balarısı Özdemir, Müjdat Gezen**'in yazdığı bir güldürü ile sahneye çıkacaklar.

Konuyla ilgili olarak bilgi veren **Hasan Bora**, "Manolya'da önce bir müzikal yapmayı planladık. Ama gerçekleştiremedik. Bunun üzerine Müjdat Gezen, yalnızca komedi sanatçılarının rol alacakları bir oyun yazdığını, bu oyunu sergileyeceklerini söyledi. Kabul ettik. Sanatçılarla anlaştık. Fuar için değişik bir gösteri olacak" dedi.

20 Ağustos-20 Eylül tarihleri arasındaki İzmir Fuarı'nda kadroları kesinleşen gazinolar ve kadroları şöyle sıralanıyor:

Lunapark: Emel Sayın, Yıldırım Gürses, Ahu Tuğba, Ayşe Mine, Zeki Alasya-Metin Akpınar, Erol Evgin, İzzet Altınmeşe, Belkıs Akkale, Ercan Turgut, Beş Yıl Önce On Yıl Sonra, Arif Şentürk.

Ekici-Över: Hülya Koçyiğit, Barış Manço-Kurtalan Ekspres, Nesrin Topkapı, İzzet Altınmeşe, Müslüm Gürses, Tolga Han Dans Grubu, Müjdat Gezen-Perran Kutman.

Göl: Muazzez Abacı, Hülya Süer, Hülya Avşar (sunucu), Nazan Şoray, Azra Balkan, Uğur Böcekleri.

Açıkhava Tiyatrosu: "Büyük Kabare Şov": Ajda Pekkan, Zeki Alasya-Metin Akpınar.

Golf: Nükhet Duru, Ali Kocatepe, Beş Yıl Önce On Yıl Sonra.

Çamlık Senar: Nokta Tiyatrosu "Çılgın Yenge" Konuk sanatçılar, Kamil Sönmez, Osman Yağmurdereli, Hülya Işıl.

Fuara gidecek olan sanatçılardan Zeki Alasya-Metin Akpınar üç yerde, Müjdat Gezen-Perran Kutman ikilisi, İzzet Altınmeşe, Uğur Böcekleri iki yerde sahneye çıkacaklar.

-8 Ağustos 1983-

Emral Avşar'a göre Muazzez Abacı ihbar etti

Hülya Avşar,
yaşı küçük olduğu için sahneden indirildi

30 Ağustos 1983 Salı gecesi, **İzmir Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi** ekipleri, ihbar üzerine **Hülya Avşar**'ın çalıştığı gazinoya giderek, Avşar'ı programı biter bitmez karakola götürdü. **Hülya Avşar**'ın gözaltına alınma gerekçesi, 21 yaşını bitirmemiş kişilerin sahneye çıkmasını yasaklayan kanun maddesine dayanıyordu. Avşar, gazinodaki görevi olan sunuculukla yetinseydi, böyle bir şey belki de gelmeyecekti başına... Ancak son iki gece **"Bir Sevgi İstiyorum"** adlı şarkı ile şarkıcılık girişiminde de bulunmuştu... Avşar'ın annesi, kızını, aynı gazinoda assolist olarak çalışan **Muazzez Abacı**'nın ihbar ettiğini iddia ettiyse de konu kesinlik kazanmadı.

Çiğdem Talu'nun yarım bıraktığı sözleri İlhan İrem tamamladı

VASİYET YERİNE GELDİ!

Çiğdem Talu, derin bir soluk aldıktan sonra **Melih Kibar**'dan yana döndü: "Sevgili Melih, benden bu kadar... Şarkının adı, **"Kim O"** olmalı. Ama takıldım kaldım. Gitmiyor işte. Ama bu şarkı yarım kalmamalı, tamamlanmalı... Sonra da dillerde dolanmalı..."

Çiğdem Talu'nun adını koyup, bırakmak zorunda kaldığı şarkı **"Kim O"** adını taşıyordu. Şiir, tamamlandıktan sonra **Melih Kibar** tarafından bestelenecek ve plak yapması için **Coşkun Demir**'e verilecekti...

Melih Kibar, sormadan edemedi:

"Peki sevgili Çiğdem! Kalsın... Kalsın da kim tamamlayacak?"

Cevap hemen geldi:

"Bu bir bayrak yarışıdır. Bir gün ben yanında olmasam da ekip çalışmasını sürdür. Bu işi yapacak tek kişi var ki o da; İlhan İrem'dir... Şarkılarını çok beğeniyorum. İnanıyorum ki benim boşluğumu o dolduracaktır..."

Ve bundan birkaç ay önce "bırakılan vasiyet" yerine getirildi. **İlhan İrem**'le **Melih Kibar**, bundan böyle birlikte çalışma kararı aldılar... Konuyla ilgili olarak ilk **Melih Kibar** konuştu:

"İlhan İrem, bayrağı teslim aldı. İlk olarak 'Kim O'nun sözlerini yazdı. Coşkun Demir, yakında stüdyoya girecek. Bunun dışında yine Coşkun Demir'e bir long-play, Nazan Şoray'a da 'Hatırlıyorum' adlı bir parça hazırlıyoruz. Sırada bir de müzikal projemiz var...

Telif hakları konusuna da değinmek istiyorum. Sanatçılara vereceğimiz parçalar için belli bir ücret alacağız. Bunun dışında o sanatçı, bu şarkıları sahnede okursa aldığı ücretin yüzde 2'sini İlhan'la bana verecek... Coşkun ve Nazan, bu teklifimizi

kabul ettiler..."

İlhan İrem ise güçbirliği konusunda şöyle konuştu:

"Rahmetli Çiğdem'in vasiyetini yerine getirmiş olduk. Bundan böyle ben yazacağım, Melih besteleyecek. Kapımız amatör, profesyonel tüm şarkıcılara açık. Ben bu arada özgün çalışmalarımı da devam ettireceğim. 'Pencere'nin ardından yapacağım yeni long-play'in hazırlıklarına başladım bile..."

-15 Ağustos 1983-

Coşkun Demir Söylüyor

KİM O?

İsim: Çiğdem Talu - Söz: İlhan İrem
Müzik ve Düzenleme: Melih Kibar

Her akşam yorgun argın
Eve girince
Her akşam şehir
Kendine dönünce
Bir fısıltı çağırır
Beni sessizce
Ararım karanlığın içinde
Yıllardır seslenen o sevgili nerde
Her akşam
Anıları yere serince
Kendimi geçmişin
Eline verince
Bir fısıltı çağırır beni sessizce
Ararım karanlığın içinde
Yıllardır seslenen o sevgili nerde
Kim o
Yüreğimde dolaşan kim o
Çözüldükçe dolaşıyor
Kim o
Gecelere karışan kim o

Arıyorum bulunmuyor
Yine sen misin başımda duman duman
Yoruldum varılmayan yolculuklardan
Galiba bir şeyleri silmiyor zaman
Her sabah Gülüşü odama doluşan
Düş olup bazen de
Uykulardan taşan
Zamana gömdüğüm sevgilim sen misin
Dökülsün sırların artık canevimden
Her zaman aynalardan bakıştığımız
Bir zaman gülüşüp de
Ağlaştığımız
Bütün güzellikleri paylaştığımız
Zamana gömdüğüm sevgilim sen misin
Güneşin gitmesin artık canevimden

Çiğdem Talu'dan 22 yıl sonra Melih Kibar'ı da uğurladık

GÜLE GÜLE "KİBAR ADAM"

Acı haber geldiğinde ***Hürriyet***'teydim... Şaka olmalı diye düşündüm ilk... Öyle ya bugüne kadar öksürdüğünü bile duymamıştık sevgili **Melih Kibar**'ın... Kendimi toplarlayınca ilk aklıma gelen **İlhan İrem** oldu... Aradım! Ne yazık ki "kötü haber" tez yayılmıştı...

Melih Kibar, tedavi görmekte olduğu **Acıbadem Hastanesi Kozyatağı**'nda yakalandığı bir tür cilt kanseri dolayısıyla 54 yaşında hayatını kaybetmişti (7 Nisan 2005). Kibar'ın cenazesi, 9 Nisan Cumartesi günü Bebek Camii'nde kılınan namazın ardından Nakkaştepe Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Erol Evgin, Melih Kibar'ın Bebek'i çok sevdiğini belirterek, isteği üzerine cenazesinin buradan kaldırıldığını, yine isteği üzerine babasınını yanına defnedildiğini, Kibar'ın vefatının, müzik dünyası için çok büyük bir kayıp olduğunu söyleyip, "Melih, orada mutlaka Çiğdem Talu ile buluşmuştur ve çok güzel şarkılar yapacaklardır..." dedi.

Melih Kibar, İstanbul'da doğdu (1951). İstanbul Belediyesi Konservatuvarı Yarı Zamanlı Piyano Bölümü'ne girdi. (1959). İlk profesyonel çalışmasına İstanbul Yelken Kulübü'nde başladı. ***Milliyet Gazetesi***'nin Türkiye Liselerarası Hafif Müzik Yarışması'nda, Alman Lisesi Orkestrası'yla beste dalında birinci oldu (1969). Timur Selçuk'la çalışmaya başladı (1970). Timur Selçuk Orkestrası'nın çıkardığı albümde ilk kez üç bestesi ("Gençlik Şarkısı", "Kelebek" ve "Panayır Günü") yer aldı. "Panayır Günü" adlı bestesi, "Oyun Treni" adlı TRT programının sinyal müziği oldu (1974). "Çoban Yıldızı"nı, Eurovision Türkiye elemeleri için besteledi. 26 Mayıs tarihinde Çiğdem Talu ile tanıştılar ve bir ekip oluşturdular (1975).

Melih Kibar - Çiğdem Talu birlikteliğinin ilk iki şarkısı, "Neden Tuttun Elimi/ Bunlar da Geçer", Füsun Önal tarafından seslendirildi. "İşte Öyle Bir Şey/ Sevdan Olmasa" ise hem Erol Evgin'e büyük şöhret getirdi hem de Melih "İşte Öyle Bir Şey" ile Yılın Bestecisi ödülünü aldı. "Hababam Sınıfı" ise "Altın Portakal Film Müziği" ödülünü getirdi. "Bizim Aile" filminin müziğine imza attı (1976). "Bir de Bana Sor"u besteledi. "İçimdeki Fırtına" ile Yılın Bestecisi ödülünü aldı (1977). "Altın Orfe"ye Yeliz'in seslendirdiği "Tüm Bir Yaşam" adlı bestesi ile katıldı (1979). "Hisseli Harikalar Kumpanyası" müzikalinin bestelerini yaptı (1980).

Erol Evgin'in yorumladığı "Hep Böyle Kal" ve "Söyle Canım" adlı besteleri Altın Plak kazandı. Coşkun Demir tarafından seslendirilen "Koca Çınar"ı besteledi (1981). Polonya'daki Sopot Müzik Festivali'nde En Başarılı Orkestra Şefi ödülünü aldı. İlhan İrem'in "Altın Orfe"de yarıştığı şarkıların aranjmanlarını yazdı ve Büyük Orkestra'yı yönetti. İlhan İrem'in "Pencere" albümüne de aranjör olarak imza attı ve albüm Altın Plak kazandı. TRT'de yayınlanan, ilk Türk müzikal filmi olan "Renkli Dünya"nın müziklerini yaptı (1984). Melki Prodüksiyon'u kurdu. Sözlerini İlhan İrem'in yazdığı "Halley" ile Eurovision Türkiye birincisi oldu. "Halley" ile Norveç'te Avrupa dokuzuncu sıraya kadar yükseldi. Ve böylece Türkiye ilk kez ilk 10 içinde yer aldı (1986). TRT için "Saat Sabah'ın Dokuzu" dizi filminin müziklerini yaptı. "Paydos" ile Eurovision Türkiye ikincisi oldu (1987).

Melki Prodüksiyon bünyesinde ses kayıt stüdyolarını kurdu. "Camdan Bir Ev" ile Eurovision Türkiye ikincisi oldu. Londra'da, Ersu reklam müziği ile International Advertising Awards Jingle ödülünü ve New Wave Jingle'ı ile International Advertising Awards Başarı Belgesi'ni aldı (1988). Sopot Müzik

Festivali'nde En Başarılı Aranjör ödülünü aldı (1992). "Sev" ile Eurovision Türkiye birincisi oldu. Dublin'deki yarışmadan 16.'lıkla döndü (1995). Yapı Kredi Bankası- Bankacılık Üssü reklam müziği ile Kristal Elma Başarı Belgesi'ni, Garanti Bankası- Balıkçı jingle'ı ile de Kristal Elma aldı (1988). "Duruşma" filminin müziklerini yaptı (1999).

"Sersem Kocanın Kurnaz Karısı ile Afife Jale En İyi Besteci ödülüne layık görüldü. Kendine ait bestelerin yer aldığı albüm çalışmalarına başladı (2000). "Yadigâr" adlı albümünü tamamladı (2001). Reklam müziği, beste çalışmaları ve televizyon programının yanı sıra, 2003 yılı başında gösterime giren "Gülüm" adlı sinema filminin müziğini tamamladı. "Yadigâr" albümündeki "Mesaj" adlı çalışması 2003 Ocak ayı içinde dünya pazarlarına çıkan DJ Rarin'in "Siddharta" albümünde yer aldı (2002). "Saat Sabahın Dokuzu" adlı albümün çalışmalarını tamamladı (2003).

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLERDEN SEÇME ŞARKILAR

1. **DÜNYA** (İLHAN İREM)
2. **Halet Rezaki'nin Şarkısı** (Timur Selçuk)
3. **Heyamola** (Mavi Yolcular)
4. **Telli Telli** (Yeni Türkü)
5. **Hay Hay** (Beş Yıl Önce On Yıl Sonra)
6. **Ağlayan Şarkı** (Aral Öztaşkent)
7. **Terazi** (İlhan İrem)
8. **Bir Mevsimlik Aşk** (Sibel Egemen)
9. **Dağlar** (Ömür Göksel)
10. **Yılmaz Peşrev** (Yeni Türkü)

İzmir Fuarı'nda Ajda Pekkan & Metin Akpınar'la aykırı bir basın toplantısı:

"500 MİLYON ALDIM... HEDEFİM 1 MİLYAR..."

İzmir Fuarı'nı izlemek için bulunduğumuz Ege'nin bu güzel kentinde kaldığımız Efes Oteli'nin lobisine indiğimizde anahtarlığımızın asıldığı kutuda bir not:

"Cumartesi günü saat: 13.00'te Ajda Pekkan, Zeki Alasya-Metin Akpınar, Coşkun Sabah ve Beş Yıl Önce On Yıl Sonra'nın basın toplantısı var. Çatı Kulüp'te bekliyoruz. İmza: Egemen Bostancı."

Eh, eski gazeteci **Egemen Bostancı**'ya da bir basın toplantısını bu şekilde haberi vermek yakışır.

Saat: 12.45. Toplantının başlamasına 15 dakika var. Sayıyoruz. **İzmirli** ve **İstanbullu** toplam 32 gazeteci hazır bekliyor.

Bekleyenlerden ikisi de **Egemen Bostancı** ile **Metin Akpınar**.

Saat: 13.20. **Coşkun Sabah** da aramıza katılıyor.

Egemen Bostancı saatine bakıyor. **"Çocuklar isterseniz ben anlatmaya başlayayım. Ajda Hanım gelince, o da söylemek istediklerini söyler, sorularınızı yanıtlar"** diyor.

Peki, diyoruz. O da anlatıyor:

"Ajda Hanım, Amerika'dan döndükten sonra 'Büyük Kabare' adlı bir müzikal gösterisiyle İstanbullu sanatseverlerin karşısına çıkmış ve 48 gün süreyle perde açmıştık. İstanbul'daki gösterimizi tamamladıktan sonra, bir de baktık ki 170 bin küsur kişi gösterimizi izlemiş. Rekor kırmışız yani.

Ardından Mersin Fuarı'na gittik. Orada da başarılı gösteriler sergiledik. Ve bu olayın üzerinden tam bir yıl geçtikten sonra şimdi de İzmirlilerin karşısındayız. İstanbul ve Mersin'deki kadromuza Coşkun Sabah eklendi. Asuman Arsan'ın yerine de Ayşen Gruda alındı..."

Saat: 13.25.

Ajda Pekkan geliyor. Sağ eli, sol göğsünün üzerinde. Başıyla, **"Çok özür dilerim, affedersiniz..."** anlamına gelen işaretler yapıp, Egemen Bostancı ile Metin Akpınar arasındaki boş koltuğa oturuyor.

Son olarak 1979'da **Göl Gazinosu**'nda **Zeki Müren** ile sahneye çıkan **Ajda Pekkan** 4 yıl aradan sonra bir kez daha Egelilerin karşısında.

Egemen Bostancı, anlatacaklarını tamamlamış olmalı ki sözü **Metin Akpınar** alıyor:

"Efendim, Tanrımıza hamdolsun ki, geçen yıl İstanbul'da 48 gün süreyle 170 bini aşkın seyircinin karşısına çıktık. Sahneye çıkmadan önce de her gece Tanrı'ya yakarıyorduk. 'Aman yağmur yağmasın' diye. Malumunuz gösterimiz Açık Hava Tiyatrosu'nda idi. Neyse yağmur yağmadı. Gösterimiz devam etti. Ama bir de öğrendik ki o yıl ülkede kuraklığa biz neden olmuşuz..."

Etraftan kahkaha sesleri. **Metin Akpınar** devam ediyor:

"Efendim şimdi sözü Coşkun Sabah'a bırakıyorum. Hadi Coşkun'cuğum amcalara bir şarkı söyle de dinlesinler...

O sırada **İzmirli** bir meslektaşımız kahkahalardan fırsat bulup, **Ajda Pekkan**'a bir soru soruyor ama kimseler duyamıyor. Yalnızca Ajda Pekkan'ın şöyle dediğini duyabiliyoruz:

"İnanır mısınız, benim için en zor şey, toplum karşısında konuşmaktır..."

O sırada Bostancı'nın sesini duyuyoruz:

"Ajda Hanım, 'Büyük Kabare' 1 Ekim'de Ankara'da başlıyor..."

Ajda Pekkan'ın yüzünde bir hayret ifadesi:

"Yani Egemen, böyle şeyleri hep, herkesin içinde söylersin..."

Yine gülüşmeler.

Ajda Pekkan:

"Evet arkadaşlar, sorularınızı bekliyorum..."

Sessizlik.

Sessizliği bozan Akpınar:

"İzmir'i nasıl buldunuz Ajda Hanım?"

Cevap:

"Haritadan..."

Yine gülüşmeler. İzmirli meslektaşlarımızdan bir soru daha:

"Ajda Hanım, yıllarca gazino hayatınız oldu. Şimdi müzikal yıldızı oldunuz. Bu geçişte zorlandınız mı?"

Aman Tanrım. Ajda Pekkan'ın bir dili çözülüyor ki demeyin gitsin. Anlatıyor da anlatıyor. Sonunda, Ajda Pekkan'ın neden konuşmadığını soran gazeteciye Metin Akpınar sesleniyor:

"Ajda'yı neden konuşturmadığımızı anladın mı anacığım!"

Sorular gelmeye başlıyor:

"500 milyon liranız olduğu doğru mu?"

"Doğru... Hedefim 1 milyar..."

Bostancı araya giriyor:

"Ajda Holding diye de yazabilirsiniz..."

Metin Akpınar durur mu?

"Canlarım, bizimkini de Met-Ze Holding diye yazabilirsiniz..."

Sonra Coşkun Sabah'tan yana dönüyor:

"Ah canıııın, bir tek bu çocuk beş parasız..."

Sonra bizden yana dönüyor:

"Yalan, yalan, udunun içinde kaçırdığı uyuşturucu maddelerle köşeyi çoktan döndü..."

Yine kahkahalar. Yine Ajda Pekkan'a bir soru:

"Duygusal yaşamınız ne alemde Ajda Hanım?"

Anladığımız kadarıyla âşık olup olmadığını soruyor.

Cevap: "Vakit bulamıyorum ki!"

"Rakipleriniz hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Kimseyi kendime rakip görmüyorum, kimsenin de beni kendisine rakip gördüğünü sanmıyorum. Hem onları çok seviyorum artık..."

"Onlar kim?"

"Emel, Nükhet, Sezen canıım. Hatta Emel için Semiramis'ten sonra özbeöz kız kardeşim diyebilirim..."

"Zeki Alasya ile Metin Akpınar'ı nasıl tanıyorsunuz?"

Valla yanılmıyorsam Zeki kısa boylu olanı, Metin de uzunu! Canım, böyle sorular sormayın..."

İmdadına Metin Akpınar yetişiyor:

"Vallahi Zeki, adından da anlaşılacağı gibi zeki bir insandır. Ama ben ondan daha akıllıyım. Öyle değil mi Ajdacığım?"

"Haklısın Metin. Seninle çok güzel sohbetlerimiz oluyor. Zeki de yavaş yavaş aramıza katılmaya başladı..."

"E, büyüdü be ablası. Gelsin artık o da yanımıza..."

Ajda Pekkan ile Coşkun Sabah'ın çayları, Metin Akpınar'ın kahvesi, Egemen Bostancı'nın da viskisi bitti.

Basın toplantısı da bitti...

-29 Ağustos 1983-

Atilla Alpsakarya, plak şirketini değiştirecek olan Zeki Müren için konuştu:

"BİR KIZI 40 KİŞİ İSTER, 1 KİŞİ ALIR..."

Elenor Plak sahibi **Atilla Alpsakarya** şöyle diyordu: **"Yazın kardeşim... Bir kızı 40 kişi ister, 1 kişi alır..."**

Atilla Bey, iyi güzel yazalım da 40 kişinin istediği, bir kişinin aldığı kız kim?

Bu sorumuzla birlikte, Alpsakarya'nın soluğunun tutulduğunu fark ettik. Kısa bir sessizlikten sonra şöyle dedi:

"Şey, affedersiniz. Benzetmede biraz hata oldu ama yine de yazın siz... Zeki Müren Bey'in Türküola ile Lider Plak şirketleri arasında paylaşılamadığı haberini iki hafta önce HEY'de okuyunca beynimden vurulmuşa döndüm..."

"Bildiğimiz kadarıyla bu işin sizinle bir ilgisi yok. Zeki Müren firmanızdan ayrıldı, Türkola ile anlaştı. Orâya bir plak yaptı. Geçtiğimiz hafta da Selami Şahin, Zeki Müren ile anlaştığını açıkladı."

"İşte onun için diyorum ya 'Bir kızı 40 kişi ister, 1 kişi alır...' diye. Önüne gelen Zeki Bey'le anlaştığını söylüyor. İnanmayın siz..."

"Peki, inanmayalım da ne yapalım?"

"Yazın o zaman. Zeki Bey'in şöyle bir sözü vardır: 'Bana beğeneceğim 12 parçayı bir arada kim getirirse, plağımı ona yaparım..."

"Sizin böyle bir teşebbüsünüz var mı?"

"Olmasa böyle iddialı konuşur muyum? Osman İşmen ile anlaştım. Pırıl pırıl 12 eser seçtim. Osman, plak gibi olmasa da ilk dinleyişte bir fikir verecek kadarıyla altyapısını çaldı. Sözler de çantamda. Yalnızca iki parçanın kaydı kaldı. Onlar da tamamlanır, tamamlanmaz Bodrum'a gidip, 'Buyurun Paşam. Bunlar eserler, bunlar sözler. İsterseniz yapın, isterseniz

yapmayın' diyeceğim..."

"Zeki Müren, eserleri çok beğenir ama çok para isterse!"

"Zeki Bey için parayı söz konusu etmem. Ne isterse veririm. O yeter ki eserleri beğensin..."

"Halen eşiniz olan Gülden Karaböcek, Oscar Plak ile anlaştı. Kulağımıza, sizin de onun için bir plak hazırladığınız yolunda bir haber geldi. Doğru mu?"

"Yarı doğru, yarı değil. Şöyle ki Osman İşmen, Zeki Bey'in bantlarını hazırlarken, iki parça da Gülden için hazırladı. Bunları Gülden'e vereceğim. İster okur, ister okumaz. Onun bileceği iş..."

"Okumam derse, ne yapacaksınız?"

"Aslına bakarsanız, Gülden'in bir başka firmaya plak yapması için benim onayım gerekli. Yani ben 'Evet' demeden o plak yapamaz. Ama, bunca yıllık karım için böyle davranırsam artık ayıp olur. Efendiliğimi ve saygınlığımı hiçbir zaman elden bırakmam. Bana yakışmaz. Gülden, artık dilediği gibi hareket etmekte serbesttir...

-29 Ağustos 1983-

2 ay sonra... Evet; "1 kızı 40 kişi istedi, 1 kişi aldı..." ama

ZEKİ MÜREN, SELAMİ ŞAHİN'E "EVET" DEDİ

Evet, plakçı **Atilla Alpsakarya**'nın dediği çıktı ve 40 kişinin istediği "kız"ı, 1 kişi aldı. Ancak bu 1 kişi **Elenor Plak** değil, **Lider Plak** oldu. Kurban Bayramı'nda yayınlanan Bodrum konseri ile bir anda bütün dikkatleri üzerinde toplayan **"Sanat Güneşi" Zeki Müren**, uzun zamandır plakçıları peşinde koşturuyordu.

Son olarak **"Kahır Mektubu"** adlı uzunçalarını **Türküola Plak** hesabına yapan **Zeki Müren**, o günden sonra stüdyolardan elini, eteğini çekmişti. Türküola Plak yetkilileri, biraz da sanatçının son plağını çıkartmış olmanın verdiği avantajla **"Zeki Bey'in bize sözü var. Plağını, bir başka firma hesabıma yapacağını aklımızın ucundan bile geçirmiyoruz"** diyordu.

Bu arada devreye **Elenor Plak** sahibi **Atilla Alpsakarya** girdi. 29 Ağustos 1983 tarihli **HEY**'de, **"Bir kızı 40 kişi ister, 1 kişi alır"** dedikten sonra sözlerini şöyle sürdürüyordu: **"Zeki Bey firma değil, eser arıyor. Ben de bir sürü yeni eser hazırladım. En kısa zamanda Bodrum'a gidip, kendilerine dinleteceğim..."**

Bodrum'da Zeki Müren'in kapısının birkaç plak şirketinin yetkilisi tarafından çalındığından haberimiz vardı. Ancak **"Sanat Güneşi"**nin hangisine "Evet" dediği kesinlik kazanmamıştı. Sonunda o da belli oldu. **HEY**'in ilan servisine şöyle bir ilan geldi:

"En büyük sizsiniz. Sayın Zeki Müren'imiz, Lider Plakçılığa hoş geldiniz. Bize şeref verdiniz. Size müteşekkiriz. Lider Plak-Selami Şahin..."

Bunun üzerine Selami Şahin ile konuştuk:

"Hazırladığımız eserleri alarak Bodrum'a götürdüm ve Zeki

Bey'e dinlettim. 12 yeni eserde karar kıldık. Bunlar arasında sözlerini Zeki Müren'in yazdığı bir bestem de var. Eserlerin altyapı ve üstyapı kayıtları da tamamlandı. Zeki Bey, yakında İstanbul'a gelerek stüdyoya girip, şarkılarını okuyacak..."

Selami Şahin, plakta yer alacak eserlerin adlarını ise **"çalınır"** korkusuyla vermedi. Long-Play'i de en geç kasım ayı başında piyasaya çıkartmayı planladıklarını sözlerine ekledi.

-24 Ekim 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ YASAL KASETLER

1. **KÖR YILAN** (İZZET ALTINMEŞE)
2. **Sağolun** (Belkıs Akkale)
3. **Sen de mi Leyla** (Ferdi Tayfur)
4. **Hayat Merdiveni** (Kibariye)
5. **Yaz Günleri** (Oktay Arman)
6. **Önce Beni Dinle** (Baysan Yüksel)
7. **Yağmur Altında "Civelek"** (Neşe Karaböcek)
8. **Dostlar Sağolsun** (Ümit Besen)
9. **Seviyorum Delicesine** (Ferdi Özbeğen)
10. **Anlatamadım** (Müslüm Gürses)
11. **Düğün** (Sıtkı Canaydın)
12. **Yalan** (İbrahim Tatlıses)
13. **Aşk Mevsime Bakmaz** (Nesrin Sipahi)
14. **Hoş Sada** (Yıldırım Gürses)
15. **Yaşımı Sormayın Yaşamadım ki** (Hayri Şahin)

Sayın, artık Gürses'in eserlerini
sahnede ve plaklarda okuyamayacak

YILDIRIM GÜRSES'TEN EMEL SAYIN'A YASAK!

Zerrin Özer'in ekipten ayrılmasından sonra **"Her Telden, Her Dilden"** gösterisini İstanbul Açıkhava Tiyatrosu'nda **Arif Sağ** ile birlikte sürdürmeye başlayan **Yıldırım Gürses, Emel Sayın**'a protesto çekti.

Emel Sayın ile uzun süre **"Neşe-i Muhabbet"** müzikalinde birlikte sahneye çıkan Gürses, Sayın'ın İzmir Fuarı'na tek başına gitmek istemesi üzerine ondan ayrılmıştı. Sanatçı, Emel Sayın'a çektiği protestoda "Bundan böyle bana ait şarkıları, sahnede, radyoda, televizyonda, plakta okumanızı yasaklıyorum" dedi.

Avukat Arsal Tüzüner tarafından noter kanalıyla çekilen protesto sanatçının bulunabileceği üç adrese (İstanbul'daki evi, İzmir'de kaldığı ev ve Lunapark Gazinosu) postalandı. Emel Sayın'ın repertuvarında **Yıldırım Gürses**'e ait olan **"Eller Eller/ Güller Ağlasın/ Gül Dudaklım/ Affetmem Asla Seni"** adlı 4 şarkı bulunuyor. Yıldırım Gürses, konuyla ilgili olarak HEY'e şu açıklamayı yaptı:

"Emel Hanım'a kırgınım. Noterden çektiğimiz protestoya uymazsa mahkemeye vereceğim. Çok küçük bir miktar maddi, rekor denilebilecek bir miktar da manevi tazminat davası açacağım. İnşallah hataya düşüp protestoya uymamazlık etmez."

Lunapark'ın kulisinde bu haberi ilettiğimiz **Emel Sayın** ise şunları söyledi: "Böyle bir şey bana gelmedi. Ayrıca böyle bir şey olacağını da sanmıyorum. Eğer böyle bir şey olursa, önce HEY'e ayrıntılı bir açıklamada bulunacağım..."

-5 Eylül 1983-

Buna benzeri bir yasaklama da 2006'da yaşandı!

NİLÜFER'E 7 YILDIR 17 ŞARKI YASAK!

Kayahan'ın, kendi şarkılarını artık konserlerinde okumasını istemediği **Nilüfer**'e karşı açtığı dava sonuçlandı. Mahkeme, Kayahan'a ait 17 şarkıyı, Nilüfer tarafından sahne ve konserlerde izinsiz olarak icra edilmesinin önlenmesine karar verdi. Kayahan iki yıl önce bir röportajında, **"Dostlarım"** dediği **Sezen Aksu** ile **Nilüfer** arasındaki farkı anlatırken, **"Nilüfer önündeki kalkan balığını yer, 'Ucundan azıcık ister misin' demez. Paylaşmayı pek bilmez. Sezen ise en küçük payı kendine bırakıp tabağındakini yanındakilerle paylaşır"** demişti. Kayahan, bu röportajın ardından da Nilüfer'in kendisine ait şarkıları sahne ve konserlerinde söylememesi için mahkemeye başvurmuştu. Dava sonuçlandı. 4 No'lu Fikri ve Sinai Haklar Hukuk Mahkemesi, Nilüfer'e, Kayahan'ın 17 şarkısını konser ve sahne çalışmalarında izinsiz olarak icra etmesini yasakladı. Gizli yapılan duruşma sonunda Kayahan'ın avukatı Aydın Kurban, "Bundan böyle Nilüfer Hanım, o şarkıları ancak Kayahan Bey'den yazılı izin alırsa okuyabilecek. Ama kendisi zaten izin vermiyor. Dolayısıyla Nilüfer Hanım'ın bu şarkıları okumasına yasak gelmiş oldu" dedi.

-29 Kasım 2006-

İşte o şarkılar: **Kar Taneleri,** Yağmur, **Acıkmışım Sevgine,** E Bebeğim, **Esmer Günler,** Mor Menekşe, **Seni Seviyorum,** Yemin Ettim, **Sen Mühimsin,** Aman, **Mavilim,** Her Şeyden Çok, **Büyük Aşkım,** Çok Uzaklarda, **Olur mu Olur,** Gözlerinin Hapsindeyim, **Melankoli.**

"Kübana"nın çiçekçisi hiç çekmedi,
çiçek gönderenlerden çektiği kadar:

"NÜKHET HANIM, ÇİÇEKLERE TEŞEKKÜR ETMEZSE... ADAMLAR 'PARANI ALAMAZSIN' DİYOR..."

Tarih, gerçekten "tekerrür"den ibaret galiba... Geçen yıl, **Göl Gazinosu**'nda assolist olarak sahneye çıkarken, 10. geceden sonra "iş yapmadığı" gerekçesiyle işine son verilen **Nükhet Duru** soluğu **Kübana Gece Kulübü**'ndeki **Ferdi Özbeğen**'in kanatları altında almıştı.

Olay, bu yıl değişik bir biçimde "tekerrür" etti. **Ferdi Özbeğen**, fuar başlamadan 10 gün önce (10 Ağustos) İzmir'e gelerek, **Kübana**'da çalışmaya başladı. Fuar başladıktan sonra İzmir'e gelen (25 Ağustos) **Nükhet Duru** da, **Ali Kocatepe** de dahil olmak üzere "müthiş bir üçlü" oluşturup, çalışmaya başladı.

HEY Dergisi, "Kübana Şov"u dakika dakika sizler için izledi:

20.30: Nurhan Akgün'den yemek müziği.

21.30: Necmi Türk'ten dans müziği.

22.30: Ve huzurlarınızda **Ferdi Özbeğen**. Bir anda piyanonun tuşlarına sihirli bir parmak değmişçesine, birbirinden güzel nağmeler dökülmeye başlıyor. Özbeğen, **"Kaderimde Hep Güzeli Aradım"** diyor, genç sevgililer, nişanlılar, karı-kocalar başlarını birbirinin omuzlarına dayamış, ellerini birbirinin bellerine kenetlemiş dans ediyorlar.

Özbeğen, **"Allah Allaaah"** deyip, ritm-box'ını daha ritmik çalıştırıp **"Mastika... Mastika... Oooo Mastika..."** diyor. Sevgililer, nişanlılar, karı-kocalar karşılıklı gerdan kırıp, bel büküyorlar. Sanatçı piyanosunun tuşuna son kez bastığında da saatlerine bakıp, aradan tam 1 saat 45 dakika geçtiğini görüp,

kan ter içinde masalarının yolunu tutuyorlar.

00.15: Sahneyi alma sırası **Müjdat Gezen ile Perran Kutman**'ın. Sevilen ikili 25 dakika süreyle Kübana'yı doldu-ranları kahkahadan kırıp geçiriyorlar. En büyük alkış da "Gelin-Damat" güldürüsü ile geliyor. Espri şöyle:

Nikâhları kıyılalı henüz bir-iki saat olan karı-koca aralarında konuşuyorlar:

"Kocacığım, itiraf etmeliyim ki ben yemek yapmasını bilmem."

"Canın sağolsun karıcığım, yaptıracak birini buluruz..."

"Kocacığım, ben çamaşır yıkamasını da bilmem."

"Canın sağolsun karıcığım, yaptıracak birini buluruz."

"Kocacığım, ben ev işlerinden de hiç mi hiç anlamam."

"Canın sağolsun karıcığım, yaptıracak birini buluruz..."

Eh, böylesi bulunmuş; omzuna nazik bir şekilde dokunulup **"aslan kocacığım"** denilmez mi? Denir. Perran Kutman da "hafifçe" dokunuyor. Ama Müjdat Gezen yerde. Gelin Hanım, sinirleniyor:

"Sünepe herif. İki saat sonra gerdeğe gireceğiz. Bu halinle biz nasıl çocuk sahibi olacağız?"

Ahlar, oflar arasında bir ses:

"Sen üzülme karıcığım bu işi de halledecek birini buluruz..."

00.40: Yedi kişiden oluşan **Uğur Dikmen Orkestrası**, sahnedeki yerini almış durumda. **Müjdat Gezen**'in sesi, gecenin sessizliğini bozuyor: **"Şimdi deee, tam 1 yıllık bir aradan sonra karşımızda Nükhet Duru..."** Nefis tuvaleti içindeki sanatçı, alkışlar arasında geliyor. Flaşlar arka arkaya patlıyor. Ve Nükhet Duru da **Toto Cutugno**'nun bombası **"L'Italiona"**yu patlatıyor. Alkışlar dinecek gibi değil. Duru, güçlükle teşekkür edip, arka arkaya **"Ayrılanlar İçin"**, **"Deli**

Gönül" ve **"Ne Oldu Bize"**yi sıralıyor.

00.45: Nükhet Duru, nefes nefese konuşmaya çalışıyor. "Biliyorsunuz bir Eurovision'u daha gerilerde bıraktık. Ben bir Eurovisionzede olarak, bu yılki Eurovision'a kurban edilen şarkılardan birini söylemek istiyorum. Ama istiyorum ki, bestecisi de gelsin, birlikte söyleyelim. Alii, Aliii nerdesin? Haydi gel!"

00.46: Sahnede ilk kez tam 15 yıl önce Kübana'da çıkan sonra da İzmir sahnelerinde gözükmeyen **Ali Kocatepe** beyaz kostümü ile geliyor. Halkı selamlıyor, Nükhet Duru'yu öpüyor ve **"Heyamola"**yı söylüyorlar. Şarkı bitiyor. Alkışlar bitiyor. Ali Kocatepe konuşuyor:

"Tam 15 yıl önce..."

Nükhet Duru kesiyor sözünü:

"Oraları ben anlattım... Boşuna konuşma."

Kocatepe cevap veriyor:

"Spikerlikten kalma alışkanlık olsa gerek..."

Derken, ikiliden **"Melankoli"** patlıyor.

Parça bitiyor. Duru, Kocatepe'den yana dönüp, "Heyecanın geçtiyse, tek başına söyle. Ben de gidip, kıyafetimi değiştireyim..." diyor ve gidiyor.

01.05: Ali Kocatepe sık sık alkışlarla kesilen **"Hey Gidi Dünya Hey"**ini söylüyor. Nükhet Duru geliyor. Sepet sepet, buket buket çiçek, kurdela gibi de bir liste geliyor. Duru başlıyor:

"Can dostum falancaya, canım ciğerim filancaya..."

Arka masalarda bir kendini bilmez karışıyor falancalarla filancaların arasına:

"Buraya seni dinlemeye geldik. Çiçek gönderenlerin kimler olduğunu öğrenmeye değil..."

Canı sıkılıyor Nükhet'in ama belli etmemeye çalışıyor. He-

men Ali Kocatepe ile birlikte **"Save Your Love"**a giriyorlar. Parça bitiyor, Nükhet, Ali'den yana dönüp, "Sen gidiyorsun ama ben yine senin bir şarkını söyleyeceğim" deyip **01.10**'da **"Al Gönlümü Diyar Diyar Sürükle"**ye başlıyor. Şarkının sonunda da hakkı olan alkışı alıyor.

01.17: Flaşlar patlıyor. Nükhet Duru ardı ardına patlatıyor. Sıradaki şarkı **"Ben Sana Vurgunum"** ve Nükhet, bu parçayı o gece orada bulunan bir gelinle damat için söylüyor. O bitiyor, **"Anılar"** başlıyor.

Kuliste bir koşuşturmaca. Çiçekçinin alı al, moru mor, **"N'olur Nükhet Hanım'a söyleyin, kalan çiçeklere de teşekkür etsin. Adamlar 'Paranı alamazsın' diyorlar. Yanarım, yıkılırım. N'olur Nükhet Hanım'a bir haber..."**

Haber gidiyor ama **Nükhet Duru** da programının ikinci bölümünü tamamlayıp, kulise gitmiş oluyor.

01.25: Türk Müziği sazları o geceye yetişmediği için **Uğur Dikmen Orkestrası**'na piyanosu ve ritm-box'ı ile **Necmi Türk** ekleniyor. Duru, üçüncü kez giysisini değiştirirken, orkestradan da nefis bir **"Nihavent Longa"** dinliyoruz.

01.29: Ve Nükhet Duru geliyor **"Bir Sevgi İstiyorum"** diyor. Sonra da ekliyor:

"Ne dersiniz, bir sevgi istemek hakkım mı? Canım, isteyenin bir yüzü kara...

Arkasından **"Güller Ağlasın"**, **"Gül Dudaklım"**...

01.40: Sıradaki şarkının adı **"Affetmem Asla Seni"**, kulisteki olayın adı "Çiçek tartışması..."

01.45: Nükhet'in hiçbir şeyden haberi yok. Şarkısını tamamlıyor. Güzel bir oryantal gösteri sunuyor ve "Başarılı olmanın" sarhoşluğu içinde terini soğutmak üzere kulisteki odasına çekiliyor...

Nükhet Duru'ya bir zarf içinde parası geliyor. Gözümüz

yok ama kulağımız var. **"Bir gazetede gecede 500 bin lira alacağınızı okuduk. Doğru mu?"** diye soruyoruz. **"Yok canıım, bu gazeteciler de ne kadar abartıyorlar"** diyor.

Çiçekçi mi? İşte onun parasını alıp alamadığını bilemiyoruz.

-5 Eylül 1983-

FB Kulübü Başkanı Ali Şen,
evini set olarak kullanmasına izin verdiği Sultan'a sordu:

"HANGİ TAKIMI TUTUYORSUNUZ?"

TÜRKAN ŞORAY: "SÖYLEYEMEM BAŞKANIM!"

Türkan Şoray, Rüçhan Adlı'dan ayrıldıktan sonra, ilk filmine, **İstanbul Devlet Tiyatrosu** Müdürü ve sanatçısı **Can Gürzap**'la başladı. Senaryosunu **Safa Önal**'ın yazdığı ve adı **"Metres"** olan filmin yönetmenliğini **Orhan Elmas**, görüntü yönetmenliğini de **Salih Dikişçi** yapıyor. Şoray'ın, **Emek Film-Nazmi Özer** adına çevirdiği bu filme başlaması nedeniyle bir de kokteyl verildi.

"Vizonlu Venüs" filminin bir uyarlaması olduğu söylenilen filmde evli bir erkekle, bir pavyonda çalışan güzel bir kadının yasak aşkı konu ediliyor. Yönetmen Elmas, filmin öyküsünü kısaca şöyle anlattı:

"Feride (Türkan Şoray) bir pavyonda çalışmaktadır. Güzelliği sayesinde birçok erkek arkadaş edinmiştir. Günün birinde Orhan (Can Gürzap) adında genç ve zengin bir işadamıyla tanışır. Feride hayatında ilk kez bir erkeğe, Orhan'a gerçek bir aşkla bağlanır. Feride bu konuyu, arkadaşı, dert ortağı Nurten'e (Neriman Köksal) açar. Nurten de ona, 'Madem bu kadar seviyorsun, elinden kaçırma. Evlen ve bu çirkef hayata son ver' der. Bu arada Orhan da Feride'ye çılgınca âşık olur. Bu nedenle eşiyle ve iş ortağı Kenan'la (Metin Serezli) arası açılır. Ancak Feride'nin bu mutluluğu; Orhan'ın Müzeyyen (Nevra Serezli) adında bir eşi ve küçük bir çocuğu (Cem Ermiş) olduğunu öğrenmesiyle sona erer."

Can Gürzap'ı sinemaseverler ilk kez **Fatma Girik**'le **Halit Refiğ** yönetiminde birkaç yıl önce çevirdiği **"Yaşam Kavgası"** filminden anımsayacaklar. İkinci filmini şimdi Türkan Şoray'la çeviren **Can Gürzap**, 1968'den bu yana birçok tele-

vizyon oyununda da rol aldı. **"Yorgun Savaşçı"** ve **"Kartallar Yüksek Uçar"**, sanatçının çevirdiği son iki televizyon dizisi oldu.

Eski tiyatro, sinema ve seslendirme sanatçısı **Reşit-Alev Gürzap**'ın oğlu olan **Can Gürzap**, kendisi gibi tiyatro sanatçısı olan **Arsen Gürzap** ile evli.

Böylece **Can Gürzap, Cihan Ünal**'dan sonra **Türkan Şoray**'a filmlerinde eşlik eden ikinci Devlet Tiyatrosu sanatçısı ünvanına kavuşuyor.

Türkan Şoray, Can Gürzap, Neriman Köksal, Metin Serezli, Hüseyin Kutman, İhsan Devrim, Gönül Demirkol, İnci Atılgan, Ayşenur Uzun ve çocuk oyuncu Cem Ermiş'in oynadıkları filmin bazı sahneleri Kıyıkent'te çekildi.

Türkan Şoray ve **Can Gürzap**'ın ikili sahnelerinin çekimi için **Fenerbahçe Kulübü Başkanı Ali Şen**'in evi kullanıldı. Bu çekim sırasında Türkan Şoray ve Ali Şen tanıştılar. Ali Şen, hemen Türkan Şoray'a hangi kulübü tuttuğunu sordu. **Şoray "Hangi kulübü tuttuğumu söyleyemem"** dedi.

Belli ki FB'li değildi. Bu kez herkes bir tahmin yürütmeye başladı. Kimi **"Galatasaraylı"** derken, kimi de **"Beşiktaşlı"** dedi. İşte tam bu sırada Türkan Şoray'ın doktoru **Mehmet Abut** da sete geldi. Konuşulanları duyduğu için de **"En büyük Beşiktaş"** dedi. Türkan Şoray akupunktur tedavisi gördüğü doktorunun sağ kolunun alçılı olduğunu görünce şaşırdı ve "Geçmiş olsun" dedi. Bunun üzerine Mehmet Abut; "Bir doktor için en güzel temenni, 'Geçmiş olsun doktor' sözüdür" deyince herkes bu espriye katılarak güldü.

Bu arada Ali Şen'in eşi film ekibine çay-kahve ikramında bulunuyordu. Fakat Türkan Şoray'ın transferinde kararlı olan **Ali Şen, FB Yönetim Kurulu** üyelerinden **Eyüp Karadayı**'dan bir bayrak istedi. Bayrak bulunamayınca bu kez sarı-lacivertli

bir flama ile altın bir madalyayı Şoray'a armağan etti.

Ali Şen'in bu jesti karşısında çok duygulanan **Türkan Şoray, "Bana layık gördüğünüz için çok teşekkür ederim. Benim için çok değerli bir hatıra olacak bu"** dedi ama Şoray'ın hangi kulübü tuttuğunu kimse öğrenemedi.

-5 Eylül 1983-

Barış Manço,
15. kez katılıp rekor kırdığı İzmir Fuarı'nda konuştu:

"ZEKİ MÜREN DE BIRAKTI, BİR BEN KALDIM YADİGÂR..."

Barış Manço, İzmir Fuarı'nda yine iddialı konuştu: **"Müzik dünyasında tek bir assolist vardı o da Zeki Müren'di. Ancaaak..."**

52. İzmir Fuarı'na **15.** kez katılıp bir rekor kıran ve **Ekici Över Gazinosu**'nun kadrosunda yer alan **Barış Manço**, fuar süresince **İzmir**'de **Türk Pop Müziği**'ni temsil eden "Tek sanatçı" olarak ayrı bir önem kazandı. **Barış Manço** ile **Bornova**'daki "geçici evi"nde buluştuk! Konumuz elbette ki müzikti!

"Son long-play'iniz "Estağfurullah Ne Haddimize"nin fuarla birlikte piyasaya çıkması gerekiyordu. Neden gecikti?"

"Neden olacak korsan kasetçiler yüzünden! Plağın dağıtımını üstlenen Türküola, yurtdışındaki korsan kasetçiliği önlemek için önce Avrupa satışlarına başladı. O piyasa belli bir ölçüde doyduğunda plak Türkiye'de hemen piyasaya verilecek."

"'Koldüğmeleri' dışında başka sürprizleriniz var mı?"

"Yarısı Türkçe yarısı Farsça 'Aman Yavaş Aheste', romantik bir örnek; 'Eski Bir Fincan', Eurovision için hazırladığım 'Kazma' ve '1002. Gecenin Masalı' adlı müzikal için hazırladığım 'Selâhattin Eyyubi'nin Yeğeni, Aslan Yürekli Richard'ın Kızkardeşine Karşı' enstürmantal şarkı bu albümün sürprizleri arasında sayılabilir."

"Son yıllarda müzikaller modası başladı. Sizinki de sırada! Bu konuda neler söyleyeceksiniz?"

"Bugüne kadar yapılanların hepsi de yamalı birer bohçadır. Gerek Emel Sayın gerekse de Ajda Pekkan, normal sahne repertuvarlarının arasına bir-iki güldürü serpiştirmekten başka

bir şey yapmamışlardır. Dramatik bütünlükten yoksun olan bu gösterileri 'müzikal' diye adlandırmak komiktir."

"Sizin '1002. Gecenin Masalı' adlı müzikaliniz neden sahnelenemedi?"

"Bu müzikal, '1001 Gece Masalları'ndan esinlenilerek ele alınmıştı. Farklı yanı; daha çağdaş imajlarla süslenmiş olmasıydı. Maliyeti 25-30 milyon lirayı bulacağı tahmin edilen müzikalin sahnelenmesini Egemen Bostancı üstlenecekti. Ancak bazı önemli anlaşmazlıklar üzerine proje suya düştü."

"Neydi bu önemli anlaşmazlıklar?"

"Ben, müzikalin kadın kahramanı Şehrazat için 'Sezen Aksu, Seyyal Taner veya Müjde Ar olsun' dedim. Bana Ahu Tuğba ile Yaprak Özdemiroğlu önerildi. Önemli roller için üzerinde durduğum Kadir Savun, Erol Taş, Şener Şen ve Ahmet Gülhan isimlerini ciddiye bile almadılar. Bu nedenle proje şimdilik rafa kalktı.

"Fuara dönelim! Aynı sahneyi paylaştığınız bazı arkadaşlarınız, program saatinizi değiştirmemenizden yakınıyorlar. Neden değiştirmiyorsunuz?"

"Asabi hiper tansiyonum var. Bunun için erken çıkıyorum. Bir gece geç çıkacak oldum tansiyonum 22'ye fırladı ve hastaneye kaldırıldım. Ama inanmadılar. Benimki hastalık, assolist kaprisi değil."

"Assolistlik dediniz de size göre nedir bu assolistlik?"

"Assolistlik kavramını 7-8 yıl önce beş gazinocu ortaya attı. Bu adamların 5'inden bir ilkokul diploması çıkmaz. Burada solistin başına eklenen 'as' unvanı ne solistin sesiyle ne de müzik bilgisiyle ilgilidir. 'As'lık Yeşilçam'dan sahnelere transfer edilen ve müzikle uzaktan yakından ilgisi olmayan kimselere reklam amacıyla ve bol keseden ulûfe gibi dağıtılmıştır."

"Peki sahnelerimizde assolist yok mu?"

"Var! Adının önüne hiçbir zaman 'assolist' unvanını eklemeyen fakat gerçekten bu unvana lâyık tek bir solist vardır; o da Zeki Müren... Onun alt kadrosunda sahneye çıktığım 1971 yılını övgü duyarak hatırlarım. Programlarımı izleyenler; sahneye çıkarken iki parmağımla Zafer İşareti gibi bir işaret yaptığımı bilirler..."

"Zafer İşareti değil miydi o?"

"Değildi... Zeki Müren, sahne hayatına nokta koyduktan sonra bu işareti tek parmağımla yapmaya başladım. Ya kimsenin dikkatini çekmedi ya da meraka değer bulunmadı. Bunun anlamı da şuydu: Zeki Müren'in sahneye çıktığı zamanlarda iki parmağımla 'Biz bu sahnelerde iki kişiyiz' diyordum. O sahneyi bırakınca tek parmakla bu alanda tek kaldığımı anlattım..."

"Ama sizler farklı tarzların müzik adamlarısınız!"

"Bu kıyaslamada kalkış noktam, tarz değil. Zeki Bey'le öylesine ortak yanımız var ki! O; geleneksel Türk tiyatrosundaki Meddah'ın görevini, bugünün sahnesinde sürdürmeyi başardı. Neydi bu görev? Sahnede göz süzüp, gerdan kırmakla yetinmeyip, seyirciyle sürekli bir iletişim içinde olmak. Karşılıklı söyleşmek kısacası. Bu konuda kendisini örnek aldım. Bu meddahlık geleneğini şimdi ben sürdürüyorum..."

"Başka bir benzerliğiniz daha var mıydı?"

"Elbette... Zeki Müren; halkı, folklörümüzü ve müzik olayını biliyordu. Bunu ben de biliyorum. Buraya üç ay usul dersi alarak gelmedim. Bugün yaptığımız müzikte Hititler'den, Erzurum Baş Barı'na kadar Anadolu Müziği evriminin titiz bir araştırması vardır.

Bugün yaptığımız müzikte Nasreddin Hoca'nın mizahı, Hacı Bektaş-ı Veli'nin felsefesi, Dede Korkut'un töre, gelenek ve dinamizminin etkilerini görebiliyorsanız bu da bir rastlantı değildir."

"Çağdaş büyüklerimizden yararlanmadınız mı?"

"Tabii ki yararlandık! Yaşar Kemal, Çetin Altan, Aziz Nesin ve değerli folklörcü Cahit Öztelli'nin etkileriyle besledik çalışmalarımızı. İşte bu yüzden tek parmağımı kaldırıp, 'sahnede benden başkası yok' diyorum. Buna söyleyecek bir sözünüz var mı?"

"Estağfurullah ne haddimize..." diyor ve sevgili **Barış Manço**'nun tansiyonunu daha fazla yükseltmeden vedalaşıp, "geçici evi"nden ayrılıyoruz.

-12 Eylül 1983-

"Ümit Besen, eski karısının yanında mı yoksa sevgilisinin mi?" tartışması bitti...

ÜMİT BESEN, KIZININ ANNESİ İLE EVLENDİ

Yılan hikâyesi bitti. **Ümit Besen** şu an 8 aylık olan kızı **Melis**'i dünyaya getiren uzatmalı sevgilisi **Emel Özçelik** ile 6 **Eylül 1983 Salı** günü **Adana**'da "resmen" evlendi. Böylece "Ümit Besen, boşandığı karısının yanında mı, yoksa çocuğunu dünyaya getiren sevgilisinin yanında mı?" soruları da kesin bir cevap bulmuş oldu.

Şimdi, yaklaşık 14 ay öncesine dönmek istiyoruz:

9 Temmuz 1982. Ümit-Emine Besen çifti, şiddetli geçimsizlik gerekçesiyle mahkemeye başvurur ve İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesi boşanmalarına karar verir. Ünlü sanatçı ile eşi, bırakın gazetecileri, en yakınlarından dahi saklamayı başarırlar bu haberi. Hemen not düşelim, hâkim bu arada **Ümit Besen**'e **"1 yıl evlenme yasağı"** koyar.

22 Eylül 1982. Ümit Besen ile üç aylık hamile olan sevgilisi **Emel Özçelik, İzmir**'de **HEY** objektifine yakalanırlar. HEY'de yayınlanan fotoğraf, genç sevgililerin basında çıkan ilk fotoğraflarıdır. Zaten o günden sonra da saklama gereğini duymazlar.

Aradan geçen aylar Ümit Besen'in bocalama dönemleridir. Bir bakarsınız boşandığı eşinin yanında, bir bakarsınız sevgilisinin başucundadır. Kendisi de itiraf eder bunalımlı günler geçirdiğini. Derken 1982 yılı acı tatlı hatıraları ile geride kalır.

10 Ocak 1983. Soyadı hâlâ **"Besen"** olamayan **Emel Özçelik**, adını **Melis** koydukları bir kız çocuğu dünyaya getirir. **Ümit Besen** artık, kendisine "baba" olma mutluluğunu tattıran sevgilisinin yanındadır. Ne var ki, mutlu günler yalnızca bir hafta sürer.

17 Ocak 1983. Emel Özçelik, bir haftalık kızı Melis'i de yanına alıp, **Adana**'nın yolunu tutar. Ama ayrılık uzun sür-

mez. Yine barışırlar. Derken, günlük bir gazetenin magazin ekinde tam sayfa bir haber-röportajda yer alır: **"İşte Ümit Besen'in Adana'da gizlice evlendiğinin resmidir..."** Sayfada gelinliği içindeki Emel Özçelik ile damat Ümit Besen'in bir dolu fotoğrafı vardır.

Ne var ki "haber"i yazan gazetecinin unuttuğu bir şey vardır:

9 Temmuz 1982'de İstanbul Asliye Hukuk Mahkemesi hâkiminin Ümit Besen'e koyduğu "bir yıllık evlenme yasağı" Yani, Ümit Besen'in "gerçekten" evlenebilmesi için en az **9 Temmuz 1983** tarihini beklemesi gerekmektedir. Nitekim, bu "gerçek" ertesi hafta hemen hemen bütün magazin basınında yer alır.

6 Eylül 1983. Yani hâkimin koyduğu "yasak" kararının üzerinden tam 457 gün geçmiştir. Daha doğru bir deyimle **Ümit Besen-Emel Özçelik** çiftinin resmi nikâh kıyabilmeleri için hiçbir engel kalmamıştır. Onlar da Adana'da "resmen" evlenirler.

Doğruluk derecesini araştırmak için o sırada menajeri ve plakçısı **Hüseyin Emre**'nin evinde kaldığını öğrendiğimiz **Ümit Besen**'i telefonla arıyoruz. Evde yalnızca Besen'in erkek kardeşi var. Daha önceden tanıştığımız için "dostça" bir söyleşiye giriyoruz:

"Selam. Ümit'i aramıştık ama sen de bize yardımcı olabilirsin.

"Emret ağabey..."

"Estağfurullah. Ricamız olacaktı. Ümit'in nikâhından fotoğraf isteyecektik."

"Ağabey, biliyorsunuz nikâh zaten gizli olarak..."

İşte orada soluğunun kesildiğini hissettik. 3-4 saniye ya geçti ya da geçmedi. Ve kaldığı yerden devam etti:

"Yahu nikâhı da nereden çıkarıyorsunuz!"

Öğreneceğimizi öğrenmiştik artık.

HEY Dergisi olarak "gerçek" evlilere "gerçekten" mutluluklar diliyoruz.

-19 Eylül 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

POP MÜZİK 33'LÜKLER

1. **DÜNYAM DEĞİŞTİ** (SİBEL EGEMEN)
2. **5 Vals 10 Tango** (Beş Yıl Önce On Yıl Sonra)
3. **Yıllar Sonra** (Ömür Göksel)
4. **Tut Kalbimi Tut** (Neşe Alkan)
5. **Şarkılarla Abdülkadir Merağı** (Metin Özülkü)
6. **Akdeniz Akdeniz** (Yeni Türkü)
7. **Marşandiz** (Marşandiz)
8. **Kim Bahtiyar** (Yasemin Kutsi)
9. **Pencere** (İlhan İrem)
10. **Hayal Dünyası** (İsmet Merih)

Zeki Müren,
Bodrum'da HEY muhabiri Fikri Ayyıldız'a açıkladı:

"MÜZİĞİ SON NEFESİMİ VERİRKEN BIRAKACAĞIM"

Güneş batmadı, apansız düştü. Denizden erguvan bir aydınlık fıkırtı, bir de akla ziyan Bodrum silüeti. **"Bir Halikarnas gecesi daha başlıyor"** dedi **Zeki Müren; "Bütün gecelerden daha uzun ve dopdolu bir Bodrum gecesi..."**

Yaprak kımıldamıyordu... Hava yaban sakızı, kekik ve Akdeniz yüklüydü... Cıvalı projektörlerin yanmasıyla, **Bodrum Kalesi**, yürek daraltan bir ortaçağ serüveni gibi üstümüze geldi. Bu devinim **Zeki Müren**'e bir gece önceki olaylı konseri çağrıştırmış olmalıydı ki, sormamıza gerek bırakmadan, anlatmaya koyuldu.

"Bodrum Festivali'nde solo konser vermeye üç ay önce karar verdim. Bodrum ve Bodrumlulara, minnet borcumun ifadesi olacak bu konser. O Bodrumlular ki, beni 'Paşam' diyerek bağırlarına basmışlardı... O Bodrumlular ki, yılların Bardakçı Koyu'na, 'Zeki Müren Koyu' demişlerdi... Nereye gittiysem beni, salt yüzleriyle değil, yürekleriyle de gülümseyerek karşılamışlardı.

Bu teveccühe, çoban armağanı bir yanıt gerekti. Ama üç aydır neler hissettiğimi, bir ben bilirim, bir de Tanrı... Sahneye dört yıl ara vermiştim. Bu dört yıl bende öylesine büyük bir özlem biriktirmiş ki, sahneye ilk kez çıkacak bir amatörün heyecanı yakamı bırakmadı üç aydır..."

"Ses tesisatındaki arıza nedeniyle, sahneye dört saat geç çıktınız. Kulisteki bekleyiş sırasında, izleyicilerin organizasyon aleyhine tezahüratlarını duydunuz. Neler hissettiniz?"

"Yaşamımın en zor saatleriydi desem abartmış olmam. 2 bin kişinin geleceği tahmin edilen konsere, 5 binden faz-

la izleyici gelmişti. Bunların büyük çoğunluğu, Bodrum'un dışından gelenlerdi ve konseri izledikten sonra geri döneceklerdi.

Festival Komitesi'ndeki bir görevli, arızanın giderilememesi halinde, paraların geri verilerek konserin ertelenmesini önerdi. İtiraz ettim. Yurdun dört bir yanından gelen bu kutsal topluluğa, gerekirse mikrofonsuz seslenecektim...

"Siz sahneyi almadan önce, özür dilemek için mikrofona gelen bir yetkili, aleyhte tezahüratla karşılaşarak, kulise dönmek zorunda kaldı. Aynı tepkiyle karşılaşmaktan korkmadınız mı?"

"Hayır. Ben halkımı tanıyorum. Zeki Müren onların ellerinde şekillenmiş bir hamurdur. Bu nedenle kalplerimiz arasında görünmez bir bağ vardır. Sahneye ayak basmamla, gönüllerimiz kenetlenir 30 yıldır..."

"Gerçekten sahneye çıkmanızla, gerilimin alkış seline dönüşmesi bir oldu. Bunu nasıl açıklıyorsunuz?"

"Gülmek; diş göstermek, ağlamak; gözyaşı akıtmak değildir. Halk, kimin içten, kimin sahte davrandığını çok çabuk anlar. Ruhsal bir alışveriştir aramızdaki. Bu nedenle benim bütün kalbimle özür dileyişim olan birkaç sözcük, seyircilerimle kenetlenmeme yetti. Şükürler olsun, bu şanssızlığı yüz akıyla atlattım..."

"İlk sahneye çıktığınız gün ile sahneyi neden bıraktığınızı anlatır mısınız?"

"Profesyonel müzik yaşamına başlamamla, sahneye çıkmam arasında tam beş yıl var. 1951 yılbaşında, bir radyo programında sesimi duyurdum ilk kez. Aynı yıl 'Beklenen Şarkı' adlı filmi çevirdim. Birçok gazinodan teklif aldım bu dönem. Ancak babam, öğrenimime engel olacağı gerekçesiyle sahneye çıkmama izin vermedi.

Diplomamı alıp, babama teslim ettikten sonra, 24 Mart 1955'te Ankara'da, Küçük Park Gazinosu'nda 1200 lira ücret alarak sahneye çıktım ilk kez. En yüksek ücretin 350-400 lira olduğu dönemde, bu büyük paraydı. Bu tarihten sonra 23 yıl boyunca halkım benden takdirini esirgemedi. Fakat bu 23 yıl gerek bende, gerek sahnelerde bazı şeyleri değiştirdi. Bu nedenle sahneye veda etmiş bulunuyorum..."

"Bundan sonraki müzik çalışmalarınızı nasıl sürdüreceksiniz?"

"Bir uzunçalar için beste seçme aşamasındayım. Atilla Alpsakarya, Özer Şenay, Selami Şahin, Halil Aksoy ve Tunç Kemal'in getirdiği teklifleri inceliyorum. İkisi bana ait, sekiz parçadan oluşacak bu çalışmada amacım, 'Kahır Mektubu' ve 'Eskimeyen Dost' düzeyindeki parçaları bir araya getirmek..."

"Müzik çalışmalarınızı plakla mı sınırlandıracaksınız?"

"Hayır... Bu kış ya da önümüzdeki ilkbahar, bir müzikal yapmayı düşünüyorum. Gerçek anlamda bir müzikal tabii. 'Çay ve Sempati' adlı oyundan gelen bir tiyatro deneyimim var. Bundan yararlanarak, 'Gerçek müzikal nedir?' sorusuna cevap vereceğim, kısmet olursa..."

"Sahneyi bıraktığınız gibi, bir gün müziği de bırakmayı düşünüyor musunuz?

"İki yaşında tombul bir çocuk, güçlükle tırmandığı tahta iskemlenin üstünde, 'Ol Bir Salon Gelini/ Koy Kalbime Elini' diyordu uzun yıllar önce. O çocuk Zeki Müren'di... Bu, onun müziğe başlamasıydı. Müzik bir duygu şelalesidir ve o insanın beynindedir... Bir gün elbette müziği bırakacağım ama son nefesimi verirken..."

"Yorgun bir gecenin ertesinde, bize zaman ayırdığınız için teşekkür ediyor ve son olarak sizden, HEY okurları için bir mesaj istiyoruz Sayın Zeki Müren."

"Biliyorum, sevimli derginiz, birçok okurun başucunda durur. Beni, onlara ulaştırdığınız için sağolun, varolun...

"**Paşa Tarlası**" denilen bayırdan inerken tembel bir meltemle karşılaşıyoruz. Yosun, iyot ve yürek çarpıntısı yüklenmiş. "**Merhaba**" diyoruz ve "**Allahaısmarladık Bodrum...**"

-26 Eylül 1983-

VE MÜZİĞİ SON NEFESİNİ VERİRKEN BIRAKTI!

Doktorları **Zeki Müren**'e sahneyi yasakladıktan sonra sadece üst üste 5 yıl **Bodrum Kalesi**'nde sevenleriyle buluştu... **İstanbul Yeşilköy**'deki **International Hospital**'da 19 gün yatıp kontrolden geçtiğinde ise, doktorları onu ebedi bir arkadaşla tanıştırdılar: **İnsülin...** Şeker hastası olduğunu ilk o zaman öğrendi. Sabah ve akşam düzenli olarak, 7'de ve 19'da, 22 deziyem iğnesini karnından kendi kendine yapmasını öğrendi. Söz dinlemek ve tavsiyelere uymaktan başka çaresi yoktu. Allah'tan perhizine ve ilaca alışkındı, sıkılmadan devam etti...

Zeki Müren kalp rahatsızlığı ve şeker hastalığı yüzünden 1980'den sonra sahne hayatından ve musikiden tamamen uzaklaştı. Bodrum'daki evine kapandı, münzevi bir hayat yaşadı. **24 Eylül 1996** Çarşamba günü **TRT İzmir Televizyonu**'nda kendisi için düzenlenen tören sırasında geçirdiği kalp krizi sonucu hayata gözlerini yumdu. Cenazesi görülmemiş bir halk kalabalığının katılmasıyla büyük bir törenle kaldırıldı. Doğum yeri olan Bursa'da Emirsultan Mezarlığı'nda toprağa verildi. Vasiyeti gereği mirasının en büyük bölümü **Mehmetçik Vakfı**'na kaldı.

Ferdi Özbeğen müzikle tanıştığı yılları İzmir'de ilk kez HEY'e anlattı:

"AYIP DEĞİL YA... PAVYONDAN GELDİM"

Armatör Onasis, bir gazetecinin, **"Nasıl zengin oldunuz?"** sorusuna; "Önce zengin olmanın yolu bulunur, sonra bu servete uygun bir öykü" yanıtını verir. Şöhrete ulaşmanın gerçeği ile öyküsü arasında da böyle bir fark vardır genellikle... Çadır tiyatrosundan gelme bir solist, konservatuvar kökenli olduğunu savunur, Fransız taşrasından kopmuş bir sanatçı, Mehmet Ali Paşa'nın yeğeni olduğunu söyler örneğin.

Beş yıldır **İzmir Fuarı**'nda ilgiyle izlenen **Ferdi Özbeğen** ise, **"Aslını inkâr eden haramzadedir"** diye söze başlayıp, şöyle sürdürerek bu tavra karşı çıkıyor:

"Ben profesyonel müzik yaşamıma, İzmir'de, Sayanora Pavyon'da başladım. Bunu açıklamaktan utanç değil, gurur duyarım. Yıl 1963'tü, yani paranın para olduğu zamanlar yövmiyem 32.5 lira, benim için çok büyük paraydı o dönem...

Aynı yıl babamı kaybetmiştim. Evin tek çocuğuydum ve ocağımızın tütmesi benim çalışmama bağlıydı. İktisat Fakültesi üçüncü sınıfından ayrılarak, Sayanora Pavyon'un piyanosu başına oturdum.

Orta öğrenimimi gördüğüm Özel Türk Koleji, genellikle varlıklı aile çocuklarının devam ettiği bir okuldu. Kolej yıllarında aynı sıraları paylaştığım varlıklı arkadaşlar, bana selam vermekten bile kaçınıyorlardı. Onların gözünde pavyon çalgıcısıydım."

Anlatırken sanki o günleri bir kez daha yaşayan Ferdi Özbeğen'e soruyoruz:

"Sayanora Pavyon'dan ne zaman ayrıldınız?"

"1964 yılı ortalarında, annem sinirsel bir rahatsızlık geçirdi. Doktor, İstanbul'a yerleşmemizi tavsiye etti. İstanbul'a yer-

leşmek, bizim için büyük bir serüven oldu. Çevrenin yabancısıydım. Tam yedi ay, gece gündüz demeden Asmalımescit'te iş aradım. Yövmiyemi 20 liraya düşürmeme karşın, kimse iş vermiyordu.

Biriktirdiğimiz birkaç kuruş da bitmişti. Çok zor durumdaydık. Çaresiz ve amaçsız, kenti dolaştığım günlerin birinde, Hilton Oteli'nin önünden geçiyordum ki çılgınca bir fikre kapıldım. Üçüncü sınıf pavyonlardan cevap alamazken, İstanbul'un en büyük otelinden iş isteyecektim. Umutsuzluğun verdiği ölçüsüz bir cesaretti bu.

Otel müdürüne, müzik sorumlusu ile görüşmek istediğimi söyledim. Beni Polonya asıllı bir müzisyen olan ve Atatürk'ün uygun görmesiyle Türk tebasına geçen Feridun Şenaltındağ Bey'in yanına götürdüler.

Feridun Bey, otelin bir orkestraya ihtiyacı olduğunu söyledi. Benim orkestram yoktu. Ama bunu kendisine söylersem, yedi aylık aramadan sonra karşılaştığım işe alınma şansımı kaybedecektim. 'Çok iyi bir orkestram var. Şu an İzmir'de. İki gün içinde İstanbul'da olacaklar' diyerek hayatımın ilk yalanını söyledim."

Yıllar önceki yalanını, çekingen bir gülümseme ile itiraf eden Ferdi Özbeğen'e soruyoruz:

"İki günde orkestra sorununu nasıl çözümlediniz?"

"Soluğu Müzisyenler Kahvesi'nde aldım. İşsiz müzisyenlerden acele bir orkestra oluşturdum. Fakat bazılarının enstrümanları bile yoktu. Ertesi günü kirayla enstrüman alıp, Feridun Şenaltındağ'ın gözetiminde, hatırladığımda hala heyecanlandığım o büyük sınava girdik. Feridun Bey bizi beğendiğini ve o geceden itibaren işe başlayabileceğimizi söyledi. Bu, benim yaşamımdaki en büyük sevinçtir. Tüm bu anlattıklarımı, belki şu cümle ile özetlemek mümkün: 41 yaşındayım. 36 yıl mücadele ettim, 37 yılda üne kavuştum."

"Son bir sorumuz var: Fuar dönüşü ne yapmayı düşünüyorsunuz?"

"Egemen Bostancı ile gerçekleştireceğimiz bir çalışma var. 30 Eylül'den itibaren, 47 kişilik bir orkestra eşliğinde, Şan Tiyatrosu'nda 10 solo konser vereceğim. Umarım fuarda gördüğüm ilgi, İstanbul'da da devam edecektir."

-26 Eylül 1983-

"TUŞLARIN EFENDİSİ" SUSTU!

2001 yılında kanser teşhisi konulan ve Bodrum'daki evinde inzivaya çekilen Ferdi Özbeğen, 27 Ocak 2013'te İstanbul'da Okmeydanı SSK Hastanesi'nde yoğun bakımda tedavi altına alındı. Solunum yetmezliği şikayetiyle hastaneye getirilen Özbeğen'in sağlık durumu hakkında İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nden açıklama yapıldı. Açıklamada, "Ferdi Özbeğen, solunum yetmezliği tanısıyla Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Yoğun bakım ünitesinde takip ve tedavisi uyutularak devam eden hastanın genel durumu ciddiyetini korumakta olup, hayati tehlikesi devam etmektedir" denildi.

Ferdi Özbeğen, tedavi gördüğü Okmeydanı Eğitim ve Araştıma Hastanesi'nde hayatını kaybetti. Özbeğen'in vefatıyla ilgili İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü tarafından da yazılı açıklama yapıldı. Açıklamada şöyle denildi: "Kamu Hastaneler Birliği Beyoğlu Bölgesi Genel Sekreterliğine bağlı Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi yoğunbakım ünitesinde tedavi altına alınan Ferdi Özbeğen yapılan tüm müdahalelere rağmen maalesef 28 Ocak 2013 Pazartesi gecesi saat 21.15'te hayatını kaybetmiştir. Ünlü sanatçımızın vefatından dolayı üzüntümüzü belirtir; sanatçıya Allah'tan rahmet, yakınlarına ve sevdiklerine başsağlığı dileriz..."

Ferdi Özbeğen'i son yolculuğunda sanatçı dostları ve sevenleri yalnız bırakmadı. Cemal Reşit Rey Konser Salonu'ndaki töreninin ardından Ferdi Özbeğen'in cenazesi Levent'teki Afet Yolal Camii'ne getirildi. Burada öğle vakti kılınan cenaze namazına, Özbeğen'in tüm mirasını bıraktığı manevi oğlu Hilmi Özbeğen ve yakınlarının yanı sıra sanatçı arkadaşları da katıldı. Cenaze namazının ardından dualar eşliğinde omuzlara alınan Özbeğen'in cenazesi Ulus Mezarlığı'nda toprağa verildi. (30 Ocak 2013) Nurlar içinde uyu Ferdi Abi!

Selda, "Unutursun Mihribanım" konserler dizisine Ankara'da başladı...

NE MİHRİBAN UNUTUR...
NE DE SELDA UNUTULUR...

Son olarak **1978**'de **Ankara**'ya gelip, Başkentli müzikseverlerin karşısına çıkmıştı. Kimbilir, salonun hani "iğne atsanız yere düşmez" tanımlamasına şıp diye uymasının nedeni belki de buradan kaynaklanıyordu.

Ve beklenen an geldi. **Ankara Gençlik Parkı Açıkhava Tiyatrosu**'nu dolduran binlerce genç, âdeta nefeslerini tutmuş, özledikleri sanatçının gitarının tellerine dokunmasını bekliyordu. Derken, büyük bir sevgi gösterisi yağmuru altında alkış sağanağı başladı.

Ve bu sağanak, **Selda**'nın sahnedeki yerini almasıyla birlikte sele dönüştü. Koca 5 yılın susamışlığı ile söylüyordu **Selda**.

Selda + Musa Eroğlu + Ali Ercan söylüyor:

UNUTURSUN MİHRİBANIM

Söz ve müzik: Abdürrahim Karakoç

Unutmak kolay mı deme
Unutursun Mihribanım
Oğlun kızın olsun hele
Unutursun Mihribanım

Hayat böyle bu gemide
Eskiler yiter yenide
Beni değil kendini de
Unutursun Mihribanım

Yıllar sineme yaslanır
Hatıraların paslanır
Bu deli gönlün uslanır
Unutursun Mihribanım

Zaman erir kelep kelep
Meyve dalda durmuyor hep
Unutturur birçok sebep
Unutursun Mihribanım

Gün geçer azalır sevgi
Değişir her şeyin rengi
Bugün değil yarın belki
Unutursun Mihribanım

Süt emerdin gündüz gece
Unuttun ya büyüyünce
Bu iş de tıpkı öylece
Unutursun Mihribanım

O, yıllarca önce **Ankara**'da koltuğunun altına sıkıştırıp, tellerinden nağmeler döktürdüğü 12 elli gitarı vardı elinde. Gitmiş, gitmiş, **"Katip Arzuhalim Yaz Yare Böyle"**lerden, **"Mapushane İçinde Mermerden Direk"**lere kadar varmıştık.

"Unutursun Mihribanım" adını verdiği konserler dizisini **Ankara**'da başlatan, Başkent'ten de **Bursa**'ya geçen **Selda**'nın konserini sizler için dinledik. Sürekli okurlarımızın hatırlayacakları gibi, **"LP yapmaya paydos. Bundan böyle hayranlarıma kasetlerimle sesleneceğim"** sözlerini geçtiğimiz hafta yayınladığımız sanatçı, **Ankaralı** müzikseverlere **"Unutursun Mihribanım"** adını verdiği yeni kasetindeki parçaları ile seslendi.

İki bölümden oluşan konseri sırasında yalnızca gitar ve bağlama çalan sanatçı, şölenine **"Hacali Obası"** ile başladı. Onu, **"Gayri Dayanamam"** adlı uzun hava ile **"Kaç Guzulu Ceylan"** ve **"Havada Durna Sesi Gelir"** adlı eserleri izledi. Birinci bölümün son parçası Ankara türkülerinden oluşan bir potpuri idi. **"Topal Oyun Havası/ Şeker Oğlan/ Ankara Divan Ayağı"**ndan oluşan parça en çok alkışlanan eserlerin başında geliyordu.

Selda, ikinci bölüme, **"Kör Olası Gözlerim"** ile girdi. Ankaralı müzikseverler uzun zamandır kaliteli bir konser izleyememenin verdiği sarhoşluk içinde Selda'yı her parçanın sonunda uzun uzun alkışlıyorlardı. Sıradaki eser, **"Katipler Oturmuş/ Dem Geldi Semahı"**, **"Ben Yana Yana"** idi...

Ve işte yine büyük alkış alan yapıtlardan biri daha: İlk olarak **Selda**'nın Londra'da yaşayan kardeşi **Serter Bağcan**'ın "Türkülerle" adlı uzunçalarında dinlediğimiz, **"Sen Bilir misin Avrupalı?"** Başta Almanya olmak üzere Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşayan ve vatan özlemi çeken Türkler'in duygularına yabancıların verdiği karşılıkların anlatıldığı par-

çanın sözleri öylesine kulakta kalıcıydı ki, parçanın tekrar bölümlerini çok geçmeden binlerce izleyici Selda ile birlikte söylemeye başladı.

Şölenin sonları yaklaşıyordu. **"Bad-ı Sabah"** ile **"Evlerinin Önü Yaldız Piyade"**yi de söyleyen Selda, son türküsünü anons ettiğinde salon alkıştan yıkılacak hale geldi:

"Aldırma Gönül..."

Parça, bugüne kadar çeşitli sanatçıların dilinden müzikseverlere öylesine sevdirilmişti ki, Selda, tam üç kez söyledi ve istemeye istemeye kulisin yolunu tuttu. Gitarını ve bağlamasını kılıfına sokup, **Küçükesat**'ta oturan kardeşi **Savaş Bağcan**'ın evinin yolunu tuttuğunda, müzikseverler de güzel bir ziyafet çekmenin mutluluğu içinde evlerine dönüyorlardı

Necmiye Özkök
HEY Ankara Büro
-26 Eylül 1983-

LİSTELERDE O HAFTA

TÜRK MÜZİĞİ 33'LÜKLER

1. YAĞMUR ALTINDA "CİVELEK" (NEŞE KARABÖCEK)
2. **Kör Yılan** (İzzet Altınmeşe)
3. **Maaşallah** (Mahmut Tuncer)
4. **Sensiz Yaşamaya Alışacağım** (Gökhan Güney)
5. **Önce Beni Dinle** (Baysan Yüksel)
6. **En Yeni Türkülerle** (Selahattin Alpay)
7. **Civelek** (Güzide Kasacı)
8. **Sev Yeter** (Kamuran Akkor)
9. **Yaşımı Sormayın Yaşamadım ki** (Hayri Şahin)
10. **Son Buluşmamız** (Coşkun Sabah)

Nilüfer & Onno Tunç aşkının bitmesinin hemen ardından...

ONNO TUNÇ, SEZEN AKSU'YA AŞIK OLDU!

Karınca Apartmanının sakinlerinden Nuray'ın en büyük tutkusu Bağlar Apartmanının "taze"lerinden Hülya ile bir araya gelip "dedikodu" yapmaktı. Günün en taze haberleri Hülya'da idi. Nereden duyarsa duyar, özellikle "aşk" üzerine yazılan hikâyeler ilk onun kulağına gelirdi.

Çok değil bir ay öncesine kadar konuştukları tek konu **Türkan Şoray-Cihan Ünal** aşkı idi. **"Sen bakma"** diyordu **"Gazetenin yazdıklarına. İki dünya bir araya gelse onlar evlenemez..."** Nuray, biraz da Türkan Sultan'ın hayranı olmasından kaynaklanan bir cevap yapıştırıyordu hemen: **"Kıskanma kıuız, birbirlerine nasıl da yakışıyorlar..."**

Her gün baklava börek yenilse bıkılırmış örneği çok geçmeden **Türkan Şoray-Cihan Ünal** aşkı da çekiciliğini yitirmeye başlamıştı. Derken günlerden bir gün Nuray'ın telefonu çaldı. Arayan Hülya idi ve heyecanlı heyecanlı şöyle konuşuyordu:

"Çayı üstüne koy geliyorum. Müthiş bir haberim var!"

Nuray, attığını vurmuş avcının edasıyla "Çabuk gel" diyebildi ancak.

Hülya, birkaç dakika sonra 26 numaralı dairenin kapısındaydı. Evin küçük kızı Selin açtı ve **"Buyur Hülya abla"** dedi.

Hülya, soluk almadan girdi "müthiş" habere:

"Sezen Aksu ile Onno Tunç sevişiyorlarmış!"

Nuray'ın ağzı açık kalmıştı. Büyük kızı Hande'den yana döndü:

"Kızım, masanın üzerinden Maltepe'yle kibriti getir..."

Bir nefes. Bir nefes daha. Hemen lafa girdi:

"Bi dakika. Karıştırıyorsun galiba. Onno Tunç'la sevişen Sezen Aksu değil, Nilüfer..."

"Yine atladın" dedi Hülya ve sürdürdü konuşmasını:

"Biliyorsun bütün millet fuar için İzmir'e gittiğinde İstanbul'da bir tek Sezen Aksu kalmıştı. Sonra Gar'da assolist olarak çalışmaya başladı. Sazları da Onno Tunç yönetiyordu. İşte aralarındaki aşk provalar sırasında başlamış..."

Nuray'ın nutku tutulmuştu:

"Kız, yoksa Sezen Aksu, kocasından boşanmadan bu ilişki başlamış olmasın?"

Hülya biraz bozulur gibi oldu:

"Yooo! Tövbe. Sezen'in evine, yuvasına bağlılığını herkes bilir. O zamanlar yokmuş böyle bir şey. Dedim ya yeni başlamış!"

Hande öğrenci idi ve okula gitmişti. Nuray, Hülya'nın kızı Gözde'ye seslendi:

"Kızım, şu kültablayı uzatır mısın?"

Çaylar, kekler, sigaralar...

Nuray, anlatılanlara bir türlü inanamıyordu:

"Ama geçen gün gazetelerde Nilüfer'in yeni plağını Onno Tunç'un hazırladığı yazılıydı. Hatta birlikte fotoğrafları bile vardı..."

Hülya, kendisine hâlâ inanılmamasına kızmıştı:

"Sen de, gazetelerdeki haberlerin başlıkları ile fotoğraflarına bakmayı artık bırak da biraz da yazılanları oku. Ne diyordu: 'Artık aşk yok iş var'..."

Nuray, inanır gibi olmuştu.

Hülya oğlu Anıl'a "Balkonun kapısını kapat" dedi "Esiyor"

Sonra devam etti:

"Aslında bakarsan bu ilişkinin de evlilikle biteceğine inanmıyorum ya neyse!"

"Neyse"nin merak uyandırdığını görünce devam etti:

"Onno'nun karısı Canan'la mutlu bir yuvası vardı. Hatta iki çocukları olmuştu. Ama yürümedi. Sonra Nilüfer

çıktı ortaya. O da fazla sürmedi. Şimdi de Sezen'e âşıkmış. Dedim ya biraz çapkınmış bu Onno. Bu nedenle Sezen'le olan ilişkisinin de uzun ömürlü olacağını sanmıyorum..."

Kimi "çocuktan al haberi" demiş. Kimi de "mahallenin artistlere, şarkıcılara meraklı tazelerinden..."

Böyle bir konuşma geldi kulağımıza.

Yani **Sezen Aksu-Onno Tunç** aşkı.

Doğru mu yalan mı bilemiyoruz ama Nuray'la Hülya'nın arasındaki konuşma ilgimizi çekti ve sizlere de aktaralım istedik.

-3 Ekim 1983-

ONNO TUNÇ'U 48 YAŞINDA KAYBETTİK

Onno Tunç ile **Sezen Aksu**, müzik dünyasının belki de en büyük aşkını yaşadı. Ta ki o karanlık güne kadar... **Onno Tunç**, karlı bir kış günü 14 Ocak 1996'da özel uçağıyla Bursa'dan İstanbul'a dönerken uçağının dağa çarpması sonucu, arkadaşı **Hasan Kanık** ile birlikte 48 yaşında hayatını kaybetti. Ölümünden hemen sonraki yaz **Sezen Aksu**, çıkardığı **"Düş Bahçeleri", Harun Kolçak** ise **"Müzisyen"** adlı albümlerini **Onno Tunç**'a ithaf etti.

ONNO'YU HÂLÂ RÜYAMDA GÖRÜYORUM!

Sezen Aksu, Avustralya'nın **Melbourne** kentinde konser verdi. Sanatçı, iki bölümden oluşan konserinde hayranlarına, mutlu oldukları zamanların ve sevdiklerinin değerini bilmelerini tavsiye etti. Aksu, "Aradan 17 yıl geçti Onno Tunç'u kaybedeli. Hâlâ her gece, iki gece görmesem üçüncü gece mutlaka rüyamda. Daha yeni anladım; onun için söylüyorum, elinizdeyken sevdiklerinizin değerini bilin, insan dünyaya bir kez geliyor" dedi.

-18 Nisan 2013-

İddialı müzikalin başlamasına üç hafta kala herkes aynı soruyu soruyor:

"ŞEN SAZIN BÜLBÜLLERİ" NE ZAMAN ŞAKIYACAK?

Şan Tiyatrosu an kovanı gibiydi o gün... Tanıdık yüzler görüyorduk, çılgınca, telaş içinde bir aşağı, bir yukarı koşuşan... Bunların arasında **Erol Evgin** de vardı.

"Niye herkesin bu kadar acelesi var?"

"Yeni bir müzikale hazırlanıyoruz. 'Şen Sazın Bülbülleri'ne..."

"Ne kadar zamandır?"

"Daha bir ay olmadı. Tüm ekibin toplanması, şarkıların bestelenmesi, oyunun hazırlanması için son hızla çalışıyoruz."

"Müzikalin provaları hangi aşamada?"

"Her şeyin başındayız. Baş erkek oyuncu benim. Baş kadın oyuncunun kim olacağı belli değil. Fatma Girik üstünde duruluyor."

"Müzikal ne zaman sahnelenecek?"

"Kasım ayının ortasında..."

"Yani tam üç haftanız kaldı ve siz hazır değilsiniz."

"Ben de onun için böyle koşuşturuyorum ya. Besteler, replikler, bir de bunların arasına sıkışan LP çalışmalarım var. Yakında sürmenaj olmazsam iyidir."

"Turneye çıkacak mısınız?"

"Evet. Ankara ve İzmir'e gideceğiz."

"Müzikalin konusu nedir?"

"Şen Saz, İstanbul'un üçüncü pavyonlarından birisidir. Burada karşılaşan iki şarkıcı genç, birbirine yıldırım aşkıyla vurulur. Amaçları hem zengin olmak, hem de evlenmektir. Olaylar birbirini kovalar. Gençleri acı ve tatlı sürprizler beklemektedir..."

"Oyunun yazarı kim?"

"Oyunun yazarı da yönetmeni de Haldun Dormen"

"Besteler kime ait?"

"Ali Kocatepe ve Necdet Tokatlıoğlu'na. Kocatepe'nin parçaları, Anadolu motifleriyle işlenmiş Hafif Müzik türünde olacak. Tokatlıoğlu'nunkiler, Hafif Türk Sanat Müziği türünde...

O anda içeriye **Haldun Dormen, Ali Kocatepe** ve **Çetin Akçam** girdiler. Suratlarından düşen bin parçaydı. Erol Evgin güldü:

"İşte görüyorsunuz hallerini. Herkes düşünceli ama ben değilim."

"Neden?"

"Tam dört yıldan beri suskundum, bu işe canla başla sarıldım. Tüm zorluklara rağmen başarılı olacağıma inanıyorum."

"Türkiye'de açılan 'müzikaller dönemi'nin ilk oyuncularından birisi olduğunuz halde, sizden sonra gelenler çifter çifter müzikal yaptılar. Siz ise dört yıldan beri susuyordunuz. Niçin?"

"Ben buna fırtınadan önceki sessizlik diyorum. Konuşacak bir şeyim yoktu ve sustum. Terzimi değiştirdim, yeni bir araba aldım, ayağımda nasır çıktı gibi ciddi (!) haberlerle reklamımı yapmadım. Müzik dünyasında uzun ömürlü olmak mühimdir. Bir sürü müzikal yapıldı, ama bence onların hiçbiri müzikal değildi.

Müzikalin dünyada çok bilinen bir yapısı vardır. Bir konunun içindeki karakterler, duygu ve düşünceler müzik yoluyla anlatılır. Benim bildiğim müzikal bu. Fakat bazıları çıktı ve iki parça söyledi. Ardından iki komedyen, daha sonra bir müzik topluluğu... Bu müzikal midir? Ben de bu ortamda sustum elbette..."

"Yeni plak çalışmalarınız var mı?"

"Plak yapmayalı dört sene oldu. Aralık ayında yepyeni bir albüm yapacağım. Ayrıca müzikalin parçaları da LP halinde

piyasaya sürülecek. Müzikalin birkaç parçası benim LP'imde de yer alacak. Anlayacağınız, müzikalim ve LP'lerimle geçen yılların acısını çıkaracağım.

"Müzikallerin sanatçıya bir yararı oluyor mu?"

"Evet. Hem de büyük yararı oluyor. Çünkü içkili gazinoya gidemeyen dar gelirli hayran kitlemiz oldukça ucuz bir fiyata eğleniyor, hem de şarkılarımızı dinliyor. Böylelikle onlarla kaynaşabiliyoruz."

Uzun zamanlardan beri piyanosunun başında bekleyen **Ali Kocatepe** uflayıp, puflamaya başlayınca **Erol Evgin** kalktı, yanına gitti. 3 haftası kalan müzikalin bestelerini sahnelemek için kolları sıvamaları gerekiyordu. Önlerinde o kadar az zaman vardı ki...

Cem Kıvırcak

-24 Ekim 1983-

HEY, 14. YAŞINA BASARKEN!

Derginiz HEY, bu hafta 13'üncü yılını tamamlamış oluyor. Önümüzdeki hafta 14 yaşına basacağız. Tam 677 haftadan beri aralıksız çıkan, büyük bir okuyucu kitlesine ulaşan derginiz HEY, 678'inci hafta da sizlerle birlikte olacak.

Doğan Şener

HEY Başyazı

-31 Ekim 1983-

ARA SICAK!

Evet; HEY'imiz 13'üncü yılını, 80'li yıllar da ilk 4 yılını geride bırakmış oluyordu...

Hulusi Tunca, Slançev Briag'dan bildiriyor:

"İLHAN İREM, SINIRDA YAKALANACAK!"

İlhan İrem'in müzik yaşamında bir "**Altın Orfe**" macerası var... Birlikte gitmiştik... İşte HEY'de "kapak konusu" olan ve 8 sayfa olarak yayınlanan Altın Orfe'nin başka hiçbir yerde okuyamayacağınız öyküsü...

Bulgaristan'ın İstanbul Başkonsolosluğu'ndaki Kültür Ateşesi, "Saat tam 10'da konsoloslukta olun" diye sıkı sıkı tembihlemişti ekipteki tüm arkadaşları... Saat tam 10'da **Gayrettepe**'deki konsolosluğa geldiğimizde kapıda **Şenay Yüzbaşıoğlu**'yla karşılaştık... İçeri girdik. Ekip hazırdı da eksik olan tek kişi **İlhan İrem**'di. Onun yokluğundan yararlanmak isteyen gazeteci arkadaşlardan biri "döviz sorunu" olduğunu söyleyerek, bir saat izin aldı ve gitti. Saat 11'i az geçe İlhan İrem de ekibe katıldı. Onu, "döviz sorunu"nu halleden gazeteci arkadaş izledi. Ekip tamamlandı.

19. Altın Orfe Müzik Festivali'nde **Türkiye**'yi temsil edecek olan **İlhan İrem**, orkestra şefi ve aranjör **Melih Kibar**, Türk jüri üyesi **Şenay Yüzbaşıoğlu**, **HEY** Dergisi adına ben **Hulusi Tunca**, ***Onyedi*** Dergisi'nden **Nejat Çetinok**, ***Yeni Asır*** Gazetesi'nden **Akın Coşkuner** ve İrem'in menajeri **Abdullah Baykan**'dan oluşan 7 kişilik Türk ekibi yarışmanın yapılacağı **Bulgaristan**'ın Karadeniz kıyısındaki şirin tatil kasabası **Slançev Briag**'a ("Güneşli Kıyı" anlamına geliyor) hareket etmeye hazırdı.

Saat 12.20'da Bulgarlar'a ait bir minibüsle Gayrettepe'den yola çıktık. Bizi uğurlayanlar arasında gözü yaşlı iki "hanım" bırakmıştık. Biri Kibar'ın eşi **Ethel**, öteki de İrem'in sevgilisi **Beyza Tok**'tu... Hava pırıl pırıl, yol alabildiğince güzeldi. **Çorlu**'ya vardığımızda yemek molası verildi. Sonra yine devam. **Kırklareli**'nde içilen çaylardan sonra sınıra kadar bir daha durmadık.

Dereköy Sınır Kapısı'na vardığımızda saat 19 olmuştu. Pasaportlar çıkış polisine teslim edildi. Orada gerekli işlemler yapılırken, İrem hayranlarıyla gazetecilere pozlar verdi. İşte tam o sırada görevli memurlardan birinin yüzü al al, bize doğru yaklaştığını fark ettik. Belli ki bir sorun vardı. Elindeki kâğıdı okuyunca donup kaldık:

"Nahit oğlu, 1955 Bursa doğumlu İlhan İrem (Aldatmaz), çıkışta yakalanacak..."

Heyecanlanmayan yalnızca iki kişi vardı; **İlhan İrem** ve **Melih Kibar**... Şaşırmıştık bu hallerine. Bunun üzerine Kibar konuştu:

"Yat, kalk da bana dua et. Hadi arabadan evraklarını getir..."

Olay sonra anlaşıldı. **Askere Alma Dairesi Başkanlığı** (ASAL), İlhan İrem'in (Aldatmaz) askerliğini yaptığını sınır

kapılarına henüz bildirmemiş ve bu yüzden **Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti**'ne giderken de böyle bir sorunla karşılaşmışlardı. İrem, bu nedenle askerliğini yaptığına dair askerlik şubesinden aldığı belgeyi yanında getirmişti. Evraklar incelendi ve sorun kalmadı.

Dereköy'de son hatıra fotoğraflan çekildikten sonra **Bulgaristan**'a geçtik. Bulgar sınırından aynldığımızda saat 20.00 olmuştu. Burgaz ve Nesebar'ı geçtikten sonra saat 22 sıralannda **Slançev Briag**'a vardık. Minibüsümüz, Basın Merkezi'nin bulunduğu Glarus Otel'in önünde park etti. Mihmandanmız (tercümanımız ve sağ kolumuz) **Bulgar Maria Kableşkova** her yıl olduğu gibi bizi yine kapıda bekliyordu. Şenay'ın dışındaki Türk ekibi Sokol Otel'de, Şenay da Küban Otel'de kalacaktı. Ekip, odalanna yerleşip, üzerlerini değiştirdikten sonra birlikte bir akşam yemeğine çıktık. Yastıklanmıza başımızı koyduğumuzda saat 2 olmuştu bile...

Programa göre Bulgaristan'daki ilk günümüzde (5 Haziran 1984) serbesttik. Bunu fırsat bilen ekip önce Slançev Briag'ı tanıma yürüyüşüne çıktı. Ardından da sahile inerek denize girdi. Plajda dikkatimizi çeken ilk şey bikinilerinin üzerini giymeyen **Doğu Alman** turistlerdi. Bu görüntü karşısında **"Bikinisinin üstünü çıkartacak olan turistler Türkiye'ye gelmesin"** diyen **Turizm Bakanı Mükerrem Taşçıoğlu**'nun kulaklarını çınlatmadan edemedik (Not: Bu haberin yer aldığı HEY Dergisi'nin kapağının bir yarısı, İlhan İrem'in yarışma sırasında sahnede çektiğim bir fotoğrafına ayrılmıştı; bir yarısı da plajdaki üstsüz Doğu Alman çıtırlarına...)

Ekip, otele döndüğünde "Ay sırtım", "Of anam bacaklanm" diye inim inim inleyeceğini bilemeden güneşin altında "güzel" saatler geçiren Kibar'ın aklına ilginç bir fikir geldi: **"Haydi çocuklar wind-surf yapalım..."** Ne var ki bu "parlak" fikri

kendisine kaldı. Wind-surf'ü sadece o yaptı. Diğerleri deniz bisikleti ile dolaşmayı yeğledi.

İlhan İrem ise **"Paraşüt gezisine çıkacağım"** diye tutturdu... İlk kez Bulgaristan'da gördüğümüz paraşüt gezisini biraz olsun sizlerle paylaşmak istiyoruz; yüksekçe bir tramplen var. Üzerine çıkıp, paraşütü sırtınıza geçiriyorsunuz. Paraşütün bir ipi de bir sürat motoruna bağlı. Motorun hareket etmesiyle birlikte havalanıyor ve 100 metre kadar yükseğe çıkabiliyorsunuz.

Ekiptekiler, "tehlikeli" olduğu konusunda görüş birliğine varınca İlhan İrem'in paraşüt gezisi de suya düşmüş oldu. İlhan'ın suya düşmesinden çok daha iyiydi... Tekrar otele döndük. Rusalka (Deniz Kızı) Gece Kulübü'ne giriş, 10 Leva (= 10 Dolar) olarak belirlenmiş ancak Altın Orfe rozeti taşıyan biz gazetecilere bir ayrıcalık tanınmıştı. Bizden para alınmıyordu. Oraya gittik.

Bol bol dans ettik, Disko Müziği dinledik... İlkel bir ışık sisteminin olmasına karşın, disk-jokey, parça seçiminde bir hayli başarılıydı. Özellikle Alman gençlerinin taptığı **Nino de Angelo, Paul Young, Kajagoogoo ve Limahl** gibi şarkıcı ve toplulukların plaklarını bol bol dinleme imkânı bulduk. Bu arada Disko Müziği'ni başarıyla icra eden Bulgar gruplarının varlığına da tanık olduk.

Türkiye, ilk provasını 6 Haziran Çarşamba sabahı saat 11.30'da yaptı. Bize ayrılan süre 20 dakikaydı. İlhan İrem'in yarışma şarkıları olan **"Merhaba Komşu"** ve **"Konuşamıyorum"**un Büyük Orkestra için yazılan aranjmanları daha önce Sofya'ya gönderilmiş ve orkestra da çalışma imkânı bulmuştu. **"Konuşamıyorum"** için **Melih Kibar** çok zor bir aranjman yazmıştı.

64 kişilik Büyük Orkestra'da 54 müzisyene görev düşüyordu. Üçüncü tekrardan sonra parça oturdu. Zamanımız da-

ralıyordu. "Merhaba Komşu"nun ise sadece orkestra provası yapılabildi. İlhan, şarkıyı söylemeye zaman bulamadı. Daha sonradan öğrendiğimize göre Şenay, erken kalkamadığı için ilk günkü provaya yetişememişti.

Arkamızdan Finlandiya'nın provası vardı. Onu izlemek üzere beklerken etrafımız bir anda imzalı fotoğraf isteyenlerle doldu. Bu arada İlhan'ı dinleyen diğer ülkelerin yarışmacıları "Good... Good" (İyi... İyi) diyerek, parçamızı beğendiklerini ifade ediyorlardı. Gerçekten de "Merhaba Komşu" fıkır fıkır bir parça olup çıkmıştı. "Konuşamıyorum" ise muhteşem soundu ile hemen dikkati çekiyordu. Salondan, umutlu ve ağzımız kulaklarımızda ayrıldık...

Ekipten **Melih Kibar, Nejat Çetinok** ve ben, gece **İlhan İrem**'in odasında toplandık. Çetinok, önce **Stalin** döneminden sonraki **Rus** edebiyatçılar kuşağının en seçkin şairleri arasında yer alan **Andrey Voznesenski**'nin **"Oza"** adlı şiir kitabından birbirinden güzel dizeler okudu. İrem'de ilginç bir kitap daha vardı. "Batılı gözleri Doğuya çeviren sanatçı" olarak ün yapan **Lübnanlı Halil Cibran**'ın **"Ermiş"** adlı kitabıydı bu...

Orphalese adlı şehrin eteğine kurulduğu dağda yaşayan El Mustafa adında bir ermiş vardır. Bir gün halkı yanına toplar ve "Şu gelmekte olan beyaz gemi, beni götürecek. O gelene kadar ne isterseniz sorun, ben cevaplayayım" der. Gemi, ölümü simgelemektedir ve nitekim, kitabın sonunda ermişi alarak gider. Arkada bıraktıkları da ona el sallar.

Melih Kibar, bu açıklamalardan sonra Nejat Çetinok'tan kitaptan ölümle ilgili bölümü okumasını istedi ve o da başladı okumaya:

"Ölümün gizemini bilmek istiyorsunuz ama onu hayatın kalbinde aramadıktan sonra nasıl bulabilirsiniz ki? Gözleri

geceye sınırlanmış ve gündüzleri kör bakan baykuş, aydınlığın gizeminden peçeyi kaldıramaz. Eğer ölümün ruhunu gerçekten kavrayabilmek istiyorsanız, kalbinizi tam anlamıyla hayatın gövdesine açın. Çünkü hayat ve ölüm tıpkı nehirle deniz gibidir...

Odayı derin bir sessizlik kaplamıştı. Bu satırlar üzerine herkes çeşitli yorumlar yaptı. Ve tam o sırada İlhan İrem, uzandığı yataktan fırladı:

"Çocuklar, çok garip bir duygu ama yemin ederim ki rahmetli Çiğdem Talu, şu an burada, aramızda..."

Günlerden perşembe yani 7 Haziran... Festival bu gece başlıyor. Üç gece sürecek. Biz; 9 Haziran Cumartesi gecesi sondan ikinci sırada yarışacağız. **Melih Kibar**, sabah erken kalkarak **Burgaz Havaalanı**'na gitti ve İstanbul'dan gelen eşi **Ethel**'i karşıladı. Saat 11'de de Bulgarlar'ın yeni Kültür Bakanı'nın Kübana Otel'de verdiği kokteyle katıldık. Kokteylde içecek olarak sadece şampanyanın bulunması (saat sabahın 11'i...) "akşamdan kalanlar" için "ayıltıcı" olabilirdi... Salonda havalandırma tesisatının da bulunmaması bunun üzerine tuz biber ekince, içerisi çok geçmeden tam anlamıyla bir saunaya dönüştü...

Kokteylin ardından Sokol Otel'in lobisinde buluşuk. Bir gün önceki provayı teybe kaydetmiştik. **Şenay**'a dinlettik. Şenay'ı ilk rahatsız eden "şey" **"Konuşamıyorum"**un giriş bölümü oldu. **Melih Kibar**'ın **Eurovision Türkiye** anons müziği olan **"Çoban Yıldızı"**nı hatırlatan ve bizden motifler taşıyan giriş, Şenay'a göre yanlış bir seçimdi. Olumsuz bir puandı. Şenay'ın eleştirisinin İlhan'ı rahatsız ettiği yüzünden hemen belli olmuştu ama bir şey demedi.

Saat 16'da Glarus Bar'da birinci basın toplantısı yapıldı. Festival yöneticileri, Altın Orfe ile ilgili bilgiler verdikten sonra soruları cevaplamaya koyuldu. İlk soru HEY'den geldi:

"Festivali artık iki yılda bir yapma kararını neden aldınız?"

"Daha güzel eserler ortaya çıkarmak ve festivalin kalitesine gölge düşürmemek için zamanı uzatmayı uygun gördük. Ama hiç belli olmaz, birbirinden güzel eserler üretilir, o zaman festivali yine her yıl yaparız..."

Türk ekibi, geceyi Nesebar yakınlarındaki Oasis adlı bir restoranda geçirdi. Müzisyenler arasında "tabanca gibi" diye tanımlanabilecek bir orkestranın eşliğinde birbirinden güzel sesler, şovlar izledik. O ana kadar "eleştiri" konusunda ses çıkartmayan **İlhan İrem**, birden tam karşısında oturan **Melih Kibar**'a "kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla" misâli kelimenin tam anlamıyla "patladı":

"Arkadaş, uluslararası bir platformda bir yer edinmek istiyorsak, kendi öz müziğimizden yola çıkmalıyız. Bugüne kadar bu tezi savundum. Bundan sonra da bunu savunacağım. İnandığım yoldan beni kimse döndüremez..."

Masadakiler hemen lafı değiştirerek bu sözleri Şenay'ın duymasını engellemeye çalıştıysalar da başaramadılar. Ancak bu kez de susmak Şenay'a düştü...

İlginç bir rastlantı **Romina Power-Al Bano** çiftini **Türkiye**'den sonra **Bulgaristan**'da da karşımıza çıkardı. Altın Orfe'ye "konuk sanatçılar" olarak gelen ünlü çift, 8 Haziran Cuma günü Slançev Briag'a ayak bastı. Bugünün ilk olayı; geleneksel piknik gezisiydi. Bir dağın tepesinde kurulan piknik alanında önceki yıllara göre değişen pek bir şey yoktu.

Festival Salonu'nun önünde toplanan otobüslere alınan ekipler, piknik alanında Bulgar yöresel giysileri içindeki kızlar tarafından "tuz- ekmek" ve "şarap" ikram edilerek karşılandılar. İçeride "et" olarak yalnızca "domuz çevirme" olduğundan bizimkiler sebze çorbasıyla yetinmek zorunda kaldılar. Daha

sonra meydanda kolkola girip, danslar ettiler. Bulgar Halk Oyunları'ndan örnekler, ayı güreşleri ve ateşin üzerinde çıplak ayakla danseden çingeneleri ilgiyle izlediler. Saat 14 sıralarına yeniden Slançev Briag'a döndüler.

O saate kadar pırıl pırıl olan hava, az sonra yerini bir fırtınaya bıraktı. Kapkara bir gökyüzü, arka arkaya çakan şimşekler ve sağnak yağmur... Sonbahar, Slançev Briag'a erken gelmişti. Yağmurun ardından hava yeniden açtıysa da serinlik uzun süre kendini hissettirdi. Yerli-yabancı tüm turistler hırkalara, kazaklara bürünmüştü bir anda...

Hava düzeldikten sonra yeniden salonun yolunu tuttuk. **Romina Power'la Al Bano**'nun provaları vardı. Bulgaristan'a yedi kişilik özel orkestraları ile gelen ünlü çifte, Bulgarlar büyük sevgi gösterisinde bulundu. Bu arada **İlhan İrem**'le tanıştırdığımız Al Bano, "Türkiye'yi unutamadım" demekten kendini alamadı...

Ve işte 9 Haziran... Türk Pop Müziği, bir kez daha uluslararası platformda... Sabah saat 11'de ikinci, öğleden sonra saat 17'de genel prova var. Gece de 22.30'da sahne alacağız. Prova, birinciye oranla daha da başarılı geçti. Akapunktur tedavisine başlayan Şenay, bu provamızı da "izleyemedi" Neyse!

İlhan, son şarkısını tamamladıktan sonra salondaki sıraların arasından bir ses duyuldu:

"Bre aşk olsun çocuga be!"

O sırada üç delikanlı yanaştı yanıma. Sordular:

"Te be sizin şarkıcınız bu mu?"

"Evet..."

"Bunları mı okuyacak?"

"Evet..."

"Bre Ferdi'den, Orhan'dan çığırtmaz mı bu?"

"Hangi Ferdi? Hangi Orhan?"

"Amma da cahilsin be yav! Ferdi Tayfur'lan Orhan Gencebay..."

"Yoook, onlardan söylemiyor İlhan İrem..."

"Te be olmadı şimdi işte..."

O sırada bir başka delikanlı İlhan'dan yana seyirtti:

"İlhan Abey be, şu kâğıda bir imza vurdursana..."

İlhan sevmişti delikanlıyı... O kâğıda imza "vurdurmak" yerine imzalı bir fotoğrafını verdi. Kuşkusuz çok makbule geçti...

Bu arada belli olan bir şey vardı ki, Pop Müzik, Bulgaristan'da yaşayan Türkler için de ölmüştü. (Bu cümle sevgili Doğan Şener Ağabey'ime aittir...)

Prova bitti ve otelin yolunu tuttuk. İrem'le Kibar, 6. kattaki 602 ve 604 numaralı odalarına çekildiler. Sahne kıyafetlerini hazırlamaya koyuldular. O sırada balkondaki ara bölmeden Melih Kibar, başını uzattı:

"Çocuklar yandım! Kol düğmelerimi İstanbul'da unutmuşum..."

İlhan el-cevap:

"Tüh! Keşke Barış Manço'nun plağı yanımızda olsaydı..."

"Ne ilgisi var?"

"İlgisi olmaz mı, o plakta 'Kol Düğmeleri' vardı..." (Not: Barış Manço'nun unutulmaz şarkılarından birinin adının "Kol Düğmeleri" olduğunu bilmeyen varsa vallahi küserim...)

İlhan'ı Melih'in elinden zor aldığımızı söylememize sanırım gerek yok!

Kol düğmesi sorunu, çengelli iğne ile çözümlendikten sonra İrem, hayranlarının Türkiye'de kendisine verdiği nazar boncuklarını bir bir yakasının içine iğneledi ve tuttuk salonun yolunu...

Saat 22.30... Sunucu **Brigitte Çovakova, "İlhan İrem... Turçiya..."** dedi ve önde **Melih Kibar**, arkada **İlhan İrem**, sahneye geldiler. Önce Bulgar Şarkıları klasmanında **"Merhaba Komşu"**, ardından Uluslararası Şarkıcı klasmanında **"Konuşamıyorum"** Salondan yükselen alkış, çiçek vermek için sahneye fırlayan gençler, gördüğümüz ilginin en büyük kanıtıydı...

Son yarışmacı Finlandiya da şarkısını söylemiş ve yarışma tamamlanmıştı... Bütün ekipler, o gecenin konuk sanatçılarını beklemek üzere bahçeye çıktılar. Bir ara yanımızdan geçen yaşlıca bir bey Türkçe olarak aynen şöyle dedi.

"Komşu; anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az..."

Yaşlı beyin, bu cümleyi hangi anlamda kullandığı yoruma açıktı!

Arkasından **Belçikalı** jüri üyesi, **Filandiyalı** şarkıcı ve **Sofya Press**'in Başkanı yanımıza gelerek hararetli bir biçime **İlhan İrem**'i kutladılar. Daha sonra **Amerikalı** jüri üyesi de oylama için başarı dileklerini iletti. Ve Türk ekibi olarak sonuçların açıklanacağı Glarus Otel'in yolunu tuttuk.

Saat 23'te akşam yemeğine oturduğumuzda **Melih Kibar**, siparişleri alan garsona şöyle dedi:

"Hayatım, yemeğin üstüne tatlı olarak da bir ödül rica edeceğiz..."

O sırada tüm yarışmacılara eşlik eden Doğu Alman vokal grubunun elemanları, masamıza yaklaştılar. İrem'le Kibar'ı kutladıktan sonra şöyle dediler:

"İnanın şimdiye kadar eşlik ettiğimiz en iyi ekiptiniz. Bizim gönlümüzde sizin 1.'liğiniz yatıyor..."

Ve saat 01.50'de jüri, odasından çıktı. Şimşek hızıyla kendimizi **Şenay**'ın yanına attık. Yüzü asıktı:

"Çocuklar üzgünüm! 7 yıldır ilk kez hiçbir dalda dereceye giremedik..."

Az önce sevinç çığlıklarının atıldığı Türk masasına bir hüzün çökmüştü. 02.20'de komiteden Russi Petrov güleryüzle masamıza geldi:

"İlhancığım tebrikler! 20 ülkeden 130 gazetecinin büyük bir çoğunluğunun oylarıyla 'Gazeteciler Özel Ödülü'nü sen kazandın..."

"Eh, buna da şükür" dedik. Böylesine başarılı bir yarışma çıkardıktan sonra elimiz boş dönmek de vardı aynen **Fikret Kızılok** ve **Selda**'nın döndüğü gibi... Saat 02.30'da telefonla İstanbul'u arayarak, haberi ertesi günkü ***Milliyet*** Gazetesi'ne yetiştirebilmek için sonuçları geçtik. Sahi sonuçlar mı?

Uluslararası Şarkıcı Klasmanı:
Orlin Goranov- Bulgaristan (Altın Orfe- Büyük Ödül),
Debbie Campbell- Amerika Birleşik Devletleri ve
Co Co York- Hollanda (1.- Altın Madalya)

Bulgar Şarkılarını En İyi Söyleyen Yabancı Şarkıcı Klasmanı:
Negima Eskalieva- Sovyetler Birliği ve
Zbigniew Wodecki- Polonya (1.)

Özel Ödüller:
İlhan İrem- Türkiye (Uluslararası Gazeteciler Ödülü),
Lajos Turi- Macaristan (Burgaz Müzisyenler Birliği Ödülü)

10 Haziran Pazar günü **İlhan İrem** erken kalktı. Hafif bir kahvaltıdan sonra yürüyüşe çıktı. Öğleden sonra Melih'le eşi Ethel alışveriş yaptı. Kibarlar, bol bol çay, kahve ve kakao aldı. Türkiye'de bulunacağı için nescafelere pek rağbet etmedi. Yürüyüşten sonra aramıza katılan İlhan ise sadece viski almak-

la yetindi. Daha sonra bir süpermarkete girdiler. Ev eşyaları satan bölümde gördükleri sarı civciv saate bayıldılar. Hemen alacaklardı ki İlhan sordu:

"Bunun başka renkleri var mı acaba?"

Melih, ters ters baktı:

"Allahaşkına kırmızı bir civcivi hangi kümeste gördün?"

Alışveriş faslı bittikten sonra Melih'le İlhan, zar zor provaya yetiştiler... Türk ekibi de saat 17.45'teki ödül dağıtım töreninde hazır bulundu. **İlhan İrem, Gazeteciler Özel Ödülü**'nü aldı. Daha sonra **"Konuşamıyorum"**u bir kez daha söyledi ve sahneden indi. Görevi bitmişti. Bulgaristan'a ayak bastığımızdan bu yana ilk kez bir sigara içti.

Gece, Magura Rastaurant'ta verilen kapanış balosu ile noktalandı. Sahnedeki orkestraya hayran kalan sanatçılarımız, o gece bol bol dansetme imkânı buldu.

Tarih: 11 Haziran Pazartesi... Tam bir haftadır **Türkiye**'mizden ayrıyız. **Türk** kahvesi, **Türk** çayı içmeyi, **Türk** gazetesi okumayı, "leva" yerine "lira" demeyi, "komşi" yerine kendi insanımızı görmeyi, "merhaba" demeyi öylesine özlemişiz ki! Minibüsümüz saat 13.30'da yola koyuldu...

"Elveda Slançev Briag" dedik...

Şenay, bir önceki gece başından geçen ilginç bir olayı anlattı:

"Çocuklar, dün gece Asala ile dans ettim..."

Not: Asala, bir zamanlar Avrupa'daki elçilik görevlilerimizi hedef alan ve çok kan döken yasadışı bir Ermeni örgütünün adıydı... Devam edelim;

Hiçbir şey anlamamıştık. O devam etti:

"Kapanış balosunda bir genç gelip, beni dansa kaldırdı. Dans ederken Ermeni olduğunu söyledi ve ekledi: 'Bütün Türkler'i öldüreceğiz, sadece güzel kadınları bırakacağız..."

Espri yine İlhan'dan geldi:

"Eyvaaah! Desene Şenay seni de kaybettik..."

Bütün ekip gülüştü ama bu güzel hava Nesebar'daki öğle yemeğine kadar sürdü. Saat 13.45'te oturduğumuz masada hava birden yine elektriklendi. **İlhan İrem, Şenay**'ın yarışma boyunca Türk ekibine karşı ilgisiz davrandığını iddia ediyor, Şenay da aksini iddia ediyordu. Neyse ki araya **Melih Kibar**'ın esprileri girdi de tatsız bir olay çıkmadan konuşma kapandı. İşte gezinin son esprilerinden birkaç örnek:

"Eartha Kid ('Üsküdar' şarkısını bütün dünyaya tanıtan ünlü şarkıcı) **Red Kit'in nesi olur?"**

"Babaannesi..."

"İlhan, rüyanın fotoğrafını çeken makine yapılır mı dersin?"

"Vallahi bilmem ki...

Araya Melih giriyor:

"Yoksa ailesi mi karşı çıkıyor?"

"Ne ailesi kardeşim?"

"Rüya Ersavcı'dan söz etmiyor musunuz?"

"Melih, Çorlu otomatiğe bağlandı mı?"

"Çoktaaan... Duyduğuma göre beşik kertmesi bile yapmışlar..."

Ve son espri: **"Rahmetli hayatta mı?"** (Bu cümle bir filmde Münir Özkul tarafından, Perran Kutman'a söylenmiş, festival süresince de dilimizden düşmemişti...)

İstanbul 20 kilometre... İstanbul 10 kilometre... Ve işte 4 Haziran günü veda ettiğimiz güzelim İstanbul'dayız yine... Saatlerimiz tam gece yarısını gösteriyor... Gayrettepe'de minibüsümüzü boşaltıyoruz. Bulgar "kaptan" Eftın'a teşekkür ediyoruz... Ve birer taksiye atlayıp İstanbul'un çeşitli semtlerine doğru dağılıyoruz...

Bir Altın Orfe daha bitti... Gökten çeşitli ödüller düştü... Bizim başımıza da "Gazeteciler Özel Ödülü" Hayırlısı... Gelecek yarışmada kısmetse...

Sahi... Rahmetli hayatta mı?

-25 Haziran 1984-
HEY Dergisi

Garip ama gerçek!

ÇETİN ALP VE "OPERA" ALTIN ORFE'DE 1. OLURDU

Altın Orfe Müzik Festivali; iki daldan oluşmaktadır: 1- Uluslararası Şarkıcı Klasmanı (Sanatçı, bu dalda arzu ettiği şarkıyı söyler. İster kendi ülkesinden olsun ister dışarıdan...) 2- Bulgar Şarkılarını En İyi Söyleyen Yabancı Şarkıcı Klasmanı (Bulgarlar, yarışmacıya iki long-play gönderirler. Bu albümlerde geçmiş yıllarda Altın Orfe'de dereceye girmiş Bulgar besteleri yer almaktadır. Sanatçı içinden birini seçer. Arzu ettiği aranjmanla ve arzu ettiği dilde söyler...)

Birinci bölümde oylamayı Uluslararası Jüri yapar. İkinci bölümde ise oyları yalnızca Bulgar müzik adamları verir. "Uluslararası Şarkıcı" klasmanından amaç; "En İyi Ses"i ortaya çıkartmak, dünya piyasasına girmesine yardımcı olmaktır. İkinci klasmanın amacı ise; Bulgar bestelerini dünya müzik piyasasına tanıtmaktır. Dolayısıyla açıkça görüldüğü gibi Altın Orfe'de esas amaç; Uluslararası Şarkıcı klasmanında dereceye girebilmektir.

Türkiye, Altın Orfe'ye 1970'ten bu yana 1974 yılı hariç aralıksız katıldı. Ülkemizi temsil eden 13 Türk sanatçısından ancak 4'ü (**Esin Afşar-1970, Ayla Algan-1973, Şenay-1975** ve **Aydın Tansel-1976**) bu klasmanda dereceye girebildi. Onlardan sonra gidenler arka arkaya 4 yıl "Bulgar Şarkıları"nda aldıkları derecelerle yetindiler (**Semiha Yankı-1977, Neco-1978, Yeliz-1979** ve **Barış Manço-1980**)... "Buna da şükür" derken, son üç yarışmada Türkiye'yi temsil eden sanatçılarımız (**Suna Yıldızoğlu-1981, Attila Atasoy-1982** ve **İlhan İrem-1984**), Bulgaristan'dan ancak Özel Ödül ile dönebililer... **1971**'deki temsilcimiz **Fikret Kızılok** ile **1972** yılında Türkiye'yi temsil eden **Selda Bağcan** ise Altın Orfe'den "eli boş" dönen iki sanatçımızdı...

Neden böyle oldu? Jüri mi hakkımızı yedi? Sonuçlar üzerinde politik nedenler mi rol oynadı?

Hayır... Hayır... Hayır...

1977'den bu yana sürekli olarak takip ettiğim Altın Orfe'de ortaya çıkan bir gerçek var: Gırtlağı çok iyi olan, söylediği parçalarda kendi ülkesinin folklorik özelliklerine yer vermeyen, aranjmanlarda uluslararası normlardan yararlanan ve çok ilginçtir az da olsa Caz motiflerine yer verenler kazanıyor...

İşte, **Fikret Kızılok, Selda, Semiha Yankı, Neco, Yeliz, Barış Manço, Attila Atasoy** ve son olarak da **İlhan İrem**'in "Uluslararası Şarkıcı" klasmanında dereceye girememelerinin nedeni!

Gelelim kimlerin Altın Orfe'de dereceye girebileceğine!

İster inanın ister inanmayın ama **Eurovision**'da 37 puan toplayan **"Halay"** ve yorumcuları **Beş Yıl Önce On Yıl Sonra**, Altın Orfe'de hiçbir varlık gösteremezdi. Buna karşılık bir önceki yıl yine **Eurovision**'da "sıfır" puanla sonuncu olan **"Opera", Çetin Alp**'in yorumuyla Bulgaristan'da büyük ses getirir ve hatta birinci bile olabilirdi...

Başka? Bir **Cem Karaca**, bir **Edip Akbayram**, bir **Sezen Aksu**, bir **Nilüfer**, bir **Nükhet Ruacan**, bir **Nur Yoldaş**, bir **Kartal Kaan**, bir **Engin Evin**, bir **Zerrin Özer**, bir, bir, bir... Gitsinler! Uluslararası Şarkıcı klasmanında "aslanlar gibi" dereceye girip gelsinler...

Hulusi Tunca
HEY Dergisi
-2 Temmuz 1984-

Hulusi TUNCA kimdir?

Bolu'nun **Yeniçağa** nahiyesinde dünyaya geldi. **Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi**'nden mezun oldu. Vatani görevini "**4 Aylık Er**" olarak **Tokat 5. Piyade Alayı**'nda yaptı.

1 Eylül 1972 tarihinde medya dünyasına gözlerini açtığı ***Milliyet* ailesi**nde **HEY** dergisinin çevirmeni, muhabiri, istihbarat şefi, yazı işleri müdürü ve genel yayın yönetmeni olarak **25 yıl** görev yaptı. Ardından **5 yıl** süreyle **Sabah** ve **Star** gruplarında, **Takvim** ve **Damga** gazetelerinde çalıştıktan sonra **1 Kasım 2004**'te ***Hürriyet* ailesi**ne katıldı.

Kitapları:

1- Türk Pop Müzik Sanatçıları Ansiklopedisi
(Yener Yayınları- 1978)
2- Mirkelam Nereye Koşuyor? (Açı Yayınları- 1995)
3- Barış Manço: Uzun Saçlı Dev Adam - O Bir Masaldı
(Epsilon Yayınları- 2005)
4- Hey Gidi Günler Hey "Bir Best Offf Çeksem-
(C Blok- 2007)
5- Hulusi Tunca ile Yetmişler (Esen Kitap- 2013)

Ecem Naz (1996) adında bir kız çocuğu babası ve "**Sürekli Sarı Basın Kartı**" sahibi olan **Tunca**'nın çeşitli basın-yayın kuruluşlarından aldıklarının yanı sıra bir de **Magazin Gazetecileri Derneği** tarafından verilen **Meslek Onur Ödülü** bulunmaktadır. Tunca, son olarak "**İşte 30 Yıllık Kanıt... İşte 30 Yıllık Belgeler**" adlı ***Hürriyet Gazetesi***'nde yayınlanan haberiyle (2006) hem Emrah Karaca'nın, Cem Karaca'nın oğlu olduğunu "mahkemeden önce" kanıtladı hem de Magazin Gazetecileri Derneği **Çetin Emeç Altın Objektif Haber Ödülü**'nü kazandı.

18 KASIM 1988... HEY, 18 YAŞINDA...

En üst sıra (soldan sağa): İbrahim Seten, Erdal Gökkaya, Kanat Akkaya, Aylin Kalafatoğlu, Ali Öztürk, Ramiz Dağlı, Adnan Tamirak. Orta sıra: Uğur Çakır, Şansal İlgün, Şehnaz Rabatlı, Arzu Atılgan Zeydan.
Öndekiler: Aysel Sadak, Afşin Akın, Hulusi Tunca, Nuri Bedir, Nurgün Çatkın, Tuncay Batıbeki, Saffet Reis, Tolga Akyıldız, Muzaffer Kantarcıoğlu.

HULUSİ TUNCA ile

SEKSENLER

ZEKİ MÜREN: "MÜZİĞİ SON NEFESİMİ VERİRKEN BIRAKACAĞIM."

Durul Gence, "Arabesk bir sorun değil bir sonuçtur" dedi...

BÜLENT ERSOY, SAHNEYE ÇIKABİLECEK Mİ?

Bu topluluğun tüm elemanları üniversiteli: YENİ TÜRKÜ'NÜN DÜNÜ, BUGÜNÜ, YARINI!

FERDİ ÖZBEĞEN "AYIP DEĞİL YA... PAVYONDAN GELDİM."

Hülya Avşar'ın HEY'in sayfalarına yansıyan ilk tam sayfa haberi...

Doğumdan çıkınca ilk sorusu; "Kulakları büyük mü?" oldu. "MİNİK SERÇE" OĞLAN DOĞURDU!

Barış Manço, doğum günü pastasına 40 mum yerine 40 hıyar dikti...

Cem Karaca, 10 gün içinde Türkiye'ye dönmezse VATANDAŞLIKTAN ÇIKARTILACAK!

Orhan Gencebay yorumluyor: "HER MECNUN'UN BİR LEYLA'SI VARDIR"

Ajda Pekkan ilk kez bu kadar dobra dobra konuştu...

Bir 12 Eylül sabahı... KENAN EVREN'İN SESİYLE UYANDIN MI HİÇ!

esenkitap.com

9 786054 609314

Sanatçılar, askeri yönetim için aynı görüşte birleşti: "MUTLUYUZ... 12 EYLÜL ÜLKEMİZE HAYIRLI OLSUN..."

İLHAN İ... "YETER A... POP Mİ... BIRAKIYORUM...

23.00 TL

THG 866441 BRC

esenkitap.